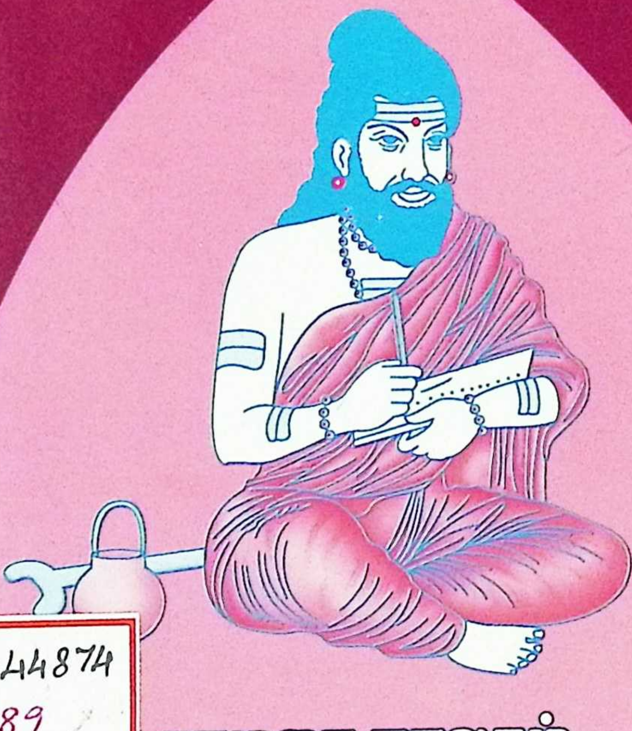
கோரக்கர்

சந்திரரேகை-நமனாசத்திறவுகோல்
ரவிமேகலை-முத்தாரம்

தாமரை நூலகம்,
சென்னை - 600 026.

கோரக்கர்

சந்திரரேகை - நமனாசத்திறவுகோல்
[கருத்துரையுடன்]
ரவிமேகலை - முத்தாரம்
[அரும்பதவுரையுடன்]

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தொலைபேசி எண் : 23620349

தாமரை நூலகம்
7. என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை – 26.

தாமரை வெளியீடு : 74
முதல் பதிப்பு : ஏப்ரல் 1996
இரண்டாம் பதிப்பு : ஏப்ரல் 2003
மூன்றாம் பதிப்பு : மே 2005
நான்காம் பதிப்பு : பிப்ரவரி 2018
ஐந்தாம்பதிப்பு : மே 2021
ஆறாம் பதிப்பு : ஏப்ரல் : 2022
ஏழாம் பதிப்பு : மே : 2023

நூல் விவரம்

நூலின் பெயர் : கோரக்கர் சந்திரரேகை-நமனாசத் திறவுகோல்-ரவிமேகலை-முத்தாரம்
பதிப்பாசிரியர் : ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
7. என். ஜி. ஓ. காலனி, 3வது தெரு, வடபழனி, சென்னை - 26
பதிப்பு ஆண்டு : மே : 2023
உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம் : 21 செ.மீ x 14 செ.மீ
அச்சுத்தாள் : 14.4 வெள்ளைத்தாள்
அட்டை : 13. 2 சேஷசாயி
எழுத்துக்கள் : 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள் : 208+6
பிரதிகள் : 1000
பைண்டிங் : செக்ஷன்
விலை : ரூ. 130.00
அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
சென்னை - 36

பதிப்புரை

!சித்தர்களிலே கோரக்கர் ஒரு மாறுபட்ட சித்தர். ஆற்றலோடு ிச்சலும் அச்சமற்ற தன்மையும் உடையவர். வெளிப்படையாகப் பேசக் யவர்.

இவருடைய கருத்துக்கள் மற்ற சித்தர்களின் கருத்தோடு பட்டதாகவும் முரணாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அடியோடு ரிவிடக் கூடியவை அல்ல. கோரக்கரின் முறைகளைப் பின்பற்றுவோர் ஜ அனுபவசாலிகளிடம் முறையாகப் பயின்று பின்பற்றுதல் நலம்.

கோரக்கருடைய பாடல்களின் நயமும் சொல்லழகும், சந்த வகுப்பும் ந்து பாராட்டப்படத் தக்கவை. அவருடைய கருத்துக்களின் உறுதிக்கும் புக்கும் எடுத்துக்காட்டாக.

கால மதில் கடியரவின் விடமுமேறா
கடுந்தீயின் சூடேறா சலமும் கொல்லா
ஞாலமதில் சமாதிபெற மண்ணும் தின்னா
நடுவனவன் உனதருகே வரவே மாட்டான்
வேலினய கத்திவாள் வெட்டு மேறா

என்று அழியாப் பெருவாழ்வைப் பற்றி அவர் கூறும்பாட்டு ஒன்றே தும்.

இந்தச் சிறந்த நூலைத் தமிழ் மக்களுக்குப் படைப்பதில் நமையடைகிறோம்.

ஆர். சி. மோகன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

சந்திர ரேகை

நமனாசத் திறவுகோல் – 100

கோரக்கர் சந்திரரேகை

கோரக்கர் அருளிய ரவிமேகலை – 75

கோரக்கர் அருளிய முத்தளம் – 91

கோரக்க முனிவர் அருளிய சந்திரரேகை

காப்பு

சதாநந்தி பார்வதிஓம் சதுட்கோணத் தாய்
சகலவுயிர் நிறைந்தோங்கும் சாமள ரூபி
இதாஇதங்கள் இலங்கிவளர் இதிகா சஞ்சொல்
இகபரத்தி லூடாடும் சூலி வீரி
பதாதிபத பாஸ்கரி பஞ்சாட்சர தேவி
பரிபுரைபங் கசவேணி கபாலி மாலி
கதாகிரண கசானனிநற் சந்திர ரேகை
கருத்துடனே கழறவுமை அருட்டாள் காப்பே. 1

காப்பதற்குக் காருண்யத் தாயே யல்லால்
காசினியி லெவர்க்குண்டு கவலை தீர்க்க
மூப்புபிணி சாக்காடு துன்பம் நீங்க
முறையுடனே ஞானசித்து யோக மார்க்கம்
ஏய்ப்பின்றிக் காயகற்பம் இகத்து ளோர்க்கு
எடுத்துரைப்பேன் நீடூழி காலம் ஓங்க
வாய்ப்புடனே வாசிபரி யமுத சூட்சம்
வண்மையுடன் விந்துநிலை வளமே சந்திரன். 2

சந்திரனாம் விந்துவும் ரவியோ டெய்தி
சருவாமல் மகாரமேல் வட்ட மாச்சு
மந்திரஞ்சொல் பிரணவமாய் மயங்கா மல்ஓம்
மணியார பேரிசுர மறைமுன் னொக்கும்
சுந்திரம்சேர் சிவன் மாலும் ருத்திரன் சத்தி
சுழிமுனைதா னமுதபீட சுரபி விந்து
அந்தமதாய் அகரவுயிர் அனைத்துள் ளாகி
அரூபவெளி சோதி யகண்டா காரமாச்சே. 3

காரணமாம் பரம் பொருளே கனகவாசல்
கால்மேலாங் கீழாகும் ஆன்ம சோதி
வாரணனார் கொலுவிருக்கும் வழிநீர் கோணம்
வலமிடமாய்ச் சுழன்றுநிற்கும் வட்டம் மத்தி

ஊரலது ஊரியெங்கும் உச்சி மையம்
உண்ணாக்கு மத்தியந்தான் உமையாள் நாட்டம்
தாரகத்தின் தடைபூட்டு நந்தி மேரு
தனஞ்சயனா ரிருக்குமிடந் திறமாந் தத்துவம். 4

தத்துவங்கள் தொண்ணூற் றாறுங் கோச
தாரணையுள் தானான அவத்தை கும்பம்
வெத்திதரும் புருவ மய்யம் உதிப்பே உந்தி
விளங்கிவரும் ஈராறும் இருக்கும் இல்லம்
வித்திருந்த இடஞ்சக்க ரஞ்சு மூத்தி
இருகோணம் மூவரிடை சயனம் மேடே
ஒத்திருந் தாடுமைவர் சிறந்த கொம்பு
ஓராம லாதிவட்டம் பரமு மாமே. 5

அம்பரமே டாறுதல மரன்பா லம்மை
அமைந்தகரு ஊராகும் அந்தரத்து ஊசல்
கும்பரச பூரகமே குபேர பிர்மன்
குறையாத பாலமையங் குலவும் நாடு
மும்முதலாம் முச்சந்தி முனையே லிங்கம்
முயங்காத வட்டமயன் பீடம் லிங்கம்
தம்பவொளி யோரெழுத்து நாத மாச்சு
தங்கிநின்ற சதாசிவன் தடஞ்சூழ் வெளியே. 6

வெளியிலிரு வாசல்நவ கோணத் தாடு
மிடங்கோவில் இரக்கமிலாக் கூற்றன் காவல்
சுழிமாறல் மறலியுட புரட்டே யாகும்
சோராத ஆன்மவொளி சுழுத்தி சூட்சம்
தெளிவான வமுதரசஞ் சூலி மாலி
திரைகடலும் மலைவாரித் தீரா நெஞ்சம்
அழிவில்லா மனமாயை அரியின் தூண்டல்
அவனெனவு நீயெனவு மமைந்த துள்ளே. 7

உள்மூலம் அறியாமல் ஓடி யோடி
உழன்றுகெட்ட மாந்தர்களும் கோடா கோடி
பள்ளமீதென் றுணராது பார்த்து ஏங்கிப்
பாருலகில் பலவிதமாய்ப் பாபம் செய்து
நள்ளிருளை விலக்குதற்கு வழிதான் பாரார்
நதிகளெலாம் நீராடி நயந்து சென்று

கள்ளமுடை மனத்தவராய்க் கதைகள் பேசிக்
காரணமாம் பூரணத்தைக் காணார் மட்டே. 8

மட்டிலடங் காதநன்னூல் மறைகள் மற்றும்
மனந்தேற வுணர்ந்தாலும் மதிதான் காணார்
அட்டியிறை மதியதனை அறிந்திட் டாலும்
அலைமனத்தை அகத்தடக்கார் ஆண்மை கொள்வார்
எட்டிரண்டு மின்னதென்று மியம்ப மாட்டார்
எவர்கட்கு மியாங்கள்குரு வென்றே சொல்வார்
திட்டமுடன் பொருள்கேட்டால் சிவன்தான் விட்ணு
திறமையென்று ஓதுவார் தீவிரமாய்த் தானே. 9

தீவிரமாய்க் காவியங்க ளுணர்ந்தா லென்ன
திறமையுடன் தினகரனைத் திருத்திக் கூட்டார்
கோவிலென்றும் குளங்களென்றும் குதர்க்கம் பேசிக்
குருவிருக்கும் இடங்காணார் குளத்தைக் காணார்
ஆவியது அடங்கிநிற்குந் தலத்தைக் காணார்
ஆண்பெண்தான் இன்னதென்றும் அறியான்மட்டே
காவிகட்டிச் சாம்பல்பூசிக் கபடங் கொண்டு
காசுபணம் பறிப்பரவர் கள்ளர் பாரே. 10

பாரிலுள்ளோர் குறிப்பதனை யறிய வேண்டில்
பட்சமுடன் பரஞ்சோதி நடனங் காண்பர்
வீரியமாய் மதியதனைத் தூக்கி யூணி
வெய்யவனி லிறக்கிடவே விசனம் போச்சு
காரிருளுந் துலங்கிப்பெருங் களங்க மேகி
கனியொடுநற் றேனமுதங் கலந்துள் ளாடக்
கோரியென்றன் குருபரனும் உமையும் சொன்ன
கொள்கையறி குவலயத்திற் காணிப் பொன்னே. 11

ஆணிப்பொன் னம்பலத்தில் ஐயன் கொண்ட
ஆட்டமதை யறிந்திட்டா லிரவி நீங்கா
வேணியென்ற என்தாயாம் விமலி நீலி
விளங்கிடவே அமுதப்பால் ஈந்து காப்பாள்
கோணிடாது குருவிருக்கும் இடந்தான் தோற்றும்
கொண்டலொளி திறந்துமலர்க் குமுதம் வீசும்
நாணியது நழுவாமல் நயந்தூ டாடும்
நாதாந்தப் பேரருளால் அச்சம் போமே. 12

அச்சமின்றி யடியேன்கொள் அநுட்டா னத்தை
அறைந்திடுவேன் தீட்சைபெற்ற மார்க்கந் தானும்
இச்சையுடன் இலங்கிடவே இனமாய்க் கோரி
இடகலையும் பின்கலையும் இழுத்து மாறிப்
பச்சமுடன் பவந்தொலையப் பரனை யுன்னப்
பராபரனும் பார்வதியும் பக்கல் எய்தி
நிச்சயமாய் எனக்குரைத்தார் ஓம்என் றோர்சொல்
நிலைபிசகா திருந்துதினம் துதித்திட் டேனே. 13

இட்டமுடன் தலைகழுத்துத் திரேகங் கைகால்
இடுப்பதுவும் துவளாமல் இருத்தி ஊணித்
திட்டமுடன் வடமுகமா யிருந்து தியானம்
தியக்கமற வோர்மனதாய்ப் பூசை கொண்டேன்
சட்டமுடன் பஞ்சகர்த்தாள் கொட்ட மெல்லாம்
சரித்துடனே நீங்குதுயர் வினைகள் போச்சு
வட்டமறி யரனவரும் அம்மை தானும்
வரமளித்தார் இன்னமொன்று விள்வே னன்பாய். 14

அன்புடனே என்மகனே யறையக் கேளு
அநேகநாள் இருந்துலகில் வாழ்வாய் நீதான்
பின்னமின்றிப் பேரின்ப யோக நிட்டை
பிறழாமற் செய்திடுவாய் பேதம் போகும்
இன்பாக அம்-உம்-நம் என்றே யேத்தி
இருவாசல் பிசகாது இழுத்து ஊது
நன்னயமாய்ப் பூரணந்தான் நாடிக் கூடும்
நாரணியாள் அமுதமீந்து செப்பு வாளே. 15

செப்பியதோர் மொழிகேட்டுச் சிதறா மற்றான்
செகமாயை தான்நீத்துச் சிதாகா யத்தில்
ஒப்புடனே மனம்வைத்து அம்-உம்-நம் என்
றுணர்ந்துணர்ந்து ஓதிடவே உமை யாள்தானும்
இப்புவியில் விளங்குதற்காய் எளியேன் பக்கல்
எய்திநவ ரசவமுதம் ஈந்தாள் தேவி
அப்படியான் உண்டங்கம் வற்றி நின்று
ஆனந்தம் கொண்டேனிவ் விதமாய்த் தானே. 16

இவ்விதமாய் இருந்துஇரு கால்கள்நீட்டி
இதமாகப் படுத்திடக்கை முடிமேல் வைத்து

ஒவ்விதமாய் வாசிதனைப் பிறழா மல்தான்
ஓவியம் போல் சமரசமாயிழுத்துக் கொண்டு
பவ்வமறக் கேசரத்தில் மனத்தை வைத்துப்
பக்குவமாய்ப் பரமன்றன்னைப் பார்த்து மேவி
செவ்வையுட னமுதமதை யிறக்கி யுண்டு
செகமதனில் சந்ததமும் ஞானம் கொண்டேன். 17

சந்ததமும் சாம்பவியாள் அமுதம் ஈயச்
சடம்வலுத்து எலும்புதோல் நரம்பாய்க் காண
விந்தையிது வென்ன வென்று என்போல் சித்தர்
வேடிக்கை பார்க்கவந்தார் விரைவா கத்தான்
சிந்தைகொண்டு போகரவர் சிணுங்கி டாமல்
சிவயோகம் செய்துசித்தி முன்ன மேதான்
மந்தமறத் தீட்சைபெற்றா ரருள தாலே
மனதார எனைக்கண்டா னந்தித் தாரே. 18

ஆனந்தித் துடனேயருள் ஞானம் பெற்று
அம்பிகையின் கடாட்சத்தா லவனி மீதே
போனகங்க ளுண்டுபுகழ் பொருந்தி நின்றேன்
போகரவர் சித்தாடப் போவோ மென்றார்
கானகத்தை விட்டுவிட்டக் கணமே நாடிக்
காசிநகர் சிதம்பரமுங் கடந்து பின்பு
தானமுற்றுப் பழனிதனில் தங்கிச் சின்னாள்
தந்திரமாய்ச் சித்தாடப் பெற்றேன் பின்பாய். 19

பின்பாக அவ்வழியைப் பேத மின்றிப்
பேசிடுவேன் தழைத்து உயிர் ஓங்கி வாழ
நன்மையுடன் கற்பவகை நானும் போகர்
நாடியுண்ட விபரமதை நவில்வே னுண்மை
அன்புடனே போகரவர் அநேக சித்து
ஆடியதோர் அதிசயங்கள் உண்டு
தென்பாகப் பழனிவிட்டுச் சீன தேசம்
தீவிரமாய்ச் சென்றோம் பாருலகில் யாமே. 20

பாருலகில் மாந்தர் களுக்காயு ளோங்கப்
பாவையர்கள் தங்களை யாம் கலவி செய்தோம்
சீருடனே வருடமைஞ்நூறு சீனத் துற்றுச்
சிறப்புடனே ஆண்டு நானூறு பொதிகை நின்றோம்

காருலவும் பழனிநகர் கடுகி வந்து
கந்தருட கடாட்சங்கள் அடைந்தோம் பின்னர்
பேருறையுஞ் சித்தரெலாமெங்களைத் தான்
பிடித்தறிய வெண்ணினார் புகல்வே னன்றே. 21

புகன்றிடுவேன் போகரவர் பெருமை தன்னைப்
பூவுலகில் யாவர்களும் பொருந்தி மேவ
அகம்மகிழப் போகநாதர் பழனி தன்னில்
அடங்கிடுமுன் பாகத்தன் வரலாறு முற்றும்
இகம்அறியச் செனனசா கரமுஞ் செப்பி
எனையழைத்து உரகை எனும் பதிக்கே கென்றார்
தகைமையுறச் சித்தரையான் அடக்கம் செய்து
தட்டாமல் உரகையுற்றப் பார்த்திட் டேனே. 22

பார்த்திருந்த சித்தர்களைப் பார்க்க வைத்தே
பக்குவமாய்ப் போகரவர் தயங்கி டாமல்
சீர்நிறையென் போலவரை ஏய்த்துப் போட்டுச்
சிதறாமல் உரகையினில் என்னைக் கண்டார்
போர்விளங்கப் புதுமையுடன் எனைய ழைத்துப்
பொய்கைநல் லூரென்றிடப் பூங்கா சென்றார்
நேர்மையுடன் எனக்கடக்கம் நிலைமை காட்டி
நெடியகடல் தாண்டிமறு தேசம் போனார். 23

போகும்போ துண்மைவெளி யுரைத்தார் போகர்
பொய்யல்ல மறுதேசம் சென்ற பின்பு
வாகுடனே சூத்திரசித்தின் மார்க்க மாக
வலுவுடனே வெள்ளைநிற மாந்த ருலகில்
பாகுகனி பலவிதமாய்ப் பாசை கொண்டு
பகருலகில் நடிப்பதாய்ப் பகர்ந்து பேசி
சாகுதலும் இல்லாமல் சமர்த்தாய்த் தானும்
சஞ்சரித்தே விளைப்பேனங்கு சமரென் றாரே. 24

சமராடுங் காலமுன்னா ளரச னாகிச்
சமர்த்தாகப் பிறந்து சகந் தழைத்து ஓங்கத்
தமதாக ஏகசக்கிரப் பார்வேந் தென்ன
தார் முழுதும் ஓர்வாறாய்த் தகித்து வேண்ட
அமைதியின்றி யரசரெல்லாம் அயிர்கொண் டென்மேல்
ஆர்ப்பரித்துப் போர்புரிவார் அவரை யெல்லாம்

நமனுலகிற் கேற்றிநலம் பெருகிவாழ
நம்மவர்கள் சிறக்க உய்வேன் நன்னா ளென்றார். 25

அந்தநாள் அக்காலம் நமது நாட்டில்
அநேகவிதப் பஞ்சங்கள் அவத்தை மெத்த
சந்தேக மில்லாமல் சாட்சி யப்போ
சாற்றிடுவே னாகாயந் தனிற்க ளங்கம்
விந்தையுடன் நட்சேத்திரம் ஒன்று தோன்றி
வெட்டவெளி பிரகாசம் வெகுவாஞ் சோதி
மந்தமின்றி வால் நீண்டு மதிமேல் நிற்கும்
மானிடர்கள் பிணிபலவால் மாள்வார் கதிரே. 26

கதிரவனுங் கடும்பனியுங் காருங் கோடைக்
கற்பனைகள் மெத்தவுண்டு ஆகா யத்தில்
மதிதாழ்ந்து கரியினுட மண்டை போல
மகாரூப ரூபவெளி மதிமேற் காணும்
துதியாக நாழிஇரு இருபத் தைந்தில்
தோற்றிடுமே மாத்திரைதான் மூன்று மட்டும்
சதியாக வடதேசம் தன்னி லோர்பால்
கடல்பொங்கி நெருப்பு ரத்த மழையுண் டங்கே. 27

எங்கெங்கும் சாதுக்கள் ஏகக் கூட்டம்
ஏழைகளுக் குதவியாய் எய்தி நிற்பார்
பங்கமுடன் பாவிவெள்ளைப் பாத கன்றான்
பக்தர்களைச் சிறைகொள்வன் பட்ச மின்றி
மங்கிசெக தீசனையே பஜிப்பார் கூவி
மாநிலந்தான் பிரளயம்போல் மயங்கிக் காணும்
சங்கையுடன் சண்டாளர் சமரை நீத்துச்
சடுதியினில் வருவேனென் றறைந்து போனார். 28

போனகமாய் யோகமுடன் தீட்சை மார்க்கம்
பொருத்தமுடன் சரியையொடு கிரியை யோற்கு
ஞானவருள் நாட்டமுற நாதாந் தத்தின்
நற்பயனை நவின்றிடுவே னரனோ டம்மை
ஈனமற வெனக்குரைத்த தெல்லாம் ஓங்கி
என்றென்றும் அழியாது இணையாய் நிற்கத்
தானமுடன் தட்டழியா மந்திர யந்திரம்
தாக்கிடுவேன் தரணியிலோர் மொழியுமாமே. 29

ஓர்மொழியே ஓமென்னும் ஓங்கா ரந்தான்
உபதேச முன்னமுதல் முதலே முத்தி
சீர்கொண்டோம் சிவயநம வென்று செப்பிச்
சிதறாமல் சிந்தையினில் செபங்க ளேற்றிப்
பார்விளங்கப் பராபரனைப் பணிந்து போற்றப்
பக்குவமாய்ப் பார்வதியோ டரனு மெய்தி
நேர்மையுடன் தரிசனங்கள் ஈவா ருண்மை
நிச்சயங்கண் டிருப்பாய்வட முகமாய் முன்னே. 30

வடமுகமா யாதனமேல் அமர்ந்து யாக்கை
வலுவாகத் திரேகந்தலை யசைந்தி டாமல்
தடமாக இருந்துஇரு வாசல் பூட்டித்
திங்களொடு தினகரனைப்பிறழா தேற்றி
நடம்பெரிய மதியதனில் நயந்து வாங்கி
நாட்டமுடன் ரவியதனில் மாறித் தள்ள
சடம்வலுத்துக் குண்டலியும் சரிந்தி டாது
சந்திரனிலேறி யூதச் சகடு போமே. 31

போகுமே வாசியென்ற புரவி மட்டம்
பூரித்தால் வெகுவேகம் புகலப் போகா
தேகுதற் கிடம்பார்க்கும் எகிரி யோடும்
ஏங்காம லுன்மனத்தை யுன்னாலுன்னை
வாகுடனே வலம்புரியின் சங்கை மெல்ல
வழுவாது இழுத்துநடுத் தம்பம் ஏற்று
சாகுபடிக் காரரைவர் சடுத்தம் செய்வார்
சமர்த்தாகக் கேசரம்சேர் கடினம் போமே. 32

கடினமெனத் தோன்றிவிடு மப்பியா சிக்குக்
கவனமுடன் திங்களாறு பழகி வந்தால்
கெடியுடனே ரேகசபூரக கும்பஞ் செய்யக்
கிளைவழியுந் திறந்து குண்டல்துடிப்பு நீங்கும்
படிமிசையில் பலம்பெறவே பக்கு வங்கேள்
பட்சமுடன் கும்பித்துப் பதறி டாமல்
குடியிருந்த வீட்டுக்குள் மூச்சைத் தாக்கிக்
குறிப்பாகப் பூரணத்தின் மையம் ஏற்றே. 33

ஏற்றியே மாத்திரையு மூன்று வைத்து
எகிராமல் ரேசகத்தி லிதமாய்த் தட்டி

மாற்றியே மறுபடியு மயக்கம் நீங்க
மாறி மாறிப் பழக்கமது மகிழ்வாய்ச் செய்வாய்
போற்றியே சரமென்ற கணக்கின் போதம்
இருபத்தோ ராயிரத்து அறுநூ றோர்நாள்
தேற்றியே குறையாமல் இரட்டிப் பாகித்
திடம்பெறவே நாட்குநா ளாதரவுண் டாமே. 34

ஆதரவாய் வாசிநிலை வலுக்க வேண்டும்
அப்பவல்லோ உடலாவி வசம தாச்சு
பாதகங்க ளில்லாமற் படிமேற் பாலம்
பரஞ்சுடரும் பக்குவமாய்ப் பதிந்து நிற்கும்
சாதகமாய்க் கொலுமேடை மாட கூடம்
சார்வாக ஆயிரத்தெட் டிதழே சட்டம்
பேதமின்றி யோர்நிலையால் பிரிந்தி டாமல்
பெரியதொரு செகசோதி இனிய மேரே. 35

இனியதொரு வட்டமீ ராறே யாகும்
இடகலையும் பிங்கலையும் சுழினைத் தீயாம்
கனிவாகக் கலந்தமதிக் கருவே யாகும்
காரமுடன் சாரந்தா னதுவே யாச்சு
தனியாகுந் தாரணையுந் தத்துவ கோட்டம்
தானடங்கும் மார்க்கமதைத் தவறாமல் தான்
இனிவாக வெடுத்துரைப்பேன் இகத்திற் காண
இகபரமு மொன்றாக இலங்கு மிட்டம். 36

இட்டமுடன் சடமதனி லெழுந்த வாசி
யிழுத்தடக்கத் தந்திரந்தா னிதமாய்ச் சொல்வேன்
நிட்டையுற விருவாசல் வடமே ருச்சி
நிலைபெருகக் கும்பகத்தில் வசமாய்த் தாக்கி
நட்டமின்றிப் பூரகத்தில் சருவி டாமல்
நயமாக மாத்திரைதான் நாலு கூட்டிக்
கட்டமற ரேசகத்திற் கலங்கா தேற்றக்
காலென்ற ரவிமதியுங் கருவே நாதம். 37

நாதமதி லிறக்காமல் நண்ணித் தீட்டி
நடுவணையி லணையாது மாவைப் பூட்ட
வேதமெனும் பொருளான பொக்கி ஷந்தான்
விந்துதித்த விடமதனிற் புதுமை தோணும்

வாதகல வட்டமதை மறந்தி டாமல்
வழுவாது வாசியென்ற பரியி லேறி
சாதனைகள் செய்துவரச் சடந்தான் நிற்கும்
சந்தேக மில்லைசரம் வலுவாம் அச்சே. 38

அச்சுமட்டந் தானடங்கி யதிகம் போகா
ஐந்தெழுத்தை யோதிவர அருள்தா னுண்டு
பட்சமுடன் இருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறும் அப்புறமே யகன்றி டாது
இச்சையுடன் இரட்டிக்கும் இரட்டி யாகி
இருவாச லிதமாக இலங்கிப் பூக்கும்
தச்சனுலை திறந்துதடத் தங்கி யாகும்
தவறாது பூரணந்தா 1னகத்திற் கொஞ்சும். 39

கொஞ்சிடுமே ரவிமதியுங் குமுகு மென்று
குறையாமல் சயனித்து இருகால் நீட்டித்
துஞ்சாமல் இடக்கையை முடிமேல் வைத்துத்
துலங்குசுழிப் பிரணவத்தைத் தொகுத்து நாட்டி
அஞ்சாமல் கேசரத்தில் மனத்தை வைத்து
அமைதியுடன் வாசிதனைச் சமமாய்த் தாக்கி
வஞ்சமறப் பராபரனைத் தரிசித் தேதான்
வாதையின்றித் தூங்காமல் தூங்கிக் காணே. 40

காணவே கமலவொளி கலந்தா டாடும்
காரணியாள் நாரணியாள் கருத்தோ டெய்தி
ஆணவமாம் காமியங்கள் அடங்கிப் போக
அருகிருந்து அமுதப்பால் அன்னை யீவாள்
பேணவே பொன்மேரு நேராய்த் தோற்றும்
புகலுதற்கு அதன்பெருமை புத்தேன் மொய்க்கும்
நாணவே நவகோணம் நடுவாய்க் காணும்
நாரணனார் பீடம்எழு மாடம் உண்டே. 41

உண்டான உச்சிவெளி யுயரத் தோணும்
ஊத ஊத உடல்வலுத்து உரியும்சட்டை
அண்டரண்டம் ஒன்றாக அமைந்தா டாடும்
ஆச்சரியம் வயிரவுயர் தம்பம் உண்டு
கண்டுநிறை கத்தூரி வாசம் தேகம்
கம்பமேல் காலற்ற காலோ மெத்த

செண்டுமலர் ஆயிரத்தெட் டிதழாங் கோட்டம்
சிறந்தமணி முச்சுடரா னந்த வீடே. 42

ஆனந்தம் பெருகிவளர் ஆத்ம சோதி
ஐம்பூதம் ஒன்றாக வமைந்தூ டாடும்
தானந்த மாதியெனத் தகர்ந்தி டாது
தண்டலிடி முழக்கமது தானாய்க் கேட்கும்
போனவத்தி னூறல்கொட்டிப் பொங்குஞ் சாயல்
புத்தேனும் மொய்த்தொழுகும் புருவ மய்யம்
ஈனமற இருவாசல் பெருந்தீ யாச்சு
இகபரமு மொன்றாம்நற் பூர ணத்தே. 43

பூரணந்தான் உண்டுநடை பொருந்திற் றானால்
புகலரிய பிரமத்தின் மூல மாச்சு
காரணத்தின் கணக்கறிந்த கணக்க னாவன்
கலக்கமில்லை யவன்பெருமை கழறப் போகா
தாரணியில் தங்கிமிகத் தகத்தாய் வாழ்வன்
தாழ்வில்லா அரனென்றுஞ் சாற்ற லாமே
ஆரணிமணி மாலைகொண்டு அன்னை யாளும்
அன்றாட மமுதீவாள் மயத்தோ டாமே. 44

மறலி நீக்கம்

மயத்தோடு மயமாகி மறலி தன்னை
மயங்கிடவே மருட்டியழி வில்லா மற்றான்
இயமொடு நியமங்கள் மெத்தச் செய்து
ஈரேழு உலகமெல்லாஞ் சுற்றி நிற்பான்
அயன்மாலும் பிரமனையும் ஆத்தாள் தன்னை
அழைத்துஉடன் அறிந்திடுவான் அருட்பாலுண்பான்
நயன்பெரிய நாயகனாய்ப் பவங்கள் நீத்து
நாட்டிடுவேன் பூரணம்பிரி வில்லா தின்பே. 45

பிரிவில்லாப் பூரணந்தான் பிறழா நின்றோன்
பெருமையினைக் கொஞ்சமிங்குப் புகலக் கேண்மோ
நெறிபிசகா வெகுளியென விரியா தாகும்
உலகைஇடம் அழைத்துநிலை நிற்க வைப்பன்
அரியனைத் தன்னணையிற் றிடமாய்க் கூவி
அறிந்திடவே நேசித்துப் பூசை கொள்வான்

2

துரியமொடு துரியா தீதங் கண்டு
　　தூணைச்சிறுதுரும் பாக்கி வாசம் செய்வான். 46

வாசமுடன் பூரணந்தான் வந்துய்த்த தானால்
　　வண்மையென்ற ஞானவில் லழியா தாகும்
போசனமுங் குறைந்துஉடல் பொன்போல் மின்னும்
　　பொங்கரவம் பூண்டவனும் பூத நாதன்
ஈசனுடன் எப்போதும் கலந்தே உய்வான்
　　இறப்பினொடு பிறப்பினையும் நீக்கி நின்று
மாசற்ற மனமுடைய மன்னனாகி
　　மாநிலத்தில் மாய்கையற்று வாழ்வா ராமே. 47

சோதிமயம்

சோதியுடன் சோதியது சொலிக்கு மாபோல்
　　சூக்குமமாய் இழுத்தகத்தி லிடமேற் றாக்கி
பூதிகொண்டு புரிவட்டம் புனைவார் கொம்பு
　　புன்னகையாள் ஒருபாங்கு புகல லாகும்
கோதிலன் கொம்பிருந்து கொங்கைப் பாலும்
　　குமுகுமென ஒழுகிவரும் குறைவி லாது
பேதிக்கா துண்டுஇளைப் பாறித் தூங்கிப்
　　பேருலகில் நடித்தய்ய மறவே வாழ்வன். 48

அய்யமற அம்பரமேல் அமைந்த கோடு
　　அண்ணாக்கு உச்சிமய்யம் மந்திர தூபி
துய்யநதி நவகோணநதி துறைநீர்ப் பாய்ச்சல்
　　தொந்தமெனும் லலாடப்பூட் டுளைமே லுச்சி
உய்யுமுயி ரோங்காரக் கோட்டை விந்து
　　உருண்டுபரு மணியாகத் திரண்டுள் ளெய்தும்
செய்வதனைத்தும் சிதறாது சீவன் றன்னை
　　சிக்கிடுவன் பூரணந்தான் ஈரெட் டென்னே. 49

ஈரெட்டு வயதாக என்றுங் காண்பான்
　　எண்மூன்றாம் ஈரெட்டும் இடையே கூட்டி
ஓரெட்டா ஒன்பதுவும் உயரத் தூக்கி
　　ஓங்காரக் கோட்டையதி னுள்ளே பாய்ந்து
நேரெட்டாம் நீடூழி நெடிய காலம்
　　நியமமுடன் வடிவுகொண்டு மூசற் றூவி
பேரெட்டாந் தானொன்று ஈரா றாகப்
　　பிறழாதான் கலந்திடுவான் சிவயோ கம்மே. 50

யோகமெனும் படிக்குவடு இடவாட் குய்யம்
ஈரைந்து ஒராறு எண்ணைந் தெட்டு
போகமதி யாறாறு ஆறு பத்துப்
பொங்கிவளர் ஆயிரத்தெட் டிதழாம் விட்டம்
சோகமா சூத்திரஞ்சேர் சுவானு பூதி
சுத்தவருட் சைதன்ய சோதி நாதம்
பாகமுடன் கண்டுபரம் பொருளாய் நின்று
பதிந்திடுதல் பூரணந்தோற் றுறவி மெய்யே. 51

இல்லறவியல்பு

துறவுபுக்கித் துரிதமுடன் தூது வைத்துத்
தோகையரைப் புல்லுதற்காய்த் தூளி தங்கள்
பரப்பியந்திர மேலிட்டுத் தபசி யைப்போல்
பாசாங்கு செய்துபக்கம் பார்த்து நின்று
புறங்காட்டிப் பூவையரைப் புல்வோர் பேயர்
பூரணத்தி னியல்பென்ன வென்று கேட்டால்
மறம்பூண்டு வாயில்வந்த படியாய்ப் பேசி
மாந்தர்களை மயக்கிடுவர் முத்திக்கே காரே. 52

முத்திக்கு வித்தாக முதலாய்த் தோன்றும்
முதலெழுத்து என்னவென்று முடிவு கேட்டால்
சத்தமிட்டுச் சடசடத்து நாயைப் போல
சள்ளென்று மேல்விழுந்து கௌவு வார்கள்
சித்தமதை யடக்காத சிதடி யாகிச்
செகத்தினையே மயக்கிடுவார் இவர்தா மெல்லாம்
கத்திக்கத்தி வாயலுத்துக் காலன் தன்கைப்
பாசத்தால் கட்டுண்டு அறியார் வித்தே. 53

வித்தென்ற மரமின்ன தென்று காணா
வீணர்களும் காவி கட்டி விருதாவாகப்
புத்தகமாங் காவியங்கள் புராண சாத்திரம்
புதுப்புதுப் பூசைவழி நிவே தனங்கள்
சுத்தமுடன் நியமவகை செப்பி டாமல்
சூதாகப் பிரட்டித்துச் சூட்ச மென்றே
இத்தரையில் மறைத்துவைத்தார் தீட்சை காணார்
இல்லறந்தான் இகபரத்தின் மோட்ச வீடே. 54

வீடென்ற வீடகத்தி னுண்மை காண
விளம்பிடுவேன் வெட்டவெளி யாகத் தானே
ஆடென்ற அரனவருஞ் சடாபா ரத்தில்
அம்பிகையைச் சுமந்தவகை யறிந்து கொள்வீர்
நாடென்ற பிரமாவும் நாவிற் பெண்ணை
நயந்துவைத்தும் நானிலத்தில் நயமுற் றெய்தார்
சேடனென்ற விட்ணுவுந்தன் னெஞ்சிற் றானே
சித்தமுடன் ஓர்மாதை வைத்திட் டாரே. 55

வைத்தவகை யறியாமல் வாது பேசி
வேதாந்த சித்தாந்த முனைதான் காணாப்
பித்தர்களே பேதிடுவேன் பெருமை கேளீர்
பேய்போல திரியாதீர் பிதற்றல் வேண்டாம்
உத்தமியாள் தன்னுடனே பூணரும் போது
உன்னுடைய இந்திரியம் விட்டேங் காதே
பத்தினியாள் இச்சைகாமம் பருகத் தாக்கி
மதனமிட்டுக் கொண்டிடுவாய். பாழ்போ காதே. 56

போகத்தில் இந்திரியம் பொங்கா துய்யப்
புத்தியுடன் புகன்றிடுவேன் அறிந்து கொள்வீர்
பாகமுடன் பரிஎன்ற வாசி பூட்டிப்
பக்குவமாய் ஓம்சிவய வசி என்றே
ஏகமனம் பேசாது நூறு செப்பி
எகராமல் கும்பித்துப் புணர்வா யானால்
தாகமுறும் மாமயில் ஆசை நீங்கும்
தங்கிவிடும் உன்விந்திந்த விதமு மாமே. 57

இந்தவித முலகோருக் கியல்பைக் காட்ட
எடுத்தணைந்தார் மூவர்களும் பெண்ணைத் தானே
விந்து நிலையாத மூட மாந்தர்
விபரிதமாய் வீண்பேச்சுப் பேசிக் கெட்டார்
அந்தரங்க மர்மமிதை யறியா மற்றான்
ஆருலகில் அரிவையரை ஆகா தென்றார்
சிந்தையினை அடக்குதற்கு அம் - உம் - நம் மென்
றிருகண்ணை மூடிஊத உலையா தோங்கும். 58

உலையாத முத்திக்கு வித்தே தென்றால்
ஓதரிய சிவன்சத்தி முதலே யாச்சு

அலையாத அரிக்குமுதல் அமைந்த அட்சரம்
அரனு மைதான் ஆதிக்க மாகும்
நிலையாக அகாரமது பூமி யாச்சு
நிலவரமாய்ப் பதினெட்டு எழுத்துக் கெல்லாம்
கலையாது கலந்துபரப் பிரம மாகிக்
கனிந்துவரும் பேரொளியாய் இயங்கும் விந்தே. 59

விந்து நிலை

விந்துநிலை விமலையவள் பீடம் உச்சி
வெட்டாத சக்கரம்தான் கோசம் கோசம்
அந்தமுடன் இறைக்காத சலமே நாதம்
அன்புடனே பேசாத மந்திரம் சேர்க்கை
சுந்தரமாய் எட்டாத புட்பம் வாசி
சுகமுடனே கட்டாத லிங்கம் சுக்கிலம்
பந்தமறும் பரமனைய ஆன்ம சோதி
பகர்குருவப் பூசையுற்றா ணுவங்கள் போமே. 60

ஆணுடனே பெண்ணதுவும் அணைந்தா லல்லோ
அகாரவெளி திறந்துகுண்டல அச்சம் நீங்கும்
ஊணுறக்கம் இல்லாத ஊமை சங்கு
உற்றமையம் இருவிந்திரு கண்சேர்நாசி
பூணுமடித் தட்டவழல் புத்தேன் தாரை
பூரிக்கும் படிகமலத் தம்பம் மேரு
சாணுமது எட்டாகச் சாக்கிரங் குய்யம்
சத்துசித்தாய் நிறைந்துசட மாயை யாச்சே. 61

மாயைநிறை பேரின்பம் மங்கை தன்னால்
மாயாமல் இருப்பதற்கே ஆண்பெண் ணாக
சாயைகொண்டு அமைத்திட்டார் ஐயன் தானும்
சடம்விட்டுப் போவதற்காய்ப் படைக்கவில்லை
வாயைமூடி வலுவாக வாசி பூட்டி
வண்மையுற ஓம் - வங் - யங் - சிங் - கென்றோத
பூயைஎன்ற இடந்தோன்றும் பொருள்நின்றாடும்
பிறப்பிறப்பற் றிடம்பிங்க லிடாட்ட வாரே. 62

ஆட்டமென்ற அடக்கமது அறிய வேண்டும்
அப்பவல்லோ அண்டரண்ட மணுவாய்க் காணும்

பூட்டென்ற பூட்டதனைத் திறப்ப தற்குப்
புத்தியுடன் வாசியைமுன் பழக வேண்டும்
நாட்டமுடன் மதியேற்றி ரவியிற் றள்ளி
நயமுடனே ஓம் - நம் - உம் - அம்மென் றேதான்
வாட்டமறச் செபித்திடவே வலுவதாச்சு
வாரணனார் தரிசனமுந் தருவார் கண்டே. 63

கண்டங்கே மயங்காமல் கரத்தைக் கூப்பிக்
கணேசாஓம் காருண்யா காப்பா யென்று
தெண்டனிட்டே தாள் பணிந்து திங்க ளேற்றி
ஓம்ஐயுங் கிலிசவ்வும் இம்நம் னாசா
உண்டுண்டு ரீரீரீ உம் அம் என்று
ஒர்மனதாய்ச் செபித்துவர முருக வேலன்
அண்டிமயி லேறிவந்து அன்பாய் நிற்பன்
அருள்தாவென் றடிபணிந்து மயக்கம் தீரே. 64

தீரமுடன் ஓம் - லம் - சிம் சிவய வென்றே
தீவிரமாய்ப் போற்றிடவே உமையோ டம்மை
ஆரவார ஆகுவின்பேரி லமர்ந்து முன்பாய்
அண்டமது கிடுகிடென வருவா ரப்போ
தீரமுடன் வாசிதனை யிழுத்து ஓதி
வேண்டிடுவாய் அநேகவரம் விசனம் தீர்த்துப்
பாரமுறப் பாய்ச்சலது பாயுங் காளை
பவ்வென்று பணிந்துபக் குவமாய் நில்லே. 6

யோகபானம்

பக்குவமாய்ப் பழகிவரப் பானஞ் சொல்வேன்
பருத்திவிதை பாகைவித்து மாவின் பட்டை
மிக்கதொரு மிளகரணை பேய்க்கு றிஞ்சா
இணையில்லாச் சிறுதுத்தி நிலையா வாரை
தக்கபடி இவைகளையோர் நிறையாக் கொண்டு
நசுக்கிச்சா றெடுத்துஅன லேற்றிக் காய்ச்சிச்
சக்கரைதா னிட்டுக் காலை மாலை
சாப்பிட்டா லுட்ணமாறி நரைதா னீங்கும். 66

நீங்காமல் இருத்திப்பார் நிலைதான் தோணும்
நிரஞ்சனமாய்ச் சிதாகாய வடிவே வட்டம்

பாங்காகப் பருதிமதி பாய்ந்தோ டாது
பம்பரம்போல் சுழன்று உடற்குள்ளே நிற்கும்
மாங்காயின் பாலூறல் உண்டு மைந்தா
மலைமீதி லேறிமனம் மயங்கி டாமல்
தூங்காமல் தூங்கிச்சுழி முனையை நாடித்
தூபமெனும் பெருவெளியைக் கண்டு நேரே. 67

நேரேதூய வட்ட மொன்று மேலே நிற்கும்
திறந்துமடை பொழிவதுபோல் அமுதம் பொங்கும்
பாரேஉள் மனத்தாலே உன்னா லுன்னைப்
பதறாம லுணர்ந்து பாலை உண்ணு
ஈரேழு உலகமெல்லாம் எதிரே காட்டும்
இன்பங்கள் என் னென்று சொல்வேனங்கு
சீரேதான் மெத்தவுண்டு சிறந்து ஓங்கும்
சிதறாமல் ஞானவீ டடைய லாமே. 68

அடைவாகப் பருவதம்போல் வளர்ந்தூ டாடும்
அண்டபிண்ட சிருட்டிவிதி தானாய்த் தோன்றும்
கடைதிறந்து பொக்கிசமாய்ப் போத மாகும்
கலைமகளும் நாமணக்கு மமுத மீவாள்
தடையுறுந்தங் காயமது தகர்ந்தி டாது
தத்துவங்கள் தான்கெட்டுத் தாழா தப்பா
மடைபெருகு நவரத்தின கசித காந்தி
மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறு இமைக்குள் ளாமே. 69

ஆமையது வடிவம்போல் வட்டம் காணும்
அந்தரத்தி லுன்மனத்தைத் திருத்தி நாட்டுத்
தீமையது நீங்கிடவே தீக்கொண் டூதித்
திங்களினைச் சிரமீதி லேத்திப் பூட்டு
ஊமைஎன்ற இடமுச்சி யெழுத்தே கொம்பு
உண்மைவெளி யாகும்பரி வாசி கொண்டு
சீமைமிகச் சிறந்திடவே இழுத்துத் தாக்கு
சிவம்சத்தி உருக்காணும் வசமாம் வாசி. 70

வாசியென்ற புரவியது சுழிதான் மட்டம்
வாலையவள் பதினாலு வயதே யாகும்
ஊசிமுனைத் துவாரமது உயர உண்டு
ஒழுகிவரும் அமுதமது உண்பாய் மைந்தா

சூசியென்ற படர்மாயை சொல்லா தோடும்
சுந்தரியாள் நடனமிட்டு உன்னைச் சூழ்வாள்
நாசிவழி எகிராது நாட்டங் கொண்டு
நாதாந்தப் பெருவழியாம் நடனம் காரே. 71

காரிமனங் கலந்தவிடங் கடிவா ளந்தான்
கண்ணேறு காந்தரசம் கனிவாம் பாந்தள்
மாரிவரும் வாசிதனை மடக்கி யொன்றாய்
மருவாமல் சமரசமாய் ஓடத் தாக்கு
வாரிகொண்டு வலுவாக உடல்தான் நிற்கும்
வருகும்வழி போகும்வழி நன்றாய்த் தோணும்
சூரியரும் சந்திரரும் பிறழா தெய்தால்
சொல்லரிய பூரணந்தான் நிலைமை யாச்சே. 72

ஆச்சென்ற அனல்தாவும் அடிமே லாக
அறிவுகொண்டு உன்மனத்தா லுன்னா லுன்னைப்
பாய்ச்சலறக் கனமதுர மிறக்கி யுண்ணு
பருந்தொண்டை ருசி காணும் கனமாகத்தான்
கூச்சமின்றித் தொண்டைதனி லினிப்புண் டானால்
குறையாது வயதுமிக வளர்ந்து ஓங்கும்
பேச்சில்லை மனமதுவும் பிறண்டி டாது
பெண்மாயைக் கொட்டமெல்லாம் அடங்கிப்போமே. 73

போச்சென்ற பொய்மாயை புறத்தே நிற்கும்
பூமணமே வீசிவருந் திரேகங் காந்தி
பாய்ச்சலது பாயாது பரத்தி னூடே
பக்குவமாய்ப் பகபத்தி மின்னல் காட்டும்
ஒய்ச்சலின்றி ஓம் என்றே எப்போ துந்தான்
உணர்ந்துணர்ந்து மறவாமல் மனத்தாற் செப்ப
பேச்சு விடந் தோன்றும்பே ரின்பமெய்ப் பால்
பொங்கிவழிந் தருட்குருவின் அருளுண்டாமே. 74

ஆமேகேள் லக்கினமும் மகர மாகி
அவ்வீட்டுக் குடையவனும் குருவோ டெய்தி
தாமே மிக்கேதுமிக எவரோ டேனும்
தயவாக ஐந்தாறு பன்னொன் றுற்றுப்
பூமேவு புந்தியொரு கிரகத் தோடே
பொருத்த முடனெங்கேனும் இருக்கில் பார்க்கில்

பாமேவு ஞானமணிச் சித்த னாகிப்
பரமனையே பணிந்துலகில் வசிப்பான் கேளே. 75

கேளேநன் மதியவனும் மேடத் தெய்தக்
கெடுதியிலா அமுதப்பால் பெருக்க முண்டு
நாளேதுங் குறையாது நாதாந் தத்தின்
நாட்டமிகக் கண்டிடுவன் இவ்வா றாகச்
சூளேநற் கிரகங்கள் சூழ்ந்து நின்றால்
சொல்லரிய பேரின்ப நிட்டை யோகன்
கோளேது மில்லாத குணவான் ஞானி
குவலயத்தி லிவனுமொரு குருவாம் பாரே. 76

பாரிலுயர் இருபரிநற் பரமநாதன்
பதமினிய சோதிஒளி சூட்சம் கண்டு
வீரியமாய்ச் செயபேரி முழக்கத் தூடே
விதவிதமாய்ச் சித்தாடி வினைகள் தீர்த்துப்
பேரினிய ஆத்துமத்தின் நிலைகண் டோங்கிப்
பிரபலமாய்ப் பேரின்ப நிட்டை கூடிச்
சீரிவருங் கூற்றுவனைச் செயங்கொண் டோங்கிச்
சிறந்தவுயிர் அழியாது வாழ்வான் மெய்யே. 77

மெய்யோடு மதிமுடவன் கலந்தா னாயின்
மேதினியி லாயுள்மிக வோங்கி நிற்பான்
பொய்யில்லை பூவுலகில் ஆயுள் ஓங்கப்
பூரணமாய் யோகத்தில் நிட்டை கொள்வான்
அய்யமின்றி இல்லறத்தி லிருந்தே சித்து
அறிந்துமனக் களிப்பாலே அசடு நீக்கி
நொய்வின்றிப் பிறப்பிறப் பதனை நீத்து
நீணிலத்தில் ஞானசித்த னாகி வாழ்வான். 78

வாழ்வுடைய மன்னனென வணங்கிப் போற்றி
வகுத்துரிய உடலாவி நீங்கா வண்ணம்
தாழ்மையறத் திங்களினைத் தடத்தே கண்டு
தாயினிய பார்வதியின் வரந்தான் பெற்று
ஆழ்மையுறும் மறலியினை யடித்து ஓட்டி
அணைந்துவரும் வாசியினை வசமாய்க் கொண்டு
ஊழ்வினைகள் அகற்றி இந்த உலகிற் றானே
உலாவிடுவன் குணங்கள் கொண்டுமகரத் தோனே. 79

மகரமென்ற லக்கினத்திற் கொன்பா னில்லில்
மதியவனுந் தனித்துரிய யோக னாகி
தகமை யுறக்குருவோ டைந்திற் கோளும்
தாழ்மையின்றி மேடத்தோன் கூடி நின்றால்
அகமினிய அட்டாங்க யோக ஞானி
ஆருலகி லரன்றனையே யறிவான் சித்தன்
இகமகிழ இவன்வயது செப்பொண் ணாது
இறப்பினொடு பிறப்பற்ற வுயிர்தான் காணே. 80

காணவே கனகமணி கமல வாசல்
கலந்தேறி நாளுக்கு நாளா யோங்கிப்
பூணவே பூதமுதல் ஆதவன் திங்கள்
பொருந்திடவே பூவுலகில் நெறியாய் நின்று
நாணவே நாலிரண்டு நாலாய் நாட்டி
நாதாந்த மேல்வீடு நதிதான் புக்கித்
தோணவே தத்துவங்கள் தொண்ணூற் றாறின்
தொல்லைவினை யகற்றிடுவன் ராச யோகி. 81

உலகமாற்றம்

யோகிபர மானந்த கலியின் தோற்றம்
உண்மைநிற சாதிமத பேதம் மெத்த
பாகிதமாய்ப் பிரபலங்கள் பெண்பால் விருத்திப்
பாருலகில் ஆண்மக்கள் குறைவுண் டாகும்
மோகித்தே முன்பின்னும் முறைமை கெட்ட
மூதரிய தாயினையே சேய்தான் சேர்ந்து
போகிதமாய் மதனையது பயில்வார் பங்கில்
பூவுலகிற் கலியினுட பான்மை கேளே. 82

கேளே நன்மனுக்கள் நூற்றுக் கொன்று
கெடியாகப் பிறந்திருத்தல் அரிதே யாகும்
நாளேமுன் கலியவனும் வளர்ந்து ஓங்க
நருங்கிடுவர் மனிதர்களும் உயரங் கட்டை
வாளேமுன் பின்வயது ஆண்டு நூறு
வயங்கிடுவேன் கலியுதிக்கு மிடத்தைத் தென்பா
சூளேமெய்ச் சும்பலப்பட்டன் வைணவ தத்தன்
கொல்லைபுன்னை மரத்தின்கீழ்க் கலிசெ னிப்பே. 83

கலியான ஆண்டு ஐயா யிரம்பின்
கருத்துடனே சாதிமத பேதம் ஒன்று
நலியாது சந்திரகலை ஐயாயிரம் மட்
டானதப்பால் ரவியோட்ட மதிக மாகிப்
பொலிவாகப் பூலோகந் திரண்டே நிற்கும்
பொய்யான அந்தணரின் கொட்டம் போகும்
வலியுடனே சத்தியத்தான் நிலையே யோங்கி
வழுவாது மனுக்கள் ஞானி யாமே. 84

ஆமந்தக் காரணமென் றாசான் சொன்னார்
அதுகண்டு யானுரைத்தே னவனி தன்னில்
தாமதங்க ளில்லாது மாந்தர்க் கெல்லாம்
தனியோகத் தாற்பரனா ரருள்தா னுண்டு
காமமென்ற சடுந்தீயுங் கலக்கம் போகும்
கனமாகப் புலிபசுவுங் கலந்தே யுண்ணும்
நேமமுடன் நிருவிகற்ப சமாதி கொண்டு
நெடிதாக வாழ்ந்திடுவன் உலகிற் றானே. 85

தானதரும தத்துவயோகம் அதிகம் ஆகும்
தாரணியில் மாந்தர்பல வருண மாவர்
ஈனமின்றி யேகசக்கி ராதி பத்தியம்
இனமுடனே ஆண்டெண் பத்தீ ராயிரம்
மோனமுடன் இருந்தாண்டு வசிப்பார் நாடு
முகமினிய நவரத்தின விளைவுண் டாகும்
போனகமாய்க் குளிகையிட்டுப் பறப்பார் விண்ணில்
பூரணமாய் ஆயுளூற்று வாழ்கு வாரே. 86

வாரென்ன காலம்ஐ யாயிரத்து
வயங்குநாற் பத்திரண் டாண்டுக் கும்மேல்
தாரென்ற செய்தியெல்லாந் தவறா தெய்தித்
தலமிசையில் தன்னுயிர்போல் மற்ற வெல்லாம்
பேரென்னச் சிறந்தோங்கிச் செல்வ ராகிச்
சிவனாரைத் தரிசித்தே ஆயு ளூற்றுக்
காரென்ற நிழல்கண்டு கைலை யோனைக்
கருத்துடனே பூசித்துக் காண்பார் நன்றே. 87

நன்றான அந்தணர்முன் கட்டி வைத்த
நயமில்லா வேதத்தின் புரட்டுக் காதை

குன்றாமல் வெளிவந்து மறையோர் செய்த
கொடியபெரும் புழுகனைத்தும் ஒழிந்து போகும்
மன்றாளர் என்றமறை யோர்கள் பட்டம்
மாநிலத்தில் தலையெடுத்து நீடிக் காது
அன்றாக அவர்குலந்தா னழிந்து போகும்
அறிவான சாம்புவந்தர் குலமுண் டாமே. 88

ஆமேயக் குலத்தாருக் கடையா ளங்கேள்
அண்டரண்டந் தனையழைக்க வல்லோ ராவர்
பூமேடை யெய்தித்தவ யோகம் செய்வர்
பூரணமாய் மாமதுரம் உண்டே நிற்பர்
தாமேகை இடத்தக்கினி சலந்தான் பொங்குந்
தட்டாம லம்பரத்தி லேறி நிற்பர்
கோமேத கத்தொளிபோல் தேகம் மின்னும்
குவலயத்தில் இவர்கள்குரு குலத்தன ராமே. 89

குலத்தாரே வந்தவிதம் ஏதென் றாலோ
குணமாகப் பிரமாவின் வலப்பா கத்தில்
நலமாகச் சாம்புவசிட்டர்செ னித்தார்
வசிட்டரு மரக்கர்குல வேந்த னாகித்
தலமறியப் பிரமாவை இகழ்ந்தே பாவி
தாக்கிச்சில புராணக்கோள் புரட்டே செய்து
கலகமிட்டுக் காமத்தீ யதனில் வீழ்ந்து
கனமாக மறையோனெனப் பட்டம் பெற்றான். 90

மறைவான குலம்விளங்கப் பேதம் காட்டி
மாய்கையுற்று மூவுலகை மயக்கிப் போட்டான்
நிறைந்துவந்த சாம்புவந்தர் மறைந்து நின்றார்
நியதியுற்ற பிரமாவுஞ் சாந்தத் தெய்தி
குறைவின்றித் தான்வசித்துக் குணமா கப்பின்
கொடுத்தாரே சாபமது குறைகள் போக
அறையவே ஐயாயிரத்து நாற்ப தப்பால்
அகடுகொண்ட மறையோரின் குலம்பா ழென்றார். 91

ஆர்ப்பரித்து அப்போது அகன்று நின்ற
அறிவுடைய சாம்புவந்தர் என்ற சாது
சீர்பெரிய கைலையினை நோக்கிச் சாரல்
சிதறாமல் தவம்செய்து அரன்தன் னாலே

கார்நிறைந்த கமலாச்சி என்ற மாதைக்
கருத்துடனே மணம்புரிந்து தவமே யுன்னி
நேர்விளங்கய் யாயிரத்து நாற்ப தப்பால்
நெறியுடனே வளர்ந்தோங்க வரமே பெற்றார். 92

வரமினிய அரனோடு பிரமா வுந்தான்
வாக்களித்தா ரந்நாளில் நிலைமேற் கொண்டு
தரமினிய தராதலங்க ளெல்லா மொன்றாய்த்
தாழாமல் சாதிமத பேதம் நீத்துப்
பரமினிய பரம்பொருளைப் பகர வேண்டிப்
பாரில்சாம் புவந்தகுலம் தழைத்து ஓங்கத்
திரமினிய வரமீந்தார் ஆத லாலே
திட்டமில்லா வந்தணர்கள் பாழென் றாரே. 93

பாழாக அக்காலம் உலகம் தன்னில்
பதம்பெரிய அந்தணர்கள் பேத மாகித்
தாழாத மனிதரிடம் தாழ்ந்து நின்று
தகைமையிலா ஊன்பொருளை யுணவாய்க் கொண்டு
வாழாது வாழபெருஞ் சாதுக் கள்தான்
வையகத்தில் வாதாடி மறையோர் தம்மை
கீழாகத் தள்ளிடுவார் கீதம் பேசிக்
கொடியதொரு வறுமையால் பீடிப் பாரே. 94

பீடிதமாய்ப் பெரியதொரு மதுபா னங்கள்
பிரமகுலத் தோர்களுண்டு பிறழ்ந்தே நிற்பார்
கூடியதோர் தங்களினப் பெண்க ளைத்தான்
குணமாக வேற்றுவர்க்கே கூட்டிச் சேர்ப்பர்
சாடிநிறை கள்ளுகஞ்சா சமர்த்தாய்த் தேக்கிச்
சாத்திரங்கள் தனைமறந்து சடரு பேசித்
தேடிநீச மாதர்களைப் புணர்ந்து பிள்ளை
திடமாகப் பெற்றுப்பல தொழிலுஞ் செய்வார். 95

செய்தொழிலு மவர்குலத்தில் அதிகம் உண்டு
சிதறாமல் சிறுபெண்கள் முண்டை யாவார்
நொய்வின்றி யன்னியர்தம் குலத்தி லெய்தி
நுட்பமுடன் பிள்ளைகளை யழிப்பார் சூதாய்
அய்யய்யோ அந்தணரின் குலத்தோர் தம்மால்
அநியாயம் மெத்தவுண்டு அவர்கட் கெல்லாம்

உய்வாக மடமையொடு நாணங் கிட்டா
உலகத்தி லிவ்விதமாய் நடக்குங் காலே. 96

நடந்திவ்விதம் தவறாமல் விளங்கும் போது
நன்மையிலாப் பிரமகுலம் பாழென் றேனே
தடம்பெரிய தாரணியிற் கலகம் மெத்த
தட்டாமல் நடந்தேறி நரர்க ளெல்லாம்
இடம்விட்டு இடமேகிப் போரால் மாள்வார்
இயம்பொணாப் பெரும்பஞ்ச மிடருண் டாகும்
திடமிகுத்த தேவபிரம ஆல யங்கள்
தினபூசை குறைந்துஅருள் இன்றிப் போமே. 97

இன்றியமை யாததொரு இழிகு லத்தோர்
எனவுரைத்த பறையர்களும் பாக்கியம் பெற்று
நன்றெனவே வையகத்தில் நாளும் ஓங்க
நவிலொணாப் புகழுடனே வாழப் போகும்
குன்றாதோர் முட்டையினி லிரண்டு குஞ்சு
செனித்துவிடும் மிருகங்கள் வினோதம் காட்டும்
அன்றாகும் காலம்அந் தணர்கட் காகா
அறிகுறியாம் இவையெல்லாம் சின்ன மாமே. 98

சின்னமிக வாகிடுமே செகம்பி றழ்ந்து
சீறியதொர் நாகம்போல் மாந்த ரெல்லாம்
பின்னமுற்றுப் பேதமையால் மயக்கம் கொள்வார்
பிரபலமாம் அரசர்கட்கும் ஆனி மெத்த
இன்னிலத்தில் எங்கெங்கும் சங்கம் கோட்டி
இதமுடனே நிலைநாட்டி யீசன் தன்னை
நன்னயமாய் வழிபடுவர் நாட்டி லெங்கும்
நற்சமய வாசிகளும் அனேகம் உண்டே. 99

உண்டான விதம்என்றன் குருவெ னக்கு
உணர்ந்திடவே ஓதிவைத்தா ருலகிற் சொன்னேன்
சண்டாள அந்தணரின் சவித்தா ரம்போம்
சார்வாகப் பதினெண்பேர் சித்தொன் றெய்தத்
தெண்டிரையில் வியாபித்துத் திடமாய் எய்தித்
திகழொளி போலுலகம் திரட்டிச் சேர்த்து
மண்டலத்தில் மாய்கையறச் சத்தியம் நாட்டி
மன்னனென ஒருவருல காள்வார் முற்றே. 100

முற்றிலுந்தாள் அறியவென்றால் மூச்சை மைந்தா
முறைமையுடன் பழகிமுனை நிற்க வேண்டும்
நற்றவமே செய்யநா ரணியாள் சொன்ன
நயம்பெரிய மந்திர நாவா ரத்தான்
குற்றமறக் கூறிடுவேன் குவல யத்தில்
கொள்கைதனை யறிவார்க்கே கூற்ற னில்லை
உற்றவிடம் ஒளிதோன்றும் உண்மை யுண்மை
தினகரனின் காயத்திரி செபம்நீ செய்யே. 101

செய்திடுவாய் அதிகாலை தினம் எழுந்து
சிறப்புடனே அங்கதந்த சுத்தி யாக்கி
வெய்யவனின் முன்பாக நின்று கொண்டு
விசனமற இருகையைச் சிரமேற் கூப்பி
நொய்விழியும் இருவிழியும் ஏறப் பார்த்து
நிறைந்தசலம் தன்னில்நின்று தியானம் ஓத
உய்யவழி ஓதிடுவேன் உணர்வீர் மக்காள்
உலைந்தமனம் ஒடுங்கிவரும் நாட்கு நாளே. 102

நாளே ஓம் பாஸ்கராய வித்மகே
நலம்பெரிய திவாக ராய தீமகி
சூளே தன்னோ சூரியபிரசோதை யாத்
சுகமாகஇம் மந்திரத்தைச் செப்பிச் செப்பிக்
கோளேது மில்லாது கும்பித் தேறிக்
குணமாகத் தியானம்நீ செய்த பின்பு
கேளேமுக் காலுமிடக் கையில் நீரை
ஏந்தி யாசமனீயம் செய்வா யப்பா 103

சூரிய காயத்திரி

ஓம் பாஸ்க ராய வுத்மகே
திவாக ராய தீ மகி
தன்னோ சூரிய பிரசோத யாத்

அப்பப்பா அதுமுடிந்த பின்பாய்க் கேளு
ஆயிபரா பரியினுட பூசை பூசை
செப்பமுடன் செய்திடுவாய் சிணுங்கி டாமல்
சிவகாமி வாலைபரா பரியாம் ஆத்தாள்
ஒப்பரிய தேவித்தாய் மந்திரம் யெந்திரம்
உரைத்திடுவேன் ஓம்-அம்-நம்-லம் லிங்கு

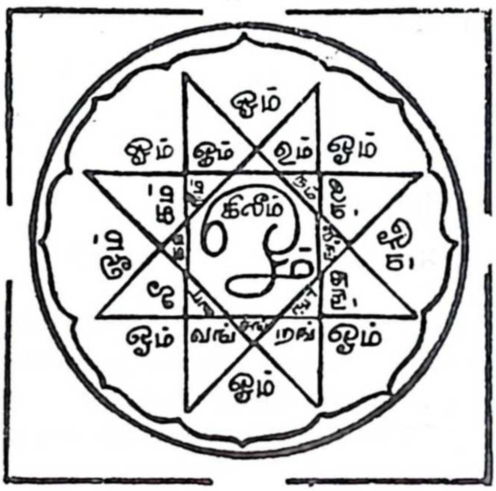
கப்பிவளர் கங், டங், றங், சிங், லங் லாலி
கம், கம், ரீம், கிலீம் சுவாகா. 104

சொவர்க்காதி லோகமெல்லாம் சத்தி சத்தி
சென்றோதி யடையவேணும் ஞான முத்தி
தவக்கியாதிக் கேற்றதற்குத் தாயே யாதி
தந்திரத்தால் தனிமதுரம் இறக்கி யுண்டு
பவமறவே சக்கரத்தை வரைந்துள் ளட்சரம்
பதித்துவாசி தனையேத்திப் பண்பாய் நீயும்
கவனமுடன் ஆதனமேல் வடக்கா யெய்தி
கருத்தகன்று போகாமல் துதித்துப் போற்றே. 105

போற்றிடுவாய் தூளிதங்கள் தட்டத் திட்டுப்
பொருத்தமுடன் மந்திரயெந்திரம் வரைந்து நாட்டி
சாற்றித்தினந் தூபதீப மிட்டுத் தாயைச்
சாதகமாய் நாளொன்றுக் கெண்ணூ றாக
ஏற்றி மாதமைந்து செய்து வாழ்த்த
எகிரிடாது வாசிநிலை நிற்கும் நிற்கும்
நாற்றிசையும் நடுங்கிடவே உதய மாகி
நடுக்கமின்றி வரல்கேட்டுப் பரித்தே ரேறே. 106

அம்பாள் மந்திரம்

ஓம், அம், உம், நம், லம், லிங், கங், டங், றங், சிங், வங், கா, லீ, கம், கம், ரீம், கிலீம், சுவாகா.

ஏறிநின்று இமயமுடன் நியமம் செய்து
என்மகனே பூரகத்தி லிருந்து ஊது
வாரிகொண்டு வாதசித்தி யோகஞ் சித்தி
வாசிகொண்டு பூரணத்தின் ஞான போதம்
கூறிடுவேன் ரேசபூர கும்ப மார்க்கம்
குறிப்பறிந்து கொள்வீர்கள் மக்காள் மக்காள்
நாரியென்ற மங்கையர்கட் குள்ளே சூட்சம்
நாட்டிடுவேன் மாதாந்த வரிசை கேளே. 107

கொள்ளுதற்காய்ப் பெண்மாயை கற்ப மாச்சு
குவலயத்தில் தூமையுண்டோர் நாதா வானார்
தள்ளாமல் மும்மூர்த்தி பெண்ணை யேந்தித்
தந்திரமாய் மாதர்மாதக் குருதி யுண்டு
விள்ளாது மறைத்ததிலே பேதங் காட்டி
வேதாந்த சித்தாந்த சமர சங்கள்
உள்ளுணர்ந்து பார்ப்பதற்காய் உகாரஞ் சத்தி
ஓதரிய அகாரமது சிவம தாச்சே. 108

ஆச்சரியம் மகாரமது மவுன தீட்சை
ஆனதினால் மகாரம்மேல் சந்திரனின் விந்தே
தாழ்ச்சியின்றிக் கடவுணிறை கடப்பா யுன்னுள்
தந்திரமாய் ஞானத்தை யடைய வேண்டிக்
காட்சியுடன் அம்-உம்-நம் தாக்க லாச்சு
அம்ரேசம் உம்பூரம் நம்மே கும்பம்
சாட்சியமாய்ப் பிரணவமும் பேச லாகிச்
சங்கையற ஞானஒளி நிலைக்கும் பாரே. 109

பாரறியப் பதினெண்பேர் சித்தரெல்லாம்
பக்குவமாய் மாதர்பத்து மாதக் கெர்ப்பம்
சீரறிய மதலையது குடத்து நீரைச்
சிதறாமல் எடுத்துஊசி முனையின் சொட்டாய்க்
கூரறிய உண்டுபத் தியமே காத்துக்
குணம்பிரிய மாதர்மா தாந்தம் விட்டார்
பேரறிய அம்உம்நம் பெருமை யோகம்
பேணிவரக் காயகற்பம் நிலைத்துப் போமே. 110

போமந்த மாதர்கருக் குடத்து நீரைப்
பூதலத்தோர் அறியாமல் பேரை மாற்றி

நேமகானக் குறத்திப்பால் சிமிட்டுப் பாலாம்
நிறைசூத நாதவிந்து வச்சிரப்பால் முலைப்பாலாகும்
தாமதங்க ளில்லாது இதுதன் னாலே
தாக்கிப்பார் சரக்கெல்லாம் மாண்டே போகும்
ஏமகாம வாமப்பால் இதுதா னப்பா
ஏகாந்த நிட்டையிலே இருந்து தேரே. 111

தேருதற்கு வெகுசுளுவு தெளிந்து காணத்
திடம்வேண்டும் சிமிட்டுப்பா லுண்ண வேண்டும்
கூருடைய வைராக்கியம் வேண்டும் வேண்டும்
குணமாய் அம். உம். நம். மூன்றில் நாட்டம்வேண்டும்
பேருரிய செகசோதி ஒளியின் மின்னல்
பேசுதற்கு ஆச்சரியம் பெருமை மெத்த
சீருடைய ஞானசித்தன் நீயே யாவாய்
செகமழிந் தாலுமுனக் கழிவே யில்லை. 112

இல்லையென் னாதுபோகர் கற்பசூத்திரம்
இயல்புடைய பதினெட்டில் தெளியச் சொன்னார்
தொல்லையற இல்லறமாம் மர்ம ஞானம்
செப்பிவைத்தார் ஐம்பதுக்குள் போக நாதர்
அல்லலற அறிந்திட்டால் ஞான சித்தி
ஆடலாம் நீடுழி காலம் மட்டே
சொல்லரிய தெரிசனமும் வாய்க்கும் முத்தி
சுகமுடனே அம் உம்நம் என்று ஓதே. 113

ஓதிடுவேன் பேய்பில்லிச்சூனி யங்கள்
ஓடுவதற்கு மந்திரங்கள் உண்மை யாக
நீதியுடன் ஓம்-உம்-லம்-சிம்-நம்-வம்-வம்-கிலீம்
ரீங்சிரீங் ஹிரீங் ஹரிங்கே
தீதின்றி முக்கோணம் பெரிதாய்க் கீறித்
திட்டமுடன் அ.உ.இ உள்ளே நாட்டிப்
பேதிக்கா வோங்காரம் சுற்றித் தாக்கிப்
பிரபலமாய் செபிக்கச் சூனியங்கள் போமே. 114

போமேதா னின்னமொன்று புகல்வேன் சூட்சம்
பூரகத்தில் உம்மென்று இழுத்துக் கும்பித்
தாமேதா னதாட்டித்தூ ளிதங்கள் தாக்கத்
தட்டழிந்து போகுமடா பூதப் பேய்கள்
ஓமேதான் உம்மதினால் உலகம் சித்தி
உயர்வாசி கொண்டிழுத்து உம்மென் றோதி
பூமேவு யோகஞ்சித்தி கெவுன மார்க்கம்
திடம்பெற்றா ரிவ்வழியாய்ப் பதினெண் பேரே. 115

பேரென்ற பூரகத்தின் பிரம கூடம்
பிரபலமாய்த் தோன்றிடும்நீ பிறண்டி டாது
காரென்ற அனல்வீசுங் கலசம் பொங்கும்
கண்டவர்கண் ணெதிரில்முன் மறைந்து போகும்
தாரென்ற மாந்தர்களும் உன்னைக் காணத்
தட்டழிவார் சித்தரைத்தான் காணோம் என்பார்
வாரென்ற வகையுரைத்தேன் உம்மைத் தாக்கி
வாசிகொண்டு இழுத்தடக்கச் சித்தன் சொல்வேன். 116

சொல்லிடுவேன் மாரணத்தின் சூட்சம் தன்னைச்
சுருக்காகப் பூரணமாய் வாசி கூட்டி
நல்லதொரு உம்நம்மென் றிழுத்த டக்கி
நாட்டிலுன்னை எதிர்த்தோர்க்கே சாபம் ஈந்தால்
தொல்லைமிக வடைந்திடுவார் துலங்க மாட்டார்
துரிதமுடன் வல்லரக்கர் எதிர்நில் லார்கள்
மெல்லியரை உம்-யம்-மென் றுறைத்துச் சேர
மேவியே விந்திறங்கா வசிய மாமே. 117

மாமேவு அட்டசித்து ஆடு தற்காய்
அறைந்திடுவேன் மூலியொடு செபமும் யந்திரம்

ஆமேதான் நரிமிரட்டிப் பேய்க்குறிஞ்சா வேரும்
தானமாம் பவரணைழின் நாளைக் கண்டு
வாமேபார் வடமுகமா யுள்ள வேரை
அம்உம்றீம் ஸ்ரீம்ஐயுங் கிலியென் றோதித்
தேமேவு திடமுறவே கொண்டு வந்து
திறமையுடன் தூளிதத்தில் சிகாரம் போடே. 118

போட்டந்தச் சிகாரமேல் வேரை வைத்துப்
பொறுமையுடன் தூபதீப நைவேத் தியமிட்டு
நாட்டமுடன் முன்னுரைத்த மந்தி ரத்தை
நலமாக லெச்சமுரு செவித்து மைந்தா
வாட்டமற அமாவாசை நாளின் பக்கல்
வலக்கையில் வைத்துத் தைப்பாய் குறிஞ்சா வேரை
தேட்டமுடன் மிரட்டிவேர் இடக்கை தைத்தே
உம்மென்று பூரகஞ்செய் தேகு வாயே. 119

ஏகிடவே பசிதாகம் இல்லா தாகும்
ஏகாந்தச் சித்தனென்று உலகோ ரெல்லாம்
மோகித்தே வணங்கிடுவார் மூர்த்தி யென்பார்
முறைமையாய் நீசொல்வ தெல்லாஞ் சித்தி
பாகிதமாய் இந்தவிதம் பதினெண் பேரும்
பாருலகில் நடித்துப்பல னடைந்தா ராகும்
யோகியென்ற புத்தியுள்ள பிள்ளை நீயும்
உணர்ந்திட்டால் இவ்வேரால் சூட்சா சூட்சம். 120

சூட்சமுற்ற மோடிவித்தை சொல்வேன் கொஞ்சம்
சுகமுடனே சிம்-லம்-உம் என்றே யோதித்
தாட்சியின்றிக் கும்பகத்தில் இழுத்துத் தாக்கித்
தயங்காமல் பூரணமாய் ரவிமதியி லூதக்
காட்சிமிக அடைந்திடுவாய் சுழினைத் தீயாம்
கனம்பெரிய மோடிவைத்தோ னெகிரிப் போவான்
தாட்சியுற்று வாசிகொண்டு ஓம்-உம் மென்று
அன்புடனே பூரகத்தில் அறிந்து நில்லே. 121

அறியவென்றால் வெகுசுருக்கு அல்ல அப்பா
அன்புடனே வாசியைமுன் பழகிப் பின்னர்
துரியநிலை ஏத்தமுட னிறக்கங் கண்டு
தினந்தோறும் தியானமது புரிய வேண்டும்

விரிந்திடாது வாசியைத்தான் வசம தாக்கி
விலகாமல் வச்சிரப்பா லுண்ண வேண்டும்
பரியடங்கும் பாரொடுங்கும் உன்னைக் கண்டால்
பார்வதியுஞ் சிவனாரும் பக்கல் நிற்பார். 122

பார்த்திடவே வாசிவச மாக மக்காள்
பக்குவந்தா னுரைத்திடுவேன் பதனஞ் செய்வாய்
மூர்த்தமுடன் காலையிலே யெழுந்து பின்னர்
தினகரன்முன் னின்றுஇருகண் சிமிட்டா மற்றான்
ஏர்த்திடவே மதிநால் சிகார இங்கென்
றினிமையுடன் திங்களெட்டனுச ரிக்கப்
பார்க்கவனி னருளதனால் பலனோ கோடி
பரியடங்கும் பாவிகட் குரைக்கொ ணாதே. 123

ஒண்ணான உச்சிவெளி திறந்து காட்டும்
ஓதரிய பிரமநிட்டை உரைப்பே னிங்கு
மண்ணூழி காலம்மட்டும் வாழு தற்காய்
மனத்திலுன்தன் உருவதனை மகிழ்ந்து காணீ
விண்ணான வெளியதுவும் வெளிதான் தோணும்
வீணல்ல பேரின்ப ஆசை பொங்கும்
எண்ணாக மனங்குவிந்து அமுத மூறும்
இடகலையும் பின்கலையும் சுழன்றே நிற்கும். 124

நிற்குமந்த வாசியது வலுத்துப் போகும்
நியமமொடு இயமமது நிலைய தாச்சு
சற்குருவே உருவாகி வந்து நிற்பார்
சகலகலை ஞானமது தானாய்த் தோன்றும்
உற்பனமாய் நெருப்பாறு வெய்யோ னாகும்
உயர்ந்தமயிர்ப் பாலமது மதிதான் விந்தே
கற்பனைகள் மெத்தவுண்டு கருத்தி னுள்ளே
கலங்காது உன்னுருவைக் கண்டு தேரே. 125

தேருதற்காய்த் தினகரனில் தெளிந்த பின்னர்த்
திங்களதைத் திடமுடனே திருத்தி யூதக்
குருவிருக்கும் இடந்தோன்றும் கோணம் கோணம்
கொள்கையுடன் உம் ஏத்திப் பூர கஞ்செய்
ஆரும் இதன் மணிவாசல் நந்தி பீடம்
அரூபவெளி அண்டரண்டம் ஒன்றாம் சோதி

சீருறவே ஒருருவாய் நேரே நிற்கும்
நெருப்பாறு மயிர்ப்பாலம் இடபின்கலைய தாமே. 1

மலையாது பூரணமே அறிந்தோ ரானால்
அந்தரத்தில் வாசியது அசையா நிற்கும்
அலையாமல் உண்டவர்கள் கண்டே கொள்வார்
கஞ்சாவுங் கள்ளுமுண்டோர் காணார் பேயர்
முலையின்பால் உண்டாலல்லோ நிலைக்கும் தேகம்
நிலவரமாய் யோகசித்தி ஞானஞ் சித்தி
தலைகாமப் பாலுண்டோ ரருட்சித்த னாகி
வாழ்ந்திருப்பார் கோடானு கோடி காலம். 127

காலமதில் கடியரவின் விடமும் ஏறா
கடுந்தீயின் சூடேறா சலமுங் கொல்லா
ஞாலமதில் சமாதிபெற மண்ணுந் தின்னா
நடுவனவ னுனதருகே வரவே மாட்டான்
வேலனைய கத்திவாள் வெட்டு மேறா
விடந்தலைமேற் கொண்டவனும் விமலி யாத்தாள்
சீலமுடன் ஞானப்பால் தந்து கந்தே
யீரெட்டாம் வயதுமெப்போ திருந்து வாழ்வாய். 128

வாய்ப்பேச்சுப் பேசுவதால் பயனோ இல்லை
வழுத்திடு வேன்அந்தக்கர ணத்தின் மார்க்கம்
பேய்த்தனமாய்த் திரியாதீர் பிரியம் வைத்துப்
பிசகாமல் தன்னுடைய கரணந் தன்னில்
ஓய்வறவே சிகாரமதை மனத்தால் நாட்டி
உங்,ரிங், கங், சிவயவசி ரீம்ஸ்ரீம்கம்
தூய்மையுற ஆண்டிரண்டு செபித்துக் கொண்டு
துன்பமிலா துனதுசிறு நீர ருந்தே. 1

அருந்திவரப் பத்தியந்தா னன்பாய்க் காத்து
அநுசரிக்க வுனதகத்துள் சொலிப்பே ஓங்கப்
பொருந்திரவில் துங்குங்கால் சிகாரத் தோடு
புகன்றிட்ட மந்திரத்தைச் செபித்துத் தூங்க
இருநிதியும் பெருகிசோதி இசைந்தே நிற்கும்
இடரின்றிப் பார்த்தவரின் விழித னக்கே
கிருபையுடன் உனதுசடம் பிரிவாய்க் காட்டும்
கேட்டவர்கள் கண்டவர்கள் உனைத்து திப்பார். 130

பார்விளங்க இந்தமுறை தவறா தெய்திப்
பக்குவமாய் அநுபவித்த பேர்க்குப் பாரில்
சீர்நிறைந்த சிந்தூர வமுத மூறும்
சிகாரவித்தை யதனாலே செகமும் சித்தி
கார்நிறைந்து கண்டவர்கள் தனக்கு உன்றன்
கரணங்கள் பிரிந்ததுபோல் காட்டச் செய்யும்
தார்நிறைந்த மாந்தர்குரல் கேட்ட போதே
தந்திரமாய்ப் பிரிந்தசடம் பொருந்திக் காட்டும். 131

காட்டுவது மற்றவரின் கண்ணுக் கல்லால்
கரணங்கள் பிரிவாகிக் கலப்ப தில்லை
நாட்டுமிந்த கரணயோகம் இதைம றைத்து
வரையாகச் சித்தர்களும் ஓதி வைத்தார்
வாட்டமுறப் போகநாதர் கடைக்காண் டத்தில்
வழுத்திவைத்தார் இம்முறையைச் சூட்ச மாக
சட்டமுனி பிரமமுனி மந்திர காண்டம்
புகன்றிட்டார் மாந்தர்களும் மயங்கத் தானே. 132

தானென்ற தத்துவங்கள் அடங்கி நிற்கத்
தாக்கிடுவேன் தவறாது தரையி னோற்கு
மானென்ற வளர்மதியின் நாளி லப்பா
வங்-ரிங்-சிங்-உங்-டங்-கங் கென்றேநீயும்
கோனென்ற குருவாரம் மிகுவாம் நாளில்
தூளிதமும் தட்டமதில் நிரப்பி மேலே
வானென்ற வகாரமது வலுவாய்த் தாக்கி
வ.சி.ம.ந வங்-உம் மென்று வகாரத்தூணே. 133

ஊணியே தூபதீப மிட்டு மைந்தா
உத்தமமாய் வடமுகமே யிருந்து நீயும்
பேணியே முன்னு ரைத்த மந்திரத்தைப்
பிசகாமல் லச்சம்உரு செபிக்கும் போது
கோணிடாக் கையாந்தகரை மிளகுங் கூட்டி
கொப்பெனவே உண்டு ஆவின்சுரபி யேற்று
நாணிடாத் துவர் கூட்டி யரிசி பொங்கி
நாளொன்றுக் கொருவேளை உண்ண வேண்டும். 134

நன்றாக அநுட்டித்து அப்பியா சிக்க
நாட்டுமந்த மந்திரத்தைப் பூரகமே செய்து

குன்றாமல் சூரியனி லிறக்கித் தாக்கிக்
கொள்கையுட னேமப்பா லுண்ண வேண்டும்
அன்றாகுந் தத்துவங்க ளடங்கிப் போகும்
அம்பர மின்னல்போல் திரேகம் காந்தி
மன்றாக ஏமனிட விகற்பம் நீங்க
மாடகூ டங்கள்தோன்றும் விந்தே சந்திரன். 135

6
வ–சி–ம–ந
வங்–உ_ம்

மந்திரம்: வங்–ரிங்–சிங்–உ_ங்–டங்–கங்

சந்தேகம் அறஇன்னம் சாற்று வேன்கேள்
சாயுச்சியம் பெற்றவர்போல் உலகில் தானே
விந்தையுடன் வேடமுற்றுச் சாது வென்ற
வெகுவாகச் சடைமுடிகா சாயம் பூண்டு
வந்திடுவார் யோகியென்றும் ஞானி யென்றும்
வாய்ப்பேச்சுப் பேசிடுவார் சித்த னென்பார்
இந்தவிதம் வந்தவரைப் பஞ்சாக்கரத்தின்
ஒவ்வோரெழுத் தியல்புசெய்கை பேரும் கேளே. 136

கேட்பதற்காய் நமசிவய பஞ்சாக் கரப்பேர்
கெடியான நகாரந் திரையக்கரம் திரோபாக் கரமா
மாட்சியற மகாரம் மாலக்கரமிருளெழுத் தாகும்
மயங்கிடாச் சிகாரம் பதியெழுத் திரையெழுத் தாம்பேரே
வாட்டமிலா வகாரம்பரையெழுத்து சத்தியக்கரமு மாமே
யகாரமது சீவாக்கரம் தனியெழுத் தாகும்பாரே
நாட்டமுடன் சிகரவகரம் பதியெழுத் தாகும்
நன்றெனஇப் பதியக்கரமொடுங்கச் சீவன் முத்தி. 137

முத்திபெற மூவகைப்பஞ் சாக்கர முண்டு
முறையுடனே செப்பிடுவேன் மிகுந்து; நன்றாய்
பத்தியுடன் தூலபஞ் சாக்கர மென்றும்
பயன் பெரிய காரண பஞ்சாக்கரமாகும்
நத்தியந்த மூவகையி னொவ்வொன் றின்பேர்
நமசிவய தூலபஞ் சாக்கர மாகும்
சித்திநிறை சிவயநம சூக்குமபஞ் சாக்கரம்
சிதறாதோம் வயசி காரணபஞ்சாக்கரமாமே. 138

ஆமேதான் தூலபஞ் சாக்க ரத்தை
 அகலாமல் இல்லறத்தோர் செபிக்க முத்தி
நேமேபின் கிரியைமார்க்கம் சூக்குமம் நன்று
 நெறியுடனே யோகநிலை காரணபஞ் சாக்கரமாகும்
பூமேவு பதியெழுத்தால் ஞான சித்தி
 பொருள்ஞான சோதியது பொருந்த வேண்டில்
தாமே அம் உம் நம் மென்றநுட்டித் தேற்றித்
 தவறாது வாய்ப்பதுன்னை சீவன் முத்தி. 139

நமசிவய வென்ற எழுத்துக்களின் பெயர்

ந-திரையக்கரமென்றும் திரோபாக்கர மென்றும் பெயர்.
ம-மாலக்கரமென்றும் இருளெழுத் தென்றும் பெயர்.
சி-பதியக்கர மென்றும் இறையெழுத் தென்றும் பெயர்.
வ-பரையக்கர மென்றும் சத்தியக்கர மென்றும் பெயர்.
ய-சீவாக்கர மென்றும் தனியெழுத்தென்றும் பெயர்.
யகார வகாரம் பதியக்கரமாகிய சிகாரத்தி லொடுங்கும்.
இந்தப் பதியக்கர மொடுங்கச் சீவன் முத்தியாகும்.
 பஞ்சாக்கரம் மூன்று வகைப்படும்.
 தூலம் சூக்குமம் காரணம்என. அவையாவன :-
 நமசிவய-தூலம். சிவயநம-சூக்குமம். வயசி-காரணம்.

வேறு – தனி

ஒடுக்கமாய் நிற்கும் முத்தி சிகாரமே சோதி வட்டம்
 ஓதிடும் ஆன்ம சோதி வ-ய-சி மெய்க் காரணம்பார்
அடுத்திடனு பூதி தானும் திடமுறு போத மாகும்
 அயர்விலாத் திங்கள் வட்டந் தேய்ந்திடா தோங்கி வாழும்
நடுநிலை திரம தாகில் பரசிவன் அம்மை நாட்டம்
 அமுதமு மீந்து மிக்க பாலனா யாக்கு வித்து
முடுகுமுக் கோணந் தன்னில் குறைந்திடா ஞான வீடு
 உடலுயிர் நீங்கா தோங்கிக் குவலயம் வாழலாமே. 140

வேறு

ஆமென்ற இல்லறத்தில் யோக முத்தி
 அருள்பெறவே இல்யோகம் செய்யக் கேண்மின்
நேமமென போகநாதர் கற்ப சூத்திரம்
 நிகழ்த்தினார் நானினிய விரியச் சொல்வேன்

தாமென்ன மாந்தர்களும் நலமுற் றோங்கத்
தாக்கிடுவேன் சந்திரரேகை இருநூ றுள்ளே
காமென்ற காமப்பால் தன்னால் சூட்சம்
கருத்தெல்லாம் ஓதிடுவேன் உண்மை யாக. 141

ஆகவே ஓங் டங்-டிங்-ரிங்-ஆ-உ-எ
ஒவென்று அநுட்டித்துப் பூரத் தெய்திப்
பாகமாய் ஓர்மாதைப் பார்த்துக் கூவப்
பட்சமோ டம்மாதுன் பக்கத் தெய்தும்
தாகமுடன் அம்மாதைத் தயங்கி டாது
தக்கதொரு பேய்க்குறிஞ்சா வேரை யுண்டு
மோகமாம் ஆவின்பால் அருந்தி மாதை
முறைமையுடன் செபித்தணைய விந்தி றங்கா. 142

திரங்கெட்ட மாந்தருக்குச் செப்பொண் ணாது
தெள்ளிதமாய் என்னூலில் விவரம் சொன்னேன்
வரமினிய பகுபதியைத் தவமேற் காண
வழுத்திடுவேன் மந்திரத்தை வாதை தீரப்
பரம்பொருள் ஓம்-அம்-ஆம்-ஊம்-உம்-அம்
ஓம் சிவயநம சிவயவசி யென்
றுரகமிட்டு வாசியுடன் தவமே புகத்
துலக்கமுடன் திங்க ளாறுள் ளரன்முன்னாவர். 143

குருமூலி

ஆகவே வயித்தியமாம் வாதங் கேண்மின்
அறிவுகெட்ட சிதடிகளே யலையா துய்யத்
தாகமெனத் தாக்கிடுவேன் தகர லின்றித்
தட்டழிந்து போகாது பகர்வேன் சத்தியம்
வேகமுற்ற குருமூலி பதினெண் பேர்க்கும்
விளங்கவைத்த திதுதனக்குச் சாபம் இல்லை
பாகமுறப் பரிபாஷை யதனை நீத்துப்
பட்சமுட னியம்பிடுவேன் மூலி தானே. 144

தானென்ற திருநீற்று இலையு மாகும்
தன்மையுடன் சரக்கெல்லாம் நிற்கும் பூடு
கோனென்ற கொள்கையுடன் பதினெண் பேரும்
குவலயத்தில் மறைத்திட்டார் குணமா கத்தான்

மோனென்ற சரக்கெல்லா முறையே செய்து
மூட்டிடவே இலைச்சாற்றால் சுண்ணம் சுண்ணம்
கானென்ற காயகற்ப வாத சூட்சம்
கழறிடுவேன் பதினெண்பே ருண்டதாமே. 145

முதார்சிங்கிச் சுண்ணம்

உண்டதொரு கற்பமிதை யுரைப்பே னிங்கு
உண்மையுடன் முதார்சிங்கோர் பலமே கொண்டு
வண்மையுறத் திருநீற்றுச் சாறு தன்னால்
வலுவாகத் திரிநாளும் ஆட்டிப் பின்னர்
பண்டுபோல் வட்டுச்செய்து ரவியு லர்த்திப்
பாங்காகக் குக்குடமாம் புடமும் ஐந்து
செண்டுபோல் இட்டெடுக்கச் சுண்ண மாகும்
சித்தர்களும் கண்டுவிட்டால் கொண்டே போவார். 146

கொண்டவர்கள் போகாமல் இருப்ப தற்கு
ஓம்-அம்-உம்-லம் மென செபிக்கக்
கண்டுஉனைச் சித்தர்களும் வரங்கள் ஈவார்
காசினியில் இம்மருந்தைக் காலை மாலை
உண்டிடுவாய் மண்டலமே ஆவின் நெய்யில்
உலையாது கற்றூண்போல் திரேகங் காந்தி
சண்டனில்லை வாதமெண் பதுவும் போகும்
சார்ந்திடவே புளிபோகம் அகற்றிக் காரே. 147

கார்த்திடவே குண்டலிதான் வாசி தானும்
களங்கமற்று வலுவாகிச் சோதி தங்கும்
பூர்த்தியுற்றுப் பூரணமே லமுதம் பொங்கிப்
புகழ்பெரிய ஞானசித்தன் நீயே யாவாய்
கீர்த்தியுற்றுப் பதினெண்பேர் கொண்ட கற்பம்
கூறினேன் வாதிகளே விளம்பக் கேண்மின்
நேர்த்தியுடன் சுத்தித்த வெள்ளி செம்பில்
ஈந்திடவே சிங்கிச் சுண்ணம் மாற்றெட் டாமே. 148

தாமிரச் சுண்ணம்

ஆமேகேள் சிங்கியொன்று செம்பு பாதி
அவ்வெடைக்கு வீரங்காற் பலமும் கூட்டித்
தாமேநீற் றிலைச்சாறு தன்னி னாலே
தாக்கியே மூன்றுநா ளரைத்து லர்த்திப்

பூமேவு குக்குடமாம் புடமும் ஏழு
போட்டெடுக்கச் சுண்ணமது காந்தி காந்தி
மாமேவு குட்டமொடு குறைநோய்க் கெல்லாம்
மண்டலமுண் ணாவின்நெய் புளிய கற்றே. 149

அகன்றிடவே கண்ணினால் கண்ட ரோகம்
யாவைக்கும் அரிசியெடை யீவாய் ஈவாய்
புகன்றிடுவேன் மருந்தின்பெயர் இராச வர்த்தம்
பொய்யில்லை வெள்ளிசெம்புக் கீய எட்டு
மிகமாகி நிற்கும்பார் சீனங் காரம்
நீற்றிலையின் சாறதனால் சுண்ண மாகும்
தகமைபெற எல்லாமும் இலைதன் னாலே
தாக்கிடவே மடிந்துநீறு முறுதி யாச்சே. 150

கோரக்கர் நூல் – சித்தர்கள் வருகை

ஆச்சென்ற மூலியதா லனேக சூட்சம்
ஆடிடவே அறிவித்தேன் மக்காள் மக்காள்
சூட்சியதாய்ச் சித்தர்கள்தாம் செய்து வைத்த
சூதான நூல்களுக் கெல்லாம் முன்னே
காட்சிபெறத் தெளிவாகக் களங்க மின்றிக்
காளமேகம் கபாடப்பூட்டு கமலாஞ்சனி
தாட்சியிலாப் பிரமபோதம் திலத ரவி
தகைமையுறுஞ் சுரபிவிந்து லலாடப் பூட்டே. 151

பூட்டான பஞ்சவர்த்தம் மறலி வாதம்
புகழ்பெரிய சென்மசித்து ஆன்ம சித்து
தா'டிகமாம் வகார கந்தம் ஞான சோதி
தான்பெரிய சோடசரம் கல்ப போதம்
மேட்டிமையா நிலையொடுக்கம் மேன்மை யாக
மேதினியி லறிவதற்கு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
நாட்டினிலே சித்தர்களின் புரட்டை யெல்லாம்
நானுணர்ந்து விவரமுடன் செப்பினேனே. 152

செப்பிவைத்த நூலையெல்லாம் சித்த ரான
இடைக்காட்டார் அகப்பைமுனி நந்தி தேவர்
ஒப்பியே மச்சமுனி சட்டை நாதர்
பிரமமுனி யமுகண்ண ரான பேரும்
மெய்ப்பினன திடமெய்தி யென்னூல் கேட்டார்
மேதினியில் தெரிந்துற்ற தாலே சித்தர்

தப்பிதங்க ளில்லாது தெளிவாய்ச் சூட்சம்
தாக்கினீர் மாந்தர்நமை மதியா ரென்றார். 153

என்றிவர்கள் வருதற்கு முன்னே யானும்
ஏத்தமுறக் கஞ்சாவைப் பயிரே செய்து
அன்றுடனே வந்தவர்க்கு அரிசி யோடு
அரைத்து அடை தட்டிச்சுட்டு உணவை யீந்தேன்
தின்றவுடன் மதிமயங்கித் தலைசாய்த் திங்கே
திடமற்று வீழ்ந்திட்டா ரப்போ தேயான்
நன்றாய்ச்சந் திரரேகை யிருநூறு தன்னில்
நாட்டிவைத் தேன்மனுக்கள் பலனுற் றோங்க. 154

ஓங்கிவந்த சித்தர்களும் போதை நீத்து
என்னூலைக் கேட்டார்பின் னெடுத்து ஈந்தேன்
தேங்கிடா திவர்கள்பின் பறந்தே சென்றார்
தெரியாமல் இவர்களையான் மயக்கிப் போட்டு
பாங்குடனே பதித்துவைத்தேன் பாபம் நீங்கப்
பழிகாரச் சித்தர்களின் பகடி யெல்லாம்
தாங்குமுயர் வஸ்துவினைத் தானே காணத்
தாக்கிவைத்தேன் உமைபரனின் பாதத் தாணை. 155

இலிங்க மெழுகு

ஆனைமுகன் றனைப்பயந்த வபிரா மித்தாய்
அம்பிகையாள் இருபதத்தைப் போற்றி செய்து
மானைக்கரம் ஏந்திடட மதியின் நாதன்
மகிழ்ந்துதிருத் தாள்வணங்கிக் கரங்கு வித்து
தேனையெடுத் ததுசமனாய் நீற்றுச் சாறும்
தேக்கிலிங்க மோர்பலத்தின் கட்டி தாக்கிப்
பானையிட் டடுப்பேற்றித் தீயெ ரிக்கப்
பக்குவமாய் மெழுகாகும் பதனம் பண்ணே. 156

துருசுப் பற்பம்

பண்ணிடவே துருசைலிங்கம் போன்றே தாக்கிப்
பாகமுடன் இருமெழுகுஞ் சமனொன் றாக்கிக்
கண்ணியமாய் இலைச்சாற்றால் மெழுகை யாட்டிக்
களங்கமறச் சீனத்தின் சுண்ணம் நேராய்
நண்ணிவிட் டரைத்துவில்லை தட்டிக் காய்ந்து
நாட்டிலே சீலைமண் வலுக்கச் செய்து

எண்ணிநிறை கௌதாரிப் புடத்தில் நீறாம்
எடுத்தெடுத்த தொழிற்கெல்லாம் குருவு மாச்சே. 157

கெந்தகச் சுண்ணம்

ஆச்சென்ற கெந்தகத்தை யெடுத்து நீயும்
அறிந்திடவே சட்டியிட்டு அடுப்பி லேற்றிப்
பேச்சென்ற திருநீற்று இலையின் சாற்றால்
பிசகாமல் சாமம்ஒன்று சுருக்குத் தாக்கி
மாச்சரிய மின்றிப்பின் கல்வத் திட்டு
மகிழுடைய முன்சாற்றால் சாமம் நான்கு
தோய்ச்சலற அரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தித்
துகளறவே சீலைமண் வலுக்கப் பூட்டே. 158

பூட்டியே குக்குடமாய்ப் புடத்தைப் போடப்
பூப்போல சுண்ணமாம் எடுத்து நீயும்
நாட்டிலே தேவிக்குப் பூசை யிட்டு
நலமாகப் பதனஞ்செய் மார்க்கங் கேளு
தாட்டிகமாய் மேகமுதல் குட்டம் தீரும்
தன்மையுடன் இம்முறையால் கோடி வித்தை
ஆட்டிடுவாய் ரசஞ்சேர்த்துச் சுண்ணத் தோடு
அன்புடைய சாறுவிட்டுச் சமனாய்த் தாக்கே. 159

ரசகெந்திச் சுண்ணம்

தாக்கியரை விந்ததுவும் மடிந்தே போகும்
தட்டிவில்லை ரவியுலர்த்தி வலுவாய்ச் சீலை
தேக்கியே கௌதாரிப் புடத்திற் சுண்ணம்
திகழ்பெரிய ரசவாதி நீயே யாச்சு
பாக்கியவா னுன்றனைப்போ லில்லை யில்லை
பதறாமல் இம்முறையால் கோடா கோடி
மீக்கொளுயர் செென்மநோய்ப் பிணிகள் ஏகும்
புத்தியுளோன் இதையறிந்தோன் சூட்சம் காண்பான். 160

பான்மையிலாச் சித்தர்களும் பதன மாகப்
பாரோர்கள் அறியாமல் மறைத்தே வைத்து
மேன்மையென்ற ரசவாத சூட்சா சூட்சம்
மேதினியோர்க் கறிவிக்க லாகா தென்று
தேன்போல சாத்திரங்கள் பலவாய்ப் பாடித்
தெளிவாகச் சொல்லாமல் கபாட மிட்டார்

தான்தானே அறியஇந்த ரசசுண் ணத்தின்
தாட்டிகத்தால் கெவுனமணி மிகுவதாமே. 161

சிகை பற்பம்

ஆமேகேள் ரசச்சுண்ணம் செய்த பின்னர்
அன்புடனே தலைமயிரைக் கொண்டு வந்து
வாமேகேள் முலைப்பாலில் ஊறப்போட்டு
வாகாயப் பாலதனா லரைக்கத் தானே
பூமேவு மெழுகாகும் வில்லை தட்டிப்
புகழுடனே ரவியுலர்த்திக் கவசஞ் செய்து
தேமேநல் கௌதாரிப் புடத்தில் நீறும்
விந்துச்சுண்ணம் இதனிடையே சேர்த்தி டாயே. 162

ரசமணி

சேர்த்துமே தனிரசத்தைச் சட்டி யிட்டுச்
சிதறாமல் அவ்வெடைக்குச் சுண்ணம் கொட்டி
நேர்மையுடன் அடுப்பேற்றிச் சிறுதீ யிட்டுத்
திருநீற்றுச் சாறதனால் சுருக்குத் தாக்கப்
பேர்பெரிய ரசமதுவும் திரண்டு கட்டும்
பிசகில்லா மணியுருண்ட பின்னர் தானே
வார்சடையா ளாத்தாளை ஓம்-கிரிங்-ரங்-கங்
வங்-இம்-லம் மென்று போற்றே. 163

சித்தர்களிடம் கொடுத்த நூற்றொகுப்பு

போற்றிமுன் யானுரைத்த நூற்றொ குப்பும்
புகலவில்லை புகன்றிடுவேன் காள மேகம்
ஏற்றிடவே ஆயிரம்பார் கபாடப் பூட்டு எண்ணூறே
கமலாஞ்சனி நானூ றாகும்
தேற்றிடவே பிரமபோதம் எண்ணூ றென்னே
திலதரவி ஐந்நூறு சுரபி விந்து
சாற்றிடவே முந்நூறுபார் லலாடப் பூட்டு
அறுநூற்று எண்பதுவு மாகும் ஆகும். 164

ஆகவே பஞ்சவர்த்தம் ஐம்பத் தெட்டு
மறலிவாதம் எண்பதுவின் சென்மசித்து
வேகமுடன் நூறதாகும் ஆன்ம சித்து
விகற்பமற் இருநூற்று எட்ட தாகும்

பாகமுடன் வகாரகெந்தம் எண்ணூற் றைந்து
பாவாக ஞானசோதி ஆயி ரந்தான்
தாகமறச் சோடரசம் கற்ப போதம்
தனித்தனியே ஐந்நூற்று ஏழதாமே. 165

ஏழுநூற்றா மைந்ததுவே நிலையொ டுக்கம்
நிகழ்த்தியதின் உண்மையெல்லாம் குறுக்கி நன்றாய்
வாழுதற்காய்ச் சந்திரரேகை இருநூறு
ஆமிக்க வையகமும் தழைத்து ஓங்கத்
தாழுதலும் இல்லாமல் இந்நூல் மார்க்கம்
தானறிந்து நடந்திடிலோ பேதம் போகும்
சூழுலக நிலையறிவான் ஞானி ஞானி
சொல்லிவிட்டேன் சாபமில்லை இந்நூற் காமே. 166

விரோசனத்திற்கு மூலிவேர்

ஆமேகேள் சூட்சமொன்று சொல்வேன் சித்தன்
ஆதரவாங் கருப்புக்காக் கணத்தின் வேரைத்
தேமேகொள் ளாவின்பால் தனில ரைத்துத்
திகட்டாது சிறுபுன்னைக் காயின் வீதம்
வாமேகொள் மூன்றுநாள் காலை தன்னில்
ஆவின்பால் தனிற்கலக்கி யருந்து பத்தியம்
பாமேவு புளியகற்றிப் பானம் கொள்ளப்
பதறாமல் விரோசனமும் ஆகும் பாரே. 167

பாரேகு விடங்கள் முதல் பாண்டு தீரும்
பான்மையிலா எலிகடியுங் காசம் போகும்
வாரேறு வாதமுதல் குன்மம் குட்டம்
வாகாகத் தீர்ந்திடுமே கோடி நோய்கள்
சீரேறு வயித்தியந்தான் செய்யு முன்னர்
சிதறாமல் ரோகிக்கு மூன்று காலை
காரேநீ கருங்காக்கண வேரீந்து பின்னர்
களங்கமற நோயைக்கண் டவிழ்த்த மீயே. 168

செயராச பூபதி

ஈயவே ரசம்வீரம் வெங்கா ரந்தான்
இணைசமனாய் அரைத்திடவே சாம்பல் வண்ணம்

நேயமுடன் நீற்றுச்சாறுவிட்டு ஆட்டி
நெறியாகக் காயவைத்து நுணுக்கிப் பின்னர்
தூயமுடன் குப்பியிட்டுச் சீலை செய்து
முடாவில்மணல் கொட்டிமருந் திட்டு மூடிக்
காயநாற் சாம மெடுத்துப் பற்பம்
களங்கமின்றி யரிசியெடை ஈ பத்திய மின்றே. 169

கௌரி ராச சிந்தாமணி

இன்றியமை யாததொரு கௌரி ராச
சிந்தாமணி கெடியாரம் போலே சொல்வேன்
நன்றெனவே கருவங்கம் வெள்வங்கம் நாதம்
நயமான விந்து லிங்கம் சிறுகண் ணாகம்
அன்றாக வோர் நிறையாய் நிறுத்துக் கொண்டு
ஆனவங்க நாகமதைத் தகட தாக்கிக்
குன்றாது சிறுகவதை நறுக்கிக் கொண்டு
குணமாக லிங்கமதைச் சிறுதூ ளாக்கே. 170

ஆக்கியே குடுவையதில் லிங்கந் தன்னை
ஆகஇரு பாலாக்கி யொருபா லிட்டுத்
தேக்கியே ரசமுதல்மற் றெல்லாங் கொட்டித்
தேறமறு பால்லிங்கம் மேலே யிட்டுப்
பாக்கியரே சீலைமண் வலுக்கச் செய்து
பதனமுடன் ஐந்தெருவில் புடத்தைப் போட்டு
தாக்கிடவே மருந்தெல்லாம் மடிந்து நீறும்
தாழ்மையுற மூவரைக்கா்ல் சேரு கொள்ளே. 171

கொள்ளவே கௌரிபலம் ஒன்ற ரைதான்
கூட்டியே சரக்கெல்லாம் கல்வத் திட்டுச்
சள்ளையற இராசகனிச் சாற்றா லாட்டிச்
சாந்தமுடன் வட்டுச்செய்து ரவியு லர்த்தி
கள்ளமறச் சீலைமண் கனக்கப் பூட்டி
கன்மமிலா முப்பதெரு தன்னிற் போட
வள்ளல் அருளதனால் நீறிப் போகும்
வாகாக எடுத்ததனைப் பின்னுங் கேளே. 172

கேள்இத மாகவுயர் மேலைச் சாற்றால்
கிருபையுடன் இருசாமம் அரைத்து எடுத்து
சூளகதி வட்டாக்கி ரவியு லர்த்திச்
சுந்தரம்போல் சில்லிட்டுக் கவசம் செய்து

வாளவே இவ்விதமாய்ப் புடமும் போடு
வயணமுறப் பத்தெருவில் புடமும் போடு
காளமேகம் போலமுழுக் களங்க மற்றுக்
கருதரிய சுண்ணமது வாகுந் தானே. 173

தானேகொள் வாதவித்தை இதிலே யாச்சு
தட்டாமல் குட்டமுதல் நோய்கட் கெல்லாம்
ஆனேகேள் நாள்மூன்று காலை மாலை
அரிசியின் எடைதானும் ஈய நன்று
கோனேகொள் ஆவின்பால் கஞ்சி யாகும்
குறைநோயாம் குட்டமுதல் எல்லாம் தீரும்
வானேறு முகமலரும் மலர்ந்து பூக்கும்
வாலையிரு தாளறிய உண்மை சொன்னேன். 174

கருவங்கச் செந்தூரம்

சொன்னலங்கள் பெருகிடவே யின்னுங் கேளு
சூதில்லா வாதமொடு வைத்தி யந்தான்
நன்னயமாய்க் கருவங்கம் அதையு ருக்கி
நண்டுச்சா றதனில் மூன்று விசையே சாய்ந்து
கன்மமறக் காட்டுமருக் கொழுந்துச் சாற்றால்
காரீய மரைத்துப்புடங் கௌதா ரிபோல்
பின்னமற ஏழுபுட மிடச்செந் தூரம்
உற்றசெம்பு வெள்ளிபத்துக் கொன்று தாக்கே. 175

அரிதாரச் செந்தூரம்

ஒன்றல்ல வெகுநேர்த்தி உறுதி யாகும்
உண்மையுட னிதுஆதித் தொழிலு மாச்சு
குன்றேறி யலையாதே இன்னம் கேளு
கெந்திரசம்வெடியுப்பு அரிதா ரம்நேர்
வென்றிடவே சமனெடையாய்க் கல்வத் திட்டு
வினையமறக் கடுகிலையின் சாறு தன்னால்
நன்றாக ஏழுநாள் அரைத்து லர்த்திக்
கௌதாரிப் புடத்திற்கொடுஞ் சுண்ணம் பாரே. 176

சுண்ணமதை வெள்ளிஏழு செம்பு மூன்று
சேர்த்துருக்கி யொன்றீயப் பத்துக் காணும்

கன்மங்க ளாகாது கண்ட போதே
காசினியி லறம்வளர்த்து உண்ணல் வேண்டும்
வண்ணம்வர வழுத்திடுவேன் வாதி மாரே
வாகாக வெள்ளிசெம்பு தனையு ருக்கிப்
பின்னமற மருந்தீந்து உருக்கி யொன்றாய்க்
கூட்டிப்பின் மருந்தீந்து உருக்கல் வேண்டும். 177

வெடியுப்புச் செந்தூரம்

வேண்டுமந்த உப்பறிந்தோன் வாதி யாவான்
வினையங்கள் கைப்பின்நலம் அற்றே போச்சு
காண்பதற்குக் கரிஉப்பு வெடியும் கெந்திக்
கருதிசம னெடையதாகப் பொடிய தாக்கிப்
பூண்டிடவே சட்டியிட்டு அடுப்பி லேற்றிப்
புகழாமல் சாமமொன்று தீப்பற் றாமல்
பாண்டமதில் வறுத்திடுவாய் பதறா மற்றான்
பரிவாகச் செந்தூரம் அருணன் போலாம். 178

அருணநிறம் கண்டெடுத்துப் பதன மாக்கி
அறியவே செம்புருக்கி மருந்தை யீயக்
கருமமெனுங் களிம்பற்று ஊறல் போகும்
கனவெள்ளிக் கவ்வாறே ஈந்து ருக்கிப்
பெருமையுறுஞ் சுத்தித்த செம்பி ரண்டு
பேசியதோர் வெள்ளியொன்று சேர்த்துத் தானே
குருமருந்து கழஞ்சியொன்று நூற்றுக் கீந்து
உருக்கிடவே பதினாறு மாற்று மாச்சே. 179

ஆச்சரியம் இதனாலே கோடி வித்தை
ஆடலாம் சித்தர்களும் மறைத்தே வைத்தார்
பேச்சில்லை குருவாணை சொன்னேன் சொன்னேன்
பிரபலமாய்ப் பூதலத்தோர் பிழைக்க வேண்டி
நீச்சுகொண்டு என்போலோர் விரிவாய்த் தாமே
நிலைகாட்டாச் சாத்திரங்கள் புகன்றே ஏய்த்தார்
காட்சிபெற என்னூலை யுணர்ந்தோன் சித்தன்
களங்கமற ஓதிவைத்தே னிருநூறுள்ளே. 180

சீனக்காரச் செந்தூரம்

உள்ளறிந்து பார்த்தவனே ஞானி ஞானி
ஓதுமுமை பராபரியாள் சொன்ன சூட்சம்

கள்ளமற நாய்ப்பாகல் சாறு தன்னால்
கனமான சீனமதைச் சாமம் ரெண்டு
சள்ளையற அரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்திச்
சார்வாகக் காடையொரு புடத்தில் மிக்க
தள்ளாத செந்தூரம் அருணன் போலாம்
தாக்கிடவே லோகமெல்லாம் பசும்பொன் மாத்தே. 181

மேற்கோள் ;-

நவமான சீனக் கரத்தைக் கேளு நாய்ப்பாகல் சாறுவிட்
டரைத்துக் கொண்டு
சிவமான வில்லை தட்டிக் காயப் போடு சேர் மானம்
முன்படியே புடமே தீர்ந்தால்
அவமானம் வாராது செந்தூ ரங்கள் ஆடலாம்
அளவிறந்த வித்தை யெல்லாம்
பவமான தறுக்குமடா சீனக் காரம் படுமுன்னே
லோகமெல்லாம் பசும்பொன் மாற்றே.
(அகத்தியர் பெருநூல் 2-ஆம் காண்டம் (247)

நவச்சார செந்தூரம்

மாத்தவும் மயங்காது நவச்சா ரத்தை
மகிழுடைய அவுரிச்சாறு தன்னாற் சாமம்
காத்திருந் தரைத்துவில்லை வெய்யோ னிட்டுக்
காடை யொடு புடந்தீரக் களங்க மில்லா
தேத்தியுயர் செந்தூர மிதற்கீ டில்லை
தேடுவார் இரசவாதி சித்தர் மார்கள்
சூத்திரத்தி லிந்தமுறை சுளுவாய்ச் சொன்னேன்
செம்புவெள்ளிக் கீய மாத்துப் பதினா றாமே. 18

மேற்கோள் ;-

நாடும்பார் நவச்சார மவுரிச் சாற்றில்
நயமாக அரைத்துவில்லை ரவிதான் கண்டு
போடுவாய் காடையொரு புடத்தைப் போடு
பூபதிசெந் தூரமிதற் கொப்போ இல்லை
தேடுவார் இரசவாதி சித்தர் மார்கள்
செப்பரிய செந்தூர மாகு மென்று
கூடுவார் குகைதோறும் நவச்சா ரத்தைக்
கொள்ளுவா ரள்ளுவார் நவமி தென்றே.

(அகத்தியர் பெருநூல் - 2-ஆம் காண்டம் (246)

முப்பூ

பதிவாகப் பதிதனிலே சித்த னார்கள்
பகர்ந்திடவு மாகாது முப்பு வென்றே
துதியில்லாப் பரிபாஷை துகளாய்ப் பாடித்
துன்பமுற மாநிலத்தை மயக்கிப் போட்டார்
சதியறவே முப்பூவென்ற மார்க்கம் கொஞ்சம்
சாற்றிடுவேன் சள்ளையறச் சாக ரத்தில்
கதியுடையே வெடியுப்புச் சீனம் வீரம்
கருத்தாகச் சமனெடையாய் ஒன்று கூட்டே. 183

கூட்டியே சிறுநீரால் நாள்மூன் றாட்டிக்
குணமாக வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி
நாட்டியே மண்சீலை வலுக்கச் செய்து
நயமான பூநீறு படிதான் ரெண்டு
தாட்டிகமாய் முடாவதனிற் பாதி யிட்டுத்
தன்மையுடன் வில்லைவைத்து மேலும்கொட்டிப்
பூட்டியே மேலுமொரு முடாவை மூடிப்
பொருந்தவே சீலைமண் ணேழு செய்யே. 184

செய்துமே யடுப்பேற்றிச் சிறுதீ யாகச்
சிதறாமல் சாமம் இரண்டு எரித்து ஆற்றி
உய்வாக வில்லையெடுத் ததற்கு நேராய்
வெங்காரம் ரசமதுவுங் கலந்த ரைக்க
நொய்வாகக் கருமைநிற மாகக் காணும்
நுண்மையுடன் மாதர்கருப்பக் குடநீர் தன்னால்
பொய்மையறச் சாமம்ரெண் டரைக்க வேகம்
புகலொணாக் காரமது வீரம் போகா. 185

போகாது வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்திப்
பூப்போலே சில்லிட்டுக் கவசம் செய்து
நோகாது இரண்டுபத்துப் பலந்தான்
எருவதனில் நீறிவெகு காந்தி யாகும்
வாகாக வாலையபி ராமித் தாயை
வணங்கித்தினம் போற்றியே வாதை நீத்துப்
பாகாக வுரைத்திட்டேன் முப்பூச் சூட்சம்
பதனஞ்செய் சித்தர்கண்டால் கொண்டே போவார். 186

போகாத ஊருக்கு வழியே காட்டிப்
    பூத்தான மாக முப்பூ மார்க்கந் தன்னை
ஆகாகா செப்பிடவு மாகா தென்று
    அநியாயச் சித்தர்களும் மறைத்தார் ஏட்டில்
சாகாமல் இருப்பதற்கு முப்பூச் சொன்னேன்
    சத்தியமாய்ப் பிசகில்லை சார்பாகத் தான்
ஏகாதி பத்தியங்கள் எந்நா ளுந்தான்
    இழிவின்றி நிலைத்துவிடும் இன்னம் கேளே. 187

மின்னிடவே மீறிவரும் நோய்கட் கெல்லாம்
    மிகுவாக அரைஅரிசி தீட்டிப் போடு
பன்னிவரும் சரக்குவகை இதனைக் கண்டால்
    பலம்பெற்று நீறாகிச் சுண்ண மாகும்
தன்னிருப்பைத் தானுணர்ந்து தத்துவ ஞானி
    தானாகித் தரணிதன்னில் வாசம் உய்யப்
பின்னமிலா தோதிவைத்தேன் வாலை சத்திப்
    பிரபலமாம் உலகமதி னுண்மை தானே. 188

காணவே கலைக்கோட்டார் ககன வித்தை
    கனமாகப் பதினெண்ணா யிரத்து எட்டு
தோணவே ரசாயனமும் சிற்பம் லெட்சம்
    தொலையாகக் கூறிவைத்தார் துன்பம் ஏக
பூணவே போகரவர் கலைக்கோட் டாரின்
    போதகத்தை யறிந்தவரும் விரித்தார் விண்ணில்
நாணவே நாதாக்கள் அறிந்து போற்ற
    நானுரைத்தேன் சூட்சங்கள் எல்லாம் முற்றும். 189

தாளகச் சுண்ணம்

முற்றுமாய் எழுதுதற்குப் பனையே டில்லை
    மூதண்டத் தாளகத்தைச் சுத்தி செய்து
நற்றுறையாம் அவ்வெடைக்கு நாகர் வண்டு
    நலமாக ஓடுரெட்டி சேர்த்து மிக்க
குற்றமற்ற திருநீற்றுச் சாற்றால் நாள்மூன்
    றாட்டியே வில்லைதட்டி யுலர்த்திச் சீலை
கற்சுண்ணம் தன்னினாற் கவசம் செய்து
    கலங்காமல் ஐந்தெருவில் புடமும் ஐந்தே. 190

புடமிட்டு எடுத்திடவே கொடிய சுண்ணம்
புகலரிது அரிசியெடை நெய்யி லிட்டுத்
திடமாகக் காசமெட்டுக் கைந்து ஏழு
தினமீந்து பனைவேருக் கியாழம் உண்ணக்
கடமினிய கடுகுமஞ்சள் புளிஎள் ளெண்ணெய்
ஆகாது குட்டமுதல் ரோகம் போகும்
சடம்வலுக்கும் சாதகங்கள் மெத்த வுண்டு
சஞ்சலங்கள் நீங்கும்கலிப் பான்மை கேளே. 191

கடவுள் உண்மை

பான்மையுறப் பதினெண்பேர் நாதாக் கள்தாம்
பாலிதங்க ளானதொரு ஞான சூட்சம்
மேன்மையுட னோதிடுவேன் வாசி கூட்டி
முக்கோணம் அதனுள்ளே வட்டம் சோதி
ஆன்மமுடன் நீ பார்த்து அசையா துற்றால்
ஆதார மாகமனம் அசையா துய்யும்
வான்மதியும் ரவியடங்கும் வட்டத் துள்ளே
வாசிவெளி யாகாது ஞான வீடே. 192

வீடான வீடதுவும் சொந்த மாச்சு
வெளியாக ஓதிவைத்தேன் வினையம் ஏக
நாடான நாடதனிற் கடவு ளென்று
நானிலத்தி லாட்டுவித்தல் காற்று காற்று
கோடான கோடிதெய்வம் காற்றுக் கேதான்
கூறிவைத்தா ரல்லாது வேறொன் றில்லை
ஆடாத ஆட்டமெல்லாம் காற்று மாகும்
அதுவகன்றா லகிலமுத லழிந்து போமே. 193

கலியுதிப்பின் கிளை

அழிந்திந்தக் கலியுதிப்புப் பிரமாதி யாண்டு
ஆனசித் திரைவெள்ளி நவமி மூலம்
பழியில்லாப் பரிச்சித்தைஞ் நூறே யாண்டான்
பரிவாகச் சனமேசயன் முந்நூ றாண்டான்
இழிவில்லா நரேந்திரனா மென்ற மன்னன்
இரண்டுநூற் றெண்பத் தெட்டாக வாண்டான்
செழிப்பாகச் சாரங்க னெண்பத் தைந்து
செகமுழுதும் விக்கிரமா தித்த வேந்தன். 194

வேந்தனவன் இரண்டாயிரம் ஆண்ட தப்பால்
வினையமுற்றுச் சாலிவா கனனுந் தோன்றிப்
பாந்தமிகு முந்நூற்று நாற்பத் தொன்ப
தாண்டகிலம் அரசுரிய செங்கோ லோச்சி
ஏந்துகங்குல் நற்போசன் ஐந்நூ றாண்டான்
சுப்புராய லறுநூற்றுத் தொண்ணூற் றைந்து
போந்தவே கர்த்தாக்க ளெண்பத் தைந்து
பிறையிசுலாம் அறுபத்தி ரண்டொரு நாள். 195

ஒருமையிலா தாழிக்கரைக் கப்பா லுற்றோன்
ஓதுமந்தப் பறட்டையன்செம் மூஞ்சி சுக்கன்
பெருமையுடன் எழுபத்து மூன்ற தாண்டு
பேதமற ஆண்டிடவே இவன்சார் புற்றோன்
கருமையில்லா வெள்ளைநிற மாகத் தானே
கபடுற்றுக் கவர்ந்து தொண்ணூற் றாற தாண்டு
வறுமைசெய் தாண்டபின்னிதுகு லத்தான்
வந்திடுவன் விசயனென்றோ ரரசன் தோற்றி. 196

தோன்றியீ றுறவுநான்கை வருட மாகுந்
துறைதவறா முறைபிசகா திருந்து ஓங்கும்
மேன்மையுற இதுகடந்து நாள துய்ய
மேதினியிற் பதினெண் பேர் கூட்டத்துற்ற
ஆன்மநலம் அறிந்தகிள்ளு நாமக் காரர்
அகிலசக்கிரப் பார்வேந்தாய் அழியா தென்று
பான்மையுடன் அரசாள நான்மட் டல்ல
பகரவில்லை சினேந்திரமா முனியும் சொன்னார். 197

சொல்லதிகு பின்பாலாய் வெள்ளைச் சுவேதன்
சூட்சியதாய் ஆளுமந்தக் காலந் தன்னில்
தொல்லையுடன் நம்மவரைத் தொந்தரித்துத்
தோன்றலிடர் கொலை சமராய் வதைக்கு நாளில்
வெல்லமளிப் போலோகம் புரண்டே நின்று
வெகுவாகச் சிணிக்கும் செகத்தி லேதான்
அல்லல் செய்யும் அரசனெனும் வெள்ளைச் சுவேதன்
அரசிழப்பா னிதுநாளென் றறைய லாமே. 198

ஆகுமந்த நாளதனிற் போக நாதர்
அகிலபர தேசவெளி விட்டு நீங்கி

வாகுறவே நமதுபுவி வருவ தாக
வாக்களித்துச் சென்றிட்டா ரந்நாள் தன்னில்
பாகுபெற எனதுரிய சமாதிக் கூடம்
பளபளத்துச் சோதிலிங்கம் தானாய்த் தோன்றி
நாகுபண சலபடதி நவநீ தங்கள்
நாட்டமுற்று மனுக்கள் வசமே யோங்கும். 199

ஓங்குவளர்ந் தோங்குபர நாத விந்தின்
உண்மைநிலைச் சூட்சங்கள் வெளியாய்ச் சாற
தேங்கமமும் சோலைபுனை யருவி பாயத்
தித்திக்கும் வாதவித்தை வயித்தி யங்கள்
பாங்குபெறு பஞ்சவிதி தீட்சை மந்திரம்
பயனுரிய உலகநிலை பேத வாழ்வு
தீங்கின்றிக் கூறிவைத்தேன் இருநூ றுள்ளே
திறமினிய அரனுமை பால் இந்நூல் முற்றே. 200

கோரக்க முனிவரருளிய சந்திரரேகை இருநூறும் முற்றிற்று.

********8********

கோரக்கர் அருளிச் செய்த நமனாசத் திறவுகோல் - 100

ஹம் ஸம்ஸ்ரீ ராஜசிவ ஆனந்த நந்திஓம்
யாமளை கோமளை யாகாதி கம்ஸாதனி
சம்பனரி வாசனி சகஸ்ரதள ரூபிணி
சத்வகுண சம்பனி சாயுச்ய நேமவதனி
நம்மிலகு நாரணி நயனபரி புராரணி
சயனசிந் தாமணி சுலோகசா மீபணி
நம்பவொளி வீசநம னாசத் திறவுகோல்
நானோதச் சத்தியென் தாயிரு தாள்சரண். 1

சரணமிட் டுமைதாட் பதமல ரணிந்திடும்
பாலனெனை ரட்சித்து நேர்கிரண மதிவீச
கிருபாகர கௌரிநீ கிளருதய சம்பத்துத் தா
கானகண சித்தர்கள் கழறும்பல நூல்களின்

கபடம தைக்காட்டு முன்பாய் வரமருள்வீர்
வரமருள் வீர்நம னாசத் திறவுகோல்
யானோத வந்துய்ய வே வந்தோம் 2

வந்தேயி தோமைந்த னேநந்தி கோரக்கர்
வாசமதி லுண்மனு வையகத் தோங்கிடுஞ்
சுந்தரத் தவனிமிசைச் சித்தர்களின் மேலனா
சுகிதநவ வமுது கைக் கீந்தோம்
கந்தகம மூலகினில் கம கைக் கோங்கவே
கனகவருள் நிறைசெல்வ ஞானசித்த ரூபனே
சிந்தையிலா நமனாசத் திறவுகோல் நீயோதி
நிகழ்த்தவரம் அருள்பெருக நிலைவாழ்கவே. 3

வாழ்வுறவே வந்துபதி வழியைக் காட்டி
வழங்கிடுவேன் வாதையறத் திறவுகோலில்
தாழ்மையெலாம் அகன்றிடமுத் தனங்க ளோங்கத்
தக்கபொரு ளிந்நூலைக் கண்டு சொன்னேன்
ஊழ்வினைகள் அகற்றுதற்காய் உரைத்தேன் சித்தன்
உடல்பொருளு மாவியுடல் நீங்கா துய்யச்
சூழ்பதினெண் சித்தர்களின் சூட்ச மாறல்
சூதெல்லாம் வெளியுரைத்தேன் இந்நூற் குள்ளே. 4

மறைப்பின் வெளியுண்மை

உள்ளவிதம் அகத்தியரும் பரிபா ஷைக்குள்
ஓதிவைத்தார் மாதர்மா தாந்தம் தன்னை
தெள்ளமுதம் என்றதற்குப் பேரும் சாற்றித்
தேவரொடு முனிவருண்டு வாழ்ந்தா ரென்றுந்
தள்ளிடவும் ஆகாதென மாதாந் தத்தைத்
தாக்கிவிட்டால் வெகுகெடுதி செய்யு மென்றும்
கள்ளமறக் காட்டியுடன் மறைத்தா ரேட்டில்
களங்கமறுங் குடநீர்மா தாந்தம் உண்டே. 5

உண்மையுட னகத்தியரு மிலக்க சௌமியம்
உரைத்திட்டார் முதற்காண்டம் தன்னிற் சூட்சம்
திண்ணமுடன் திருநீற்று மூலி மர்மம்
தெளிவாகச் செப்பினேன் மறைத்தார் நூலில்
வண்மையுடன் மூலிதன்னால் கோடா கோடி
வாகடமும் வைத்தியமும் வழுவா தோங்கும்

நண்ணிபர மானந்த நந்தித் தேவர்
நவின்றார் குட நீருண்மை மறைப்பாய்த் தானே. 6

குடநீரின் பெயர்

மறைப்பின்றிக் குடநீரின் மர்மப் பேரை
மகிழ்வுடனே செப்பிடுவேன் மயக்கம் நீங்க
முறையுடனே மூலப்புளி முதியார் கூந்தல்
முலைப்பாலாங் கலைப்பாலாந் தலைப்பா லாகும்
இறைநாதம் பரைநாதம் இஞ்சிச் சாறாம்
ஏமநீர் வாமநீர் சிப்பி வாய்நீர்
திரைநீரும் தேனமுதம் முட்டை நீரும்
திகழ்வான மலைநீரும் கருத்தைல மாமே. 7

ஆகும்பழச் சாறினிய அத்திப் பாலாம்
அண்டநீர் உப்புநீரும் ஆவின் பால்தான்
வாகுடைய சோடசத்தின் செயநீ ராகும்
வண்மையுள்ள பச்சையென்றும் தூய்மை என்றும்
பாகுரிய குமரிநீர் கடல்நீர் விண்ணீர்
பாதநீர் சுரபிநீர் சுத்த கெங்கை
நாக்குமிழ்நீர் தலைமுலைம ழைநீர் ஏனாய்ப்
பாலென்று மறைந்திட்டார் குடநீர்ப் பேரை. 8

பேரெல்லா மிதற்கன்றி வேறொன் றில்லை
புகழ்வாய்நவ சித்தர்களும் புலனாய்க் காட்டி
காரென்றும் கருவென்றும் நூலிற் சொல்லிக்
கலங்கவைத்தார் மனுக்களையும் கபடங் கொண்டே
சீரென்றும் பெறுவதற்காய்ச் செப்பு மிந்நூல்
சித்தர்களின் பரிபாஷை திறந்து காட்டி
நேராயென்று மிருந்தென்னைத் துதிப்போர்க் கையா
நிலைகாட்டிக் கிடைத்திடுமென் திறவு கோலே. 9

கோலறியாத் திரியும்புவிக் குருட ருக்கும்
கோல்கொடுத்து நிலைகாட்டுங் குருநா லிந்நூல்
வேலெடுத் தெய்பதுயர் வினையும் நீக்கும்
வித்தையெலா மியம்பினேன் வாதம் வைத்தியம்
சாலமதி லழுகண்ணர் அகப்பை மூலர்
பாம்பாட்டி சட்டமுனி போகநாதர்

ஞாலமதில் பதினெண்பேர் செய்ந்நூற் கெல்லாம்
நயமாமித் திறவுகோல் திறந்து காட்டும். 10

காட்டிடவு மாகாதெனப் பதினெண் பேர்கள்
கருதியே சதுரகிரிச் சங்கம் கூடி
நாட்டினார் பதினெண்பேர் சித்தர் தாமும்
நாலாயிரத் தைந்நூறு நூலின் பேர்கள்
பூட்டிய பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம்
என்றுபேர் பூட்டியதி லுண்மை சொன்னோம்
தாட்டிகமாய் வெளியிடவு மாகா தென்றே
தந்திரமாய் அகத்தியரும் பொதிகை வைத்தார். 11

அகத்தியருக்குச் சித்தர்கள் சாபம்

வைத்ததொரு நூல்தன்னில் வெளியாய் எல்லாம்
ஓதிவைத்தோம் புவிமனுச்சந் தேகம்தீர
மெய்த்தவநூல் மேதினியில் அறியா வண்ணம்
மறைவாக வகத்தியரும் மறைத்த தாலே
உய்வாக என்பாலாம் சித்த னார்கள்
உரிமையிலா வகத்தியர்க்குச் சாபம் ஈந்தே
துய்மையுடன் வைத்தநூல் இவர்கண் ணுக்குத்
தோன்றாமல் போகுங்கண் தெரியா தென்றே. 12

என்றேகிச் சாபமிட்ட போதே நூலும்
இழிவாகப் பாறையைப்போல் திரண்ட தங்கே
நன்றாகப் பாறையிடம் சென்றோர்க் கெல்லாம்
நகருமது தெளிவாக நூலும் தோன்றும்
நின்றாலும் அகத்தியரின் கண்ணுக் கிந்நூல்
நிலவரமாய்த் தோற்றிடுவ தில்லை யில்லை
வென்றிடவே நூலிருக்கும் பாறை யெய்தி
விகற்பமற ரவிமேகலை யுரைத்த மந்திரம். 13

பொக்கிஷம் கிடைக்க

மந்திரமுடன் எந்திரத்தை மனமா ரத்தான்
மகிழ்வுடனே சித்தர்களைச் செவித்து வேண்ட
நிந்தையற வந்திடுவா ரவரை நோக்கி
நிறையாகப் பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம்
விந்தையுடன் வேண்டுமெனக் கேட்டா யாகில்
வினையமற ஈவாரோர் முகூர்த்தத் துள்ளே

சிந்தையற நூல்பார்த்து வேண்டு மவற்றைச்
சிதறாமல் அறிந்துணர்ந்தே ஈந்தோர்க் கீவாய். 14

சித்தர் கைலாச தெரிசனம்

வாய்மையுடன் அகத்தியரும் பூரண பொக்கிஷம்
விளங்கவே ஒளித்தஇடம் பாறை யைப்போல்
தூய்மையுற வளர்ந்ததொரு மலையின் நாமம்
துகள்சித்தர் பருவதமென் றதற்குப் பேரு
மெய்மையுறும் பருவத்திற் கடையா ளங்கேள்
மிகுவாகத் தேனருவி புத்தேன் சோலை
ஆய்தலுறக் குன்றருலகில் ஆம்பல் குண்டம்
அருவிநீர்ப் பாய்ச்ச லோடை. 15

ஓடைமேல் சந்தனமுந் தேவ தாரு
உயர்காம தேனு பசுந்தே னிற்கும்
மேடையங்கே மேலுமையின் கோவி லுண்டு
மெதுவலுடன் அவ்விடத்தில் சென்று பார்க்க
ஆடையன்றி ஒருவரங்கே தவத்தி லுய்வார்
அவர்பின்னால் சித்தர்பர் வதமுந் தோன்றும்
வாடையிட் டவரை வேண்டிச் சென்றா யானால்
வாதையற வடபாகம் போகும்பாதை. 16

பாதையிலே புனலருவிக் கூபம் உண்டு
பதறாம ல்துகடக்கப் பாறை வட்டம்
வாதையறத் தோன்றுமதில் தென்பா கத்தில்
வழுத்துமந்தச் சித்தர்பர் வதமு மாகும்
தீதையெல்லாம் விலக்கஅந்தப் பாறை யுற்றுத்
திடமாக ரவிமேகலை சொன்ன மந்திரம்
நீதைரிய மாக இருந்து செபித்து வேண்ட
நினைத்ததொரு சித்தர்பொக் கிஷமும் கிட்டும். 17

கிட்டுதற்காய்ச் சித்தர்களின் வாசத் தானம்
கிளத்திடுவேன் கெவனமுடன் கேட்பீர் மக்காள்
தட்டலிலா நீநின்ற பாறைக் கீழ்பால்
தணிவாகச் சலமருவி யாறு ஓடும்
திட்டமுட னதுகடந்து கரையி லேறத்
தேவியுடைய யாலயமுந் தோன்று மைந்தா
கட்டமற அவ்விடத்தில் குன்றொன் றுண்டு
கலங்காமல் குன்றுக்குள் நுழையு முன்பாய். 18

முன்னாக ரவிமேகலை யுரைத்த மந்திரம்
மயங்காமல் இவளைநினைத்துச் செவிப்பா யானால்
நன்மையுடன் நானழைத்துச் சொல்வேன் சித்தர்
நண்ணியங்குச் சித்தர்க ளில்லங் கூட்டம்
பின்னமிலாப் பெண்டுகளும் பிள்ளை மெத்தப்
பிரபலமாய் வாழ்ந்திருக்கும் தேசம் நாடு

....

ஊரனந்தம் பேரனந்தம் உண்டே உண்டே 19

உண்டந்த மலைபுகுந்து வருகும்போது
உத்தமமாய்த் திருநீற்றுப் பூண்டின் கோட்டி
விண்டுநிறை முதற்காவ லிதுதான் காண்பாய்
விளங்கிடவே பேசிடுமிம் மூலி யும்மே
அண்டிவரும் அருகுபத சிவமூலி என்றும்
அறைந்திட்டார் பேர்மாற்றிச் சித்த னார்கள்
தண்டமிழ்சூழ் சித்தர்வாழ் நகரத் துள்ளே
சென்றவுடன் உன்றனக்குப் பிரணவந் தோன்றும். 20

சித்தர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை

தோன்றிடவே சித்தர்களு முன்னைக் கண்டு
தேடிநீ வந்ததொரு வயணங் கேட்பார்
ஊன்றிடவே உத்தமமாய் மனத்தை நாட்டி
உனக்கு வேண்டும் வரமதனைக் கேட்டா லீவார்
தேன்போலே உன்றனக்கு மணமுஞ் செய்து
திடம்பெறவே சிவனுமைவா ழிடமுங் காட்டி
மேன்மைபெறச் செய்திடுவா ருன்ற னக்கு
மிகவாக ஐந்துபெண்கள் பெண்டீ ராகும். 21

ஆகுமந்தப் பெண்கள் ஒவ்வொருவ ருக்கும்
அரியவீரர் மைந்தர்களும் உண்டு கண்டாய்
பாகுமந்தப் போகருக்குப் பெண்டீர் பிள்ளை
பலருண்டு பாரினிலே யகத்தி யர்க்கு
ஏகுதலாய் இவ்வாறு பேரன் பேர்த்தி
இயல்பதுவும் மெத்ததுவாம் பதினெண் பேர்கள்
(ஒரு வரி குறை) 22

பேர்களுயர் மலைக்குகையில் பட்டம் பெற்றுப்
பிரபலமாய் ஆவியுடல் அழியா துன்னிச்

சீர்பெறவே ஞானசித்து நீயு மாகிச்
செகமதிலே சிவன்சத்தி யூடே வாழ
நேர்மையுடன் நமனாசத் திறவு கோலில்
நிகழ்த்தினேன் சூட்சமிதை வெளியா கத்தான்
கார்ப்பதற்காய்ப் பதினெண்மர் சூட்ச பொக்கிஷம்
காண்பீர்ரவி மேகலையால் மகிமை தானே. 23

இது பற்றிப் பிற சித்தர்களின் கருத்து

1 அகத்தியர் முடிவு

தானந் தவம் தனித் தன்மை தனைத் தாங்கும் புட்பம்
ஞானம் பெருகு மியல்பறிவான அண்ட பிண்டம்
பானம் பரைநாதம் விந்து விளைசடம் உருவாய்த்
தேனங் கருக்குழிக் குடநீர் தெவிட்டாததின் முடி விதுவே

2. நந்தீசுவரர் முடிவு

சூதம் வழலைச் சுழிமுனை சுழுத்தி சுக சூலதுறை
நாதம் நதிக்கழல் நஞ்சு நங்கையோனிக் கருக்குழிவாய்
பேதம் பிணக்கற்றுணர்வு பிறைமா ரவிகோளணிகால்
மாதர் மகவு மங்கைக் குடமதிநீர் மதிமான புவியிதுக்கே.

3.

அஞ்சும் ஆம் அரசும் பரிமா மாமரி கரிமா
கொஞ்சுங்குழி குருவேர்நெடி குலைவானதி பதியாய்
நெஞ்சம்பொழி நிலைக்கநெறி நிறைவேருயர் கொடிமா
வஞ்சுங்கருக் குடநீர்பதி மிகவா முயர் முகிலே.

4. மச்சமுனி நாதர் முடிவு

மடவார்தனி மடிமீதறி மயிரூடறி மதிபால்
திடமாமுடி திகழ்பூவலை திரை கோளுதி கனியே
நடமாடுட னதிமேற்புனல் நலியாதலை தடமே
யிடமாமங்கைக் குடநீருறை இதுவால் பலசித்தே.

5. அகப்பைநாதர் முடிவு

பச்சைபடர்ந்த மலைவித்துறைந்து மதிபரிபால்
இச்சிச்சிறந்த இருசெக்கச் செவந்த தடமடவார்

கொச்சைக் குவிந்த குழிகுட்டித் திரண்ட அமுதளிவாய்
மொச்சைப் படர்ந்த குடிமுத்திருந்த குடசலமே.

6. பாம்பாட்டிச் சித்தர் முடிவு

நஞ்சையொரு பாற்றடத்தில் நயந்துகரி வாரிபுக்கி
கஞ்சிகுழல் கழகமென கலைரேச பூரகும்பச்
சஞ்சித் ததிநிறை சரக்கைச் சருகதாக்கும்
வஞ்சியரின் குடநீரே வாலையை தாகுமுற்றே.

7. இடைக்காட்டுச் சித்தர் முடிவு

இடைஇடை இகபர இருமுலை கலச முகிசி சார்
நடைநடை வருக நரைதிரை யகலும் பதியார்
மடைமடை வழிவளி மதலையின் இருகழல் கொடிநேர்
அடைகுடை குடசல மதிலதி பிறவிநோய்தீருமே.

8. குதம்பைச் சித்தர் முடிவு

குதலைக்கொரு குருதி குமரிப்புழை கொள் பூந்தடமே
மதலைப்பணி பரியப்பரை பரவுகாலை உருவுற்றிடுமுயிராய்
இதமுச்சுழி இதமுக்கமழ் இறையற்ற தமிழுட்பலவுளதிராய்
சுதமாசுத மதளாரதி குடநீர்குரு பிரசாதமுன்னமுளநீர்

9. தன்வந்திரிச் சித்தர் முடிவு

தன்னினத்தால் தன்னினத்தைத் தன்னினமே தான்சார்தல்
வேண்டும் வேண்டும்
பின்னமிலாப் புன்மலத்தில் போகும் தூரும் பூநீறாம் பூச்சோரைப்
பேணிப் பேணி
கன்னிகுழல் கால்வழியே கருத்தரித்துக் காமனமாய்ப்
பத்துத் திங்கள்
மன்னிவரும் மதளைகுட நீராண்மைச் சித்து ஓங்கும்.

10.

கண்ண மாக்கனி காலுமேலுமாய்க் காட்டினார்கலை நாட்டினார்
புண்ணு ளகத்தி பூசு பூசுங்கா பூவழல்புரை பூவழல்
விண்ணு மண்ணுய விந்துவால்கடி தலமதேநில வளமதே
நண்ணு தங்கையின் குடசலநவ நாதமே சொர்ண வாதமே.

11. வான்மீகிச் சித்தர் முடிவு

வாழ்விஞ் சனாரி சுரிவாழ் மிஞ்சும் பரிவாழ் வுண்டுண்டு
குறுந்தூமை
சூழ்விண் டெரிமாக் சூழ்பெண் டிருமால் குங்குங் குமரி கரிதாகம்
சீழ்பெண் நஞ்சுச் சீழ்தன் வித்துச் சீர்பெண் புளிமா மரிவேகம்
பாழ்போ காக்குட மாதபதிநீர் பாரோங் குயில்பல் சரக்காமே.

12. இராமதேவர் என்ற யாக்கோபுச் சித்தர் முடிவு

ஓதரிய பிம்பம் உணர்மாயை வித்து ஒன்றி யொன்றாய்
நாதமணிச்சுடர் நடுவாய் நஞ்சாகி வட்ட நாடகமாய்
பாதகத்தில் பேசாதசேர்க்கை பொதிந்து துளித்தே திரண்டு
சீதக் கருக்குழிக் குடநீரே சிறந்த தேயங்கு குருமுடிப்பாரே.

13. கொங்கணச் சித்தர் முடிவு

கொங்குருதி பால்சொரிய கோதையழல் கேணி மதுரமாய்
தங்குமரி தண்டுபரை தம்பஔளி வண்டுசுழல் சூழ்
சங்குவளை யுந்திமணிச் சந்துநடு புட்பகலசம்
வந்தவழி யோனிதுறை வந்துபதி குடநீராமே.

14. கருவூர்ச் சித்தர் முடிவு

கருகிகண் தாரை கருவிலமைத்திரு கலை களிவாயழல்
கங்குலாவி
பருதிமதிபரை பரவு இரத்தினக் கரணவ பூதகப் பண் பூடாடி
குருமண கத்துறை குடிகொடி நவவழி குணநதி பனிவளர்
குடமாகித்
திருவுற லக்கர்ண திக்க நகமுகத் திடநட சலமங்கைக் குடநீரே

15. சுந்தரானந்தச் சித்தர் முடிவு

சுந்தரம் பரைநாதம் சூழ்வழலை யுப்புச்
சுயம்பாம் சுக்கிலச் சுரோணித மொன்றதுவாம்
எந்தரம் மலரிடைபூ ஏறழிஞ்சி கனத்திரை
மணிக்கொடி முடித்தோன் சுழல் வண்டு
இந்திரம் கந்தம் கீழ்குள விண்ணடிமூலம்
புளிபுனல் பொன்புலால் அத்திப்பால்
சிந்துரச்சிப்பிச் செயநீர் ஊமச்சி ஊனீர்
சிறுநீர்கருநீர் செகமுன் குடிநீர் முடிபிதுவே.

16. திருமூலச் சித்தர் முடிவு

கும்பங்குடி குமழ்கோண வட்டமுக் கோணம்
தம்பந் தனித்தவத் தம்பரம் பரச்சித்த ம்பரமுட்
கம்பங் கலைமாசி பூநீரகம் பிறவிமதி பீசமுயர்ச்
செம்பொன் மதிபால் சிகரத்துறுகுட நீரிதுவே.

17. போக சித்தர் முடிவு

போகவர வற்றஇடம் போகவர வுண்டுசுகம்
புனிதம் புனிதமும் பரத்தில்
புரைகாய வழிகழல் நாறுபுல துரத்திப்
புண்ணிடைக் கேணிப் பூமலராய்த்
தாகந் தனித்தமங்கைத் தனமு மல்குல்
தங்கும்வழி காமத் தடங்குடிலைத்
தவத்திலம் பரபரந் தனித்தூஞ் சங்குத்
தகத்திலுறைப் போகுப்புக் கலந்த வட்டத்
தேகந் திரண்டு திங்கள்ஈ ரைந்துநிறை
திடமெனு வனப்பதி தீயினுள்ளே
திதி நவக்கோள் தினத்தி லங்குமுயிரத்
தெளிமக வெளிவரு திலகுகடம்
பாகம் பனிக்குட நீர்பல ரதுவாய்ப்
பகரும் பதினெண் சித்தரை
பலதங் கோடிச் சித்தர் பனிக்குட நீரதனால்
பலதுண்டணி கற்பகாய முப்பதுவே.

18. கோரக்கர் முடிவு

கோரமில்லாது மலர்க்குமிழ்க் கேணியது மலரப் பாணிய
சாரமுற் றுரையாடும் பரைநாதமணி மங்கை சூதமணி
ஆரமுறைப் பரநாதம் அழலன்னம் தண்ணீர் பரைபிர சாதம்
தீரமுள்ளணி மாது திகழ்த்திருக்குந் தேனமுத புளிகோதும்

19.

கட்டுயர் கட்டுக்குடம் கலைகார சாரம் ஆதியுப்புசடம்
திட்டமோ டாதியுப்பு தொல் தீ பற்றி யெரிந்திடா சோதியுப்பு
மட்டில்லா மாதுகுடங் கமழ்மணக்கும் யோனிவழி படியாந்தடம்
கிட்டியே வெளிநாடுங் குழவிகிண் கிணியோடு குகு
கூவாமென்றே.

நூல் தொடக்கம்

இத்துறை யாழியுற்று இலங்கு
இலங்கிய மாதுகுரு குடிநீர் பெற்று
வெத்தியுயர் சரக்கிலுற்ற வினை
வேக மதிகமுண்டு கவனம் கவனம்
சித்தர்கள் மனமதுற்ற என்னால்
செப்பினார் வெளியாக இயற்றகரு
சத்தியின் தாளையுற்று இந்தச்
சாகரத் துரைத்தே னுண்மை. 24

சிவ உப்பு

கேளமுதக் குமரிநீரும் படிதா னிரண்டு
கிருபையுடன் பலம்பத்துப் பூநீ றாகும்
வாளத்த வெடியைந்து பலமும் கூட்டி
வண்மையுடன் கரைத்துநீர் தெளிவி றுத்து
மீளவதை யடுப்பேற்றிச் சிறுதீ யிட்டு
மெதுவலுடன் எரித்துமே சுண்டக் காய்ச்சு
கூளதுதான் பூத்துவரும் அருணன் போல
குணமான சிவனுப்பு இதுதா னாச்சே. 25

ஆச்சென்று சொல்லுவதா லறிவா ரில்லை
அந்தவுப்பைக் கல்வமிட்டுக் குடநீர்ச் சாற்றால்
காய்ச்சியரை சாமம்நான்கு பண்பாய் மைந்தா
பதறாமல் வட்டுசெய்து ரவியுலர்த்தி
வீச்சலறச் சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
மெதுவாகத் தீட்டிமண் மறைவில் ரெண்டு
கூச்சலறப் புடமிடவே கட்டிப் போகும்
குணமாகப் பின்னுமதைக் குழிக்கல் தாக்கே. 26

தாக்கியதைக் குடநீரும் சாமம் ஆட்டித்
தவறாமல் வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
நோக்கியே சீலைமண் வலுக்கச் செய்து
நுண்மையுடன் குக்குடமாய்ப் புடமுந் தாக்கப்.
பாக்கியரே இவ்வாறாய்ப் புடமு மூன்று
பண்புறவே போட்டுவிடு பளிங்கு போலாந்

தாக்கியநீர் கொடியசுண்ணம் ஆகும் கண்டாய்
　　தீதில்லாச் சிவவுப்புச் சுண்ண மாச்சே. 27

ஆச்சரியம் உப்பைப்புட மிட்டால் சுண்ணம்
　　அல்லாவிட்டா லூறலுற்றுச் சிதாகா யம்போம்
பேச்சின்றி யிறுகியுப்புக் கட்டி நிற்கும்
　　பெருமைபெற்ற சிவவுப்பு இதுதான் மக்காள்
மாச்சரிய மில்லாது இதற்குப் பேரு
　　ரவிபீசம் மதிபீசம் அரன்விந் தாகும்
தாழ்ச்சியிலா தாடுதற்குத் தாயைப் போற்றித்
　　தாக்கிடுவேன் சத்தியுப்பு உண்மை காணே. 28

சத்தியுப்பு

(சந்திச்சாரம் என்பது அமுரியுப்பு)

காணவே பனிக்குடநீர் படிதான் ரெண்டு
　　கருத்தறிய மஞ்சள்நிற மாயிருக்கும்
தோணவே சத்திச்சாரம் பலமும் பத்து
　　தொகுத்திட்ட பூநீறுதான் பலமும் ஐந்து
பூணவே குடநீரில் கலக்கி வைத்துப்
　　புகழாகத் தெளிவிறுத்து அடுப்பி லேற்றி
நாணவே தெளிவிறுத்துச் சுண்டக் காய்ச்ச
　　நலங்காமல் உப்பதுவும் பூக்கும் பாரே. 29

பாரிதற்குச் சத்தியுப்பு என்றும் பேரு
　　பலிதமுள்ள மதிபீசம் என்ப தாகும்
நேரிந்த உப்பதனைக் குழிக்கல் லிட்டு
　　நிகழ்த்திடுவாய் நாற்சாமம் குடநீர் தன்னால்
பூரித்தே வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
　　பூப்புடந்தான் மண்மறைவி லிரண்ட தாகும்
ஆரியதே கட்டிவிடும் வட்டோ மஞ்சள்
　　அதுநிறம தாகுமிது சத்தி யுப்பே. 30

உப்பதனை யம்மியிட்டுக் குடநீர் தன்னால்
　　உகந்துஒரு சாமமது ஆட்டி வில்லை
தப்பிதங்கள் வாராது வட்டுச் செய்து
　　தாக்கிவில்லை சில்லிட்டு வலுவாய்ச் சீலை

ஒப்பவொரு சாணளவு எருவ டுக்கி
மூன்றுபுட மிவ்வாறா யிட்டுப் பார்நீ
கப்பிகடுங் காரமுள்ள சுண்ண மாகும்
கனமஞ்சள் நிறம் உப்பு வேகம் மெத்த. 31

மெத்தசத்திச் சுண்ணமுடன் சிவசுண்ண மிரண்டு
மிருசமனாய்க் கூட்டிக் குழிக்கல்லி லிட்டு
சுத்தசல மானகுட நீரால் சாமம்
சூதின்றி யாட்டிவில்லை ரவியு லர்த்திச்
சித்தமுடன் குக்குடமாம் புடமும் மூன்றுஞ்
சிதறாம லிட்டிடவே கொடிய சுண்ணம்
முத்திபெறச் செப்பிடுவே னிதற்குப் பேரு
முப்புவென்றும் அண்டக்கல் என்றும் சொன்னோம். 32

சொல்லிவைத்தா ரகத்தியரும் குருநூல் முப்பு
சுகமாக ஐம்பதுக்குள் சூட்சா சூட்சம்
வெல்லுதற்காய்க் குருநூல் விளக்கம் பாரு
விதமாகச் சத்தியுப்பு சிவத்தி னுப்பு
தொல்லையில்லா அண்டக்கல் முப்பு உண்டை
தொகுத்திட்டார் ரோமரிஷி சூத்திரம் நூறில்
வல்லபமாய்ச் சட்டமுனி சூத்தி ரந்தான்
வளமுரைத்தார் இரண்டு நூறில் சூட்சம் சொன்னார். 33

சொன்னவிதம் அறிவதற்காய்த் திறப்புச் சொன்னேன்
சூட்சமெல்லாம் வெளியாக விரித்துச் சித்தன்
கன்னலாய் முன்னுரைத்த சிவனார் சத்தி
களங்கமில்லா உப்புகுருசுண்ணம் கனிந்து போற்றி
பின்னமிலாச் சரக்குகளில் ஒன்றுக் குக்கால்
பேசாம லிட்டுக் குடநீராட்டி
உன்னி கௌதாரிப் புடத்திற் சுண்ணம்
ஓதரிய சத்திசிவ குருவி தாச்சே. 34

குருவான உப்புச்சுண்ணம் வெள்ளி செம்புக்
கொருபத்துக் கொன்றீயப் பதினா றாகும்
கருவாகும் உருவாகும் காலம் தன்னைக்
காணாம லோட்டுவிக்கும் காயங் கற்றூண்
பேருபெறு ஞானமுடன் யோகஞ் சித்தி
பேசரிய சமாதிநிலை நிலைத்துப் போகும்

உருவான தேகந்தன்னை யனல்மண்ணுந் தின்னா
ஒருகோடி நோய்களிதைக் கண்டா லோடும். 35

கண்டிடவே என்போலாஞ் சித்த னார்கள்
காசினி யில்மனுக்க ளறியா வண்ணம்
விண்டிட்டார் பரிபாஷை விரிவா கத்தான்
விளக்கமுடன் உண்மையைப் பின்னு ரைப்பேன்
அண்டிவரும் உப்புகுரு சுண்ண மப்பா
அவனிதனில் கையடக்கம் செய்வாய் நீயே
தெண்டிசையில் சித்தர்கண்டால் கொண்டே போவார்
பேரண்டம் ஒன்று சொல்வேன். 36

பேரண்டச் சுண்ணம்

கேள்மனிதர் தலையோட்டைக் கொண்டு வந்து
குழிக்கல்லி லிடித்து மாவ தாக்கித்
தாழ்மையில்லா இருபலம்பின் வெடியும் வீரம்
தான்வகைக்குக் காற்பலமாய் ஒன்று சேர்த்துக்
சூழ்பெருகும் குடநீரால் சாமம் ரெண்டு
குணமாக வரைத்துப் பின் னீற்றுச் சாற்றால்
ஊழ்வினைக ளறவிரண்டு சாமம் ஆட்டு
உத்தமமாய் வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி. 37

உலர்த்திவில்லை சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
உத்தமமாய் ஐந்தெருவில் புடமும் ஐந்து
மலர்ந்துவிடும் மாவேகம் கொடிய சுண்ணம்
மயங்காமல் மாற்றுப்பதி னாறாம் காணும்
தளர்ந்தவுடல் கற்றூண்போல் தேகங் காந்தி
தரணிதனில் மாபிணிமா ரோகம் போகும்
களங்கமில்லாக் காசினியில் மறைத்தார் சித்தர்
கருத்தறிய சங்குசுண்ணம் கழறு வேனே. 38

சங்குச் சுண்ணம்

கழறுங்கடற் சங்குதனை மாவ தாக்கிக்
கலங்காம லகத்திலைச் சாறு தன்னால்
உளங்குளிரச் சாமம் நான்கு அரைத்து மைபோல்
உறுதியுடன் வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி

விளங்கவைந்து எருவதனிற் புடமும் மூன்று
விகற்பமறப் போட்டெடுக்கப் பற்ப மாகும்
இளங்கிளியாள் குடநீரும் நீற்றுச் சாறும்
இரண்டுஞ் சமனெடை சங்குப் பற்பம். 39

சங்குப்பற்பம் பலமிரண்டு வீர மோகால்
சருகாமல் வெடியரையும் மூன்று மொன்றாய்ப்
பங்கமறக் குழிக்கல்லி விட்டுச் சேர்த்துக்
குடநீர்ச் சாறுதன்னால் சாமம் நான்கு
மங்கலமா யரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தி
மகிழவே மூன்றெருவில் புடமும் மூன்று
தங்குபுட மிட்டெடுக்கச் சுண்ணம் காந்தி
தக்கபதி னாறாகும் வித்தை கோடி. 40

கோடிவித்தை இதனாலே யுண்டு மைந்தா
குணமான இதுசங்கு முப்புச் சுண்ணம்
நாடிவரும் சரக்கெல்லாம் இதனைக் கண்டால்
நழுவாமல் காட்டித் தலை யெடுத்தி டாது
கூடிப்பலம் சுண்ணமொன்று துருசு அரையும்
கூட்டியே நாலுசாமம் நீற்றுச் சாற்றால்
செடிநீரும் சேர்த்தரைத்து ரவியு லர்த்திச்
சிறுபுட மைந்திடவே கொடிதாம் சுண்ணம். 41

அண்ட பிண்ட மின்ன தென்பது

வேகமுடன் செப்பிடுவேன் அண்ட பிண்டம்
என்றதொரு விவரமிகத் தெளிவாய் மைந்தா
பாகமுடன் பதினெண்பேர் நாதாக் கள்தாம்
பகர்ந்திட்டார் சூட்சமுடன் பலவா றாக
தேகமது எங்கிருந்து எப்பா கத்தில்
திடம்பெறவே வந்ததொரு விவரம் காண்பாய்
ஆகமதின் வழியறிந்து கொண்டா லையா
அண்டபிண்ட முன்னுக்குட் டோன்றுங் காணே. 42

காணவென்றால் வெகுசுளிவு கருதிக் கேளு
கருத்தரித்துக் கருவுருவாய் முட்டை யைப்போல்
தோணுவது பிண்டமதை மூடிக் கொண்டு
தொகுத்துநின்ற அன்னைகருக் குழியில் மாட்டிப்

பூணநிறை யண்டபிண்டம் பொதிந்துள் ளாகப்
பொருந்திநின்ற தேகமிதை வளைத்துள் வைத்து
ஆணவமாம் காமியங்கள் அமைந்தூ டாடி
அமைந்தசேய் இருந்தகுடப் பைய தாமே. 43

தாமந்தக் குடப்பைதான் அண்ட மாச்சு
தனித்துநின்ற மதலையது பிண்டமாச்சு
நேமமுடன் நிறைந்ததொரு அண்ட பிண்டம்
நிலையான மாதுகருக் குடநீ ராச்சு
வாமமதிப் பால்சுரந்து வழியூ ணுற்ற
வகையறிந்து வையகத்தில் வாழ்த்திப் போற்றப்
பூமணக்கும் அகத்தியரின் நேமத் தாரை
யெனும்பஞ்ச காவியநிகண் டெண்ணூறு பாரே. 44

பார்த்திடுவாய் எண்ணூற்றின் முதற்காண் டத்தில்
பனிநீரும் மாதுநீர்க் கிருதம் தன்னைப்
பூர்த்தியுறச் செப்பிவைத்தார் புகழ தாகப்
புண்ணாக்கர் முத்திக்காண்டம் ஐந்நூறு பாரே
கீர்த்தியுள்ள சட்டநாதர் சம்வாதக் கொத்து
கிளத்தினார் நூறதனில் தெளிவாய்த் தோன்றும்
மூர்க்கமுள்ள காலாங்கி நாதர் கௌன
முப்புநீர் ஐந்நூறாம் அறிந்து காணே. 45

காணவே போகர்நிகண் டாயிரத் திருநூற்றில்
கருத்தெல்லாம் வெளியுரைத்தார் குடநீ ருண்மை
பூணவே நந்தி சூத்திரம் முப்பத் திரண்டில்
புகன்றிட்டார் மாதுநீர்க் குடநீர் மேன்மை
ஆணவங்க ளகலுதற்காய் அறிந்து நானும்
அறைந்திட்டேன் திறவுகோல் வெளியாய்ச் சித்தன்
தோணுபுவி யுரைத்தகரு மறைப்பை யெல்லாம்
தொகுத்தவை பின்விளக்கம் இனிச்சொல் வேனே. 46

செப்பினிய மாதுகருக் குடநீர் தானும்
சீக்கிரத்தில் மானுடர்க்குக் கிட்டா தாயின்
ஒப்புஞ்சிவ சத்திக்குட நீரை யாங்கள்
உமைபரனைத் தியானமுடன் தாள்ப ணிந்து
தப்பிதங்கள் உலகவர்க்கு வாரா வண்ணம்
தகுநிதியாய்ச் சிவக்கிணறுஞ் செயநீர் செய்தோம்

கப்பியந்த இடமதனைக் கண்டு போற்றக்
கழறுகிறேன் காசினியோர் அறியத் தானே. 47

சத்திசிவக் கிணறு

செப்புகிறேன் சாகரத்தில் அரனுமையுந் தானே
சிறந்தரவி மதியுடனே இலங்கிடும்பெண் மானே
ஒப்புவமை யீடதற்கு உலகில்லை கோனே
உதயகிரி என்றதற்குப் பேருண்டுதான் காணே.

காணவதின் சிகரமுச்சிக் கனவெளியாய்த் தோணும்
கருதுமந்தப் புண்ணியர்க்குத் தங்கநிறங் காணும்
ஆணவமாங் காமியங்கள் மலைமிதிக்க நாணும்
அந்தஇடம் வந்தெங்களைத் துதித்திடவும் வேணும்.

வேணுமந்த ரவிமேகலை உரைத்த மந்திர யெந்திரம்
விகற்பமற நீசெவக்கத் தோன்றிடுமே யந்திரம்
பூணுமங்கு நிறையதனி லெய்திடுவோம் அந்தரம்
புகழுமந்த உதயகிரி வடபாகஞ்செல் சுந்தரம்.

சுந்தரமே குறிவடக்குக் குட்டிமலை யொன்று
சொர்ணமய மாய்த்துலங்கும் சோதிமலை யொன்று
நிந்தையிலாப் பேரதற்கு நிகழ்த்தினார்கள் அன்று
நிறையங்குகிரிக் கீழ்புறத்தில் சத்திகோயில் ஒன்று.

ஒன்றுமந்த ஆலயத்தின் முன்பாலே ஐயா
ஒத்தனுமான் உருபிரம அண்டங்காண் மெய்யா
நன்றிதற்குப் பக்கம்நதி ஓடைபார்க்க ஐயா
நாணாம லதுகடந்து அப்புறஞ்செல் துய்யா.

துய்யடவி சோலைபுனல் மிருகம்பல உண்டு
தொடர்ந்து வரும்ரவிமேகலை மந்திரஞ்சொல் கண்டு
அய்யமெல்லாம் அகன்றுவிடும் அடவிதனிற் சென்று
அவ்விடத்தில் அரக்கர்களும் வசித்திடுவர் பண்டு.

பண்டுரிய பதுமாசூரன் பாறையெனப் பேரு
பாறையின்மே லடித்திருக்குங் கவனமுற்றுப் பாரு
தண்டணியு மாயவனா ராலயமு நேரு
தானிருக்கு மதனருகில் மயங்கிடாமல் சேரு.

சேர்ந்துமந்தச் சிரிதரனைப் பூசைசெய்து போற்றிச்
சிவனுமைமையை யவ்விடமே தோத்திரஞ்செய் தேத்தி
சூர்ந்துமந்தக் கோவிலுக்கு வடபாரிசம் தேற்றக்
குலைந்திடாது கௌனநெறி தூரமதி லேற்றி.

ஏற்றியங்கு சந்தனமும் நாணலும்பேய்க் கரும்பு
இருக்குமந்த இடத்திலென்பேர்ப் பாறையின்மேல் விரும்பு
போற்றி யந்தப் பாறையின்முன் இருகிணறு சூழ்கும்
பூதமுடன் பாம்பதற்குக் காவலுண்டு தரும்பு.

தருநிறைந்த பாம்புபூதம் தான்விலக் கோரு
தந்ததொரு ரவிமேகலை யந்திரத்தால் வாரா
பேறுபெற நீசெவிக்க வருமேயந்த நாளூ
பேய்பூதம் மற்றதெல்லாம் ஏகிடும்பின் மீளும்.

மீளுதற்கா யிருகிணற்றை நாங்கள்நிலை யாக்கி
மேதினியில் வைத்தோமதில் நிறமதனைத் தேக்கி
ஆளுஞ்சத்திக் கிணற்றின்சலம் மஞ்சள்நிறம தாகும்
அரனாமந்தச் சிவக்கிணறு வெண்ணிறமாய்த் தூக்கும்.

தூக்கியேநீ இருசலமும் துகளறவொன் றாக்கித்
தோன்றிடவுண் மண்டலமே சொட்டதனிற் றேக்கி
பாக்கியவான் நீயேயாவாய் இல்வழியாய்த் தூக்கிப்
பரனுமையு முன்னிடத்தில் குடியிருப்பான் நோக்கி.

நோக்கியே புளிபோகம் நீக்கியே முதன்மை
நீபுசிக்க இல்லைதொல்லை புவியிலென்றும் பின்னும்
தோக்கியிந்நீர் சரக்கி லூற்றி ரவியில்வைப்பாய் வண்ணம்
தெகிட்டலறக் காரசாரம் உப்பு ஆகும் சுண்ணம்.

சுண்ணமதால் செகமழியாச் சித்தஞானி யாவாய்
சீராமிந்த நீரைநாத விந்தென் றிட்டோ மறிவாய்
மண்ணுமிது ரவிபீசம் குடநீரிது தெளிவாய்
மாந்தர்களும் பிழைத்துவாழ அமைத்துவைத்தோம் பரிவாய்

பரிவாய் அந்த நீர்தனக்கு அநேகம்பேர்க ளுண்டு
பாடிவைத்தார் சித்தர்களும் பரிபாஷையாய்க் கண்டு
அரியகுரு நீரிருக்கும் கிணற்றினையான் பண்டு
அறிவித்தேன் அல்லாது மற்றோர்சாற்ற வில்லை.

கொண்டிதனை நாட்டமுற்று அமைப்புளவ னானால்
குறிப்புடனே வந்தெடுத்து அறிந்திடுவாய் தானாய்
மண்டலத்தில் அம்பிகையைத் துதித்து அரன் கோனாய்
மகிழ்வுடனே வாழ்வாரெந்த நாளுஞ்செல்வ னாக.

செல்வநலங் காரசார மிதன்வேகமோ மெத்த
சீரும்எமன் தனைவிலக்குந் தூமையிதுகாண் சுத்த
வல்லபமாய் வாலிபத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சத்த
சாகரமழிந் தாலுமழி வில்லைசொன்னேன் சித்தன்.

சித்தர்பதி னெண்மரோதும் நூலிலிந்தச் சேதி
செப்பிடாது சூட்சமதில் சூட்சமமாய் ஓதி
வெற்றிபெறுஞ் சத்திசிவ நீராத்தும சோதி
விகற்பமிலா வாதசித்து யோகஞான மாதி. 48

பிரமகற்பம்

ஆதி யாநின் றரும்பொரு ளாகிய
அண்ட பிண்ட பிண்டமத னாலே - இந்த
அகில பிரபஞ்ச மெலாநினைந் துருகியே
ஆத்ம சோதிமென் மேலே - உயர்
நீதி யாய்நிறை நிராமய வத்துவின்
நித்திய தத்துவத் தாலே - நிறை
நீள்ரவி மதிமெய்ஞ் ஞானச் சுடரொளி
நிறைகுட மங்கைநீ ராலே - அதில்.

செயநீர் கலக்குமுறை

உண்மை தனைமுன்னே ஓதாமல் மறந்து
ஓதினேன் வையாதீர் கூடியே - உரை
உத்தமியாள் சிப்பிக் குடநீர் படியொன்று
ஓங்கும் உறுதிகொண் டாடியே - துரை
வண்ணமா மங்கிலியம் சூட்டாத ஈரெட்டு
வயதுள்ள மங்கையைத் தேடியே - கால்
வாய்வழி யவள்பெய்யு மூத்திரத் திலரைப்
படிசலங் குடநீர்சேர் நாழியே - திகழ்.

திகழ்திரு நீற்றுப் பூண்டின் சாறுபடி யொன்றுடன்
குடநீராஞ் சிறுநீரும் கூட்டியே - நன்னிகர்

திடமாயோர் நாள்மட்டும் பனியில்வைத் தெடுத்ததை
தெளிவாய்வைத் திறுத்துவை நாட்டியே - காலைக்
குருவான சரக்கெல்லாஞ் செயநீரால்
கொடுத்துநீ யாட்டிடு உளபடி - குறை
ஒன்றுமே வாராது எப்போதும்
உமையாள் மேலாணை சூட்டியே - இன்னும்.

ஒளியாம லோதுவேன் பிரமகல் பந்தன்னை
உயர்மணி வாசலுள் ளாடவே - நல்ல
சித்துமெய்ஞ் ஞானச்சு காதீத பேரின்பச்
சிற்சபை நடனங் கூடவே - மலர்
வெளிவெளி நாடக மானந்த பேரிகை
விண்மணி நேயர்கொண் டாடவே - இதை
உன்னிட மேநின்று பிறபிறப் பில்லாத
தென்றமு தன்னமும் போடவே - முன்னே.

சாற்றிய குடநீர் சிறுநீர் அவ்வெடைச்
சாதக மேனிச்சா றொன்றரை - அதில்
கற்கண்டு பனைவெல்லம் சீரகம் வகைக்கரைப்
பலமதாய் நுணுக்கியே சேர்த்தரை - முற்றும்.
ஏற்றியே ரவியில்வைத் தெடுத்திடு மெழுகதாய்
என்றும்பின் செப்புவேன் மேல்வரை - பொல்லாக்
கூற்றுவ னைநீக்கிப் பூலோகம் ஆண்டிடப்
போற்றுமிந் நூல்சீனி சர்க்கரை - முறை.
தப்பா திருவேளை யெடைகுன்றி மெழுகினை
மண்டலமுண் டப்பாலு முண்டிடே - இருள்
தங்கா தொளிவீசித் தன்மயமாகித்
தங்கமயந் தேகங் காந்தியே - இணை
ஒப்பாரு மின்றி நரைதிரை மாறியே
உடலாவி நீங்காது கொண்டிட்டே - பரி
ஓங்கார வட்டச் சுழிநிலை யோங்கியே
ஊமைச்சங் கூதிடுங் கண்டிடே - இந்தப்
பிரமகற் பமுன்சை யோகச்சிற் றின்பம்பு ளியுடன்
போகமு மாகாது பத்தியம் - மீறி
லீலைகள் செய்திடில் வெடித்துட லழிந்திடு
மிதைமாற்ற மருந்தில்லை சத்தியம் - பொல்லாக்

கரும வினைகளும் பிரமவிதிகளும்
காணாமல் வயதோங்கும் நித்தியம் - நிறை
நாற்பத்தெட் டுடன்மறு நாற்பத் தெட்டுநாள்
ஆனபின் னில்லைபார் பத்தியம்.

பொல்லாத குட்டநோய் பலபல பிணிக்கெல்லாம்
எடைகுன்றி வெண்ணெய்யில் தாக்கியே - காலை
மூன்றேழ்நாள் மட்டுந்தா னுண்டிட ரோகம்போம்
செய்குவாய் பண்டிதம் நோக்கியே - சிறக்கச்
சொல்லிய மருந்தெல்லாம் இம்மெழு குக்கன்றி
வேறில்லை சூட்சமும் போக்கியே - யானும்
செப்புவே னந்த அகத்திய ரிதைச் சொல்வோர்க்
கிட்டார் சாபத்தை நீக்கியே - வல்ல.

அகத்தியர் தத்துவ பஞ்சகா வியநிகண்
டானவெண் ணூறுமுதற் காண்டமே - அதில்
சாற்றினா ரிம்முறை சீரகம் பனைவெல்லம்
கற்கண்டு சூட்சமம்பிர மாண்டமே - இதைச்
செகத்தோ ரறிந்திடா மார்க்கமாய்ப் பேரையும் மாற்றியே
செய்திட்டார் சித்திர பாண்டமே - கூடி
நூல்கள் பலபல செய்து மனுக்களின்
சித்தத்தைக் கலக்கினார் மீண்டுமே - நாடி.

மூன்று சரக்கின்பேர் மாற்றமா யோதிய
சித்தர் மறைப்புநான் போக்கியே - உண்மை
செப்புவேன் சீரகம் பனைவெல்லம் கற்கண்டின்
ஒவ்வொன்றின் விவரங்கேள் நோக்கியே - சற்றே
ஊன்றிப்பார் சீரகம் பேரண்டச் சுண்ணமே
ஓதுகற் கண்டுபேர் தூக்கியே - சிவ
முப்புச்சுண் ணமாகும் பனைவெல்லமது வுமை
சத்தியுப்புச் சுண்ணமு மாக்கியே-முன்னே

காட்டிய சீரகம் கற்கண்டு பனைவெல்லம்
கடைச்சரக் கானதை விட்டுமே - நல்ல
காரசா ரமான முப்புச்சுண் ணத்தைக்
கணக்கின் நிறைப்படி யிட்டுமே - அந்த
மேட்டிமைச் சிப்பிநீர் குடநீர் சிறுநீரும்
மேனிச்சா றளவதைக் கூட்டுமே - சுண்ணம்

மூன்றையு மித்தோடே தாக்கி ரவியில்வைத்
தோங்கும்போ துள்ளங்கை நாட்டுமே.

நீங்காதிருந்து மறலியை வென்றந்தப்
பிரமனின் விதிப்பினை மாற்றவே - புவி
நீடூழி காலமட் டோங்கியே வாழ்த்திட
நிகழ்த்தினேன் பிரமகற்ப மேற்றவே - நிலை
ஓங்குமுன் மையரன் பாதத்தின் மேலாணை
உற்றது இதுசத்தியம் சாற்றவே - நானும்
உலகில் பதினெண்மர் சொற்கப டம்நீக்கி
உகந்து உங்களைக்காப் பாற்றவே. 49

ஆதிநீர் வளப்பமும் குடநீர் உதிப்பும்

கடல்நதியாம் புனலருவி யோடைகழல் நாடு
கன்னிகையும் வீற்றிருப்பாள் பாலைநிறை வீடு
மடலிவிரியும் இருபுறமும் மாதுநடுத் தோடு
மங்கலஞ்செய் யழல்பொருதும் மாமதுரப் பேடு
அடல்வலிது அமுதகலை அண்டமதி னோடு
ஆணவமாங் காமியங்கள் தனைவிட்டுப் போடு
நடனமயி லாதிசத்தி யம்பிகையைத் தேடு
நாட்டிடுவேன் குடநீ ருண்மை யறிந்துபதம்பாடு.

பாடுபட்டுப் பயனறிய வேண்டுநடுக் கம்பம்
பார்த்தாலும் பச்சைநிறம் ஆத்தாளவள் பிம்பம்
நாடுநடுக் கனல்பதி உச்சியான தம்பம்
நாதமணிப் பஞ்சமியாள் பஞ்சவருண கும்பம்
காடுகரை யானசுழிக் காற்றடித்து ரொம்பும்
கன்மமதி பூப்பூக்கும் கமலவேள்கூர் ரம்பம்
கூடிருக்குங் குழலிருக்குங் குங்குங் குங்குங் கும்பம்
கோமளமா மாதினிட வமுதமதே பொங்கும்

பொங்கமுடன் திருட்டாந்திரம் புகன்றிடுவேன் கேளு
பூலோகமும் பிரளயத்தால் அழிந்திடுமந் நாளு
தங்குதரை தரணிசீவ கோடி யெல்லா ம்பாழு
தட்டழிந்து போய்விடுமே தயங்கிடாமல் வாழு
புங்கவியாள் பூவாழி பூத்தமலர் நாளு
புரைவட்டத்தி லங்குஞ்சிப்பி யானமத வேளு

கொங்கையின்றிப் பால்தருவாள் நாட்டமுற்றே யாளு
கோதைகுடி யிருப்பாளாழி யதையறிந்து மீளு.

மீளுவரை யோனியைப்போ லிருக்கும்புரை தானே
மேவுமப்புச் சிப்பியுமென் றதற்குப்பேரு நாளே
கூழுமுண்டு சோறுமுண்டு குடலானகல் லானே
கூட்டினுள்ளே வழலைமது மாமிசங்கள் தேனே
வாழுமுயர் நாமகலை மங்கலமுய் வானே
நாதவிந்து சிப்பிச்சலம் நங்கைநதி பூணே
வேளுரிய விமலமடல் வயதீரெட்டு ஊணே
வெயில்நிலவு மாவாள்செனித்து வீற்றிருப்பாள் நாளே.

பாழ்போ காது பாஷாணமெனப் பேரு
பாதைவழி யறிந்தவர்க்கே பலித்திடுங்காண் நேரு
வாழ்வதற்குச் சிப்பிச்சலம் வெளியாகவே கோரு
வழுத்திவைத்தார் சித்தர்களும் பரிபாஷையாய் வேறு
தாழ்மையிலாப் பஞ்சறிவு சிப்பிக்குண்டோ பாரு
தங்கும் போக ஞானமது அடைந்திடுமா கூறு
ஆள்உன்பெண்டு சுத்தகெங்கை மங்கைக்குட நீரு
சூதில்லாச் சிப்பிநீரும் சிறுநீருமாய்ச் சேரு.

மாய்கையிலாச் சிறுநீர்சிப்பிக் குளநீர்சமன் தாக்கே
மகிழுஞ்சீவ கலையமிர்தம் இதுதான்கண்டு நோக்குத்
தூய்மையிலா இம்மூன்றுமே தூய்மையாகுந் தூக்கித்
துய்யவண்ட பிண்டமுயர் தொந்தரவை நீக்கி
வாய்மையுறுஞ் சித்தர்களும் மறைத்துரைத்தார் போக்கு
வயணமுடன் உண்மைவழி யுரைத்தேன் சித்தன் வாக்கு
பாய்மரமும் மலமிதனின் பேருலைவைத் தாக்கு
பக்கமுடன் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீர்கொள் நாக்கு.

கொள்ளமுத பூரணத்தால் கூடிவரும் வேதை
குமரிபரா பரிவிமலி தீர்ப்பாளுன்றன் உபாதை
சள்ளையில்லாப் பிரமகற்பம் முன்னே சொன்னேன் பாதை
சாதனையாய் அறிந்துஉண்ணப் போய்விடுமு பாதைக்
கள்ளமில்லாக் கற்பமுண்ணக் காணவரும் போதை
கனலெழும்பி வீசியுடன் நீக்கிடுமுன் பேதை

வேசிமையல் விட்டுமையின் பூசைகொள்தாய்மாதை.

தாய்தந்தை பிள்ளையுடன் மூன்றுதொன்ற தாச்சி
தட்டழியாச் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீருமை பேச்சி
ஆய்ந்தறிந்து கொண்டிடுவாய் அன்னைகொங்கை பாச்சி
அம்மட்டிலும் இம்மட்டிலும் ஆணும்பெண்ணும் சாட்சி
மாய்ந்திடாது பிரமாவிஷ்ணு ருத்திரன்முன் சாட்சி
மங்கையர்களைச் சுமந்தார் மூவருங்கண் காட்சி
பேய்மக்காள் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரனின் சூழ்ச்சி
தெரிந்திருந்தும் பிழைக்கவழி யறியாததேன் காட்சி

காட்சியுடன் கடலில் விஷ்ணு அலையதின்மேற் றுயின்று
காமமுற்றுச் சிப்பிக்குட நீருண்டு நின்றார்
ஆட்சியுடன் பிரமாருத்திரன் அதையறிந்து நின்றார்
ஆழாழிக் கரையில் அன்ன வன்னமது உண்டார்
தாட்சியில்லா மூவருமே அழியாவரங் கொண்டார்
தந்தைமதி வந்தநிதி தாயமுத மென்றார்
மூஷிக கணாதிகரு மூவருய்ய வென்றார்
மும்மூர்த்திக ளிதனையுண்டு மூவுலகாண் டிருந்தார்.

ஆண்மையுடன் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீர்தன்னை முத்தர்
அண்டபிண்ட மென்றுரைத்துமறைத்திட்டாரே சித்தர்
காண்பதற்கு என்போலானோர் கடலோரமாய்ப் பத்தர்
காரணமாய்ச் சமாதிகொண்டு நின்றாரேவி ரக்தர்
பூண்டுலகில் விவரமதைத் தெரியச் சொன்னார் மனிதர்
பூரணமாய் மாந்தர்களும் அழியாரென வறைந்தார்
வேண்டுவதை யொளித்துப்பின்பு வேண்டாததை யுரைத்து
வீணாகவே பலபலவாய் நூலுரைத்தார் கருத்தர்

கருத்தரென்று பதினெண்மரில் போகரவர் தானும்
கருதுபல வஸ்த்துவினைச் செய்தீந்தார் பெம்மானும்
சருவசித்தர்க் குத்திரநளின சாதகமாய்க் கோனும்
சார்ந்திருக்கச் சூத்திரசித்து எண்ணூறு சொன்னார்
தோணும்
மிருந்துவிலாக் ககனசித்தெண் பதில்போக ரவாவாணும்
சிப்பிக் குடநீருண்மை விவரம்சொன்னார் பூணும்
கெருவமின்றி என்னூல் தன்னைப் பதனஞ்செய்ய வேணும்
சித்தனென்சொல் போல்கடந்தோர் சாகாரவர் காணும்

காணும்பதி சித்தமுடன் சம்வாதங்க ளிட்டுக்
கருத்தையெல்லாம் சாபம்நீக்கி யுரைத்தேன்வெளிப் பட்டு

ஆணும்பெண்ணும் சீவகலை யொன்றாகச் சேர்த் திட்டு
ஆணவமாங் காமியர்பொய் மாய்கைதனை விட்டு
வேணுகியாள் அமுதவிமலி தங்கப்பாதம் தொட்டு
சிப்பிக்குட நீர்சிறுநீர் மூன்றுஞ்சேர்த்துக் கட்டு
நாணுதலாய் நமனுநம திடத்தில்வாரான் மெட்டு
நாதமணிப் பிரமகற்பம் உண்டுகொள்நீ சொட்டு.

செட்டிமகன் சித்தரியில் அ. இ. யென்ற சோதி
சித்துபல இக்கும் இணு. றிணு ஹ ஹவீதி
கட்டுங்கலை ஹம்சம் ஸ்ரீ-யிம்-ஜிம் ஆம்நீதி
காலநிலை கங் கங் கெங் காணலாம் பிரம மாதி
வட்டமதி லுய்யவொளி வீசுமகர மாதி
வாமவீட்டி லிருந்துபார்க்க நீங்கிடுமு பாதி
தட்டலின்றி மந்திரத்தைத் தகர்த்தி டாமலே
தாவிபிரப கற்பமுண்ணப் பிறவிபோமெய்யே சோதி

விளக்கம்; ஹரி-இல்,ஆ-இ-இக்கம் இணு - றிணு
ஹ-ஹ-ஹம்சம்-ஸ்ரீ-யிம்-ஜிம்-ஆம்-கங்-சங்
கெங்-அ-சுவாஹா

சோதிதன்னைப் பதினெண்பேரும் ஒளித்து நூலில்பேசி
சித்துஞான மர்மம்மிகக் காட்டிடாமல் ஏகி
ஓதியபின் உண்மைதன்னை யோகஞான தேகி
உரைத்தேநித்தம் மந்திரத்தை யனுதினமும் நேசி
நீதியாயிரம் மந்திரத்தா லகலும்பேய்பி சாசி
நிலைத்துவாசி தங்கிக்காயம் அழியாதுவிசு வாசி
ஆதிமந்திரம் இது தன்னாலே சித்தரநேகம் வீசி
அம்பிகையின் பாதத்தாணை அறைந்திட் டேன்சந்யாசி

மிருத் யுஞ்செய மந்திரத் துதி

சன்னியாசி யிருந்தகத்தி லூடு தாக்கிச்
சரிந்திடாது மிருத்தியுஞ் செய செபந்தன்னை
பின்னமற வோதிடுவேன் பிழைத்து வாழ
பிங்கலையும் இடகலையும் சுழினைத் தீயாம்
கன்னமிலா வமுதநிலைக் களத்தி னூடே
கலந்தாடி நின்றாக்கால் கால னற்று
வென்றிடவே வினையமின்றி விளங்கி யோங்க
விவரமுடன் ஓதிடுவேன் மந்திர மார்க்கம்.

மந்திரத்தியான விதி திறப்பு

மந்திரோ பாவன மகமகஞ் சாத்த ரட்சணியே நம:
மாதவமாம் ஸம்ஸ பீஜாட்சரி திரிகோணத் திரியே நம:
பிந்துபாஷ்ய அகாரஉகார மகாரத் தூரியே நம:
புஜபராக்கிரம புண்ணிய ஸ்ரீ மாதாக் ஞானி நம:
நவமூர்த்தி நவரார்ஜித துஷ்டமிருத்து விஞ்சனியே நம:
நவபாஷித நயன நேத்திர சிகார சிவாஞ்சனியே நம:
சித்துரூப சிதமானுஷ சின்மய சத்சித் தாந்தியே நம:
ஸ்ரீலஸ்ரீ கலிககர பாஷிதவமுத வர்ச்சினியே நம:
ஆப்தகாரண அம்.உம்.நம். பாழ்யாக் கனகனே நம:
ஆ . இ ஐ ஓ . ஔ அக் . இக். கொம்பூத மாரினியே நம:
ககணாமிர்த கங் கெங்.ரங்.டங். வாசி வசியே நம:
இகபரசித இல்.ஹல்.ஹம்.ஸம்.ஜிம் சிந்தாமணியே நம:
இணு. நிணு. உணு. குங். குணு. சர்வரோக நிவாரணியே நம.
ஞானார்ச்சித அங்.' உங். அம். உம். லம். சிவபூரணியே நம:
தானாத்வித வங். சங் ரங். கங். இங். யோகபும் பாணியே நம
ஹறாங். ஹரிங் உறாங். உரிங். ஹிறாம் பஞ்சமூர்த்தி
தரிசனியே நம:
ஆவ். ஊவ். பாவ். தேவ் ஹேவ் அஷ்டதளபாங்கரியே நம:
ஹரி ஹரி. ஹறாங். ஹரு. ஹறா. துஷ்டசங்காரியே நம:
சௌ. மௌ. பௌ. யௌ. உங் தேகதிடார்த்தியே நம:
பானு ரவி கசி. கக. சிக. சிக. காணவோ சியே நம:
ஆங்கார புடாதன. டத. பத. த. த: தட. தட அமுர்வர்ச்சியே நம:
குருசுக்கிர தனுரல. ரல. றா. றா. லர. லர. சுத்ரம் சாதயேநம:
கார்க்கினி ராகு. அங். உரிங். அங். அங். உரிம் ஆயுளாஸ்பதயே
நம:
கிருகாதே அ. உ. ம. ஓம். ஓம் ஞான கேதுவார்ச்சனியே நம:
ஆயுள் விர்த்திதே. லலாடே. அம். உம். அம். நம். உம். பாக்கினியே
நம:
தேவி ஸ்ரீறீம். றீம். ஹரிம். ஆம். ஊம். பிரசன்னதெரிசயே ஸ்ரீ
தேவியை நம:

முக்கியாம்ச மந்திரம்

ஓம்கிரீங். ரீங். கிரீங். சிம். சிம். சிவயநம
ஓம். உம். கிலி. அங். லங். அங் சிவயநம

கோரக்கர் சந்திரரேகை

ஓம். வங். சிங். யங். ரங். ரங். சிவயநம
ஓம். வயநமசி. உம். உம். லிங். லிங் சிவயநம
ஓம். நங்கிலி. நௌ. மௌ. ரங். யங். சிவயநம
ஓம். நசிமசி. வசி. வசி. சிவ சிவயநம
ஓம். அங் அங். கங். கெங் ரிங் சிவயநம
ஓம். அம் உம் நம் லம் சிம் சிவயநம
ஓம் சிங் கிலி கிலி. நம் நம் சிவயநம
ஓம். சிவசிவ. நசி. மசி. சிவயநம
ஓம். மங் கிலி. ஸ்ரீங் சிங் சிங் சிவயநம
ஓம். மசிமசி வயநமசி லிங் லிங் சிவயநம
ஓம் சிங்சிவ மங்மங் வசி சிவயநம
ஓம் லங்லங் ரூங் ரூங் ரீங் சிவயநம
ஓம் லா லி லூ. லம். சிங் சிவயநம

அம்ஸ பீஜாட்சரத் திறப்பு

மும்மூர்த் தாபரண ரூங். உங். டங். டுங். றங். முகவசீகரியே நமஹா
முத்திலோக வாசன சாங். ஹாங். கூங். குங் சாங்கு பாதியே நமஹா
குங். குங் ஹங். கங். சீரிங். குண்டலி. சுவாதிஷ் டானியே நமஹா
ஹலூங். ஹிலுங். குலுங். ஸ்ரீலுங் ரீலுங். ஆத்மநீடி தாச்சினி நமஹா
அக. உக. கக. நக. லக. நேத்திரவதனி சித்தியாம் சனியே நமஹா
விர்த்தரப்பிரிய நிவாரண குகு நகு பிகுஇகு பால்யரூபதியே நம
ஹக் கக் ஹக் கக் றாக் கக். சிக் சுக்குக்கக் சித்தவாஜை கோகரணியே நம:
சங்க சங்க டங்க கிலிங்கீ லிங்க சர்வதேவரனுரு வாக்கினி நமஹா :
வம் லம் கம்ஸம் நம் வாசி வசக்யானாபதியே நமஹா
ஜீக லூக. ஈக்க, லக், லுக், ஜீவ வாக்கினிஸ் தம்பனியே நமஹா:
றக்க றிக்க. இக்க நிக்க லிக்க ஸ்ரீதாமஸ மனம் ரெக்ஷி ரெக்ஷிகயே

ஆயுள் விருத்திக்கு மூல மந்திரம்

ரெக்ஷகியே நமோ நமா பார்வதி
நீபஞ்சா க்ஷரி ரிங் ரிங் குரு
தக்ஷணி நகு லக் ஸ்ரீரீங்
க க. லுக். டங். லுங்

அக்ஷரி. ஹரி. பிரம, விஷ்ணு
ஆத்ம ஸம்ரெக்ஷ ஆதார பீஜ
கட கட மிருத் விநாசக
இட் இட் இமாம் இமாஞ்ச
இக் ருக் மம துயிருள் நீடித்தே நமஹா.

சித்துக் கருமூல மந்திரம்

நமஹா நமாமி நம். லம். ஸம். ஸம
நவ். யவ் ஹரீம். ஸ்ரீரீம். சும். சும்
மம் வளி வளி வங் வங் ருங்
மாதா மஹி மனோ தடசித்த வா ரூபிணி
கம் கம் நகோடி சித்தமாம் தேவ்தேவ்
கங் கரிங் இட்ட இட்ட தெசஸ்யா
அம்ம அம்உம்ஜட பிலத்த வாணி வஸ்க்கிய
ஹங் ஹிங் ஹிதா ஹித் இக்க இக் நமஹா.

சர்வ அபமிருத்து நாசனத்திற்கு மூலமந்திரம்

நமம் மமம்-யம்-வம்-ஆம்-ஊம்-ஐம்
நங்-குகு-டம்-பம்-ஹம்-டு-டு-டு-டு
குமங்-குங்-குரு-ஹம்-கிலீம்-கிரீம்
கிங்-கங்-கனி-ஹரீம்-ஹரீம்
ஹம் ஹம் ஹண ஹண ஹட ஹட றெல றெல
ஹற ஹற ஆதாராத்ம விருத்தித
சமதா தேவ தெரிஸய நம நாஸன
சக பல மிருத்யஞ்சுஹதஹத நமாமி நமஸ்து

சமாதி நிலையடைய மூல மந்திரம்

நமஹா-நகா-ககா-இகா
அகா-உகா-மகா-ரிக
துமம்-துரு-துருவபஞ்சா க்ஷரி
துய்-துய்-தூர்த் சம்மாரி ரீரீ
சுமம்-சுட்-சுட் சர்வ மனுஷியே நேத்ர
சுட்-சுட்-சுக்-தக் கடே கடக்
மமா மமே சமாதிக் பந்தனே
மணிபூரக ஞானசித்தாம் திதே நமஹா

மும்மூர்த்தி தரிசன மூலமந்திரம்

சித்தி-தம்-ஹரி-பிர்மம் விஷ்ணுக் கியாயே
ஸ்ரீங்-ரீங்-யங்-டங்-லங்-உமாமகேஸ்வரி
முத்திதம்-யுக்-தக்-ஹிக் ஹிலக்
மும்மூ க்ஷிகரண பிர்ம தெரிஸ்யே
தத்வ கரண தம்ஸம் சொர்ணமயே
தானே அங்-மங்-சங் சுகாரமய
சத்துச்சித் தானந்த திருமூர்த்தி தெரிஸயே
சதாக்கியனே உம்-ஸ்ரீம்அம்-உம்-ஸ்ரீம்-உம் நமஹா.

சூக்ஷும மூலமந்திரம்

ஸ்ரீம்-ஸ்ரீம்-றீம்-ஹரீம்-ஹரீம்
ஸ்ரீம் றம் டம் டங் றங் ஹணாங் ஹரீங்
ஸ்ரீம் ருங் குருங் குராங் குரிங்
ஸ்ரீம் ஹவாங்-ஹிலங்-ஹிலங்-ஹிலாங்
ஸ்ரீம் டு. டு குரு-துரு-குரு-வசி
ஸ்ரீம் ஸம்-அம்-உம்-ஜம்-ஜீம்
ஹிதம் ஸமஸ்தம் மமபாகே ஹிதோ பூஷிதே நமஹா.

மூலமந்திரங்களின் பயனும் விவரமும்

பூசித்திடு மூலமுதல் மந்திரத்தைப் போற்றி
புகன்றிடுவேன் லெட்சமுரு ஆவர்த்தி கொள்போற்றி
வாசிகொண்டு வாலைசத்தி அம்பிகையைச் சாற்றி
வாதையறச் சக்கரத்தை வரைந்துகலை மாற்றி
நேசித்திடு நிலையுடனே நினைவு கொண்டு தேற்றி
நிதமுனக்கு அமுதமீவாள் அமுதூற்றி
தேசிகமா மணிகோபுரம் ஊடாடும்பா லாற்றி
தேவிபரா பரிரெக்ஷித்துக் காப்பாளுனைத் தேற்றி.

காப்பதற்கு ஆயுள்விருத்தி மூலமந்திர மோது
காலனற்றுப் போய்விடுவா னில்லைநாளுந் தீது
ஏர்ப்பதற்காய் இன்னமுண்டு இயம்பிடுவேன் மீது
இன்பமுடன் சித்துமந்திரம் செபங்கள்செய் தப்பாது
பூர்த்திசெய் துகந்துகண்டு கொள்வாய் மூலத்தாது
புன்மலத்தில் ஆசையற்றுப் போய்விடும்பொய் சூது
நேர்த்தியாப்பின் அபமிருத்து மூலஞ்சொல்நீ சாது
நிலைத்திடுமுன் காயமாவி இல்லையேமன வாது.

வாதுநீங்கி வாழநீ சமாதுமூல மந்திரம்
வயணமுற்றுப் போட்டுரைப்பாய் முன்னுரைத்த யந்திரம்
தீதர இயன்றதொரு அச்சரத்தால் தந்திரம்
தீமையில்லா வெள்ளிரேக்கில் "இ" எழுதிச்சுந்தரம்
மாதுமையின் பூசைசெய்துன் வாயிலிட யந்திரம்
அடக்கிரேசக பூரகத்துக்கும் பகஞ்செய்வாங்கி நிரந்தரம்
ஈதுகந்து வாசிதங்கி மேவிடும் சுதந்தரம்
மேன்மையுற்ற "இ" தூய மனம்நிலைக்கும் சாத்திரம்

திறமைபெற்று மும்மூர்த்திகள் மந்திரத்தால் சித்தி
தீர்க்கமுடன் வாழவரந் தருவாளேதாய் சத்தி
அரதனமும் மூலமந்திரம் அல்லால் ஆளைவெற்றி
ஆதிமலைக் குகைபுகுந்து ஆதியெல்லாம் சுத்தி
அரனுமையின் பாதமிணை பார்க்கவென்று கத்தி
பலித்திடுமென் பஞ்சவிதி மந்திரத்தால் முத்தி
சரம் "இ" என்ற அட்சரத்தால் சகமனைத்தும் ஏற்றி
சாகாமலே இருப்பதற்குச் சார்ந்துரைத்தேன் நேர்த்தி.

நந்திநந்தி சட்டைமுனி அகத்தியர்கும் பேசர்
நாடிமந்திர தீட்சையோதி மறைத்தாரேவிசு வாசர்
சத்திவேலன் ஞானம்எண்ணூறு தன்னில்கும ரேசர்
சாகாமலே யிருக்கச் சித்து நுட்பம்சொன்னா ரீசர்
அத்திக்கிளை யோன்முழுதும் அறையாது ஞானேசர்
அகத்தியரின் சூழ்ச்சியதில் பட்டுரைத்தார் நேசர்
வெத்திகொள்ளும் சக்தியுடன் கெஜமுகன்கை லாசம்
வீரகெண்டா மணியடித்து உலகிலுப தேசம்.

உபதேசிக்க என்போலானார் உற்றுணர்ந்து தானே
உண்மையைக்கண் டென்னிடத்தில் சம்வாதித்தார் வீணே
அபவாதமாய் ஈசன்சாபம் வருமென்றுதான் நானே
அரனுமைக ரியிடத்தில் விவாதமுரைத் தேனே
தபசித்தர் உமைமுகனும் சினந்துகைலை யோனே
தாக்கிச் சாபம் ஈவோம் வாதம் வேண்டாமென்று

கனமுரைத்தேன் கருத்தைவெளி பருதிமதி யூனே.

ஊணவழி பொக்கிஷங்கள் உண்மைவெளி யாக
உற்றமூல மந்திரத்தால் ஊழ்வினையற் றேகும்

காணவதி காரமுள்ள நமன்வலிவு போகும்
நறுமணஞ்சூழ் நாரணிநற் றெரிசனமுண் டாகும்
பூணதிக பஞ்சபூத முன்னுள்திட மாகும்
பூரணங்கொண்டானந்தமாய்ப் புத்தமுத மீகும்
வேணவழி சித்துமந்திரம் செய்யத் தனதாகும்
வீக்ஷண்யமாய் என்சொற்கேட்டோர் கவனம்நன்றாகும்.

ஆகுதற்கு ஆதிசித்து சூட்சமுலங் கொண்டு
அறிந்துபூர்வ பக்கந்தன்னில் அன்பாய்மந்திரம் விண்டு
வாகுரிய ஆமீரெட்டு நாளம்பிகையைத் தொண்டு
வாசமுற்றுப் பூசைசெய்ய ஒருவேளையன்ன முண்டு
பாகுரிய சக்கரத்தைப் பத்திரபுஷ்பம் கொண்டு
பாங்கமாக வேதுதிக்கப் பாரோர்செய்வார் தொண்டு
சாகுதலும் இல்லாவரம் ஈவாள்தாய்பூச் செண்டு
சாதனைசெய் ததனைச்செய்தால் வெற்றியடைவார் கண்டு

கண்டுகொள்வாய் எனதுஞான மந்திரபோதம் உற்று
காயம்ஆவி அழியா துண்மை கமலைப்பாதம் பற்று
தெண்டிசையில் சித்தர்களும் திடபலன்கள் பெற்று
தெளிவின்றியே சொன்னார்கள்நூல் தேசத்தில் பற்றாது
விண்டஎன்போல் ஆனோர்சாத்திர விகற்பகங்கள் அற்று
வீணே யெமனிடத்தில்கிட்டா வேதமிது பற்று
தொண்டர்கள்செய் நூல்களோடு எந்திரமில்லாது சற்று
தெளிவதில்லை சொன்னேன் சத்தியம் தேவியின் தாள்உற்று

திறவுகோலிருக்கும் சித்தர்கள் வரவும் மூர்த்திகள் உறவும்

உற்றுணர்ந்து ஓதிடுவேன் உணர்வீருண்மைச் சேதியே
உத்தமமாய்ச் சித்தர்கள்சொல் லுறுதிவாக்கியம் நீதியே
பற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் பத்தர்முத்தர் கூடியே
பாவலர்கள் என்திறவு கோலினைக்கொண் டாடியே
குற்றமற்ற திறவுகோல் பரீக்ஷித்திட நாடியே
கொள்கையுற்று நூல்விதிபோல் காட்டச்சொன்னார் கூடியே
ஏற்றுகந்து சித்தர்களும் அம்பாள்மந்திரம் ஓதியே
ஓங்குமந்தப் பிரவாகத்தில் மிதக்கவிட்டார் நாடியே.

நாடிநீர்ப்பிர வாகந்தன்னில் சித்தர்கள்மி தந்துமே
நலிந்துவாடிக் கூகூவெனக் கூவினா ருகந்துமே

வாடிடாதீர் என்றுசொல்லி யப்பொழுதி ரைந்துமே
வடித்தநீரை வற்றச்செய்து வண்மையோடு றைந்துமே
கூடிநிற்க என்போல்சித்தர் கூற்றன்போல றைந்துமே
கும்பலாய்ப்ப லமிருகக் கூட்டமிட்டி ரைந்துமே
வேடிக்கைகள் பார்த்திருந்தார் வித்தகர்கள் விரைந்துமே
விலங்குகளின் வாதைநீக்கி விந்தையரா யிரந்துமே.

இறைவிமூல மந்திரபீஜத் திறவுகோலின் சக்கரம்
இட்டுப்பூமி தன்னில்வைத்து குறுக்குச் சங்கிலி லுக்கரம்
விரைவில் நாட்டிச் சித்தர்களையென்னிடத்தி லக்கரம்
வேகுமோசங் கிலியதனைத் தூண்டிடுவாய் இப்புரம்
நிரைந்துகூவி வாங்களென்ன நீடித்திட வக்கரம்
நெருங்கியுன்னைக் கிட்டிச்சார முடியாதென்ன தக்கரம்
குறையுரைத்துக் கூடிக்கூடிக் கோபமிட்டார் மாத்திரம்
கொள்கையோடி வர்களென்ன முடிவில்லைநற் சாத்திரம்.

ஞானத்ததி பரானசித்தர் சித்துஞான சூழ்ச்சியாய்
இட்டசங்கி லிச்சக்கரம் தன்னையும கிழ்ச்சியாய்
வனத்திலுற்ற பூதபேய்கள் என்னிடத்தில் மகிழ்ச்சியாய்
வாதைசெய்ய அனுப்பினார்கள் அனுப்பித்துப் புகழ்ச்சியாய்
ஞானமுற்றுச் சங்கிலிச்சக் கரத்திடத்துக் காட்சியாய்
ஞானமின்றி வந்தபூத பேய்கள்மாள வீழ்ச்சியாய்
போனகத்தில் அங்குச்சித்தர் என்னைவெல்ல ஆட்சியாய்
பேதாபே தங்கள்செய்தும் பலிதமில்லை மீட்சியாய்.

இல்லையென துதயகிரி சத்திசிவக் கிணற்றுரை
இயம்பினே னிதற்குமேல் புறத்தினிலெ டுத்துரை
தொல்லையில்லாச் சங்கிலியு மிட்டிருக்கேன் பார்த்தரைத்
தோற்றமிட்ட தெவராலும் எவரலாகா தற்பரை
வல்லவிசொல் ரவிமேகலைத் திறவுகோலால் அக்கரை
வாசமுற்று கந்துதியானம் உய்வோர்க்கில்லை தொந்தரை
அல்லலனே கங்கள்செய்து அயர்ந்தனர்கள் பன்முறை
ஆவதன்றி யென்னைநோக்கி அனுசரித்தார் பின்முறை.

பின்னமின்றிச் சித்தர்களும் நமனாசத் திறவுகோல்
பெருமைகொண்டு பேதமின்றிப் பிசகில்லாது கந்துமே
நன்னயமாய் வாக்களித்தார் தாதுமணி நாதவேள்
நாதன்நத்தி வந்துனது நட்பூடுற்று கந்தநூல்

சொன்னநலம் பெருகிவாழ வென்றுநல் வரமுமால்
  சூத்திரந் துலங்குமுத்தி வேதமென் றுரைத்தபால்
வண்ணங்குனது சொல்லருளும் வாழ்த்தியே யுரைக்குமால்.

தாரெல்லா நிறைந்துஓங்கித் தங்குஞான பூஷகத்
  தத்துவமனோ லயத்தில் அங்குசித்து போஷகப்
பேரெனப்பிர தாபரெத்தின முத்திக்குண வாசக
  பிங்கலிட கலைசுழி பஞ்சபூத ரேசக
பாரையெனத் துறையுலவு பதினெண்மர்போல் நூலநேக
  பரிபாஷைக்கென் நமனாசத் திறவுகோலில் வாதிகாள்
வேறெதுவும் இல்லையில்லை வினையமற்று ணர்வாக
  விமலிநாதன் பாதம்போற்றி ஓதினேன் தென்பாக.

தென்னாதி பதியெமன் திக்குமுக்குக் கொண்டிட
  தேசோமய மாகத்தேகம் எந்தநாளும் நின்றிட
நின்மலசொ ரூபதேவி தேவனைமேல் கண்டிட
  நித்தியமுந் தத்துவப்பிர கிருதிகளை வென்றிட
கன்மநோய்கள் அண்டவந்து ஏணுகிடாம லரண்டிட
  காதலாக மிருத்துவிஞ்சுக் குளிகைதனை விண்டிட
பண்ணுவம்பாள் பூஜைதன்னைப் பாரிலுள்ளோ ராண்டிட
  பக்ஷமுற் றுரைத்தேன்சித்தன் பண்பாயுற்று ஓங்கிட.

மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை ஆனந்தக் களிப்பு

கிடக்குது போகட்டுங் காணே - சித்தர்
  கிருபை யிருந்திட வேணுமென்றேனே
தடத்தினி லாத்துமந் தானே - தங்கித்
  தன்மணம் வீசிடத் தானுரைப் பேனே
இடத்தினுற் பரனுனை மிருத்து - விஞ்சு
  குளிகையை இப்புவிக் கெடுத்துரைப் பேனே
திடமுள மதிகன வானே - தேடித்
  திரியச்சொன்னார் சித்தர் உங்களை வீணே.

வீணில்லாத் திருவ ருளடுத்து - மேலும்
  விளங்கிடச் சிப்பியைக் கொண்டிடத் தெடுத்து
பூணி னளவாக உடைத்து - உள்ளே
  பொருந்திய மாங்கிசம் தன்னை யெடுத்து

வாதுநீங்கி வாழநீ சமாதுமூல மந்திரம்
　　வயணமுற்றுப் போட்டுரைப்பாய் முன்னுரைத்த யந்திரம்
தீதர இயன்றதொரு அச்சரத்தால் தந்திரம்
　　தீமையில்லா வெள்ளிரேக்கில் "இ" எழுதிச்சுந்தரம்
மாதுமையின் பூசைசெய்துன் வாயிலிட யந்திரம்
　　அடக்கிரேசக பூரகத்துக்கும் பகஞ்செய்வாங்கி நிரந்தரம்
ஈதுகந்து வாசிதங்கி மேவிடும் சுதந்தரம்
　　மேன்மையுற்ற "இ" தூய மனம்நிலைக்கும் சாத்திரம்

திறமைபெற்று மும்மூர்த்திகள் மந்திரத்தால் சித்தி
　　தீர்க்கமுடன் வாழவரந் தருவாளேதாய் சத்தி
அரதனமும் மூலமந்திரம் அல்லால் ஆளைவெற்றி
　　ஆதிமலைக் குகைபுகுந்து ஆதியெல்லாம் சுத்தி
அரனுமையின் பாதமிணை பார்க்கவென்று கத்தி
　　பலித்திடுமென் பஞ்சவிதி மந்திரத்தால் முத்தி
சரம் "இ" என்ற அட்சரத்தால் சகமனைத்தும் ஏற்றி
　　சாகாமலே இருப்பதற்குச் சார்ந்துரைத்தேன் நேர்த்தி.

நந்திநந்தி சட்டைமுனி அகத்தியர்கும் பேசர்
　　நாடிமந்திர தீட்சையோதி மறைத்தாரேவிசு வாசர்
சத்திவேலன் ஞானம்எண்ணூறு தன்னில்கும ரேசர்
　　சாகாமலே யிருக்கச் சித்து நுட்பம்சொன்னா ரீசர்
அத்திக்கிளை யோன்முழுதும் அறையாது ஞானேசர்
　　அகத்தியரின் சூழ்ச்சியதில் பட்டுரைத்தார் நேசர்
வெத்திகொள்ளும் சக்தியுடன் கெஜமுகன்கை லாசம்
　　வீரகெண்டா மணியடித்து உலகிலுப தேசம்.

உபதேசிக்க என்போலானார் உற்றுணர்ந்து தானே
　　உண்மையைக்கண் டென்னிடத்தில் சம்வாதித்தார் வீணே
அபவாதமாய் ஈசன்சாபம் வருமென்றுதான் நானே
　　அரனுமைக ரியிடத்தில் விவாதமுரைத் தேனே
தபசித்தர் உமைமுகனும் சினந்துகைலை யோனே
　　தாக்கிச் சாபம் ஈவோம் வாதம் வேண்டாமென்று

　　கனமுரைத்தேன் கருத்தைவெளி பருதிமதி யூணே.

ஊணவழி பொக்கிஷங்கள் உண்மைவெளி யாக
　　உற்றமூல மந்திரத்தால் ஊழ்வினையற் றேகும்

காணவதி காரமுள்ள நமன்வலிவு போகும்
நறுமணஞ்சூழ் நாரணிநற் றெரிசனமுண் டாகும்
பூணதிக பஞ்சபூத முன்னுள்திட மாகும்
பூரணங்கொண்டானந்தமாய்ப் புத்தமுத மீகும்
வேணவழி சித்துமந்திரம் செய்யத் தனதாகும்
வீக்ஷண்யமாய் என்சொற்கேட்போர் கவனம்நன்றாகும்.

ஆகுதற்கு ஆதிசித்து சூட்சமுலங் கொண்டு
அறிந்துபூர்வ பக்கந்தன்னில் அன்பாய்மந்திரம் விண்டு
வாகுரிய ஆமீரெட்டு நாளம்பிகையைத் தொண்டு
வாசமுற்றுப் பூசைசெய்ய ஒருவேளையன்ன முண்டு
பாகுரிய சக்கரத்தைப் பத்திரபுஷ்பம் கொண்டு
பாங்கமாக வேதுதிக்கப் பாரோர்செய்வார் தொண்டு
சாகுதலும் இல்லாவரம் ஈவாள்தாய்பூச் செண்டு
சாதனைசெய் ததனைச்செய்தால் வெற்றியடைவார் கண்டு

கண்டுகொள்வாய் எனதுஞான மந்திரபோதம் உற்று
காயம்ஆவி அழியா துண்மை கமலைப்பாதம் பற்று
தெண்டிசையில் சித்தர்களும் திடபலன்கள் பெற்று
தெளிவின்றியே சொன்னார்கள்நூல் தேசத்தில் பற்றாது
விண்டஎன்போல் ஆனோர்சாத்திர விகற்பகங்கள் அற்று
வீணே யெமனிடத்தில்கிட்டா வேதமிது பற்று
தொண்டர்கள்செய் நூல்களோடு எந்திரமில்லாது சற்று
தெளிவதில்லை சொன்னேன் சத்தியம் தேவியின் தாள்உற்று

திறவுகோலிருக்கும் சித்தர்கள் வரவும் மூர்த்திகள் உறவும்

உற்றுணர்ந்து ஓதிடுவேன் உணர்வீருண்மைச் சேதியே
உத்தமமாய்ச் சித்தர்கள்சொல் லுறுதிவாக்கியம் நீதியே
பற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் பத்தர்முத்தர் கூடியே
பாவலர்கள் என்திறவு கோலினைக்கொண் டாடியே
குற்றமற்ற திறவுகோல் பரீக்ஷித்திட நாடியே
கொள்கையுற்று நூல்விதிபோல் காட்டச்சொன்னார் கூடியே
ஏற்றுகந்து சித்தர்களும் அம்பாள்மந்திரம் ஓதியே
ஓங்குமந்தப் பிரவாகத்தில் மிதக்கவிட்டார் நாடியே.

நாடிநீர்ப்பிர வாகந்தன்னில் சித்தர்கள்மி தந்துமே
நலிந்துவாடிக் கூகூவெனக் கூவினா ருகந்துமே

வாடிடாதீர் என்றுசொல்லி யப்பொழுதி ரைந்துமே
வடித்தநீரை வற்றச்செய்து வண்மையோடு றைந்துமே
கூடிநிற்க என்போல்சித்தர் கூற்றன்போல றைந்துமே
கும்பலாய்ப்ப லமிருகக் கூட்டமிட்டி ரைந்துமே
வேடிக்கைகள் பார்த்திருந்தார் வித்தகர்கள் விரைந்துமே
விலங்குகளின் வாதைநீக்கி விந்தையரா யிரந்துமே.

இறைவிமூல மந்திரபீஜத் திறவுகோலின் சக்கரம்
இட்டுப்பூமி தன்னில்வைத்து குறுக்குச் சங்கிலி லுக்கரம்
விரைவில் நாட்டிச் சித்தர்களையென்னிடத்தி லக்கரம்
வேகுமோசங் கிலியதனைத் தூண்டிடுவாய் இப்புரம்
நிரைந்துகூவி வாங்களென்ன நீடித்திட வக்கரம்
நெருங்கியுன்னைக் கிட்டிச்சார முடியாதென்ன தக்கரம்
குறையுரைத்துக் கூடிக்கூடிக் கோபமிட்டார் மாத்திரம்
கொள்கையோடி வர்களென்ன முடிவில்லைநற் சாத்திரம்.

ஞானத்ததி பரானசித்தர் சித்துஞான சூழ்ச்சியாய்
இட்டசங்கி லிச்சக்கரம் தன்னையும கிழ்ச்சியாய்
வனத்திலுற்ற பூதபேய்கள் என்னிடத்தில் மகிழ்ச்சியாய்
வாதைசெய்ய அனுப்பினார்கள் அனுப்பித்துப் புகழ்ச்சியாய்
ஞானமுற்றுச் சங்கிலிச்சக் கரத்திடத்துக் காட்சியாய்
ஞானமின்றி வந்தபூத பேய்கள்மாள வீழ்ச்சியாய்
போனகத்தில் அங்குச்சித்தர் என்னைவெல்ல ஆட்சியாய்
பேதாபே தங்கள்செய்தும் பலிதமில்லை மீட்சியாய்.

இல்லையென துதயகிரி சத்திசிவக் கிணற்றுரை
இயம்பினே னிதற்குமேல் புறத்தினிலெ டுத்துரை
தொல்லையில்லாச் சங்கிலியு மிட்டிருக்கேன் பார்த்தரைத்
தோற்றமிட்ட தெவராலும் எவரலாகா தற்பரை
வல்லவிசொல் ரவிமேகலைத் திறவுகோலால் அக்கரை
வாசமுற்று கந்துதியானம் உய்வோர்க்கில்லை தொந்தரை
அல்லலனே கங்கள்செய்து அயர்ந்தனர்கள் பன்முறை
ஆவதன்றி யென்னைநோக்கி அனுசரித்தார் பின்முறை.

பின்னமின்றிச் சித்தர்களும் நமனாசத் திறவுகோல்
பெருமைகொண்டு பேதமின்றிப் பிசகில்லாது கந்துமே
நன்னயமாய் வாக்களித்தார் தாதுமணி நாதவேள்
நாதன்நத்தி வந்துனது நட்பூடுற்று கந்தநூல்

சொன்னநலம் பெருகிவாழ வென்றுநல் வரமுமால்
 சூத்திரந் துலங்குமுத்தி வேதமென் றுரைத்தபால்
வண்ணங்குனது சொல்லருளும் வாழ்த்தியே யுரைக்குமால்.

தாரெல்லா நிறைந்துஓங்கித் தங்குஞான பூஷகத்
 தத்துவமனோ லயத்தில் அங்குசித்து போஷகப்
பேரெனப்பிர தாபரெத்தின முத்திக்குண வாசக
 பிங்கலிட கலைசுழி பஞ்சபூத ரேசக
பாரையெனத் துறையுலவு பதினெண்மர்போல் நூலநேக
 பரிபாஷைக்கென் நமனாசத் திறவுகோலில் வாதிகாள்
வேறெதுவும் இல்லையில்லை வினையமற்று ணர்வாக
 விமலிநாதன் பாதம்போற்றி ஓதினேன் தென்பாக.

தென்னாதி பதியெமன் திக்குமுக்குக் கொண்டிட
 தேசோமய மாகத்தேகம் எந்தநாளும் நின்றிட
நின்மலசொ ரூபதேவி தேவனைமேல் கண்டிட
 நித்தியமுந் தத்துவப்பிர கிருதிகளை வென்றிட
கன்மநோய்கள் அண்டவந்து ளணுகிடாம லரண்டிட
 காதலாக மிருத்துவிஞ்சுக் குளிகைதனை விண்டிட
பண்ணுவம்பாள் பூஜைதன்னைப் பாரிலுள்ளோ ராண்டிட
 பக்ஷமுற் றுரைத்தேன்சித்தன் பண்பாயுற்று ஓங்கிட.

மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை ஆனந்தக் களிப்பு

கிடக்குது போகட்டுங் காணே - சித்தர்
 கிருபை யிருந்திட வேணுமென்றேனே
தடத்தினி லாத்துமந் தானே - தங்கித்
 தன்மணம் வீசிடத் தானுரைப் பேனே
இடத்தினுற் பரனுனை மிருத்து - விஞ்சு
 குளிகையை இப்புவிக் கெடுத்துரைப் பேனே
திடமுள மதிகன வானே - தேடித்
 திரியச்சொன்னார் சித்தர் உங்களை வீணே.

வீணில்லாத் திருவ ருளடுத்து - மேலும்
 விளங்கிடச் சிப்பியைக் கொண்டிடத் தெடுத்து
பூணி னளவாக உடைத்து - உள்ளே
 பொருந்திய மாங்கிசம் தன்னை யெடுத்து

காணின வாகச் சிதைத்துச் - சதை
கணக்கில்பா திப்பங்கு வெங்காரம் பொதித்து
நுணுக்கிப் பிசிரியே வைத்து - நாள்
ஒன்றேகல் வத்தில் வடிநீ ரெடுத்து.

எடுத்தொரு பாண்டத்தி லிட்டு - மங்கை
குடநீரும் சிறுநீருஞ் சமனாய்ச்சேர் த்திட்டு
அடுப்பிலேத் தித்தீயி லிட்டு - சிறு
அனலாக எரித்துமே சுண்டிட ரெண்டு
இடுமெழுகு பதமெனத் தொட்டுப் - பார்த்து
இணக்கமாய்க் கொள்ளவே சொல்வேன்பிற் பட்டு
தொடுமெழு கானதில் எட்டுப் - பங்கில்
ஒருபங்கு மதளைமேல் பூத்தமாக் கொட்டு.

கொட்டியே அரைத்திடு மெதுவாய் - அதைக்
குணமாகப் பதனஞ்செய் திட்டுநீ உய்வாய்
அட்டியில் லாமலே மெய்யாய் - யானும்
அறைகிறேன் மிருத்யுஞ்சயக் குளிகைநீ செய்வாய்
துட்டத் தனம்விட்டுத் துய்வாய் - நல்ல
திருநீற்று வேர்வேளை மேனிவேர் பெறுவாய்
கட்டும்பேய்க் குறிஞ்சாவே ராய்சித்திர - மூலஞ்
சத்திச்சா ரணைநாக தாளிவேர் குருவாய்.

குருவான வேரேழுந் தேக்கு - வகைக்குக்
குறையாம லரைப்பலம் குணமாகத் தாக்கு
செருநீர்விட் டரைத்துஒன் றாக்கு - பின்னும்
நீற்றுச்சாறு விட்டு நிகழ்த்திநொய் வாக்கு
கருக்குட நீர்விட்டு நோக்கு - எல்லாம்
கல்வத்தி லாட்டியே மயனம்போ லாக்கு
திருவருள் கொண்டுகை தூக்கு - மதளையே
விட்ட மெழுகோடிம் மெழுகுசம னாக்கு.

சமனிரு மெழுகுமே கூட்டிச் - சருவாமல்
சார்ந்தேழு பலமிருந்திட நாட்டி
கமழண்டச் சுண்ணமுந் தீட்டி - வீரச்சுண்ணம்
சத்தியுப்புச் சிவ உப்புச் சுண்ணமு மாட்டி
விமலர்விந்துச் சுண்ணமுங் கூட்டி - வங்கச்சுண்ணம்
சிங்கித் தாளகக் கௌரிச்சுண்ணம் - நீட்டி

அமலமில் கெந்திச்சுண்ணம் வாட்டி - வெள்ளைப்
பாஷாணம் வெங்காரம் வெடிசுண்ணம் பூட்டி.

பூட்டகமில் சீனச்சுண்ணம் - துருசு
சூடச்சுண்ணம் சேர்த்துபதி னாறு சுண்ணம்
நாட்டகமாய் வகைக்குக்கால் திண்ணம் - சேர்த்து
நன்மை யுடன்முன் மெழுகுடன் வண்ணம்
நாட்டியரைத்திடப் பின்னும் - செப்புவேன்
தேன்திரு நீற்றுச்சாறு சமனெடை பண்ணும்
தாட்டீக மெழுகுச் சுண்ணமும் - தன்னுடன்
தாக்கிரு சாமம் ஆட்டப் பயன்பெறப் பண்ணும்.

பண்புற மெழுகுபோ லெடுத்துக் - குன்றி
யாக உருட்டியே நிழலிலிரு தொகுத்து
உண்டிடப் பாகங்கே ளடுத்து - முன்னே
ஓதிய ஆயுள்விருத்தி மந்திரஞ் செபித்து
அண்டியே மண்டலங் கொடுத்துப் - பூசை
அம்பிகையைத் தியானம் செய்துபின் முடித்து
சண்டனு நீங்கிட நடத்து - மிருத்துவிஞ்சை
சாரும் குளிகைகொள் ளகாரமும் விடுத்து.

மும்முத லாதாரம் நாட்டி - முறையுடன்
குளிகையைக் கோவெண்ணெய்க் குள்ளிட்டுத் தீட்டி
"ஹம்" மென் றருந்திடப் பூட்டு - நாளொன்று
அன்பா யிருவேளை யாகச் சூட்டி
உம்மெனப் பத்தியங் கூட்டிப் - புளிபோகம்
நீக்கியே மண்டலம் சாப்பிடு மாட்டி
நம்மென் றோர்மண்டலந் தீட்டிக் - கொண்டிட
நமனில்லை உடலாவி திடமாம்பா லூட்டி.

பாமுட லுயிர்விட்ட போது - ஆனம்
பற்றியே சீவித்துப் பலுக்கவும் மீது
மீளுடன் சிறுநீர்தப் பாது - கொண்டு
மிருத்துவிஞ்சை மாத்திரை முன்னுரைத்தாது
மாளுடற் கிட்டிடச் சூது - இன்றியே
மரித்தவர் எழுந்துமே பேசுவர் சாவு
நாளுமில்லை எமனது வாது - இதை
நாட்டினால் பிரமன்விதி மாற்றிடு மீதே.

தீதன்றி மரித்தோர்க்கு முன்னே - ஆயுள்விருத்தி
இடமந்திரம் நூற்றெட்டு ஓதித்தான் பின்னே
வாதின்றி யிறந்தவர் கண்ணே ஓங்கி
வலுவுற் றெழுந்துடன் பேசுவார் கண்ணே
மேதினி முகூர்த்தமென் றெண்ணே - ஆவி
மேலிடு மதற்குப்பின னிலைத்திடப் பண்ணே
சோதித்த முகூர்த்தமுன் றெண்ணே - முறைப்படி
ஈந்திடச் சாவில்லை இருந்தவர்க் கென்னே.

வர்க்கத்தி லானதி லாகும் - வகை
வாதனை நீக்கியேமன் பழியதும் போகும்
நற்கம லாள்தனக் காகும் - பரை
நாத மணிமலர் நாளுமுண் டாகும்
உற்பவ வினைகளும் போகும் - மிருத்யுவிஞ்சுக்
குளிகையால் இறந்தோர் பிழைத்திட லாகும்
சற்குரு பாதமுன் னாகும் - சித்தர்கள்
சாற்றாமல் மறைத்ததைச் சொன்னோம்மெய் யாகும்.

ஐங்கோலத்துறுதி கூறல்

ஆகுதற்காய் ஐங்கோலத் தைலந் தன்னை
அறைந்திடு வேனுலகில் மக்காள் மக்காள்
பாகுபத மாகத்தான் பதினெண் பேர்கள்
பரிபாஷை சூட்சமமாய் மறைத்துப் பேசி
வாகுடைய அகத்தியரும் மந்திர காண்டம்
வழுத்திவைத்தார் வயணமின்றி வாது பேசி
காகுத்தன் கடலிருக்கக் கபாட மிட்டுக்
கழறினதை யகற்றியைங் கோலஞ் சொல்வேன். 50

சித்து

அம்மை யரனுமை தாள்போற்றி - அனுதினம்
அம் உம், உயர்மதி ஆதியாய் நின்றுள - ஐங்கோலம்
சொல்லும்படிக் கிரங்கியானே - சுகமுறவே
ஓதுவேன்சூ தறவுமையவள் தன்னைத்துதித்து
அல்லலகற் றிடவுந் தானே-ஐங்கோலத்
தயிலமெனும்பரை நிறையெனு வழியுற
சல்லாபச் சிப்பிச்சதை யூனே - சரிந்திடாது
ஐந்துசேரெடுத் தொருபாண்டம திட்டுப்பின்

உல்லாசச் சிறுநீருயர் மானே - படிமூன்றும்மே
விட்டதன் பின்பிற குயிர்ச்சரக்குகள் ஓதுவன்நானே 51

நாணமில் லஞ்சனமுந் தொட்டி - வெள்ளை
பாஷாணங் கௌரியும் வீரமுஞ்சிலை கெந்தி
காண தீமுரு சங்குகெட்டி - வகைக்கரை
பலம்நுணுக்கி யெடுத்து எட்டிவிதை இடித்தரை சேர்
பூணும் பானைமேல் மூடிசட்டி - தயங்கிடாது
பூமியில் புதைத்திடு உமையவள் செபம்சொல்லி
தோணமண்டலம் மூன்றுவெட்டி - யெடுத் துடனே
துதிபெற நிதியுடன் திகழுற வாண்டிட. 52

ஆண்டிடப்பானை யடுப்பது ஏற்றி - வினையமற
ஆமணக்கு விறகினா லெரிசிறு தீயிட்டு
முன்னாடி எரிக்குமுன்னே யுமையைப் போற்றிப் - பானையுள்ளே
உள்ளதைக் கையினால் பிசைந்துமே வடித்துப்
பூண்டிடச் சித்துமந்திரஞ் சாற்றி - எரித்துறுதி
மெழுகு பதமெடு மதலைமேல் பூக்குமாச் சொரிந்து
தூண்டிப் பலம்ரெண் டேற்றி ஓர்பலம் புனுகு
ஒன்றாகச் சேர்த்துடன் நிகழ்த்தியே யெடுத்து. 53

எடுத்திடு அண்டச்சூடன் சுண்ணம் அரைப்பலம்
வகைக்குச் சேர்த்துமே கோநெய்விட் டரைத்துமே
தொடுத்தரை மண்டலம் முதன்மை நிவேதனமாய்
தோத்திரம் செபித்து மந்திரத் தியானஞ்செய்
கடுத் திடனால் தீரும்பின்னர் இதற்குப்பேர்
ஆனதோர் பிண்டத்தின் கருவதுமாகும் - மாற்றமாய்
விடுத்து செல்லார் என்போலானோர் முன்னோரிப் புவிமனு
வெகுவித சூட்சமாய் மறைத்துநே ரோதினார்கள். 54

கள்ளமில்லா ஐங்கோல மாச்சு காசினியில்
கருவாளிக்குயர் கருவாகு மமுதாய்
உழலாது உற்றபே ரம்பாச்சு உலகமதில்
உற்றதோர் சூனிய மாரண வசியாம்
தள்ளாத சித்துக்கு உறுதியுமாச்சு தயங்கிடாது
தகர்ந்திடும் பலபல விஷயங்கள் சூட்சம் செபமந்திரம்
அள்ளியஞ்சன மிட்டுமே பாய்ச்சி யரைநொடியில்
அண்டபிண்டமது ஒன்றாக நிறைந் தாடும். 55

ஆடும்பார்துடட மிருகங்கள் கூட்டம் ஐங்கோலந் தன்னைக்
கண்டவுடன் பயந்தோடியே யணுகிடாது
நாடும்படிக்கும் வேறாமெ தேஷ்டம் நானிலத்தில்
நவிலொணா வகாரமெய் ஞானம் விளங்கிடும்
ஓடும் சரக்குநிற்கும் நாட்டும் உலகமதில்
ஓங்கதிர்பல கோடி நோய்களும் நீங்கியே
கூடுஞ் சித்துவிலாச கோஷ்டம் குமரியம்பாள்
கோமளை யிருபாத மேலுண்மை யுரைத்திட்டேன். 56

கௌரிச் சுண்ணம்

திட்டமுடன் கௌரியென்ற சுண்ண மொன்று
தீவிரமாய்ச் செப்பிடுவேன் அறிந்து தேர
தட்டியின்றிக் கௌரிபலம் கட்டிக் கொண்டு
தாழ்மையிலாச் சிப்பிநீர் தன்னால் சாமம்
கட்டிரெண்டு தீமூட்டிச் சுருக்குத் தாக்குக்
காரணமாய்ச் சீனம் இருபலம் தன்னை
அட்டியின்றி யண்டவெள்ளைக் கருவால் ஆட்டி
ஆனதொரு கௌரிதன்னை அதனுள் தாக்கே. 57

தாக்கியதன் மேலேமண் சீலை ஐந்து
தவறாமல் பூட்டியபின் ரவியு லர்த்தித்
தேக்கியொரு பாண்டமதில் புளியம் புறணித்
தீச்சுட்ட சாம்பலது பாதி யிட்டு
நோக்கியதில் கவசித்த கட்டி தாக்கி
நுண்மையுடன் மேலும்புளிச் சாம்பல் கொட்டி
பாக்கியற முடாவிற்குச் சில்லிட்டேழு
மண்சீலை செய்தெரிப்பாய் சாமம் ரெண்டே. 58

இரண்டாகி யெடுத்துப்பின் னியல்பு கேளு
குடநீரும் சிறுநீரும் நீற்றுச் சாறும்
பண்டாகச் சமனெடையாய் ஒன்று கூட்டிப்
பனியதில் ஓர்நாளே வைத்து எடுக்கக்
கண்டுசெய நீரினாலே சாமம் ஒன்று
கனககௌரிக் கிட்டாட்டி ரவியுலர்த்தி
விண்டிடவே சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
வினையமற மணல்மறைவில் புடமும் மூன்றே. 59

மூன்றாகும் வில்லையது வெண்க லம்போல்
மூர்க்கமின்றி யொளிவீசுங் கல்வத் திட்டு
மேன்மையுறச் சாமமொன்று முன்னீர் தன்னால்
மிகவாட்டி வட்டுச் செய்து உலர்த்திச் சில்லிட்
டான்மமுறச் சீலைமண் வலுக்கப் பூட்டி
யணியைந்து பலமெருவில் புடமு மைந்து
பான்மையுறப் போட்டெடுக்கக் கொடிய சுண்ணம்
பாதகங்கள் வாராது பலநோய்க் கீயே. 60.

நவபாஷாணச் சுண்ணம்

பலநோய்கட் கீந்திடவே இச்சா பத்தியம்
பாங்கமாக் காத்திடவும் வேண்டும் வேண்டும்
நலமுறவே நவிலுவேன் நவபா ஷாணத்தை
நன்மைபெறக் கௌரிச் சுண்ணம் செய்முறையே
தலமிசையில் செய்தெடுக்கத் திடம தாகும்
தாரணியில் இம்முறைகள் நுட்பஞ் சொன்னேன்
கலகமின்றி யுப்புப்புளிச் சரக்கின் மார்க்கம்
கண்டுகொள்ளக் காட்டிடுவேன் அறிவீர் மக்காள். 61.

உப்புப் புளிச் சரக்குகள் விவரம்

தாய்தந்தை கூடியுயிர் உருவமுண் டாச்சு
தரணிதனில் புளியுப்பாலும் விரவிக்கொள் பேச்சு
மக்காத வெடியுப்பு கல்லுப்புறுதி யுப்பே
மகிழ்படி காரம்பழம் புளியது புளிப்பே
தக்காது சூடன்கடல் நுரையது உப்பே
தகர்ந்திடாத துருசுகற் சுண்ணாம்பு புளிப்பே
மிக்கஅதி சூடன்காந்தம் மேன்மைபெறு உப்பே
மிகுநல்ல கெந்தகமும் காடிபார்பு ளிப்பே
தொக்குமிரும்பு தொட்டிப் பாஷாணம் உப்பே
தோன்றும்நல் லெண்ணெய்புளி நரளையும் புளிப்பே. 62

அன்னபேதியும் மாங்கிசபேதியும் உப்பே
அறிந்திடும் கல்மதமும் புளியாரையும் புளிப்பே
நன்னய வீரம் அப்பிரேகநல் உப்பே
நாட்டிடும் வளையலுப்பு பொன்னம்பர் புளிப்பே
பின்னமில்லாத கௌரி வெள்ளையும் உப்பே
பேர்பெருகும் புளிமாங்காய் பனங்கள்ளும் புளிப்பே

பன்னும்வைக் கிராந்தம்எழில் தங்கம்எழில் உப்பே
பயனுறு நிமிளையும் மனோசிலையும் புளிப்பே.

நாகம் நவச்சாரம் நயந்தரும் உப்பே
நன்றுரை வெங்காரம் சவ்வீரம் புளிப்பே
ஆகம முட்டை வெள்ளைக்கரு கிளிஞ்சோடு உப்பே
அண்டத்தின் மஞ்சள்கரு கிளிஞ்சல்சதை புளிப்பே
பாகமாய் மனுஷமூத்திரம் பச்சைக்கற்பூரம் உப்பே
பண்பான இந்துப்பு மனுஷமலம் புளிப்பே
சகல புளியுப்புச் சேர்ந்தசுவை சகிப்பே
சாரஞ்செய் புளியுப்பு தன்னால் வகா்ர முப்பே.

முப்புவது வேண்டில் உப்புப் புளியறிவாய்
மூர்க்க மகற்றி யோநிஷ்டை தனைப்புரிவாய்
செப்பினார் சித்தர் களும்பல நூலில் விரிவாய்
போகர்நிகண் டாயிரத்தெண் ணூறும்பார் பரிவாய்
தப்பிதமில் லாதிந்தத் தரணியுள்ளறி வாய்
தயங்காதென்நம னாசத்திறவு கோல்பார் தெரிவாய்
சப்தரச ரூபகெந்த மாதறி வாய்
சத்திநாத விந்தான சரக்கைச் சொல் வேனறிவாய்

தெரிந்திடவே பூநீறு அப்பிரேகம் நிமிளைநாதம்
திகழ்வெள்ளைப் பாஷாணம் சூடன்சூதம் விந்து
திருகுணசல் பூநாகம் லிங்கமுயர் நாதம்
வீரமுடன் கடல்நுரையும் கல்லுப்பு விந்து
நெறியாக நாகவங்கம் இந்துப்புசெம்பு நாதம்
எவச்சாரம் சலாசத்துபூரம் இயல்புடைய விந்து
புரியவே நாகமது நாதக்கல்மதம் இந்துப்பு
புகழ்நாத விந்துவால் திரேகதிடம் வகாரமே.

வகார குருச் சுண்ணம்

வகாரமுடை வாததீட்சை குருவாய் நிற்க
வழுத்திடுவேன் வகாரதீட்சை குறுக்கி நன்றாய்
அகாரம்விட்ட உப்புப்புளிச் சரக்குத் தன்னால்
அறிவிப்பேன் அலையாதீர் வித்தை கோடி
விகாரமில்லா வெடியுப்புப் படிகா ரந்தான்
வினையமில்லாக் கல்லுப்பு இந்துப் பாகும்
காரமிட்ட அப்பிரேகம் வளையலுப்புக்
கல்மதமும் வகைக்கு௸அரைப் பலமுந் தாக்கே. 64

தாக்கிவெடி படிக்காரம் அரைத்தெ டுத்தே
தனிவைத்துக் கல்லுப்போ டிந்துப் புத்தான்
நோக்கினேன் கீழ்மைபுத்தி விட்டுப் பின்பு
நுகர்ந்திடவே அப்பிரேகம் வளைய லுப்பு
தேக்கிடவே ஆட்டியேயொன் றாகக் கூட்டி

தாக்கியெடுத் தெல்லாமாய்க் குழிக்கல் விட்டுத்
துவட்டிடுவாய் இருசாமம்பகரக் கேளே 65

கேளப்பா நுணுக்கியதோர் சரக்கை யெல்லாம்
குணமுடனே சாமமொன்று நீற்றுச் சாற்றால்
கோளறவே சட்டியிட்டு வறுத்தெ டுத்துக்
கௌரிசுண்ணம் செய்முறையின் செயநீர் தன்னால்
சூளஇரு சாமமது நன்றாய் ஆட்டிச்
சுகமுடனே மண்மறைவில் புடமி ரண்டாய்
மீளவந்த வட்டெடுத்துக் கல்வந் தாக்கி
முன்செயநீர் விட்டுஇரு சாமம் ஆட்டே 66

ஆட்டியே வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
அகலிலிட்டு மண்சீலை யைந்து தாக்கி
நாட்டியே பத்துப்பலம் எருவ தன்னில்
நன்மையுடன் புடமைந்து இவ்வா றாகப்
பூட்டியே யெடுத்திடவும் கொடிய சுண்ணம்
புகழ்பெருகு வகாரக்குரு வாதியாச்சே
காட்டிலே அலைந்துபோய்க் குருதே டாதீர்
கவலையற வகாரதீட்சை செய்து காணே. 67

காணவே செம்புவெள்ளி பத்துக் கொன்று
கருத்தறியக் குருச்சுண்ண மிட்டு ருக்கத்
தோணபரி மாற்றுப்பத் தரையு மாகும்
தினங்கண்டு அறம்வளர்த்து உண்பீர் உண்பீர்
பூணஇந்த முறை காட்ட லாகா தென்று
புரட்டாகப் பலகோடிநூல் மொழிந்தார் சித்தர்
ஆணவமாய்க் காமியங்கள் விட்டெறிவீர் மக்காள்
அம்பிகையின் பதமறியச் சொன்னேன் பூவே. 68

கௌரிச் செம்பு

பூமகளாங் கௌரிக்கட்டி பலமொன் றெய்திப்
புனிதமுள்ள கார்த்திகையின் கிழங்கு தன்னை
நேமமுடன் குடைந்து கௌரிக் கட்டிவைத்து
நினைவுடனே யவ்வாயைக் கிழங்கால் மூடிச்
சேமமுடன் சீலைமண் கிழங்கிற் கைந்து
சிதறாமல் இட்டுரவி யுலர்த்திப் பண்பாய்

இணக்கமுடன் குகையழிய ஊதிக்காரே. 69

ஊதியே குகையாற்றி யுடைத்து நோக்க
உண்மையுயர் தங்கம்போல் உகந்து காணும்
நீதிபெறுங் கௌரிச்செம்பு ஒன்றுக் கெட்டு
நிறைவெள்ளி யிட்டுருக்க மாற்றெட் டாகும்
சோதிமய மாகிச்சுகம் உற்று வாழச்
சொல்லிவைத்தேன் வாதவித்தை இதுதா னாகும்
வாதிமகன் வாதியும் நீயாய்க் காவாய்
வாதையறக் கெந்தகச்செம் புரைப்பேன் நன்றே. 70

கெந்தகச் செம்பு

நன்றெனவே கெந்தகத்தின் செம்பு வாங்க
நாட்டிடுவேன் முருங்கையிலை தனைய ரைத்து
உன்னிஉரி தேங்காயளவு எடுத்த தற்குள்
உயர்கெந்திக் கட்டி பலம் ஒன்று தாக்கி
வென்றிடவே சீலைமண் ஐந்து பூட்டி
எரிவெயில் காய்ந்த பின்பு உயர்சாண் எருவில்
நன்மையுறப் புடமிடவும் செம்ப தாகும்
தாக்குஒன்று வெள்ளியெட்டில் வயதே ழாச்சு. 71

தங்கப் பற்பம்

ஆச்சென்று சுருள்தங்கம் மெல்லிய தாகக்
கத்தரித்துக் குழிக்கல்லில் இட்டு நன்றாய்
வீச்சென்று உத்தாமணிச் சாறு தன்னால்
இருநான்கு சாமமது அரைத்துத் தட்டி
நாச்சலுற்றுக் குக்குடத்தில் புடமிட் டெடுக்கக்
கனகமுயர் பற்பமதாம் அரிசி யெடை

நீச்சென்று கோநெய்யில் பலநோய்க் கீய
நிலைத்துவிடும் காயம்பத் தியமு மில்லை. 72

பஞ்சபூதச் சரக்கு

இல்லத்தி லிருந்துப்பு கல்லுப்பு பிருதிவியாகும்
இயல்பான நவச்சாரம் சத்திச்சாரம் அப்புவாகும்
தொல்லையிலா வெடியுப்பு சவுட்டுப்பு தேய்வாகும்
துளக்கரிய துரிசு வெண்காரம் வாய்வாகும்
வல்வழலை பூரமது வலுத்தவா காயமாச்சு
வழங்குமந்தப் பிருதிவி அப்புவினி லொடுங்கும்
நல்லவப்பு தேய்வினி லொடுக்கம் தேய்வு வாய்வினி லொடுக்கம்
வாய்வு ஆகாயத்தி லொடுக்கம் ஆகாயம் சிவத்தோடு
ஒடுக்கமாமே. 73

ஒடுக்கமுயர் பஞ்சபூத நிலையைக் கண்டு
ஒவ்வொன்றுக் கீரைந்து சரக்குக் கூட்டி
நடுவணையைப் பிடித்துத்தெரி நயந்துற் றாட
நாதாந்தம் வேதாந்த சித்தாந்த மாச்சு
அடுத்துவரும் வாதவித்தை வயித்தியங்கள்
ஆதாரம் பஞ்சபூதச் சரக்கா லாகும்
தொடுத்துவரும் ஐம்பூதம் தன்னால் பாரும்
திடமுரைப்பேன் வகாரசூட்சம் அறிந்து போற்றே. 74

பஞ்சபூத வகார குருச் சுண்ணம்

போற்றிடவே கல்லுப்பு நவாச்சா ரம்பார்
புகழ்பெரிய வெடியுப்பு வெங்காரம் பூரம்
சாற்றிடவே வகைக்கு அரைப் பலமும்கூட்டிச்
சருகாது கல்வமதில் நுணுக்கிச் சட்டி
ஏற்றிடவே மருந்திட்டு நீற்றுச்சாறு கொண்டு
இயல்பாகச் சாமமொன்று வறுத்தெடுத்து
ஆற்றிகல்வ மிட்டுமுன் செயநீர் தாக்கி
அரைத்தெடுப்பாய் சாமமது மூன்று காணே. 75

காணவே வட்டுச்செய்து கதிரோ னிட்டுக்
கருதியகல் தாக்கியேழ் சீலை செய்து
தோணபுடம் மண்மறைவில் இரண்டு தாக்கித்
தொகுத்திட்டமுன் செயநீரால் சாமம் நான்கு

பூணவில்லை ரவியுலர்த்தி யீரொன் பானப்
புகழ்பலமா மெருவில்புடம் ஐந்து தாக்க
நாணமறத் தங்கநிறச் சுண்ணங் காந்தி
நன்னயமாய்ச் செயநீரின்றேல் பகரக்கேளு. 76

கேளுதிரு நீற்றுச்சாறு தன்னா லேசெய்
தெடுத்திடவும் செயம்பொருந்திச் சுண்ண மாமே
வாழும்பஞ்ச வகாரகுரு வலுவுண் டாச்சு
வயங்குவெள்ளி செம்புபத்துக்குக் குருவொன் றீய
மீளும்வய தீரெட்டாம் கோடிநோய் தீர்ந்து
இன்பமுறும் பத்தியமும் இல்லை கண்டாய்
தாழுதலும் இதற்கில்லை என்னூல் கற்பம்
தாக்குஞ்சரக் காட்டச்செய நீர்தான் சொல்வேன். 77

சகல சரக்கும் நீற்கச் செயநீர்

தான்பெறவே குடநீர்சிப்பி நீர்சிறுநீர் மூன்றும்
தவறாமல் வகைக்கு அரைப் படிநீற்று ச்சாறு
மேன்மையுற இருமுக்காற் படியோ டெல்லாம்
ஒன்றாகக் கூட்டிமதி யொருநாள் வைத்துப்
பான்மையுற வெடுத்துத்தெளி விறுத்துப் பாரு
பாங்காகத் தூய்மையைப்போல் நிறமும் காந்தி
ஆண்மையுற வெடுத்ததோர் சரக்கை யெல்லாம்
அஞ்சாமல் ஆட்டுமிந்தச் செயநீர் பாரே. 78

பார்த்திடவே எச்சரக்கும் நுணுக்கி யேமுன்
பக்குவமாய்ச் சட்டியிட்டு அடுப்பி லேற்றி
நேர்த்தியுடன் திருநீற்றுச் சாறு கொண்டு
நிலவரமாய் இருசாமம் வறுத்தெ டுத்துக்
கார்த்திடப்பின் செயநீரா லரைத்துத் தாக்கக்
கட்டிதங்கக் கட்டியெனக் கலந்துற் றாடும்
பூர்த்தியாது சித்தர்கள் செய்நூற் கெல்லாம்
புகன்றிட்டேன் சூட்சமிது அறிவீ ருண்மை. 79

பஞ்சபூதக் குருச் செந்தூரம்

உண்மையுடன் பஞ்சபூதச் சரக்குத் தன்னை
உகந்துநீற்றுச் சாறதனால் வறுத்தெடுத்துத்
தண்மையுறப் பொற்றலைக் கையான் சாற்றால்
தாக்கிச்சாமம் நான்காட்டி வழித்து வில்லை

பண்புடனே காய்ந்துசீலை யைந்து தாக்குப்
பத்தெட்டுப் பலம்எருவில் புடமே தாக்க
வண்ணருணச் செந்தூரம் வெள்ளி செம்பு
நாலிரண்டுக்குக் குருவொன்றீயப் பதினா றாச்சே. 80

சிவப்புக்கல் செந்தூரம்

ஆச்சென்ற சிவப்புக்கல் தளசெந் தூரம்
அறைந்திடுவேன் பூங்கதலி மோத்தை தன்னை
பேச்சென்று வெட்டியதின் பால்பி டித்துப்
பிசகில்லாத் தளக்கல்லை இடிதூ ளாக்கிக்
காட்சியுடன் கல்வமிட்டு மோத்தைப் பாலால்
கலங்காமல் நாலுநாள் அரைத்தெடுத்துத்
தாட்சியாய்க் குழிவெட்டி யெருவ டுக்கித்
தட்டாமல் குக்குடமாய்ப் புடமுன் றிட்டே. 81

புடமூன்று போட்டெடுத்துப் புனிதமாய்க் கேள்
புகழ்ச்சியுடன் காலமுதற் சோகை பாண்டு
திடமில்லா நீர்ரோகம் தீரும் தீரும்
தீர்க்கமுடன் இன்னமொரு பாகம் சொல்வேன்
முடக்கமில்லாச் சிறுபூளைச் சாற்றால் கல்லை
முன்போல ஆட்டிப்புடம் போடச் செந்தூரம்
நடமிடவே நவரெத்தினம் மோத்தைப் பாலால்
நன்மைபெறு பற்பசெந் தூரங் கண்டாய். 82

நவதசாமிர்த மெழுகு

கண்டுலிங்கம் சிலைகெந்தி காந்தம் ரசம்
வீரமும் சிங்கிகாரம் பச்சைக்கற்பூரம் செந்தூரம்
உண்டுகௌரி படிக்காரம் பாஷாணம் பூரமும்
நல்லவெள்ளைப் பாஷாணம் மிளகுடனே யரிதாரமும்
பண்டுமெட்டி விதையெல்லாம் சமம்ஆர வாரமுநிறை
பத்தொன்ப திட்டாட்டு நால்சாம நேரமும்பின்பு
விண்டைந்து தினஞ்செயநீர் விட்டரை தீரமும்
மைபுனு குந்தன வேத்த வட்டுள் வைத்துண்பரி வாரமும். 83

பரந்தோடுமீளை யட்டகாச மட்டகுன்மம் தீராத
பாண்டுகுட்ட மிருபத்தொன்றும் எண்பது வாதமும் கட்டி
முருக்கு மிகவுங் காமாலை சோகை
மூத்திரக் கிரிச்சனமும் வெட்டையும்

கிரந்திசூலை மகோதரம்பித்த மயக்கமும் மேவித்திரியும்
அட்டநாகமும் சில்விசகடி ரோகமும் பொல்லா
சுரங்களும்பெரும் பாடுவலிப்புநீர் ரோகமும் இன்னும நேகநோய்
தீரும் நீக்குச்சை யோகமும் நாளைந்தே முண்ணப் பத்திய
மில்லையே 84

அனுமாரின் உண்மை விதிப்பு

பாகமுடன் நுட்ப சுபமும் அக்ஷரமு மாதி
பகரனுமதியான பக்திக் கணையெனும் சோதி
வாகமுடன் வாயுமகன் இல்லாவிடில் சோதி
வந்திடாது சப்தபரிச ரூபரச நீதி
தாகமுடன் மாருதியின் மந்திரத்தைச் சாற்றி
தவறிடாமல் எந்திரத்தைத் தாக்குவேன் பினரோதி
யூகமுடன் யூகிமுனி அகத்தியர்கொங்க ணாதி
உண்மைநீக்கி அனுமார்மந்திரம் உரைத்தாரே சங்கமாதி

சங்கமர்க ளானசித்தர் அநுமனின்தன் னாலே
சாகரத்தின் வலிவுகொண்டு உயர்ந்தனர்விண் மேலே
அங்கநியாசம் ஆத்துமசுத்தி அநுமானின்றிக் காலே
அடைந்திடவும் முடியாதிந்த அகிலந்தன்னினாலே
பங்கமில்லாப் பரனுமையும் பரசுபதம் மாலே
பாரிலிவ ரழியாவரம்பெற் றாத்மரத்தி யாலே
தங்கிடநா னிவரைக்கொண்டு வழியறிந்தப்பா நீ
தரணிதனி லரனுமைகண் டேனான்சித்தன் கேளே

கேளமுத கரிமுகனும் அனுமான்தன்னைக் கூவி
கிருபையுடன் சிரஞ்சீவிமுன் வரமீந்தனர் மேவி
சூளதிப ரானசித்தர்க் காகவிவர் தாவி
சூதில்லாது காத்துஉடல் நீங்காநிலைக்கு மாவி
மீளுபய பாரிசத்தில் அனுமன்சஞ் சீவி
மிகுபலனாஞ் சித்துதனக் குறுதியாம்நற் சாவி
வாளுமனு மானுஷமும் உள்ளாகத் தாவி
வழங்கிடுவேன் மந்திரயந்திரம் வாதையறச் சேவி

சேவித்திடச் சித்துயோக ஞானமிக வுண்டு
சின்மயத்தில் நன்மயமாய் வாழ்வாரே கண்டு
பாவித்திட ஹரிபிரம்ம விஷ்ணுமூவர் கொண்டு
பக்கமதி லுற்றிடுவார் அரனுமையு விண்டு

ஆவியுட லழிந்திடாது ஆதாரமே யுண்டு
அனுமானவர் மூலமந்திரம் செபிக்கச்சித்தி யுண்டு
புவியதனி லுற்பனமாம் மாயையருந்தொண்டு
பொல்லாநமன் வாதுதொல்லை சொல்வேன்பத்தின் தொண்டு

அனுமானின் ஆன்மநியாசம்

1. ஓம் அமுர்தோத்பவாய சுவாஹா ஹ்ருதயாய நம
2. ஓம் மகாகேதனாய சுவாஹா சிரசே நம
3. ஓம் சங்கபத்தியாய சுவாஹா சிகாயவ, ஷடு
4. ஓம் நக்ஷத்திர ரூபாய சுவாஹா கவசாய ஹூம்
5. ஓம் இச்சுதனூர்த்தராய சுவாஹா நேத்ராப்யாம் வௌஷடு
6. ஓம் புஷ்ப சாராயா சுவாஹா அஸ்திராய படு
7. ஓம் பசுபாச பஞ்சமூர்த்தயா சுவாஹா ஆத்ம ரெக்ஷதிடாயஹூம்
8. ஓம் ரெக்ஷரெக்ஷ திரிமூர்த்தயா சுவாஹா தினேதினே சுகாரமாயாயா

அனுமாரின் அங்க கரநியாசம்

1. ஓம் சரசப் பிரதா பாயா சுவாஹா அங்கந்நியாச லிங்காய நம
2. ஓம் திக்பந்தனே ஹர், ஸம், லக் ஆறாதாரத் துரியேயே
3. ஓம் திருமூர்த்த மூர்த்துவாயா சுவாஹா திரிலோக ஸமஸ்திதே நம
4. ஓம் ஜீவ திரஸ்திதே சுவாஹா சபே ஆகாயயயதிதே லம்
5. ஓம் அஷ்ட வாலியாக் கிரண வியாபிதே சுவாஹாசித்ததம் பிராணாய கெங் கெங் நம
6. ஓம் சந்திர சூரியாக்கினி ஜலகத்திதே சுவா தேவியே தேயாதி றீம்
7. ஓம் கரணாம் ஜகத்சித் யோகே சுவாஹா சிதன் பஹிமாம் ஹிம மரீம்
8. ஓம் சர்வாம்ஸ நமனாசனே சுவாஹா ஞானோதயப் பிரணவ கெங். கெங் நம்.

கவசம்

ஓம் நாம நமோ பகவதோ ஈஸ்வரத அனுஷ்டிப்பு சரணாம்,
ஓம் விஷ்ணுமுகம், பிரமமுகம், மயஸ்வரமுகம், ஸ்ரீவாயு புத்ராயா,
ஹரி, ஹீம், ரீம், அங், மங், சங், ஐயும் கிலியும், சவ்வும்
அங், மங், சங் ஹரீஹி ஓம் அஞ்சனா தேவி புத்ரா மா ஹரீம்
ரீம் ஆத்ம சம் ரெக்ஷ காயா, அம், உம், நம், ஞான சித்த
ரூபாயா ஹம், லம், ஸர், இஷ்ட பரிபூரண தேக திடா
மஸாய லங் லிங் வாசி வசக் கியானாம் ருத்ராய லுங்
ருங் றாங் துஷ்ட மூர்க்க தூர்த்தவ சம்மா ராய லாலீலு

லே, லம், நவகோடி சித்தியாம் தேவாம் சாய மாமேவு
ஏகி ஏகி கருணாநிதியே பியம், லுக், லக், ஹக் சமாதிக
பந்தனே இமாம் இமாம் சாகராய ரக் ருக் ஹிக்
அஷ்ட, நவாமஸதன் பார்த்திபா, பா, றம், றம்
ஹரும், ஹரீம் ஹ்ரும் பிரசன்ன வதன, தெரிஸ்யா
யாயா, ஹிமாம். ஹிமம். ஹிட்ட ஹிட்ட ஹிட்ட
ஹீம். பஞ்ச மூர்த்துவ பகாய டம் பம். ஸம்
ஆம்., ஊம். பாரு உப்பிய பாத சரணாய
நமஸ்து நே நம.

ஓம் நாம நமோ பகவதோ, ஜடாத்மாதிக
பிராணவாஞ்சன தேவயா திருகால வர்த்தம் நேத்திராய
வம். வாய்வாயா. யம், அம் ரேசகாய. உம் பூரகாயா.
நம் கும்பகாயா ஹிமங் ஹிமங் ஹமங் ஆனம்
பிலத்துவ பாலாம்பி காயா, நம், சிம், வம். பரிபூரணக் ருத
ஈஸ்வராய ருங் லுங் கெங் கெஜ கர்ணமூல
கெஜ முகாயா சும், ரும் ரீம், ருத்தராம்ச திருமூர்த்தி
காயா அம். வம். மம. வாய்வு புத்தி ராய
டம். பம் றம். அனுமந்த பிரகிருது வாயா
சப்தபீஜ மந்திரதே. சித்தாய யுக். ருக். லுக்
அந்தக் கரண சுத்தாம் ஸாய ஸ்ரீரிங், ரிங், ஸ்ரீங் ரிங்
நின்னுகத்த சிரஞ்சீவி மமக்கிதே தேவ். தேவ்
அனுமந்தா. றம். றாம். கேசவாஞ்சன மூர்த்தி
மமபிதாம்ம, ரெக்ஷ ரெக்ஷ் காயதே நமஸ்து

அண்டிடுவாய் அனுமாரின் தெரிசன மந்திரம்
ஆதார அனவரத ஓம். ரா. ஜ. மூர்த்த
விண்டுணு வாய்வு புத்திரா. ஹா. ரீம். அனுமந்தாய
வீக்ஷண்ய பக்ஷ ராஜசிரஞ்சீவி வாமஸ்யா
கண்டு ஸ்ரீம். உமாபதிங். உங். ருங். லுங் சுங்
ஆம். அம். உம். லா. லீ லூ. லே. லம். ஸம்
பண்டு மம. ஜீவ. ரெக்ஷ தரத் மான்மியம்
தேவ். மாவ் பாத தெரிசய அனுமந்த சரணாய நமஸ்து. 85

மந்திரம்

ஓம் ராஜ மூர்த்த வாயுபுத்ரா. ஹா. ரீம்
அனுமந்தாயா. வீக்ஷண்ய பக்ஷராஜா

சிரஞ்சீவி வாமஸ்யா ஸ்ரீம் உமாபதிஸ்
உங். ருங். லுங். சுங். ஆம். அம். உம்.
லா. லீ. லூ. லே. லம். ஸம். மம. ஜீவ ரெக்ஷுதரத் மான்மியம்
தேவ். மாவ் பாததெரிசய. அனுமந்த சரணாய நமஸ்து

அனுமாரின் மை

நமக்கிதுநா னுறுதியாயனு மாரின்மை சொல்வேன்
நாயகரு நம்மைவிட்டு நீங்கார்தின முய்வேன்
அமர்தனக் காகஇம்மை அகமகிழ்ந் துய்வேன்
ஆதரவாய் நாகர்வண்டு சேரொன் றுய்வேன்
கமகமவென இடித்துமுடா விட்டதனை உரைப்பேன்
கள்ளமில்லா வெள்ளைசங்கு பலம்ரெண்டு எய்வேன்
சமனிட்டுச் சிறுநீர்படி ரெண்டதுவார் வையென்
சாதகமாய் மண்டலமொன் றேபுதைபின் சொல்வேன்.

புதைத்தெடுத்துப் பிசைந்துவடி கட்டியடுப் பேற்றிப்
புனிதமுடன் சிறுதீயிட் டேமெழுகாய் மாற்றி
அதையெடுத்ததற்கு எட்டுக்கொன்று மதளைமாக் கூட்டி
அறிந்திடவே கோநெய்விட்டு ஆட்டிப்பதம் போலக்
கெதைபிடித்து மாருதிக்கும் மையைவைத்துச் சாற்றி
ஈரெட்டுநாள் அனுமார்மந்திரம் செவிப்பாயுரு வேற்றி
இதையமுறப் பால்பழநை வேத்தியம் தூப மேற்றி
இனியசிமிழ் தனிலடக்கம் செய்வாய்முரு வேற்றி. 86

அமுதமுயர் அங்க ஆன்ம நியாசமதைக் கண்டு
அந்தளந்திர மந்திரத்திற் காதியிதுபார் கொண்டு
விமுதவங்க வான்மநியாச மில்லாவிடிற் பண்டு
விளங்கும்பல மந்திரங்கள் பலிக்காது வீண் தொண்டு
சமுதாய சஞ்சீவி இந்த மையதனி லுண்டு
சகலவித தேவதைக ளிதைவைத்தழை விண்டு
குமுதமுயர் கோமளமாஞ் சித்து இதிலுண்டு
கூறிடுவேன் சரக்குகளைச் செயிக்கச்செய நீரே. 87

செயநீர் எடுக்கும் காலம்

ஒன்றான பூமிநாத மென்ற நீரை
ஓதாமல் மறைத்துவைத்தார் என்போ லானோர்

நன்றாக விபரமதை வெளியாய் யானும்
நவின்றிடுவேன் நாடிவரும் சரக்கை வாட்ட
குன்றாமல் பூமியதில் குடைபோல் வட்டாய்க்
குமுறலிடி காலமதில் விதையில் லாமல்
நின்றாடிப் பூக்குமந்த நல்ல காளான்
நிலவரமாய்ப் பூமிநாதக் கருவிதாச்சே. 88

ஆச்சிதற்கு வெகுபெருமை உண்டு உண்டு
அன்புடனே காளானை இடித்த நீரால்
பேச்சின்றி யோடுமந்தச் சரக்கிற் கெல்லாம்
பெருமையுட னிருசாமம் சுருக்குத் தாக்கி
ஏச்சின்றிப் பின்னுமந்த நீரைக் கொண்டு
பிசகாமல் நாற்சாமம் ஆட்டி வில்லை
நீச்சின்றி மண்மறைவில் புடமூன் றிட்டு
புகழதாய்ப்பின் விட்டரைத்து ஈரொன்பாமே. 89

ஈரொன்ப தானபலம் எருவில் மூன்று
இனியதுஉயிர்ச் சரக்குகளைப் புடமும் வைக்க
சீரொன்றுங் குறையாது விகற்ப மில்லை
விளங்குமந்த நாகவங்கந் தனையுருக்கு
தூரொன்று மின்றிநீரால் சுருக்கிட் டாய்ந்து
துகளின்றி முறைப்படியே புடங்கள் தாக்கே. 90

தாக்கிடுவாய் எனதுமுறைச் சுண்ண மெல்லாம்
தவறாமல் சமனெடையாய் ஒன்று கூட்டித்
தேக்கித்திரு நீற்றுமுன் செயநீர் தன்னால்
திடமாக அரைத்துச்சிறு புடமும் தீட்டி
யோக்கியமாய் எடுத்துக்குப்பி தனில டைத்து
உத்தமித்தாய் மூலமந்திரம் அனுமார் மந்திரம்
பாக்கியறச் செய்தெடுத்துப் பதறா மற்றான்
பாரிற்பல நோய்க்கீவாய் வகாரஞ் சித்தி 91

சித்திபெருங் குருவாச்சு செகமே வசியம்
சீர்பெறவுன் சடம்ஆன்மா நிலைத்துப் போகும்
வெத்திதரும் வெகுகோடி நோய்கள் தீரும்
விந்திறுகி மணியாகும் கூற்ற னில்லை
சத்துசித் தானந்த மாகி வாழ்வாய்
சாகரத்தில் சித்தர்வந் துன்னைக் காப்பார்

சத்தியமாய் இந்தமுறை வழிதன் னாலே
சந்ததியும் மேன்பொருளும் கைக்குள் ளாச்சே. 92

பராபரியின் தெரிசன மந்திரம்

ஆச்சென்ற பராபரியின் தெரிசனமா கத்தான்
அடைவதற்காய் மந்திர யெந்திரம் அறைவேன் மக்காள்
ராஜ்ய ராஜ ஸ்ரீம். ஓம். ரீம். ராஜதேவி
ரமணி ராம். ரங். ரிங் ருங். ஹம்சநேத்திரி
மூக்ஷிகர ணாதி கரமும் உம். வம். அம் முத்திக்ஞான
ஆத்மதிட ஜெடா மஸனி ஹிரச்ச நிச்ச
லம். லும். யாம் பார்வதி ஹிம் மாஹ்யாம்
திரி மூதாரி காயத் ரிணி. 93

திருநேத்ரி. ரும். லூம் லுக் பும்பாணி ஹிதே
இம். ஜிம். ரிம். ஜீவரெக்ஷாம்ருத பூஷணி
ஹரி. பிர்ம. ருத்ர-தெர்ஸய-சிவராஜ ரிஷி
கலைக்கியான சோடச திரிகால போதக
தெரிஸ்ய ஞான மம பாகே ரெக்ஷவ ரோத்தய
உமா உமம். உம் உமா மாகேஸ்வரி
ஹரீங், ரிங். கெங். ஆம். ஊம் ஹிதோபதேச
சித்சத் ஸ்ரீதரி, அம்பாள் வரே வரே நமஸ்து.

நமஸ்துதே ஸ்ரீம் ஹம் பரமாம்ஸ பாக்கினி
நங் ரங். ருங் கிங். லிங். குறாங். குரோங்
அமங். இமங். உமங். வங். மங். சங். ஜீவாக்ஷரி
அமுர்த வர்ச்சனி அந்தரி ஸம்ஸ ஜோடசரி
வம். வம். வஸ. வஸ. அம். உம். உமாபதி
சத்தி பார்வதி பிரஜோல் குரு குரு
சமதேக்கி திரிகால சதாதெரிஸ்ய வசனி
சாம்பவி மம யாதே. ஆவ். யாவ். வாரூபிணி வரே நமஸ்து.

அனுஷ்டான விதி

நாமுற்றிட நவிலும்பதி அம்பாள்மூல மந்திரம்
நாளுந்துதிப் பார்க்குவாழ்வு வந்திடும் நிரந்தரம்
க்ஷேமமுண்டு ஜீவன்ஆவி நிலைத்துஓங்கும் எந்திரம்
சித்துயோக ஞானமீய வருகுவாள்தாய் சுந்தரம்
பூமகள்செ பங்கள்செய்யப் புகலுவேன்கேள் எந்திரம்
பூரணஅமா வாசையன்று தேவிச்சக்கர புரந்தரம்

நேமமாய் தகட்டிலிட்டுக் கும்பம்வைத்துச் சுந்தரம்
நிறைந்தபால்ப ழங்கள் புஷ்ப நிவேதனை துரந்திரம்.

நைவேத னங்களிட்டு நீள்தியான மோதி
நின்றுவாசி ரேசகபூரக கும்பகங்கள் செய்திடு
சுவேதனச் சுவாசமேவி யுள்ளடங்கு முய்த்திடு
சுழன்றுவாசி பூரகத்தி லேற்றியேகும் பித்திடு
விவேகமுற்று மத்தியத்தில் ஞானதீப மேற்றிடு
விந்துவாசல் சோதிவெளி மின்னிடும்பா ருய்த்திடு
கூவே கூவேன் குலவிகுண் டலங்கூடும் வைத்திடு
கோசபீச நாதகோணத் தாடு மாட மடைந்திடு.

அடைக்கஆன்ம சோதியொன்றாய் அந்நிலையில் தங்கிடும்
அந்தவீட்டில் அன்னைமேவி யமுதமீவாள் பொங்கிடும்
தடைகளின்றித் தாரணை திறந்து ஊதிரங்களும்
தட்டழிவி லாததேவி ரூபமும்து லங்கிடும்
விடைகொடுப்பா ளாதிமூல மின்னதென்றி லங்கிடும்
விகற்பமிலா மூலமந்திரம் மண்டலஞ்செய் பொருந்திடும்
நடைபெருகும் நாதமணி சப்தமுன் னிறைந்திடும்
நாரணியா ளிருப்பா ளின்ன விவரஞ்சொல்வே னிலங்கிடும்

சேர்ந்துதேவி பூசையுற்றுப் பரமகற்பம் உண்டு வாழ்
சின்மயத்தின் நன்னயங்கள் எய்திடும் மகிழ்ந்துசூழ்
ஏர்ந்துமுன்பு மிருத்துவிஞ்சுக் குளிகையுண்டு நெடியஊழ்
வினைகளேகிக் காலனற்றுப் போய்விடுவான் உண்மைகேள்
தேர்ந்திருக்குந் தேவிதியானம் செய்யத் தீமை யேகும்நாள்
தினமுஞ் சுத்தம் சுத்தியாகி ஞானவீட்டை வாழவே
கூர்ந்துகந்து ரத்தினபீடக் கொண்டலா லமுதக்கூழ்
உண்ணப்பொங்கி வழியுமுன்தன் ஆன்மசடம் தங்கியே.

இலங்குதேவி சக்கரத்தில் சத்திமுத்தி யுண்டுயர்
இல்லறத்தில் நல்லறமும் எமனில்லை கண்டுதேர்
நலங்கொள்யோக ஞானசித்து ஆடலா முகந்துநேர்
நல்லசித்து நீயுமாவாய் நாசமில்லை நாளுஞ்சீர்
துலங்கத்தேவி யந்திரமந்திரம் முறையுட னிலங்கீர்
தொண்ணூற்றாறு தத்துவமும் திடமதாக முற்றுந்தேர்
பலன்களுற்ற சித்தருன்றன் பூசையில் வருவார்நேர்
பாரில்நீயும் தேகமுத்தி யாகுவாய் நீமேல் கண்டுதேர். 94

நீயாவாய் சமாதிசித்து மந்திரஞ்சொன்னேன் பூர்த்தி
நிலைக்குமாயுள் விருத்திமூல மந்திரம் அனுமார் மந்திரம்பின்
தான்குறைந்து போயிடாது வாசிமூலக் கனலையுள்
நடுவணையாம் பூரகத்தில் ஏறிநின்றி யங்குதுன்
தாண்மையன்றித் தங்கிவாசித் தாரணைதி றந்துகொள்
தடமடைநி றைந்துஊரும் தினமும்தேனை யுண்டுநில்
ஆண்மையில்லை மாய்கைநீங்கும் மகிழ்ந்துரெத்தி னம்நட
ஆதிரவி சுழன்றோடும் மறலியையு தைத்துத்தன். 95

உதயமாம்வா லாம்பிகை உமையாள் மந்திரம் நாட்டிடு
ஊசரத்தில் நின்றுஊது உயரத்தாக்கும் பூட்டிடு
இதையமுற்றுத் தேவிமந்திரம் ஸ்தம்பித்துநீ தீட்டிடு
இடைகலையும் பின்கலையும் ஏறாங்கணை மாட்டிடு
சிதைந்திடாது சிகாமயத்தில் பரியேற்றி யோட்டிடு
செந்தீவட்டங் கலந்தூடாடும் சிக்கிடாமல் வட்டிடு
புதையலான பொக்கிஷமெய் ஞானமிதுபார் கூட்டிடு
புத்தியாய்என் முத்தாரம்பார் புகன்றேன் போதம் கொண்டிடு.96

கௌனமணி

கேட்டிடுவாய் கௌனமதிற் பறந்து நோக்கக்
கிளத்திடுவேன் கௌனமணி கவுனம் வைப்பாய்
ஆட்டிடவே செம்மறியி னாட்டுக் குட்டி
அதன்வாயில் மேனிச்சாறு விட்ட ரைத்து
மாட்டிடவே ரசம்சேர் தானொன் றூற்றி
மறிவாயும் பானமதைத் தைத்துக் கேளாய்
தாட்டிகமாய் ஆட்டைமுடா விட்டு மூடித்
தாக்கிடுவாய் மண்டலந்தான் பூமிக் குள்ளே. 97

உள்வாக்கி நாள்கடந்து எடுத்துப்பாரு
உரகம்போல் ரசந்திரண்டு மணியாய் நிற்கும்
மெள்ளவதை யெடுத்துமறு சட்டி யிட்டு
மேதையின் நீருற்றிச் சுண்டக் காய்ச்சக்
கள்ளமறக் கட்டிகற்போ லாகி நிற்கும்
கண்டவுடன் கனபோதை கவுனம் பாயும்
சள்ளையற மணிவைத்துத் தேவி பூசை
சாற்றியொரு மண்டலமும் செபித்துப் போற்றே. 98

போற்றியுடன் மணியெடுத்து வாயிலிட்டுப்
பூரணத்தி லிருந்தூது கெகனம் போவாய்
நாற்றிசையும் நொடிக்குள்ளே சுற்றித் தாண்டி
நாலிரண்டு மெட்டுசர பீஜக் கூடம்
தோற்றிடவே தேவிசத்தி காப்பா ளுண்மை
திகைப்பின்றிச் செப்பிவைத்தேன் புலத்திய தேவர்

சாகரத்தில் மறைப்பின்றிம் முறையைப் போல. 99

முறையாமென் திறவுகோல்சொல் மார்க்க முன்னி
முக்காலும் எக்காலும் துதித்துப் போற்றில்
இறையவனின் அருளுண்டு அழிவோ இல்லை
இறப்பிறப்பு நீங்கியுயிர் எந்நாளு மோங்கும்
மறைப்பாகச் சித்தர்கள்செய் பலநூற் கெல்லாம்
மாநிலத்துக் கோரக்கன் திறவுகோல் கொண்டு
உறைபெருகச் செப்பிவைத்தேன் உமையாளின்தாள்
உண்மையுடன் சித்தர்கள்தாள் துதித்தேன் முற்றே. 100

சித்தர்களின் துதி

முற்றுயர் குறுமுனி யகத்தியர் நந்தி போகர் திருமூலர் ரோமர்
இடைக்காடர் வான்மீகர் கொங்கணர் தன்வந்திரி
சுந்தரர் கருவூரார் இராமதேவர்
சட்டையர் அகப்பை மச்சைநாதர் புவியோங்கு சுகப்பிரமம்
முதல் காக்கையர் நவகோடி சித்தர் நவமூர்த்திகோன்
மற்றும் சிவயோகி மெய்ஞ்ஞானி யறிஞர்கள் மகிழ்சித்த வித்தியாதரர்
மங்கலமிலங்கும் மூர்த்தியுமை பார்வதி மத்தகெஜ முகனார்
மதவேள்
வெற்றிபெறும் இவர்களடி போற்றிப் பணிந்து முகில்
வேண்டு கோரக்க ரென்வாய்
விற்பனவிதேய பார்வழங்குற்ற நுமக்குரை
ஓங்கு நமஸ்துதுதி நமஸ்தே.

**அருள்மிகு கோரக்கரருளிச் செய்த நமனாசத்
திறவுகோல் முற்றும்.**

கோரக்கர் அருளிய ரவிமேகலை 75

உமையவள் துதி

அருஉபரதி ரூபவொளி அண்ட பிண்ட
அகரவுயிர் பிரணவமா மோங்கா ரத்தாய்
கருணைபெறு கற்பகத்தேன் அமுத ஞானக்
கமலபரி பூரணிமுக் கமலத் தோங்கும்
பருவரைய மதலை குமரி பராப ரிநற்
பார்பதிபங் கஜவேணி பரம நந்திக்
குருரவிமே கலையோதக் குமரி வாலைக்
குஞ்சரியென் தாய்சத்தி யிருதாள் காப்பே. 1

தாள்பணிந்து தெண்டனிட்டுத் தாயைப் போற்றித்
தந்ததொரு வரமதனைத் தரணி யோர்க்கு
ஏழ்மையற் றெப்போதும் இருந்து வாழ
எடுத்துரைத்தேன் சந்திரரேகை இருநூறு முன்னே
வாழ்நலங்கள் பெருகிடவும் வாத யோகம்
வழுத்திடுவேன் வைத்தியமும் ஞான சூட்சம்
பாழ்போகா ரவிமேகலை எழுபத் தைந்தில்
பலம்பெற்ற சித்தர்களின் மறைப்பைத் தானே. 2

தானென்ற சித்தர்களுங் கபடாய்ப் பேசித்
தரணிதன்னில் சாத்திரங்கள் சங்கா சங்கம்
வானெய்ய ஒழித்துவைத்த கருவு மார்க்கம்
வழங்கிடுவேன் வெளியாக வாமம் வைத்து
ஊனென்ற வுடலாகி யுகந்துற் றுய்ய
உண்மையுடன் கற்பவகை சுண்ண முந்தான்
பானென்ற மாதவமாங் கருவின் சூட்சம்
மகிழ்ச்சியுடன் ஓதி வைத்தேன் மனுக்கள் வாழ. 3

வாழவதி வாழைசலம் வாழைப் பூச்சாறு
வமுதரச குடத்துநீர் நாத விந்து
சூழதிக வூசிநீர் சுத்த கெங்கை
சுரபியுடன் பனங்கள்கைத் தோடா வாழை
கூழருவி கானப்பால் குமரிப் பாலாம்
தேசிநீர் வாசிநீர் தீப்ப னிநீர்
தோஷமரும் மாதர்கருக் குடத்து நீர்க்குத்
தொகுத்தின்னம் பலநாமம் உண்டு காணே. 4

காணவே ஐங்கோலக் கருவதென்றும்
காசினியிற் பூநீர்தான் அறியா வண்ணம்
நாணவே வானமாமலை நாத மென்றும்
நன்மையுறக் குடநீரை மறைத்துப் பேசித்
தோணவே தொல்லுலகோர் தியங்கி வாடத்
தொகுத்திட்டார் சித்தர்களும் தொகையா கத்தான்
பூணவே குடநீர்க்கே யெல்லாப் பேரும்
புகன்றிட்டார் சித்தர்கள்நான் வெளியாய்ச் சொன்னேன் 5

ஐங்கோலக் கருவின் மார்க்கம்

சொல்லுவேன் ஐங்கோலக் கருவின் மார்க்கம்
சித்ததிகம் இதனாலே கோடா கோடி
சொல்லுதற்குப் புளிநரலைச் சாறு நாவி
பொன்னிமிளை பூங்காவி வீரம் காரம்
நல்லபுனுகு கத்தூரி காந்தம் லிங்கம்
நாட்டியே குங்குமப்பூ வகைபலம தாகத்
தொல்லையறச் சாற்றினா லாட்டிப் பின்னர்
தொகுத்துஒரு முடாவதனில் தாக்கி டாயே. 6

தாக்கியே குடநீரைச் சரக்கோ டூற்றித்
தயங்காமல் பூமியதில் மண்ட லந்தான்
தேக்கியே வைத்தெடுத்துத் திறம தாகத்
தீவிரமாய் அடுப்பேற்றித் தீ யெரித்து
மீக்கொளுயர் கோநெய்யும் விட்டுக் காய்ச்சி
மெழுகுபதம் கண்டெடுத்து மிகவ தாகப்
பாக்கியங்கள் பெற்றிடவும் பதன மிட்டுப்
பராபரியாம் பார்வதியின் பூசை கேளே. 7

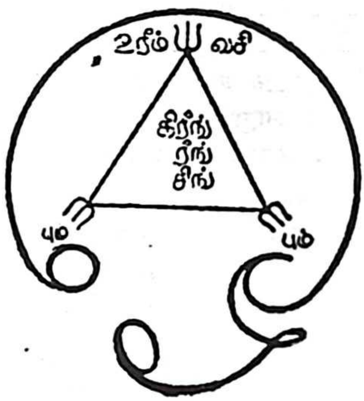
ஐங்கோலப்பூ செய்முறை

கேளேஓம் அண்டபகி ரண்டத் தாயே
கிங். இங். சங். றங். றீங். காரிமோகி
வாளேவம் லோகசித்தி வகிலஞ் சித்தி
வசியநம கோடிசித்து வசியத் தாயே
ஆளேமின் னகிலமுதற் பூதப் பேய்கள்
அடியேனைக் கண்டவுட னடங்கி நின்று
தொண்டதுவும் எல்லோரும் எனக்குச் செய்ய
சுந்தரியே வா வா சிங் இங் சங்றங் றீங்கே சுவாஹா. 8

கேட்டிடவே முக்கோணம் பெரிதா யிட்டுக்
கிரீங், ரீங், சிங், கென்றுள்ளே நாட்டிப்
பூட்டிடவே உரீம், வசி, பும் பும் மென்று பக்கல்
புகழாகத் தாபனம் திருநீறு கீறி
நாட்டியொரு மண்டலந்தான் மருந்தை வைத்து
நாரணியைப் பூசித்துச் செபங்கள் செய்து
தாட்டிகமாய் அவனியில் நவகோடி சித்துத்
தானுண்டு இதனால் சரக்கெல்லாம் நீறும். 9

செய்முறை

ஓம், அண்டபகிரண்டத்தாயே, கிங், இங், சுங்
றீங்காரி, மோகி, வம், லோகசித்தி அகிலஞ்சித்தி வசிய
நவகோடிசித்தி, வசியதாயே, அகிலமுதல் பூதப் பேய்கள்
அடியேனைக் கண்டவுட னடங்கி நின்று
தொண்டதுவும் எல்லோரும் எனக்குச் செய்ய
சுந்தரியே வாவா, கிங், இங், சுங், றங், றீங், சுவாஹா.

சரக்குகள் கட்டும் வகை

நீறுறுஆதி சரக்கெல்லாம் நிறைந்து கட்ட
நிகழ்த்திடுவேன் நீற்றுமுறை நிலையா கத்தான்
வீறுடைய வெடியுப்பு துருசு சூடன்
வினையமில்லார் சாரமுடன் புளியுஞ் சீனம்

ஆறுசரக் கானவெல்லாஞ் சமனா யாட்டி
அப்பனே மெழுகாகு மதற்குள் ளாகப்
பேறுடைய சரக்கதனைப் பொதிந்து பின்பு
பிசகாமல் மெழுகதின்மேல் சுண்ணாம்புச் சீலை. 10

சீலையது மூன்றுடனே வலுக்கச் சுற்றிச்
சிதறாமல் அதன்மேல்மண் சீலைமூன்று
கலையாது செய்துரவி காய வைத்துக்
களங்கமறக் காடையொரு புடத்திற் றாக்கக்
குலையாது சரக்கதுவும் இறுகிக் கட்டும்
குணமாக இந்தவிதம் செய்து கொண்டே
நிலையாக வாதமுடன் தீட்சை வைப்பு
நீயறிந்து செய்ய திறம் நீடிப் பாமே. 11

வெண்காரச் சுண்ணம்

நீடிப்பாய் வெண்காரச் சுண்ண நேர்மை
நிறைமதியாய் ஓதிடுவேன் வெளியா கந்தான்
நாடியொரு சட்டியதில் காரந் தன்னை
நாட்டியே யடுப்பேற்றித் தீயெ ரிக்கக்
கூடியே பொங்கியே யெரிந்த பின்பு
புகழாகத் திருநீற்றுச் சாற்றில்
மோடியாது வாட்டச் சாறுசுண்டிப் போகும்
முறைமையுடன் காரமிதைக் குழிக்கல் போடே. 12

போட்டுமே நீற்றுச்சாறு தன்னால் சாமம்
புகழாக வாட்டியே வில்லைசெய் துலர்த்தி
நாட்டியே சில்லிட்டு எருவிற் றாக்கு
நயமாயவ் விதமூன்று புடமிட் டுய்யக்
கூட்டியே கொடியசுண்ணம் குருவ தாகும்
குணமாக வெள்ளிசெம்பில் ஈய மாற்றாம்
ஆட்டியே சரக்கிலிடப் பழுத்துப் போகும்
புகழாகச் செயதேவிச் சுண்ணம் சொல்வேன். 13

செயதேவிச் சுண்ணம்

சொல்லிடவு மாகாதெனச் சித்த னார்கள்
சூட்சமுடன் மறைந்தோதி ஏய்த்துப் போட்டார்
வெல்லுதற்கு விவரமதைச் சொல்வேன் பூவில்
வாகமா ரசம்பூரம் வீரம் தாரம்

அல்லலறும் பாஷாணம் வகைக்குக் காலாம்
அவ்வெடைக்கு வெண்காரச் சுண்ணம் நேராய்
தொல்லையற வொன்றேகாற் பலமுங் கூட்டித்
திருநீற்றுச் சாற்றால்நாற் சாமம் ஆட்டே. 14

ஆட்டியே வில்லைதட்டி ரவியுலர்த்தி
அகலில்வைத்து மண்சீலை மூன்று செய்து
நாட்டியே மண்மறைவில் புடமும் ரெண்டு
நலமாகத் தீரவில்லை வெண்க லம்போல்
வாட்டமறக் கண்டிடுமே வலுவா கப்பின்
வசனிப்பேன் வட்டதனைக் கல்வத் திட்டுத்
தேட்டமுடன் நாற்சாமம் நீற்றுச் சாற்றால்
தீமையற ஆட்டிவில்லை யுலரப் போடே. 15

உலர்ந்தபின் சில்லிட்டுக் கவசம் பூட்டி
உலையாமல் இரண்டெருவிற் புடமும் மூன்று
நிலவரமா இட்டெடுக்கச் சுண்ணங் காந்தி
நிக்ஷேப மெடுத்ததொழிற் கெல்லா மாகும்
தலமிசையில் குட்டமுதல் குறைநோய் வாதம்
தாக்கிடுவாய் அரிசியெடை யாவின் நெய்யில்
கலக்கமற அந்திசந்தி நாட்பத் தியம்
கடுநோய்போம் பத்தியமதில் இல்லை பாரே. 16

பாரதனில் வெள்ளிசெம்பு பத்துக் கொன்று
பட்சமுட னுருக்கப்பத் தரையு மாகும்
சாரமுற்ற செயதேவிச் சுண்ணத் தாலே
சாதகங்கள் மெத்தவுண்டு கண்ணால் கண்ட
கோரமுற்ற நோய்க்கெல்லா மியம்பத் தானே
குணமாகக் கூற்றுவனு மில்லை யில்லை
தீரமுடன் ஞானிகளின் பேதிக் கல்பம்
தெளிவாக வோதிடுவேன் சித்தன் யானே! 17

சித்தமுடன் குமரிமடல் பெரிதா யைந்து
சீவிய தன்னமோர் முடாவி லிட்டு
வித்தகமாய்க் கடுக்காய்த்தூள் பலமுந் தாக்கிப்
பிசைந்திடவே செயநீராய் நீர்த்துப் போகும்
சுத்தமுடன் வடிகட்டித் தேசிச் சாற்றுத்
துளிபத்து இட்டுண்ணப் பேதி யாகிப்

பித்தமுடன் வாத ஐயபேதம் நீங்கும்
பிசகாமல் முக்காலை யருந்தல் நன்றே. 1

இனி பேதிக் கற்பம் கூறுவேன்

சோற்றுக்கற்றாழை மடல்பெரிதாக ஐந்து கொண்டுவந்து சீவிச்சோற்றை யெடுத்து மிடாவிலிட்டுக் கடுக்காய்த்தூள் ஒருபலம் உள்ளிட்டுப் பிசைந்து பார்க்க நீர்த்துப்போகும். நன்றாய் வடிகட்டி எலுமிச்சம்பழச்சாறு பத்துத்துளி விட்டு உண்ண வயிறு கழியும். வாதபித்த ஐயம் நீங்கும் மூன்று நாள் காலை அருந்தல் நன்று.

துருசுச் சுண்ணம்

நன்றுறவே துருசினிட சுண்ண மார்க்கம்
நானறிந்த மட்டுமினி நவில்வேன் கொஞ்சம்
கன்னலறக் கரியுப்பு வெள்ளறுகு தானும்
வகைக்கு ஒரு பலமதுவாய்ச் சேர்த்து
குன்றாமல் கோவைத்தண்டுச் சாறு தாக்கிக்
குணமுற்று நாழிகையீ ரிரண்டு மாட்டி
வென்றிடவே விழுதெடுத்து அதற்குள் ளாகத்
துருசுஓர் கட்டியோர் பலமுந் தாக்கே.

தாக்கிரவி யிட்டுலர்த்தி யதன்மேல் மூன்றுந்
தவறாமல் சீலைமண் ஐந்து பூட்டி
பாக்கியமும் பெற்றிடக்கேள் குக்கு டத்தில்
பதறாமல் நீறிவிடும் பருதி போலாம்
யோக்கியமாய் நீறியதை நீற்றுச் சாற்றால்
உத்தமமாய் அரைத்துருட்டி யிரண்டுசாமம்
நோக்கிரவி காயவைத்துச் சில்லுள் தாக்கி
நேர்த்தியுடன் சீலைமண் மூன்று செய்யே. 2

செய்துநிறை கவுதாரிப் புடமூன் றிட்டுச்
செகசோதிச் சுண்ணமிது சோதித்துப் பார்
வையகத்தின் கண்மூடித் திறக்கு முன்னே
சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமிதால் நீறிப் போகும்
உய்யவரும் சோதிக்கப் பத்தரையு மாகும்
தொடர்ந்துவரும் பலகோடி நோய்கட் கீயே
அய்யமறு்ம் அம்பிகையின் பாதத் தாணை
அறைந்திடுவேன் கற்பூரச் சுண்ணம் கேளே.

கற்பூரச் சுண்ணம்

கேள்பூவன் கதலிமடற் சாறெ டுத்துக்
கிருபையுடன் கற்பூரம் பலமும் ரெண்டு
தாழ்மையறக் கல்வமிட்டுக் கதலிச் சாற்றால்
தவறாமல் சாமம்நான் காட்டி வாட்டே
வாட்டிடு ரவியுலர்த்தி யம்மட் டைக்குள்
எடுத்தடக்கி மண்சீலை மூன்று செய்து
பாழ்போகாப் பதினைந்து பலமெ ருவில்
பதமுடன் புடமிட்டு வாங்கிக் கொள்ளே. 22

கொண்டுவில்லை திருநீற்றுச் சாறு தாக்கிக்
குறையாம லிருசாமம் அரைத்துத் தட்டிப்
பண்டுபோல் அரைத்துவில்லை அகலி லிட்டுப்
பதறாமல் அங்கியது வலுக்கக் கட்டி
மண்மறைவில் புடமிரண்டு போட்டெ டுத்து
மயங்காமல் திருநீற்றுச் சாற்றா லாட்டிச்
செண்டுபோல் கவசித்து எருவில் மூன்று
புடம்போடக் கொடிய சுண்ணம் வங்கங் கேளே. 23

கருவங்கச் சுண்ணம்

சொல்லரிது கருவங்கம் பலம தொன்று
சூழ்வரித் திப்பிலியும் பலமும் ஏழு
அல்லலிலாத் திப்பிலியும் தூளிட் டப்பால்
அன்புடனே வங்கமதைச் சட்டி யிட்டுத்
தொல்லையற வறுத்தெடுக்க மடிந்து போகும்
தீய்ச்சையுயர் மணியகன்று பற்ப மாகும்
நல்லதொரு நீற்றுச்சாறு தன்னாற் சாமம்
நான்கரைத்து வில்லைசெய்து காய வைத்து. 24

போட்டுடனே சில்லேற்றிக் கவச மிட்டுப்
புகழாக மூன்றெருவிற் புடமு மைந்து
நாட்டிடவே கடுங்காரச் சுண்ண மாகும்
நாள்பத்தில் இருபத்தோர் மேகந்தீரும்
காட்டிடவு மாகாதென வென்போ லுள்ளோர்
கருத்தெல்லாம் மறைத்திட்டார் காசினியில்
பூட்டதனைத் திறந்திடுவேன் முப்பு மார்க்கம்
புகன்றிடுவேன் வெளியாகப் புவியி னோர்க்கே. 25

முப்புச் சுண்ணம்

பூவென்ன முப்புவும் சூட்சம் சூட்சம்
பொய்யில்லா வெங்காரச் சுண்ணம் ஒன்று
காவென்ன கற்பூரச் சுண்ணம் ஒன்று
கருதரிய துருசினுடைச் சுண்ண மொன்று
தாவென்ன மூன்று மொன்ற தாகத்
தவறாமல் வீரங்கால் வெடியுங் காலாய்ப்
பாவென்ன அய்ந்தொன்றாய்க் கல்வத் திட்டுப்
பன்னீரால் சாமம்ரெண் டரைத்து ப்போடே. 26
(பன்னீர்-குடநீர்.)

போட்டுடனே வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்திப்
புகழாக அகலிலிட்டுக் கவசம் செய்து
வாட்டமறப் பூநீறு படிதான் ரெண்டு
வண்மையுற முடாவிலிட்டு மத்தி பத்தில்
தேட்டமுடன் கவசித்துச் சீலை தாக்கித்
தீரமுடன் முடாவின்வாய்ச் சில்லுத் தாக்கி
நாட்டமுறச் சீலையேழு செய்து ஆற்றி
நலியாம லடுப்பேற்றி நான்கு சாமம். 27

சாமந்தான் எரிக்கச்சத்தி செபமும் சொல்வேன்
சங், மங். வங். ஓம் சம்பூரணி வாவா
நேமமுடன் தியானித்துத் தீயெ ரித்து
நீதமிகுஞ் சூடாற்றி வில்லை பார்க்க
ஏமமதாய் இறுகிக்கல் போலே கட்டும்
எடுத்துவட்டைக் குடநீரால் சாமம் ஆட்டி
தாமதிக்க ஈரைந்து பலத்தெ ருவில்
தாபலிய மைந்துபுட மிட்டுக் காரே. 28

கார்ப்பதற்காய்ப் பதனமிடு வேகம் மெத்தக்
கலந்துருகி யாடுமெல்லாச் சரக்குங் கட்டே
ஏர்ப்பதற்கு ஏமநேம ஏகாந் தம்பார்
எடுத்துரைப்பே னின்னமொரு முப்பூ மார்க்கம்
மார்க்கமுடன் சீனம்கற் பூரம் வீரம்
மகிழ்வெடிகல் லுப்புவெங் காரம் பூரம்
நேர்த்தியுறச் சமனெடையாய் நிறுத்தெ டுத்து
நீற்றுச் சாறு விட்டுஇரு சாமம் ஆட்டே. 29

ஆட்டியே மண்மறைவில் புடமும் ரெண்டில்
அப்பனே கட்டிப்போகும் வில்லை தன்னை
நாட்டியே குடநீரால் சாமம் மூன்று
நலமாக அரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தி
தாட்டிகமாய்க் கவுதாரிப் புடமும் ஐந்து
தாக்கிடவும் மதிபோலே பூத்துப் போகும்
வாட்டமிலா இதனாலே வாத வித்தை
வசனிப்பேன் தாம்பூரச் சுண்ணம் பாரே. 30

தாம்பூரச் சுண்ணம்

பாரேநீ தாம்பூரக் காசி ரண்டு
பலமுடனே கெந்தகமும் பலமு மொன்று
சீரேறு சிறுகுடுவை யிட்டுச் சீலை
செய்பத்து எருவிலிட மடிந்து போகும்
காரேநீ பின்கல்வத் திட்டு நீற்றுச்
சாறதனால் திரிநாளு மாட்டி வில்லை
நீரேகொள் ளீரெருவில் புடமு மூன்று
நீறியே களிம்பற்றுப் போகும் வில்லை. 31

வில்லைதனக் கிருபங்கு கெந்திச் சுண்ணம்
விகற்பமில்லா வெண்காரச் சுண்ணம் நேராய்
தொல்லையறக் கூட்டித்திரு நீற்றுச் சாற்றால்
துலக்கவே இரண்டுநா ளரைத்து ருட்டி
வெல்லவே ரவியில்காய்ந்து சில்லிட்டுச் சீலை
வினையமிலா மூவெருவிற் புடமு மைந்து
அல்லலறத் தங்கம்போல் நிறமும் சுண்ணம்
அதிவேகம் இதனால்மகா ரோகம் போமே. 32

போமேதான் குட்டமுடன் குறைநோய் மேகம்
பேதிக்கும் வாதம்எண் பதுவுங் குன்மம்
தாமேதான் பத்தைந்துநாள் நெய்யி லுண்ணத்
தணிந்தேகும் பலபிணியும் இச்சா பத்தியம்
பூமேவும் வெள்ளிபத்துக் கொன்ற தீயப்
பூரணமாய் மாற்றதுவும் சோதி சோதி
ஆமேநீ இதுகண்டா லறஞ்செய் துண்ணு
அறைகுவேனென் குருமெழுகு அன்பு கொண்டே. 33

கோரக்கர் குருமெழுகு

கொண்டிடுவாய் ரசம்கெந்தி சிலை யிந்து
குருலிங்கம் அரிதாரம் வீரம் காரம்
விண்டுளவாய் விளங்கமுடன் சுக்கு ஓமம்
கொடுவேலி கடுக்காய் காக்க ணம்வேர்
தண்டொளிறும் தாம்பரத்தின் சுண்ணம்
தாக்கிடுவாய் வகைக்கு ஒரு பலமும் காலே
பண்டுறுமுன் னவைகள் சமன் வாளந் தாக்கிப்
பூர்த்திசெய் தரைப்புறை ஒது வேனே. 34

ஓதிடு தனிக்கெந்தி காரம் உப்பு
உயிர்ச்சரக்கை ஒவ்வொன்றாய்க் குழிக்கல் லிட்டு
நீதியுப்பு கெந்திக்காரம் மற்றோ டாட்டி
நிரையாய்ப்பின் னரைத்ததெல்லா மொன்ற தாக்கிப்
பேதிக்க வேர்வகைகள் இடத்தெ டுத்தே
பின்னமைந்த சரக்கெல்லா மொன்று சேர்த்துக்
கோதில்நிறை வாளமுஞ் சுத்தி செய்து
குணமாய்ப்பின் னுத்தாமணிச் சாற்றா லாட்டே. 35

ஆட்டிடுவாய் முந்தினசா றூற்றி யூற்றி
அதுமுடிந்து மெழுகுபத மான பின்னர்
கூட்டிக் கூவுஞ் சேவல்தலை மூளைவாளத்
துற்றநிறை யளவுதொகுத் தொருசாம மாட்டித்
தாட்டிகமாய் எடுத்தடக்கம் செய்துகொண்டு
தந்திடுவாய் குன்றியெடை அனுப்பா னத்தில்
மேட்டிமையாய் விரோசனமும் ஆகும் பத்தியம்
மேதினியில் பிணிபலவும் தீரும் தீரும். 36

தீருமதில் விப்புருதி மேகம் பாண்டு
திடம்பெற்ற சன்னி சுரம் புற்றுமாலை
ஏறுகின்ற விரைவாதம் குட்டம் குன்மம்
ஏகிவிடும் பலபிணியும் கடலேழ்க் கப்பால்
வீறுடைய இம்மருந்தை வெள்ளிக் கீய
வேதைமெத்தச் செயக்கொடியும் போட்டு வாழி
பேறுடைய குருமெழுகு பேணிச் சொன்னேன்
வைத்தியரும் வாதிகளும் வாழ்ந்து ஓங்க. 37

ஓங்கிவளர்ந் தோங்கிடவும் இந்நூல் மார்க்கம்
உண்மைகண்டு செய்திடிலோ பலிதம் மெத்த
பூங்கமழ்சூழ் சோலைமலர் பூங்காக் கொண்டு
பூதலத்திற் சித்தர்களும் செய்நூற் கெல்லாம்
பாங்குறவே ரவிமேகலை திறப்பாய்க் காட்டிப்
பாடினேன் முனிசித்தர் மறைத்துச் சொன்ன
தீங்கெல்லாம் வெளியாக வுரைத்துத் தள்ளித்
திறமாக உலகவசிய ஈடுமருந்தொன் றாமே. 38

ஈடுவசிய மருந்து

ஒன்றல்லாப் பலவுண்டு சூட்சம் சூட்சம்
முருங்கைப்பிசின் அபின்புனுகு இந்திர கோபம்
குன்றிவிதை கத்தூரி மஞ்சள் லிங்கம்
குறித்ததெல்லாம் ஓர்நிறையாய்க் கல்வத்திட்டு
நன்றாயுன் விந்தோடை மலமும் தாக்கி
நாட்டியரை நாளொன்ற தாகவரைப் பாய்
வென்றிடுவாய் மிளகெடை யாயு லர்த்தி
வேடிக்கை யிதனாலே மெத்தக் காணே. 39
(ஐம்மலம் - கண், வாய், மூக்கு, செவி, உடல் அழுக்காகும்)

காணவே ஓம். ஆம். ஊம். ஜிம். ஜிம். றிம். ஜிம்
கா. உங். கீ. ஹரீங். வசிய. மோகி
நாணமா வா வா வந்தெல்லோரையும்
நானிலத்தில் மயக்கி யென்வசம தாக்கிப்
பூணவே போற்றிடச்செய் புராரி வீரி
பூரணியே எதிரிமனம் உருகச் செய்வாய் சுவாஹா
தோணவே இலக்கமுரு இவ்வா றேற்றிச்
செகத்தோருக் கிவ்வீடு ஈயச் சித்தி 40

சித்தாட இம்மருந் தில்லா விட்டால்
செகத்தில் ஒருவருந்தான் உன்னை நம்பார்
எத்தொழிற்கும் இம்மருந்தைத் தாக்கி ஈய
இணைபிரியார் உன்னைவிட்டு மாந்தர் தானும்
வெற்றிபெற்று வாழுதற்காய் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
வீணர்கட்குச் செப்பிடிலோ வினையே யுண்டாம்
புத்தியுடன் பிழைப்பதற்குப் புவியிற் றானே
வெடியுப்புச் செந்தூரம் உரைப்பேன் பாரே. 41

ஈடுமருந்து செபம்

ஓம். ஆம். ஊம். ஜிம். ஜிம். றிம். ஜிம்.
கா.. உங். கீ. ஹரீங். ரீங். வசிய மோகி
வா வா வந்தெல்லோரையும் நானிலத்தில் மயக்கி
என்வசமாக்கிப் போற்றிடச் செய்யும் புராரி. வீரி.
பூரணியே எதிரிமனம் உருகச் சுவாஹா.

வெடியுப்புச் சுண்ணம்

பாரேநீ வெடிசீனம் சமனாத் தாக்கிப்
பதறாமல் வாய்நீரால் சாமம் மூன்று
நேரேநீ யாட்டிவில்லை யுலர வைத்து
நெறியாகச் சில்லிட்டுச் சீமைமண் (மூன்று) செய்
தீரேநல் கவுதாரிப் புடத்திற் சுண்ணம்
தீரவெடுத்து வாய்நீரால் குழைத்துத் துருசி
காரேதான் பூசிக்காய்ந்து சில்முச் சீலை
கவுதாரிப் புடத்திலிடச் சுண்ண மாமே. 42

மாமேவு பற்பத்தை இரசத்திட் டாட்ட
வாய்நீரால் மடிந்துகட்டும் அதையெ டுத்து
பூமேகொள் காடையெருப் புடமே தாக்கப்
பூப்போலே நீறுஞ் செம்பு வெள்ளிக்கீயத்
தாமேதான் தங்கமயம் வேதை மெத்தத்
தானுண்டு இதனாலே கோடி நோய் போம்
பாமேவு சரக்கெல்லாம் மாளச் செயநீர்
பகர்ந்திடுவேன் பலிதமுறப் பண்பாய்த் தானே. 43

பதினொரு சரக்குக் கட்டுத் திராவகம்

தானென்ற மூன்றுபத்துப் பலமும் சீனம்
காரமைந்து வெடிபத்துக் கல்லுப் பைந்து
கோனென்ற சாரம்மூன்று இந்து ரெண்டு
குணமாகப் பாறைகரி பலமும் நான்கு
மானென்ற துரிசுவீரம் எவாச்சார மொன்று
மகிழாகச் சரக்கெல்லா மொன்றா யாட்டி
வானென்ற வாலையிட்டு வடிந்த நீரால்
வாகுடனே சரக்கெல்லாம் மடிந்தே கட்டும். 44

கட்டியுடன் புடத்திலிடக் கனிந்தே கட்டும்
கருத்தறிய இன்னமொரு செயநீர் சொல்வேன்
அட்டியற வெடிபத்துச் சீனம் பத்துக்
காந்தமுடன் கல்லுப்புப் பலமும் நான்கு
முட்டிவரும் பூநீறும் பலமும் மூன்று
முதிர்ந்தரைத் தரைத் தேயொண்ணா வாலைக்கே
கொட்டி யெரித்தெடுத்த நீர்தா னெல்லாம்
குமுங்கிவிடும் நீறிவிடும் முப்புக் கேளே. 45

வீரமுப்பு

முப்புமுப்பு என்றுசொல்லி மேதினியில்
முறைகாட்ட லாகாதென மறைத்தா ரேட்டில்
கப்பிசீனம் வகைக்கரையாய் வெடியும் வீரம்
கலந்தாட்டிச் சட்டியிட்டு வறுத்தெ டுத்து
தப்பிதங்கள் வாராது பதினொன் றான
சரக்கைச்செய நீராலிரு சாமம் ஆட்டி
ஒப்பிமணல் மறைவில் ஒருபுடமும் தாக்கே
ஓடாமல் கட்டிவிடும் பின்னுங் கேளே. 46

பின்னமில்லாக் கல்வத்தில் வில்லை யிட்டு
இருசாமம் அரைத்தெடுப்பாய் செயநீர் தாக்கு
கன்னலறக் கதிரவனிற் காய்ந்து சில்லிட்
டுரியகௌ தாரிப்புட மிவ்வா றைந்தில்
மின்னலது போல்விளங்கிப் பூக்கு முப்பு
மேதினியி லிதையுண்ணக் கோடி நோய்போம்
வன்னமுப்பு வாய்நீரால் குழைத்துக் காசில்
தடவிச்சிறு புடத்திலிடப் பற்ப மாமே. 47

மாமேவு பற்பமரிசி எடையே நெய்யில்
மகாரோகத் தார்க்குமுக் காலை தாக்கப்
போமேதான் பொல்லாத ரோகம் பாரில்
புளிப்பின்று கஞ்சியுப்பின் றுண்ண வேண்டும்
தாமேமெய் இந்தமுறை தரணி தன்னில்
தாக்கினோம் துட்டர்கட்குப் பலிதங் கிட்டா
தேமேதான் மறைவுமை மூஞ்சூர் சூட்சம்
தெளிவாகச் செப்பிடுவேன் செகத்தில் தானே. 48

மறைவுமை

தான்பத்துத் திங்கள்தங்கித் தரணி தன்னில்
தலைப்பிண்டந் தனில் மேலே மாவு
மேன்மையுடன் வலுவதாய்ப் பூத்து நிற்கும்
மிகவாகப் பிறந்தசிசு மீதி லுற்ற
பான்மைபெறு வழுமாவை வழித்தெடுத்துப்
பதறாமல் அவ்வெடைக்குப் புனுகு நேராய்த்
தீமையறச் சேர்த்தாட்டிச் செபங்கள் செய்யச்
செப்பிடுவேன் இன்னமொரு சூட்சந் தானே. 49

தானென்ற மூஞ்சூரின் கண்ணெ டுத்துத்
தவறாமல் ரவியுலர்த்திக் கண்தூ ளாக்கிக்
கோனெய்ய தாமிரத்தைக் குழலாய்ச் செய்து
குணமாகத் தூள்தன்னைக் குழாயுள் தாக்கி
மோனென்ற மோதிரம்போல் உருட்டிக் கையில்
முயங்காம லிட்டேகப் புவியின் மீதே
தேனென்ற மாந்தரெல்லாந் தேவர் முதல்
தெரியாமல் மறைத்திடுவாய் செபஞ்சொல் வேனே. 50

மறைவுக்குப் பூசை முறை

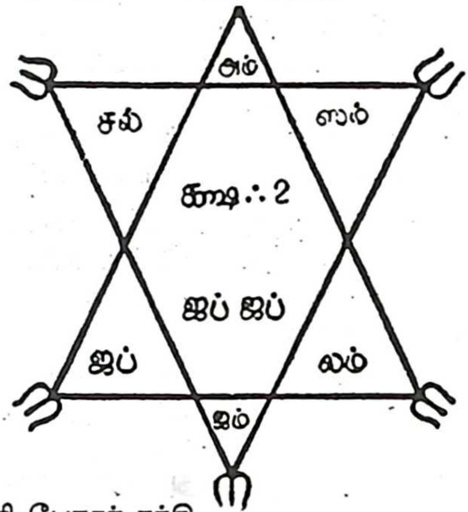
சொல்லரிது அம். ஸம். ஜம். ஜம். ஜம்.
சோகமறச் சல். சல். ஜப். லம். ஸம்
வெல்லவே மனுக்கள்முதல் மற்றோர் கண்ணால்
என்னைத்தான் பார்த்தாலும் தெரியா துய்ய
வல்லபமாய் மறைந் தாடத் தாக்கச் சுவாஹா
அறுகோணம் பெரிதாகத் தூளி தத்தில்
சல்லாப முடன்போட்டு மோதிரமை
சார்ந்துகீழ்மேல் மண்டலமும் நீசெ பந்தான். 51

தாக்கித்தேங் காய்பழமும் பாலும் பொங்கல்
தவறாமல் தூபங்கற் பூரஞ் சாற்றி
தேக்கியே யோர்வேளை யுணவ ருந்தித்
திடமாகத் தியானிக்கச் சித்தி யாகும்
யோக்கியமாய்ப் பூசைமுடி வாகு மட்டும்
ஓகோகோ மாதரிடம் போகங் கூடா
நோக்கியே மோதிரமுந் திலத மிட்டு
நீயேகப் புவியிலுனைக் காணார் சித்தர். 52

மறைவுமையின் செபம்

மனுக்கள் முதல் மற்றோர் என்னைப் பார்த்தால் அவர்கள் கண்ணுக்கு நான் தெரியாமல் மறைந்து இருந்து தாக்குதாக்கி அம். ஸம். லம். ஜம். ஜம். ஜப். சல். சல். ஜப். ஜப். ஜம். லம். ஸம். சுவாஹா. என ஜெபிக்கவும்.

மறைவுமைக்கு எந்திரம்

சித்திலே சட்டமுனி போகர் நந்தி
　　கும்பமுனி பாம்பாட்டி குதம்பை நாதர்
சுத்தமுறப் புகலாது சூட்சம் பேதம்
　　செப்பி வைத்தார் யானதனைத் தெளிவ தாக
நத்தியே நரர்பிழைக்க நவின்றேன் கொஞ்சம்
　　நமனாசத் திறவுகோல் நூறில் தானே
உத்தமமாய் விபரமதிற் காணச் சொன்னேன்
　　ஓதியதோர் நூலுக்கெல்லாம் திறப்பு மாமே. 53

திறவுகோல் இதனைவிட வேறொன் றில்லை
　　தீர்க்கமுடன் எத்தொழிலும் நூறிற் காட்டி
மறைப்பின்றி யுரைத்திட்டேன் மனுக்கள் வாழ
　　மாநிலத்தில் தெளிவாய்யான் சொன்ன தாலே
சிறப்புடைய சித்தர்களும் என்மேல் மிக்க
　　சினங்கொண்டார் சீருலகிற் சிதறா மற்றான்

வரம்பெற்றேன் வாலையாள் பதமும் பெற்றேன்
வழுத்திடுவேன் அப்பிரேகச் சுண்ணம் ஒன்றே. 54

அப்பிரேகச் சுண்ணம்

ஒன்றான அப்பிரேகம் பலமும் நான்கு
உடைத்துக் குழிக்கல்லி லாட்டிப் பின்னர்
துன்றாது எழுத்தாணிப் பூண்டின் சாற்றைக்
குணமாகப் பிழிந்ததனில் ஊற்றிவை
வென்றூடே வெள்ளாவி போற்கொ திக்கும்
வினையமற நாளொன்று வைத்துப் பின்னர்
நன்றாகத் திரிநாளச் சாற்றி லாட்டி
நயம்பெறவே மெழுகாகும் வில்லை தட்டே. 55
(எழுத்தாணிப் பூண்டு-சிவப்பு முள்ளாங்கி)

வில்லையது காயவைத்துக் காசினள வாகச்
செய்துபிச காமல்ரவி யுலர்த்திச் சில்லிட்டு
அல்லலறச் சீலைமண் ஐந்து தாக்கி
அன்புடனே பத்தெருவில் புடமும் ஈயே
தொல்லையுற எழுபுடமிட் டெடுத்து அப்பால்
தொகுத்திடவே திருநீற்றுச் சாற்றா லாட்டி
வல்லபமாய் மூன்றுபுடம் வகுத்துத் தாக்க
வாதையிலை சுண்ணமிது தங்கம் போலாம். 56

தங்கநிற மானதொரு அப்பிர கத்தைத்
தாக்கிடுவாய் பொடிவெல்லம் நெய்யில் தேனில்
சங்கையற நாளைந்தாய் முறையு மூன்று
சாப்பிடவே காலைமாலை இருநேரம் அப்பா
பங்கமிலா நீர்ரோகம் காசம் ஈளை
பரந்துவிடு சுரமாந்தங் கிரிச்ச ணங்கள்
மங்காமல் ஓதிவிட்டே னிச்சா பத்தியம்
மகிழுடைய வெடியுப்பு மெழுகு காணே. 57

வெடியுப்பு மெழுகு

காணவெடி துவரையுமி ஓமரிசி
பனைவெல்லம் வகைக்குஓர் பலம திட்டுத்
தோணவே யரைத்துச் சுண்டைக்காய் வீதம்
தொகுத்ததொரு நாளீவாய் இச்சா பத்தியம்

நாணவே வயிற்றிலுள்ள கட்டி யாம்பல்
நலிந்தேகிப் போயிடுமே மகோதரங்கள்
பூணவே இம்மெழு காலனேக நோய்போம்
பூவிழுந்த கண்ணுக்கு மூலி கேளே. 58

கண் பூவிற்கு

விள்ளுவேன் பூவிழுந்த கண்ணி னோர்க்கு
விகற்பமற ஐந்தேழு ஒன்பது நாள்
சள்ளையறக் கோவைச்சாறு சிரசி லூற்றிச்
சாரவே தேய்த்துப்பின் காண்கை யாரைத்
தெள்ளிதமாய்ப் பெருவிரல்கள் நகத்திலும்
தொல்லையற ஊற்றிடவே பூவும் நீங்கும்
கள்ளமறக் கண்பார்வை தெளிவாய்த் தோன்றும்
களங்கமறக் குன்மவுப்பு கண்டுதேரே. 59

அட்ட குன்மத்திற்கு

தேரவே இலிங்கமரைப் பலம்கால் இந்து
திகழுடனே வகைக்கு இரு பலம தாகச்
சேரவே மூன்றுமொன்றாய்த் தூள தாக்கிச்
சிதறாமல் நாற்சாமம் மேனிச் சாற்றால்
சாரவே அரைத்துவில்லை ரவியுலர்த்திச்
சரியாதுஅவ் விலையரைத்துத் தேங்காய் வீதம்
தீரவே யரைத்துவிழுது பேர்பாதி யிட்டுத்
திடமாகக் காய்வில்லை யதன்மேல் வைத்து. 60

தாக்கியே பேர்பாதி விழுதும் வைத்துத்
தவறாமல் சீலையிட்டுச் சீலை யேழும்
தேக்கியே காய்ந்தபின் எருவோ பத்தில்
தீயிடவும் செந்தூரம் கருப்பே யாகும்
நோக்கியே பணவெடைதான் தேசிச் சாற்றில்
நிகழவைந் தேழுமொன்ப திருவேளை யுண்ண
நீக்கும்வலி அட்டகுன்மம் வயிற்றுக் கட்டி
நீடிக்கா தேகுஞ்சிசு வயோதி கர்க்கே. 61

இளைப்பு இருமல் காசத்திற்கு

இக்கேயில்லை புலால்பழைய சோறு மாகா
இதனாலே தீராவலி தீர்ந்தே போகும்

மிக்கலிங்கம் வெடிசீனம் சமனாய்க் கூட்டி
இஞ்சிச்சாறு விட்டரைத்துச் சாமம் நாலு
தக்கவில்லை ரவியுலர்த்திச் சீலை செய்து
தவறாமல் குக்குடத்தின் நீறும் நெய்யில்
பக்குவமாய்ப் பணவெடையைந் தேழ்நா ளுண்ண
காசமெட்டும் ஈளை போகும் இச்சாபத்தியம். 62

சித்தர் தெரிசன விதி

பத்தியுட னெனதுகோர குண்டாப் பாறை
பருநீருஞ் சுனையருவிப் பாய்ச்சல் புத்தேன்
நித்தியமும் நிறைந்திருக்கும் மலையின் சாரல்
நீரோடுங் கால்புனல்வாய் யருவிப் பக்கல்
சித்தர்களைக் கண்டிடவென் பாறை யுற்றுச்
சிதறாமல் நானோதும் மந்திரத்தை
முத்திபெறக் கண்மூடி நாற்பத் தைந்துநாள்
முயங்காம லிருந்துதோத் திரமும் பாரே. 63

தீமையைக் குகையிருக்கும் சித்தர் முத்தர்
தீவிரமாய் உனக்குவரம் தருவார் வந்து
ஊமையென்ற சங்குமையம் உதிக்கக் காட்டி
உண்மையுடன் ஓர்மொழியை உபதே சிப்பார்
ஆமையெழுத் தானதோ ராதி பீடம்
ஆதார மென்றபரை நாட்டஞ் சொல்வார்
தூமையென்ற கதிகோடு அமுர்த பானத்
தூடாடுஞ் சோதிநிலைச் சொரூப மீவார். 64

வாச்சடை யாளத்தா ளுரைத்த மந்திரம்
வழங்கிடுவேன் வையகத்தில் வஞ்ச மின்றி
நேர்பெறவே ஓம். பசு. பரபதிபக்ஷ ராஜ
நிரதிசய சித்ரூப ஞான மூர்த்தோய்
தீர்க்க நேத்ராய, கண, கம், கங், கெங், லங்
லிங், லங், லா, லீலம், ஆவ், பாவ், ஆம், ஊம்
பார்கவ்விய சோதிமய வரப்பிர சன்ன
பாத தரிசியே கோரக்கர் சரணாய நமஸ்து. 65

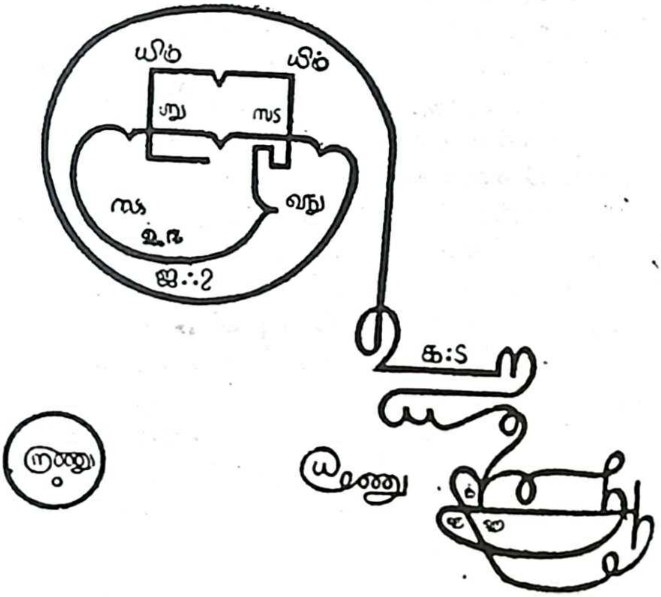
நமனறவே நானுரைத்த மந்திரத்தை
நாட்டமுடன் செபமோதிச் சித்துச் செய்து

அமைதியுடன் எந்திரத்தை தகட்டிற் கீறி
அசையாமற் கோரகுண்டாப் பாறை யெய்தி
தமதான காலடியில் மிதித்து நின்று
தவறாம லோதிடுவாய் மந்தி ரத்தை
சமர்த்தாக வாசியைநீ யிழுத்து வாங்கிச்
சாற்றிடவே சித்தர்வந் தாத ரிப்பார். 66

(காலடியில் என்பது சந்திரகலை)

சித்தர் மந்திர எந்திரம்

ஓம். பசு. பரபதி, பக்ஷ ராஜ. நிரதிசயசித்ரூப. ஞான மூர்த்தேயே. தீர்க்க நேத்ராய. கணகண். கம்கங். கெங்லங் லிங். லங். லாலீலம். ஆவ். பாங் ஆம். ஊம். பார்கவ்வி:ப ஜோதிமய. வரப்பிரசன்ன. பாததெரிஸ்ய. கோரக்க சரணாய நமஸ்து

ஆதரிப்பா ரம்மலையில் வெள்ளை மூர்த்தி
ஆனைமுகன் றனைப்பணிந்து நின்று வேண்ட
ஜோதிப்பா லுன்றனக்குச் போகர் வந்து
சோகமற ஈந்திடுவோர் சொரூபம் வேறாம்
பேதமற்ற இடந்தோறும் பிறவி நீங்கும்
தசகில்லா ஞானசித்தன் நீயே யாவாய்

நாதபர நாதசிவ சத்தி வாலை
நாதாந்த சோடசத்தின் செயநீர் காணே. 67

சோடசச் செயநீர்

காணவே ரவிபீசம் பலம தொன்று
கனமான மதிபீசம் பலம தாகும்
தோணவே வெடியைந்து சாரம் ரெண்டு
துகளறவே யீர்பத்துச் சீனம் சீனம்
நாணவே நாவியரை கல்லு இந்து
நாட்டமுடன் இலிங்கமது ஒன்ற தாகும்
புகழான கம்பிநாலு கரிதா னைந்து
-- 68

(ரவி பீசம் - ரசம் மதிபீசம் - கெந்தி.)

ஐந்துபலம் வெண்காரம் துருசு ஒன்று
அனமூங்கி லெவச்சாரம் வகைக்கி ரண்டு
மெய்மையுட னீரெட்டுச் சரக்கு மொன்றாய்
மெதுவாக வுடைத்தாட்டி வாலைக் கேற்றி
உய்யவெகு நேர்த்தியதாய்ச் செயநீர் வாங்கி
ஓடுகின்ற சரக்கதில் நீட்டி வாட்டி
அய்யமறச் சுண்ணமதாய்க் கட்டி நீற்று
அறைந்திட்டேன் கைகண்ட முறையீ தாமே. 69
ஒருமுறை யிதனைச் செப்பிட லாகா தென்று
முனிசித்தர் ஏட்டினிலே மறைத்தார் முன்னே
திரையகலும் செயநீரால் கோடி வித்தை
தொட்டதெல்லாம் ஆடிநிற்கும் தொல்லை தீரும்
விரைவுடனே வெள்ளிதனக் கீய மாற்று
வினையமில்லா தாக்கிவிடும் வேகம் மெத்தத்
தரைதனிலே தாயைநிதம் துதித்துப் போற்றத்
தாக்கிடுவேன் வெள்வங்கச் சுண்ணம் சூட்சம். 70
சூக்ஷமாகி வெள்வங்கம் பலம தொன்று
சொல்லரிசித் திப்பிலியும் பலமும் ஏழு
தாழ்ச்சியறத் திப்பிலியைத் தூள தாக்கித்
தனிவைத்து வங்கமதை யுருக்கிப் பின்பாய்
தாழ்ச்சியறத் தூளதனைக் கொஞ்சங் கொஞ்சம்
தாக்கியே வங்கமதை வறுத்தெ டுக்க
தீட்சையுயர் மணியகன்று பற்ப மாகும்
தீமையற நீற்றுச்சாறு தன்னா லாட்டே. 71

ஆட்டுவாய் நாளொன்று சாறு தாக்கி
அருணனில் இட்டுவில்லை சீலை யைந்து
தாட்டிகமாய்ச் செய்துகுக் குடத்தி லிவ்வாறு
தவறாம லைந்துமிடக் கொடிய சுண்ணம்
நாட்டிடுவாய் ஐந்தேழு ஒன்பதுநாள்
நயமில்லா மேகமிரு பத்தொன் றேகும்
பூட்டிடுவாய் வெள்ளிசெம்பிற் பத்திற் கொன்று
தாக்கயோ கங்கள்மெத்த அறிந்து தேரே. 72

தேரவே சித்தர்களைக் காணு முன்னே
தெளிவாகச் சொன்னதொரு மந்தி ரத்திற்
சாரவே பின்னிருக்கும் பேரை மாற்றிச்
சரியாக வுனக்குவேண்டுஞ் சித்தர் பேரைக்
கூறவே செபங்களாகத் தியானித் துய்யக்
குணமாகக் குறித்தபடி வருவார் கண்டு
தீரமுடன் வரம்பெறவே சொன்னேன் சித்தன்
திடம்பெற வென் னூலைவிட வழிவே றில்லை. 73

இல்லையென் னாதுசொன்னே னுலகத் தோர்க்கு
இகபரத்தி லிருந்துதினம் வாழ்வ தற்குத்
தொல்லையிலா இரவிமேகலை எழுபத் தைந்தில்
தொகுத்திட்டேன் பின்னமற்ற பேத மேக
முல்லைமல ரணிந்துமைதான் முரளி கொட்ட
மூர்க்கமிலா நமனாசத் திறவு கோல்பார்
தில்லைமா காளிவளர் கனக பிந்து
தொகுத்திட்டேன் எண்பத்தைந்தில் உண்மைதோணும் 74

தோணுதற்குச் சுண்ணமுப்புச் சித்தர் தோற்றம்
துலக்கமறச் செயநீர்பூ எழுபத் தைந்தில்
காணுதற்காய் ஓதிவைத்தேன் பேதம் போகும்
காசினியில் சீவரத்தினம் தொண்ணூற் றைந்து
பூணாகச் சோதிநாதம் எண்ப தாகும்
புகலுமதி முத்தாரம் தொண்ணூற் றொன்று
ஆணவம்போம் சித்தர்வாதம் அறுபத்தாறு
அறைந்தேன்தனித் தொகுப்புஒன் பதில்நூல் முற்றே. 75

அருள்மிகு கோரக்கரருளிய இரவிமேகலை
எழுபத்தைந்தும் முற்றிற்று.

கோரக்கர் அருளிய முத்தாரம் 91

சத்துசித் தானந்த சங்கநிதி பதுமநிதி
சாம்பவி ஸ்ரீ லாலி லுவே சாயுச்சிய ஓம்
ஒத்துஅத்வித அம்உம்ஆம் ஆத்மதன வர்ஜினி
அந்தரத்தில் நவகண்ட நித்தியமும் மூர்த்தஜெய
நிஷ்களநி ரஞ்சனி நிர்விகற்ப ஸ்தானத் துறை
ஞானபோத வதனிமுத்து நவரத்தின கிரீடதிரி
நெத்திரி - நீமொழியு ரைத்தமுத் தாரம்
ஓத அரன் உமைதாள் சரண். 1

சரணமிட் டெனதுகுரு நந்திபாதம்
சாந்ததுதி பாடிதினஞ் சிரமேற் கொண்டு
சிரமணி வீசிடப்பொன் மாலை சூட்டிக்
கேசரத்தில் லலாடப் பூட்டுகம் மாதிறந்து
திரம்பெருகத் தேவசித்தர் தாளைப் போற்றித்
தீமையறச் செந்தமிழால் உலகினர்க்கே
முரணகல முச்சுடரும் சுருள நாட்டி
முத்தாரம் தனிற் களங்கம் தீரச் சொல்வேன். 2

சொல்லரிய நமனாசத் திறவு கோலில்
சூட்சமா வெளியாகச் சாற்றி வைத்தேன்
நல்லனவாய் அவையடக்கம் நலனுற் றோங்க
நானிலத்தில் முத்தாரம் தனிற்சு ருக்கி
வெல்லுதற்காய்ச் சித்தர்களும் சூட்ச மாக
வினையமுடன் ஓதினதை விளங்கக் காட்டிக்
கல்பவகை முப்புசெய நீரின் மார்க்கம்
கிளத்திடுவேன் தேவியுமை அருள்பெற் றோங்கி 3

ஓங்கிவளர் ஓங்காரம் நாத விந்து
உமைபாதத்தின் உயர்நிலையும் உண்மை மார்க்கம்
தீங்காலே காணாமல் தேடித் தேடி
தினமகத்துப் பலதுன்பம் மிகவா யுற்று
பாங்காகப் பரிபாஷை சித்தர் முத்தர்
பாடியநூல் பார்த்துப்பல அர்த்தம் கொண்டு
மாங்குயில்தாய் உமைதாளை மறந்து வீணாய்
மதிரவிதான் இன்னதென் றறிந்தி டாமல் 4

அறிவதற்காய் அகரமுடன் உகரந் தானும்
அப்புஉப்பு ரவிமதியும் அன்னை தந்தை
தெரிவதற்காய் அப்புஉப்பு இரண்டுங் கூட்டித்
திடம்பெறவே செயநீர்முப்பு தீர்க்க மாச்சு
விரிவுடனே சித்தர்கள்சொல் சூட்சம் தன்னை
விளக்கமுடன் அறியாமல் மாண்டார் கோடி
பரிபு ரைத்தாய் திரிபுரையின் அருள்தன் னாலே
பகர்ந்திடுவேன் செயநீரின் உண்மை மார்க்கம். 5

மார்க்கமுடன் சித்தர்தாம் செப்பி வைத்த
மட்டான பாகமதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம்
தீர்க்கமுடன் தேன்மதுவாங் குடநீ ரென்றார்
திங்கள்தை மாசியுடன் பங்குனியில்
நேர்மையுறப் பூர்வபக்ஷம் பௌர்ணமி நாள்
நிறைபெருகும் பிண்டநாள் நாத விந்து
சீர்பெறவே யெடுத்திடவு மிடத்தைக் காட்டிச்
செப்பிவைத்தார் சித்தர்களும் மறைத்தே ஏட்டில். 6

ஏட்டதனில் பலபலவாம் கோடி மார்க்கம்
இயம்பிவிட்டார் வஸ்துவொன்றுக் காகச் சித்தர்
நாட்டமுடன் அவர்கள்சொன்ன வழியை யிங்கு
நாடிமாந்தர் பாராத குற்றம் குற்றம்
தாட்டீகமாய் அகத்தியமுனி கொங்க ணவர்
தன்வந்திரி வான்மீகர் செயநீர் சூத்திரம்
பூட்டகங்க ளில்லாது போக நாதர்
புகன்றார்கருக் கடைநிகண்டு ஐந்நூறு தன்னில். 7

தன்னினத்தி லுற்றமனைப் பூநீர் தன்னைத்
தானெடுத்துச் சரக்குவைக்க முப்பூச் செய்ய
பின்னமாச் செப்பியவ ரெல்லாம் வேறோ
பேசிடவு மில்லைபுவியில் என்போ லானோர்
நன்னயமாய் உரைத்தமொழி மார்க்கம் சூட்சம்
நவின்றிட்டேன் நவநாதத் திறவு கோலில்
கன்னலற முத்தாரந் தனிற்சு ருக்குக்
கழறிடுவேன் காசினியோர் பிழைத்து வாழ. 8

சத்திநீர் சிவநீர் இருக்குமிடமும் அடையாளமும்

வாழ்வதற்குச் சித்தர்களும் பூநீர் பூமி
வழுத்திவைத்தா ரல்லாது சூட்சத் தோடு

கோரக்கர் சந்திரரேகை

(தாழ்மையறச் சத்திநீர் சிவநீர் தாமும்
தாமிருக்கும் வண்மையான ஆழந் தன்னை)
ஏழ்மையறச் செப்பவில்லை மக்காள் மக்காள்
சிவஞ்சத்தி நீரிருக்கும் அடையா ளங்கேள்
சூழ்பசுமை உவர்சதுப்பு நிலத்துக் கேகிக்
கூர்மையுடன் முச்சுழிபோல் அடுப்பு வட்டம்
சூழ்ந்திருக்கும் சுழிமுனைகண் டறிந்து வெட்டிச்
சோதித்துப் பார்க்கச் சத்தி நீரே மஞ்சள். 9

மஞ்சடையி னிருவளையுஞ் சுழியாம் வட்டம்
சதுப்புநிலந் தனிலிருக்கும் அடையா ளம்போல்
தெள்ளிதமாய் அறிந்துவெட்டி நோக்கும் போது
திகட்ட லில்லாச் சிவநீரே இதுவோ வெண்ணை
கள்ளமான தைமாசி மீன மாதம்
தவளமாம் பூர்வபக்கம் பௌர்ண மிநாள்
வள்ளல்தாய் கிருபைகொண்டு பூநீர் தோண்டி
வளப்பமுடன் குழியதனில் ஊறும் நீரில். 10

நீரமுதச் சத்திசிவப் பூநீர் தன்னை
நேமமுடன் தனித்தனியாய்க் கொண்டு வந்து
சாரமுயர் பீங்கானாம் குப்பி தன்னில்
சலிப்பறவே யூற்றிவைத்து அதனுள் தானே
காரசார வீரம்அரி தாரம் கெந்தி
கனகௌரி லிங்கம் கற்பூரம் தாரம்
தீரமுயர் வெள்ளைசங்கு சிலையும் நேராய்த்
திறமையுடன் வகைக்குஒரு பலமுங் கூட்டி. 11

கூட்டித்தூள் செய்தைந்து படிபூ நீரில்
கொட்டிக்குப்பி வாய்முடி வலுக்கத் தீட்டு
நாட்டமுதல் நாலுமுழங் குழிதான் வெட்டி
நன்மைபெறப் பூநீர்க்குப்பி முடாவுள் வைத்து
தாட்டிகமாய்ப் பானைமேற் சட்டி மூடித்
தகர்ந்திடாது தூபதீபம் இட்டுத் தானே
கேட்டிடவே ஓம், ஸ்ரீரீம், ரீம், ரிங், கங்
வங்சிங்கென்று செபம்நூற்றெட்டுத் துதித்து ஓதே. 12

ஓதியபின் குழிக்குள்பானை வைத்து மேலே
உகந்துகுழி மண்ணதனால் கொட்டி மூடி

நீதியுடன் மண்டலந்தான் செல்லும் மட்டும்
நிரஞ்சனமாய் முன்னுரைத்த மந்திரத்தைப்
பூதிகொண்டு செபஞ்செய்து தூப தீபம்
புத்தியுடன் செய்துஒரு மண்ட லம்பின்
சோதித்துப் புதைத்தநீர் எடுத்து நேராய்ச்
சிவநீரும் சத்திநீரும் வேறாய் வையே. 13

வைத்தபின்பு சிவநீரும் சத்திநீரும்
வரிசையுடன் சமனெடையாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
பொய்த்திடாச் சரக்குகளில் இட்டுத் தாக்கில்
புகழுடைய கௌதாரிப் புடத்தில் நீறும்
மெய்த்திறங்கள் உற்றவுயிர்ச் சரக்கு எல்லாம்
மேவுமிந்தச் செயநீரால் மடிந்து கட்டும்
உத்தபதி உயர்நிலையாய் முனிவர் சித்தர்
ஓதிவைத்தார் மர்மமுடன் உலகி னோர்க்கே. 14

உலகறிய நமனாசத் திறவு கோலில்
ஓதிவைத்தேன் சத்திநீர் சிவத்தின் நீர்தான்
நலமுடனே இருக்குமிடந் தானும் இரண்டு
நன்னயநற் கிணற்றுரிமை வளமும் சொன்னேன்
பலனதனாற் கோடியுண்டு மறைத்தார் சித்தர்
பயன்பெறவாய்க் குடநீரின் உண்மை தானும்
தலமறியத் திறவுகோல் திறந்து காட்டித்
தாக்கிவைத்தேன் அதைக்குறுக்கி முத்தாரத்தில். 15

இல்லறமும் நல்லறமும் இலங்கி வாழ
இருந்தகத்தில் இருந்தபடி இருந்து ஏற்கச்
சொல்லறிய அத்தன்நந்தி சைதன் னியத்தில்
சூட்சநிலை யறியாத மாந்தர்க் கெல்லாம்
வெல்லுதற்காய் வினையமறத் தெளிவாய் யானும்
விளம்பிடுவேன் சத்திசிவச் செயநீ ருண்மை
அல்லலறும் அதுதன்னால் கோடா கோடி
அனந்தவித்தை காயகல்பம் அதுதா னாச்சே. 16

ஆச்சென்ற அரனவரும் ஆணும் பெண்ணாய்
அகிலமதில் உருவாக்கி யமைத்தார் நம்மை
பேச்சுரிய வோர்சதுப்பு நிலமு மக்காள்
பெருமையுற்ற கோவானூர் ஏரி தன்னுள்

தாழ்ச்சியில்லாக் குண்டுமணி யம்மன் கோவில்
தானதற்கு எதிரிலே பூநீ ரென்று
சூழ்ச்சமுடன் அகத்தியரும் செப்பி வைத்தார்
சுகிர்தமுடன் கோவிலுவர் அறியச் சொல்வேன். 17

வேனவராய்ப் பெண்ணுருவாய் விதிப்பி னாக
விளங்கிடும்நம் பாரியம்மன் அதரங் கோவில்
தானமல்குல் முன்னணைப்புச் சேர்க்கை நாதம்
தானவளின் மூலபதி உவர்நீர் உப்பு
ஈனமில்லா இடம்ஏரி நிலம்ச துப்பு
பூநீரும் பூக்குமுவர் ஆண்பெண் ணுள்ளே
ஞானகல்பம் காட்டிலில்லை வீட்டில் உண்டு
நயவாத சித்துபதி நீதா னாச்சே. 18

ஆச்சென்ற அகத்தீசர் குருச்செய நீர்மிக்
கறுபதுக்குள் சூழ்ச்சமது சொன்னார் பின்னும்
பேச்சின்றி நிகண்டதற்குள் முடிவைச் சொன்னார்
நீச்சலற நந்திதேவர் பூநீர்ச் சூத்திரம்
நிலம்பெறாத எண்பதுக்குள் விளங்கச் சொன்னார்
பாச்சலுறப் பாம்பாட்டி கல்ப சூத்திரம்
பகர்ந்திட்டார் நூறதனில் தெளிவாய் என்போல்
போல்வரையாய் உரோமரிஷி பூநீர் முப்பு. 19

நூலது வாய்நூற் றிருபத் தொன்றில்
நால்யோனி பேதவகை காட்டி நன்றாய்
நாதாந்த அவனிபேத வகைகாட்டி நன்றாய்
நாதாந்த வரைதிறந்து செயநீர் தானும்
மேல்நிறையாய் உரைத்தென்போல் விளக்கத் தோடு
மேவுஉப்புச் செயநீருண் டாகும் பாகம்
சூல்விளைமை சுழிபூமி உவர்ப்பு ஆண்பெண்
என்றறியச் சுத்தநிலை யுரைத்தா ரையன். 20

அய்யமா வதுகண்டு தெளிந்து தானும்
அன்புடனே குருநந்தி பொழிவு வாக்காய்
மெய்மையுற யோகதலத் திரிகா லங்கள்
உமையரனார் தெரிசனமும் உளவாக் கேற்றே
உய்பரையின் நாட்டமதால் உகந்து உள்ளாய்
ஓதரிய பூச்செயநீர் உண்மை மார்க்கம்

செய்வகையும் அடைவழியும் சிறப்புற் றோங்கச்
செப்பிடுவேன் மக்கள்பதி நீடித் தோங்கும். 21

செயநீருதிப்பின் வளமை

ஓங்கும்ஓங் காரச் சுழிமுனைவாதம் - உயர்
உப்புச்சலம் நிறைந்தசட போதம்
தாங்கும்ரவி மதிகொள்ளழல் நீதம்
தாவிதரித் ததுபஞ் சபூதமுயர் கீதம்
கீதம்பரை யினுடலாட நாட்டங் - கிளர்
கிங்கிணி எட்டு இரண்டு அ உ, தேட்டம்
பேதமெனும் அகரம்ரவி யோட்டம் - பின்னும்
பிங்கலை உகரமதி தான்விசை யாட்டம். 22

ஆட்டம் சுழிமுனை இந்நதி பீடம் - மூன்றும்
அமைந்த குண்டலி எழுபதி மாடம்
தேட்டம் நிறைந்தபீஜ யோனி கூடம் திகழ்
தித்திக் குந்தேன் அமுதக்கிளி யோடம்
ஓடநதி மூலப்பதி நாடே - உவர்
உப்புமல சலமெய்சோதி வீடே
சாடலில்சாயச் சரக்கான கூடே - அதில்
சந்தையின் பேட்டை நிறைவான காடே.

காட்டினில் ஐவர் தினங்காவல் சீரு - அதில்
கலந்துகாத் தோணி சுழன்றோடு மாறு
நாட்டிகப் பசலை மன்னுயிர்மேரு - கரை
தானில்லை யதற்குப்பேர் உமையன் ஊரு
ஊருக்குள்ளே சதுப்புநிலம் உண்டு - அங்கே
ஊறுங் குமுழிபொங்கி விளைவ துண்டு
காருலாவும் பரியரவம் தொண்டு தினம்
களத்துப்பூ விதுபூக்கும் மாதுளை வண்டு.

வண்ட தினங்களின்றியெழுந் தாடும் - சோதி
வட்ட வடிவத்து டனுயர்ந் தோங்கும்
திண்ணம தாகவடிமுடி கூடும் - திசை
தேனமுர்த்த உவர்ப்புப்புனல் நாடும்
நாடும்படிக் குவர்நிலம் நாட்டு - சிவம்
சத்திசெயநீர் கைக்கொண்டிடு வேட்டு

வீடுதனி லிருந்துருப் போட்டு - திரை
நீக்கிவாங் கிக்கொள்ளுன் பெண்ணாளைக் கேட்டு.

கேட்டுநீவாங் கிடவும்கெடி யாச்சு - அதைக்
கிளறி விரிக்க எளிதாக்கும் பேச்சு
நாட்டுணரக் காணுங்கண் டறியலாச்சு - செயநீர்
அகத்திலிருந் தெடுத்துருப் பாச்சு
பாய்ச்சிப் பருகியாணும் பெண்ணுமென - இந்தப்
பாரில் படைத்தாரையன் நம்மையிணை
தாழ்ச்சிக ளின்றித் தருவயனுமுன் - தக்க
அமளியில் உண்டுவருப்பு உணர்வு காண.

கணவரை நாட்டமுற் றணையும் - போதுசூல்
காதலி கொண்டிடுவாள் புவி மீது
இனமதினம் உற்றிருக்கும் போது - செயநீர்
இதுமதித் துக்கொளப் போது
ஏதுஎன்னாது சித்தர்பல வாகி - நானும்
இயம்பினார் பரிபாஷைத் தெளிவாகி - வாது
இன்றிக்குட நீர்க்கு ரித் தாதி - நவ
நாதத்திறவு கோலில் நெறி யாகி.

நெறியுடன் அறைந்திட்டேன் தெளிவாகப் பின்னும்
நிகழ்த்திடுவேன் முத்தா ரத்தில்வினை போக
தெரிவையின் உவர் சலநிறை போக - ஆணும்
பெண்ணுற்ற முப்புபதி தேக
தேகத்துள் நிறைந்துபஞ்ச கோசம் - தினம்
க்ஷீரத்தி லில்லைபரி மூர்த்திகள் வாசம்
சோகமுற வமுதகுண நேசம் - உற்று
சோதி (யாம்) யுன்னுள் காரசார பாசம்.

பாசமுறத் தைமாசி பங்குனி மாசம் - பூர்வ
பக்ஷத்தமு தூறல்விந்து நாதம்
கோசபீசமே வழியுவர் போதம் - வரும்
கோசலங்கண் டுண்ணநற்பிர சாதம்
சாதகம் உவர்ப்புமுண்டு துவர்ப்புமுண்டு - மன்பதைக்குச்
சாற்றினார் சித்தர்களும் நூலிற் கண்டு
பேதமில்லாமல் யானும்பண்டு - இந்தப்
பூவில்எல் லோருங்காண உரைப்பேன் விண்டு.

விண்டிடுவேன் பூச்செயநீர் வினையமறந் தானே
நாதவிந்து முயர்கெந்த முவர்ப்புணர்வு கண்ணே
அண்டபிண்ட மாயுடல் உயிருமுப்புத் தேனே
ஆணும்பெண்ணு மாயிலங்கி உற்றநிறை - வீணே
கொள்கைதனைக் காணாது அலைந்துதவிப்ப தேனோ
இந்தப்பாரினி லேமூவரும் அமைத்துரைத்தர் காணே
காணுதற்காய் மூவர்களும் பெண்ணைச்சுமந் தேற்று
மீத காரணமாய் மங்கையரை யடைந்ததேனோ சாற்று.

பூணுலகில் பூச்செயநீர் பூமிதனி லேற்று - உவர்
உவருப்புச் சலமென்று சொல்லி வைத்தார் - கூற்று
நாணுதலு மில்லாதுயர் சதுப்புநில முற்று - அங்கு
நாடிப்பூநீர் விளைவுண்டதை எடுக்கச்சொன்னார் மாற்று
தோணுஞ்சர்ப்ப முண்டங்கது தீண்டிவன முற்று
மாண்டுபோவா ரெனச் செப்பினா ரென்போ லார்துதிப்பேற்று
ஏற்றுதற்காய் இந்நிலத்தில் இயம்பிடுவேன் கொஞ்சம் உயர்
இல்லறத்தில் நல்லவைகள் உண்டுயாவும் நெஞ்சம்
போற்றுதற்காய்ச் செயநீர்பூமிக்குள்ளில்லை தஞ்சம் - நிலை
போதமுற்றே வாதமுடன் வைத்தியங்கள் மிஞ்சும்
மேற்றணிவுரை யாய்வுகளால் மிடிவறுமையற்றுக் கொஞ்சம்
பொல்லாத் தீமையுற்ற கோடான கோடிநோய்
ஆற்றுகளுள் தஞ்சும்மாற்றி மறலியுட கொட்டம் - ஓங்கா
தஞ்சும்மகிழ் மாதரசி மொய்வாள்சட மிருந்து.

பலமிஞ்சும்

மிஞ்சிவரும் யோகஞான சித்துநிறை தேட்டம் - இந்த
மேதினியிற் பூச்செயநீர் அறிந்தால்எம னாட்டம்
அஞ்சுபஞ்ச பூதமுன்னுள் நிறைந்திருக்கும், நாட்டம்
அதையுணர்ந்து பூச்செயநீ ரறியாதேனோ - வாட்டம்
பஞ்சமா காரணபேதை வாதிகளின் கூட்டம் - உற்ற
பாதைசித்தர் சொன்னவழிமாந்தர்காணாரே தேஷ்டம்
வஞ்சமாச் சொல்லிடுவேன் வையகத்துய் கோஷ்டம்
வலுவாக பூச்செயநீர் உணர்ந்தோங்கமெய் யபீஷ்டம்

பூச்செயநீர் இன்னதென்றும் எடுக்கும் முறையும்

இஷ்டமுடன் பிரபலங்கள் நிறைந்து ஓங்கப்
பேதமறச் சொல்லிடுவேன் பிழைத்துற் றுய்ய

கோஷ்டம்நிறை குவலயம் காணக் கொள்கைமேல்
குறிப்புடனே பூச்செயநீர் இன்ன தென்றும்
தாஷ்டிகமாய் ஓதிடுவேன் தகர்த லின்றித்
தக்கபரி யாட்சூழ ஆண்பெண் கூறாய்
பீஷ்டமுற்று வந்தநிலைப் பெருமை காணப்
பேசிடுவே னினியபல பவங்கள் தீர. 24

நீங்கிடாதுன் மனைவியுடன் நீயும் தானே
நிலைபூர்வப் பௌர்ணமிநாள் அன்று கேளாய்
திங்கள்பகல் முழுவதுமே உணவ தின்றித்
தெள்ளிதமாய் இரவில்பழம் ஆவின்பா லுண்டு
பாங்குறவே துயின்றுவிடி காலந் தன்னில்
பகருமாண்பெண் சிறுநீரைத் தனித் தனியாய்

உகந்து பாண்டத் தூற்றியடுப் பேற்றிக் காய்ச்சே. 25

காய்ச்சிடவே இவ்விதந்தான் மூன்று திங்கள்
கருதிப்பயன் பெறவினிய விரதங் கொண்டு
ஆட்சிதமாய் அமுரியேற்றுச் சுகமுய் வாகச்
சொற்பயனாய்த் தெரிந்தெடுத்து அமுரி உப்பு
தாழ்ச்சியறத் தனித்தனியாய்ப் பலமு மொன்று
தாக்கிடவே இருஉப்பு ஒன்றாய்க் கூட்ட
ஆட்சியுறச் சத்திசிவ உப்பி தாச்சே
அறிந்திடவே வீட்டுப்பு இரண்டீ தையா. 26

ஐயமறக் காட்டுப்போ சோற்றுப் பாகும்
அவ்வுப்பைச் சிப்பிநீரில் கரைத்தி றுத்து
மேன்மையுறத் தீயெரித்து உப்பை வாங்கி
மேவுமொரு பலமந்த வீட்டுப் போடே
தூய்மைபெறச் சேர்த்துக் கல்வத் திட்டுப் பின்னும்
தெரிந்தரை கார்பொருது நீற்றுச் சாற்றால்
நொய்மையற வறுத்தெடுக்கக் கட்டிப் பூக்கும்
கோணாமல் கல்வத்தி லிட்டுத் தாக்கி. 27

தாக்கியரை சிப்பிநீர் நீற்றுச் சாறும்
தவறாமல் சமன்கூட்டித் திரிநா ளாட்டில்
பாங்குபெற வில்லைதட்டிக் காய வைத்துப்
பதறாமல் சில்லிட்டுச் சீலை செய்து

நோக்கிடவே யிருபது பலத்தெ ருவில்
நுண்மைபெறப் புடமிடுவாய் இவ்வா றாக
ஆக்கியரைத் தெடுத்துப்புடம் பத்துத் தீரே
அன்புடனே உப்புகட்டிக் களிம்ப தேகும். 28

ஏகியபின் புடமிட்ட வுப்பது தான்
இயற்கை பலமிரண்டு நிறுத்தெ டுத்து
பாகிதமாய்ச் சீனச்சுண்ணம் பலம தொன்று
பண்புடனே காரச்சுண்ணம் பலமும் ஒன்று
போகிதமாய்ச் சூடச்சுண்ணம் அரைப்ப லந்தான்
இயங்காமல் அண்டச்சுண்ணம் பலமும் ஒன்று
நோக்கிடாய் விந்துச்சுண்ணம் பலம தொன்று
நிறைவீரச் சுண்ணமொரு பலமும் கூட்டே. 29

கூட்டியரை நவநாதத் திறவு கோலில்
குணமாகச் சொன்னகுட செயநீர் விட்டு
நாட்டிநால் சாமம்விட்டு நன்றா யாட்டி
நலிப்பறவே வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி
மேட்டிமையாய் அகலிலிட்டுச் சீலை மண்தான்
மெதுவலாய் ஐந்துசுற்றி ஈரைந் தான
தாட்டிகமாய்ப் புடமிடுவாய் இவ்வா றைந்து
தணந்திடாப் புடமிடவே கொடிய சுண்ணம். 30

சுன்னமதால் கோடிவித்தை குருவி தாச்சு
குணமுடனே சோதிக்கப் பதினா றாகும்
கன்னலாம் பலபிணிகள் ஓடிட மாற்றும்
காணாமல் திசைதப்பி யன்றே போகும்
பின்னமறக் காயமது கற்றூண் போலாம்
பிரமவிதி மாறிஆயுள் வளர்ந்தே யோங்கும்
நன்மையாய் யோகஞான சித்து தீர்க்கம்
நாதாந்த வீடதுவும் நிலைத்துப் போகும். 31

நிலைப்பதற்காய்ச் செயநீரென்ற வுண்மை தீர்க்கம்
நீணிலத்தில் சித்தர்சொன்ன மறைப்பை நீக்கித்
தலையெடுத்து ஓங்கித்தரை மனுக்கள் வாழத்
தற்பரையாள் தேவியரன் அருளுண்டாகக்
கலைரவியும் கற்பத்தேன் கலந்துள் ளாகக்
கருணைபரப் பிரமமகிழ் பூர ணங்கள்

மலையேறித் திரிந்தாலங்கு கற்ப மேது
 மாதுமங்கை யருகிருக்கச் செயநீர் சூட்சம். 32

செயநீரின் வகை விளக்கம்

சூட்சமெனுஞ் சூட்சமதி லாட்சிமிக வாக
 என்போலசித்தர் ஓதிவைத்தார் நூலின்குறை போக
சாட்சியுடன் சித்தர்சொன்ன கபடகற்றிப் போக - இந்தக்
 காசினியில் எல்லோரும் பிழைத்திடத்தென் பாக
ஆட்சியுடன் வாழ்ந்துபலன் பெற்றிடமுன் பாக
 அரனம்பிகை இருதாளேற்று ஓதுவேன்மெய் யாகத்
தாழ்ச்சியின்றிச் செயநீரில் தையல்பாரி யாகத் - தரை
 தானுதித்துன் னகத்திருக்க அறியாதேநொய்வாக. 33

உய்யப்பரி பாஷைசித்தர் ஓதியநூல் கண்டு - நீங்கள்
 உணர்ந்துணர்ந்து பார்த்திடாது அலுத்துப் பலதொண்டு
செய்துநிமை ஏற்றிடாது சிக்கனமும்கொண்ட - நலனும்
 சீரழிந்து காணாமலே அலைந்தலைந்து - பண்டு
மெய்மையுடன் அறிவதற்காய்ச் செப்பிடுவேன் இன்று - மிகு
 மேவுமாது கருக்குடநீர் கிடைக்காவிடி லன்று
துய்யமேஷம் துணிக்கவதன் குடற்பையைக் கொண்டு - அதன்
 உள்ளிருக்கும் குடற்சலநீர் எடுத்துக்கொள்ளல் நன்று

நன்றுடனே குட்டிகுடநீர் சிப்பிபூவை நீரு - சமன்
 வகைக்கு அரைப் படிதான் சார்ந்திடவே சேரு
கன்னலறப் படியொன்றுதான் திருநீற்றிலைச் சாறு - நீயும்
 கலந்துஒரு நாள்நிலவில் வைத்தெடுத்துப் பாரு

 உயர்பூச்செய நீரென்றதை உரைக்கலாகும் தேரு
வண்மையுடன் குட்டிப்பைநீர் கிடைக்கா விடில் - சீரு
 இங்குவமுத்திடுவேன் செயநீரொன்று வாதையதைப்பின் வேறு.

செயநீரின் முறை

வேருமில்லை தூருமில்லைவினையமில்லை மாது - தன்னோ
 டுற்றுச்சேர்க்கைச் சரசலிலை யாடியபின் போது
ஆடுதலால் அவளும்நீயும் பேயும்மூத்திரக் கோது - நீரைத்
 தனித்தனியாய் எடுத்துவகைக்குக் காற்படிசேர்தப்பாது
சீருரிமைச் சிப்பிசவம் அரைப்படியிப் போது - கூட்டி
 நீற்றிலைச்சாறு படியொன்றுதான் கலந்திடும்போதீந்து

பெருமையுடன் கலந்து நீரையுமெய்ப் போது - பின்னும்
நிலவில் வைத்து எடுத்துக்குப்பி தனிலடைத்து வதை.

அரை தவறில்லாத் தூமைநிறம் காரம்மெத்த வாகும்
ஊன்றிச் சரக்குகளில் விட்டரைத்துப்புடமிடச் சுண்ணமாகும்
பலம்பெறவே செயநீர்மூன்று உரைத்தேன் உயிராகும் இத்தால்
பாவதோஷ மற்றுஉயிர் நிலைத்துத் தீமையோடும்
குவலயத்தில் யானுரைத்த செயநீர் மூன்றுள்ளாகும் - கிட்டி
எந்தெந்தச் சமயத்திற்கதற் கேதுசெய் யுசிதமெய்யாகும்
கவனமுடன் கைமுறையாய் ஔஷதம்செய்ய லாகும் - நானும்
கண்டறிந்த முப்புசெயநீர் இதுவேவினை யேகும்.

ஏகிவிடும் எமன்வாதையும் இல்லைபுவி மீதே - முற்றும்
தோணும்பல விஷயங்களும் நூன்முறைதப் பாதே
பாகிதமாய்ச் செயநீர்விட்டுச் சரக்கினைமுப் போதே - ஆட்டிப்
பக்குவமா மண்மறைவில் புடமூன்றுபிச காதே
மோகிதமாய்ப் போட்டெடுக்க ஓடுஞ்சரக்கப் போதே
கட்டுஇறுகும் கருதியதின் பின்புடம்பொய் யாதே
தாகிதமுற் றேயுரைத்தேன் தகாத லறவிப் போதே - சொல்
மாக்கமுடன் செய்யில்குற்றம்வாராதுபோம் சூதே.

சூதுடனே ஏட்டில்சித்தர் முறைவழியைக் காட்டிப் - பின்னும்
சூட்சமுடன் மறைத்துவைத்தார் அகளமுறப்பாலூட்டி
வாதின்றி வழக்குமின்றி யவரோதமெய் கூட்டி
வழிமார்க்க முடன்எல்லாரும் பிழைத்தோங்கக் கால்நாட்டி
மாதுகுடநீர் சிறுநீர்சிப்பி மேஷுகுடநீர் பூட்டி - மேவும்
சத்திசிவ செயநீர் சதுப்பு நிலத்துள்ளதென (ப்பெயர்) மாற்றி
தீதுமுற்று மகலச்சித்தர் தேவர்திருத்தா ளேற்றில் - என்றும்
செயம்பெறவே யுரைப்பேன்முப்பு மார்க்கங்கொள் மலர்சூட்டி

சூட்டிவைத்தார் அப்புஉப்பு இரண்டதனா லாச்சு
உவர்முப்புநீரைக் குருமுடிக்க மறைந்தார் சித்தநீ ராச்சு
வீட்டுப்பு இரண்டுடனே காட்டுப்பே ஒன்றாச்சு - பின்னே
விளக்கமுடன் ஓதி வைத்தேன் வினையமறப் பாய்ச்சி
தாட்டிகமாய் முப்புமுடித் தோன்பெரியோ னாச்சு - இந்தத்
தாரணியில் என்செயநீர் இன்றேல்முடி வாச்சு
ஆட்கூட்டமிட்டு வாதமக்கள் கெள்ளைபோகும் பேச்சு - வீணாய்க்
கூட்டிக்கெட்டார் தவயோகியும் முப்புமுடியான் சாட்சி

முப்புக் குரு முடிப்பு

பான்மைபெற வுரைத்திடுவேன் மக்காள் மக்காள்
பலிதமுற முப்புகுரு முடியு மார்க்கம்
மேன்மைநிலை யடைவதற்காய் உமையாள் பாதம்
ஓதசெப தியானபதி நிட்டை யோகம்
ஆன்மமுயிர் ஜடாநிலையும் நிலைத்து ஓங்க
அறிந்திட மெய்வாசி யறிவிலுற் றாட
தேன்புகழ்மா தவமேவித் தனங்கள் கொஞ்ச
-- 34

உண்ணுதற்காய் உன்மனைவி விலக்க நாள்தொட்டு
உகந்துஅவள் திரிநாளும் பெய்யும் மூத்திரம்
தன்மையுடன் முடாவொன்றில் தவறா தேற்றுத்
தணியவைத்துத் தையலுடை அமுரி தன்னைத்
திண்ணமுடன் அடுப்பிலேற்றித் தீயெ ரிக்கத்
திறம்பெருகும் நாத சத்தியுப் பாச்சு
எண்ணதிகப் பலிதமுடன் நீதான் பெய்யும்
இயல்பான மூத்திரத்தை ஏற்றுக் காய்ச்சே. 35

காய்ச்சி இந்தஉப்பு சிவத்தின் உப்பு
கருதரிய சிவவுப்பு சத்தி யுப்பு
தாழ்ச்சியற வகைக்கி இரு பலமும் கூட்டித்
தவறாமல் கற்பூரம் பலம் ஒன்று
பாய்ச்சிடு மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத் திட்டுப்
பதறாமல் பூங்கதலித் தண்டுச் சாற்றால்
காய்ச்சியரை நிகழ்த்தியதை மூன்று நாள்தான்
வில்லைதட்டி ரவியுலர்த்தி யின்னுங் கேளே. 36

கேள்மகனே கதலிமட்டை யதனில் வில்லை
கிருபையுடன் வைத்துச் சுற்றிச்சீலை மண்தான்
தாழ்மையுற மூன்றுசுற்றித் தகர்ந்தி டாது
தக்கநிறை மண்மறைவில் புடமும் மூன்று
ஏழ்மையறப் போடுடனே கட்டிப் பூக்கும்
இனிமையுற வில்லையேற்றுக் கல்வத் திட்டு
ஊழ்வினைகள் அகலுதற்காய் நான்தான் சொன்ன
உகந்ததொரு பூச்செயநீர் விட்டு நாள்தான் 37

மூன்றுநாள் அரைத்தெடுக்கச் செயந்தான் கேளு
முத்திரையாம் சிகாரசிங் கெனச்செ பித்து
பான்மையுற அரைத்து எடுத்து வில்லை
பக்குவமாய் ரவியுலர்த்தி அகலில் வைத்து
மேன்மைபெறச் சீலைமண் வலுக்கச் செய்து
மேவுபதி இருபத்தாம் பலத்தெருவில்
ஆன்மமுறப் புடமிடுவாய் இவ்வா றைந்து
ஐம்புடந்தான் இட்டெடுக்க வில்லை பூக்கும். 38

பூத்தவில்லை முப்புவாகும் புனித மாகும்
புகழ்பெரிய இன்பநிலை யடையக் காட்டும்
மாத்ததிகம் மாத்ததுவும் மகிழ்வுன் சோதி
மங்கலமும் நிறைந்துபதி மேன்மை தங்கம்
கூத்தனைய கூற்றுவனை வெல்ல லாகும்
கோடிபல நோய்களும் அரிசி எடைதான்
ஏத்தமுடன் பத்தியமாய் ஆவின் நெய்யில்
இனிமையுற மண்டலந்தான் உண்ணல் நன்றே. 39

நன்றுரிய வாசியது சுழித்தே நிற்கும்
நண்ணுமுயிர் நீங்காது காயம் கற்றூண்
பன்னமறத் தீர்க்கமுற்று அழல்மண் தின்னா
பேதங்கள் அற்றுயோகம் ஞான சித்து
கன்னலறத் திடமாகும் ககனம் பாயும்
கருணைபெற ஆனந்த அமுதம் பொங்கும்
உன்னியிந்த முறைவிட்டே றில்லை சித்தர்
உகந்துசொல்லிப் பலவிதமாய்மறைத்தார் கண்டே. 40

நவநாதத் திறவுகோலில் (நமனாசத் திறவுகோலில்) சொன்ன நவதசாமிர்த மெழுகரைக்கச் செயநீர் முறை கூறியது.

கண்டறிய நவநாதத் திறவு கோலில்
கருதிநவ தசாமிர்த மெழுகு சொன்னேன்
அண்டிமெழு காட்டச்சிப்பிப் படிநீ ரொன்றில்
சாரம்வெடி வகைக்கரை யிட்டதண்ணீர் தன்னில்
மிண்டியரை நாளைந்து அரைத்தெ டுத்து
(வகைக்கு அரை) ஒவ்வொன்றும் அரைப்பலம்)
மேன்மைபெற அம்மெழுகில் இருப லம்தான்
கொண்டுஅதற் கையரைதான் வாளம் சேர்த்துக்
குறிப்புடனே முன்னரைப்பு நீரா லாட்டே. 41

ஆட்டியிருந்த மெழுகதனை வேறா யேற்று
அரியஇரு உழுந்தளவு வட்டுள் வைத்து
மீட்டியுண்ண விரோசனமும் ஆகும் - மிக்கு
மேவிடிலோ மோரன்னம் அருந்த நிற்கும்
தாட்டிகமாய் ரோகமுற்ற பேர்களுக்குத்
தகர்ந்திடா திரிநாளும் இட்டுப் பின்னர்
மேட்டிமையாய் வாளமிடா மெழுகு தன்னை
இருஉழுந்தின் அளவுண்ண அனுப்பா னங்கேள். 42

கேள்பதியாய் வாளமிடா மெழுகு தன்னைக்
கிருபையுடன் அனுப்பானத் தருந்து மார்க்கம்
தாழ்மையற வாசகமாய்ச் செப்பு வேன்கேள்
தக்கநிறை யளவுடனே தகைமை யுற்று
வாழ்ந்திடவே வாளமிடா மெழுகு அருந்த
வசனிப்பேன் அவ்வகையாய் அருந்தி ஏற்கில்
ஊழ்வினைகள் அற்றுவிடும் குட்ட நோய்மற்
றுகந்தபல பிணிகளும் விஷங்கள் தீரும். 43

****

*****

உரைநடை

நோய்களுக்கு வாளமிடா மருந்து ஈயவும் அனுப்பானமும் கூறியது.

சுரம் 64க்கும் சுக்கு அல்லது இஞ்சிச்சாறு ஒரு பணவெடை மருந்து ஈயத் தீரும்.

இருமலுக்குக் கடுக்காயைத் தண்ணீர்விட்டு நசுக்கிப் பிழிந்து நீரில் ஒரு பணவெடை கொடுக்க.

இரத்தமூலத்துக்குப் பசுவின் வெண்ணெய்யில்.

பாண்டு, மகோதரம், பெருவயிறு, நீராமை, இவைகளுக்கு, மிளகு வெள்ளை வெங்காயம் அரைத்து மெழுகில் ஒரு பணவெடை வைத்துக்கொடுக்க. ஐந்து ஏழு பத்து நாள் வரைக்கு கொடுக்கலாம்.

மேகம், குட்டம், சூசிகாவாதம் இவைகளுக்கு நொச்சிச் சாற்றில் 3 நாள் கொடுக்க.

கோரக்கர் சந்திரரேகை

4400 நோய்க்கும் சன்னிவகை 18க்கும் சுழற்சிக் கொடி, முசுமுசுக்கை, நொச்சி இவைகளைச் சமனெடையாய் எடுத்துத் தட்டிப் பிழிந்து அதில் பணவெடை கொடுக்க.

சூதகவலி நின்று கருப்பம் உண்டாக அரசங்கொழுந்தை ஆவின் பால் விட்டரைத்து விலக்கமான காலத்தில் 3 நாள் கொடுக்க.

அட்டநாகம், சர்ப்பக்கடி நஞ்சுதீர நாவற்கொழுந்து விராகனெடை ஒன்று, மிளகு விராகனெடை ஒன்று இந்த இரண்டையும் சேர்த்து அரைத்து வெற்றிலைச் சாற்றில் கரைத்து மூன்று பணவெடை மருந்து கொடுக்க நஞ்சு இறங்கிவிடும். துன்பம் தீரும்.

விரியன் பாம்புகடிக்குத் தாளியிலையும் அவுரி இலையும் சமன்கூட்டி அரைத்து ஆவின்வெண்ணெய் கலந்து இரண்டு பணவெடை மெழுகு சேர்த்து 3 நாள் கொடுக்கத்தீரும்.

நீர்க்கட்டுக்கு மிளகு பொரிகாரம் இரண்டையும் பொரித்துக் கற்கண்டு சேர்த்து ஆவின் நெய்விட்டுக் குழப்பி யொரு பணவெடை மருந்து ஈயத் தீரும்.

விஷபாண்டு வீக்கத்திற்கு திரிகடுகு நொச்சிச் சாற்றிலரைத்து 5, 7, 9, நாள் கொடுக்கத் தீரும்.

மேகச்சூடு 21 நொச்சிச் சாற்றில் 3 நாளைக்கு வாளமிட்ட மருந்தை இரண்டு உழுந்தளவு கொடுத்துப் பின்பு வாளமிடா மருந்தை இரண்டு உழுந்தளவு மிளகும் மருதோன்றியிலையும் அரைத்து வைத்துக் காலை மாலை 48 நாள் உண்ணக் குட்டம், குறைநோய், வெண்குட்டம், சளி, சுரம், அட்டகாசம், கண்டமாலை, அட்டகுன்மம், பாண்டு, காமாலை, சோகை, மகோதரம் நீங்கும்.

இந்த மெழுகுக்குப் பத்தியம் இல்லை, பெண்போகம் கூடாது. வெள்ளாட்டுக்கால், தலை, கறி, சூப்பு சேர்க்கலாம், நோயாளிக்கு 3 நாளைக்கு மெழுகு கொடுத்து நிறுத்தித் தலைக்குத் தண்ணீர் விட்டு வைத்து பின்பு மருந்து கொடுக்க வேண்டியது. இவை நிற்க. சுரவிமேகலையிற் சொல்லியுள்ள குருமெழுகை இதேபோல் அனுப்பானங்களில் கொடுக்க எல்லா நோயும் நீங்கும்.

சூதகக் கட்டிற்கு செங்கத்தாரிப் பட்டை பலம் 2. சூரத்தாவாரை பலம் 1, கருஞ்சீரகம் பலம் 1/2. சுக்கு பலம் 1/2, இவையெல்லாம் இடித்துச் சட்டியிலிட்டு இரண்டுபடி தண்ணீர்விட்டு 1 படியாகச் சுண்டச் காய்ச்சி வைத்து ஒரு பணவெடை வாளமிட்ட மருந்தைக் கருப்புக் கட்டியில்

கொடுத்துப்பின் அதன்மேல் மேற்படி கசாயம் சாப்பிடச் செய்ய பேதியாகும், 3 நாளைக்கு இவ்வாறு கொடுக்கக் கட்டுப் பட்டிருந்த சூதகம் உடைந்துவிடும்.

தீருதற்காய்ச் சரக்குவகை சுத்தி செய்யத்
திறமையுறும் மேஷநீர் படிதான் இரண்டு
பெருநிதியாய்க் கொண்டு சட்டி யிட்டுப்
பெருமைபெறச் சரக்கைத்தோ ளாந்திரமாக்கிக்
கூருடைய நீரில்படாமல் தொங்க விட்டுக்
குணமாக நீர்கண்ட எரித்தெ டுக்க
வீறுடைய சரக்குக்கட்டி வேகம் போகும்
விகற்பமுற ஆட்டுநீர் கிடைக்கா விட்டால். 44

விட்டுவிடா நீபெய்யும் சிறுநீர் கொண்டு
வினையமறச் சரக்குகளை முன்னம் போலத்
தட்டலறத் தோளாந்திரம் கட்டித் தூக்கித்
தாண்மைபெற நீர்கண்ட எரித்தெ டுக்கக்
கட்டிவிசச் சரக்கினிட கொடுமை நீங்கும்
கருதியே நீ எடுத்த சிறுநீர் உப்பை
திட்டமுடன் செய்மெழுகு பற்பந் தன்னில்
திடம்பெறவே சேர்த்திடுவாய் மேன்மை யாகும். 45

ஆகுதற்காய் எரித்த வுப்பை எறிந்தி டாதே
அந்தவுப்பைச் சேர்த்துச் செய்த மருந்தோவேகம்
பாகுடைய உன்கைமருந் தருந்தி னோர்கள்
பட்சமுடன் உன்றனக்கு வசிய மாவர் (கள்)
வாகுடைய செருசெருப்பு இல்லா விட்டால்
வசியமுடன் வைத்தியமும் பலிக்கா தையா
மீகுணத்தில் இதுவுமுறை விளக்கம் சொன்னேன்
மேதினியில் எல்லாரும் பிழைத்து வாழ. 46

வாழ்வு பெற்றிடக் காயகற்பநல் லுப்பு சஞ்சீவி - உயிர்
வாமபூஷண தானமுற்றணி வர்கள் மெய்மேவி
சூழ்ப லனுயர் சுத்தசைதன்னிய சுன்னநிறைதாவி - உப்பின்
சூட்சமம் கண்டதில் கரிப்பூரல் நீங்கக் கழறுவேன்கூவி·
ஆழ்மை யுற்றுநாம் உண்ணும்உப்பு அரைப்படியெடுத் தாவிகண்டு
அமைத்து ஏனாச்சாறில் முக்காலும் கரைத்திறுத் தெடுத் தாவி

தாழ்மை யற்றிட வடித்த சாறுப்பைச் சட்டியிலிட்டேவி நிறை
அடுப்பி லேற்றியே சுண்டக் காய்ச்சிடு உகந்துயிர்சீவி.

உகந்திடவரும் உப்பினை இரண்டு சாமம் மெய்யாக அன்புடனே
ஏனாச்சாறுவிட் டியல்புற வறுத்தெடுத்துப்பாம் தென்பாக
எடுத்து

அகமல் வருமஞ்சுசீனம் வெடிபாக ஐந்துதுய்வாக
அதனைச்சட்டியிட்டு அடுப்பில்வைத்து நீ உருக்கிடுவாய்
தகமைபெற்றிட இரண்டுசாமமும் ஏனாச்சாற்றாலும் உய்வாகி
மடியதாகிச் சீனமும் வெடியுப்பை வறுத்தெடுப்பாய் மெய்யாக
பகைமை ஏகிட வகைக்கிருபலம் சேர்த்துச்சை யோகக்குணம்
பதிந்திடஏனச் சாற்றினால் முத்தினமும் அரைப்பாய் பொய்போக
(வகைக்கிருபலம் என்பது வறுத்தெடுத்தஉப்பு பலம் இரண்டு.
னமும் வெடியுப்பும் சேர்த்து வறுத்தது பலம் 2)

பொய்யற வில்லைதட்டிக் காய்ந்தபின் சில்லுள்தாக்கி
ஐந்துசீலைமண் செய்து மூவெட்டுப்பலம் எருதன்னில் தூக்கியே
மெய்யாய்ப்புடம்போட இவ்வாறைந்து புடம்போட்டு நோக்கியபின்பு
மேவிட நீற்றுச்சாற்றில் முத்தினமும் அரைப்பாய் தேக்கியே
உயவெனவில்லைரவி யுலர்த்தி நற்புடமூன் றாக்கியே இட்டு
உகந்துமுத்தாரந் தன்னிலோதிய செயநீர் தாக்கியே
செயமுற்றிட அரைத்து வில்லைசெய் காய்ந்து நீக்கியே இவ்வாறு
அறிந்திடப்புட மிட்டெடுத்திடு வினைகள் போக்கியே.

கள்ளமற்றிட வுப்பூறலற்றுச் செந்தூரம் பூதியாதி
கனகநிறமுற் றோங்கும் இதுவே கற்பமெய் யாதி
சள்ளை தீரவே ரசம்பலமரை கல்வத்துள் நீதி - விட்டுச்
சாரும் செந்தூரம் பலமிட்டரைக்க மடிந்திடும் சோதி
தெள்ளிதமுடன் மடிந்ததை வாரி அகலிலுள் சோதி - வைத்து
செயநீர்விட்டுமே குழப்பிரவியில் காய்ந்திடும்போதி
உள்கையமுதம் உலர்ந்தபின் சீலைவலுக்கச்செய்து கியாதி அதை
உகந்தீ ரைந்துபலத் தெருவிற்டபுடமிட சோதி. 47

சோதிமயம் செந்தூரம் அருணன் போலாம்
சொல்லுதற்கு எளிதல்ல வேகு மெத்த
நீதியுடன் வகாரபதி வாத தீட்சை
நிறைமணியும் லோகமதில் இடப்ப முக்கும்

பூதிகொண்டு செம்பினுட ஊறல் போகும்
பொன்மாற்றும் பதினாறும் திடமுற் றேலாங்கும்
வாதியுடன் வைத்தியரும் பிழைத்து மேவ
வமுத்திவைத்தேன் காயகற்பம் நிலைபின் கேளாய். 48

பின்னமற ரசமிட்ட செந்தூ ரத்தைப்
பேதங்க ளில்லாது குட்டம் மற்றும்
உன்னிவரும் நோய்களும் ஈயப் போகும்
ஓகோகோ இதன்பெருமை செப்பப் போகா
நன்னயமாய்க் காலைமாலை இருவே ளைதான்
நாடியே கோநெய்யில் மண்ட லங்கள்
கன்னலறப் பத்தியமாய் உண்டா யானால்
காசினியில் திரேகம்கற் றூண்போல் காந்தி. 49

காந்தலுறும் அனல்மண்ணும் தின்னா தையா
கருணைபெரும் ஆனந்த வமுதம் பொங்கும்
சாந்தமுயர் யோகஞான சித்து தீர்க்கம்
பண்புடை சோதிநிலை வாசி தங்கும்
சாந்தமுயிர் வலுவுற்றுச் சடர்கள் நீங்கி
சாகரத்தில் பிரமன்விதி மாற்றி வாழ்வாய்
ஏந்துமுலை உமையா ளரன் உள்பற்றுற்று
எந்நாளும் காத்திடுவா ரியல்புள் ளாக. 50

புகையும் சரக்குகள் செந்தூரம்

ஆவதற்காய் இன்னமொரு செய்தி கேளாய்
அறைந்திடுவேன் ரசமிடாச் செந்தூரத்தை
மாய்ந்தோடும் சரக்கு அரைப்பலம் செந்தூரம்
பலமொன்று இட்டரைக்க மடிந்து நிற்கும்
தோய்ந்திடவே மடிந்ததூள் அகலிற் பாய்ச்சி
வைத்திடவே செயநீரிட்டுக் குழப்பிப் பின்னர்
காய்ந்திடவே யதைத்தாக்கிச் சீலை செய்து
கௌதாரிப் புடத்திலிடக் கட்டிநிற்கும்.

நீற்றினமாய்ச் சரக்கையெல்லாம் இவ்வா றாக
நிலைமைபெறப் புடமிட்டு எடுத்துக் கொண்டு
நாற்றிசையும் புகழ்ந்திடவே வைத்தி யந்தான்
நன்மைபெறச் செய்திடிலோ சித்தியாகும்

போற்றிடவே உப்பைவிட்டால் வழிவே றில்லை
புன்மலத்தி லாகும்உப்பை யறிந்தோன் சித்தன்
வேற்றுமைகள் இல்லாது முத்தா ரத்தில்
வினையமறச் சொல்லிவைத்தேன் இதுவே முப்பு. 51

கும்மி

முப்புமுடித்திட்ட பின்னும்ஒரு உப்புப்
பேசிடுவேன் அம்மை தாள்போற்றி
தப்பித மில்லாது தானுயிர் மேவிடத்
தங்கப் பறிநிறை வந்து கொள்ள
கொள்கை நிறைவுடன் ஆடச்சீ னச்சுண்ணம்
கூட்டும் வகைக்கொரு பலம தாகவே
கள்ளமா உப்புச் செந்தூரம் ஓர்பலம்
காணவே மூன்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்திடு.

சேர்த்துக் குழிக்கல்லில் தாக்கிய பின்னுங்கேள்
சிதறா வகைக்கரை வீரமும் பூரமும்
ஏத்திடக் கூட்டி யிருசாமம் தீர்க்கமாய்
இயம்பிட செய நீரைவிட்டு அரைத்திடு
எடுத்துவில்லை செய்து ரவி யுலர்த்தி
எகுராமல் சில்லிட்டுச் சீலை வலுத்திட
தொடுத்துக் கௌதாரிப் புடமே மூன்று
போட்டெடுக்கச் சுண்ணம் அதி வேகம்.
வேகத்தி னாலிந்தச் சுன்ன மதுதன்னால்
வித்தை பலகோடி செம்பு களிம்பறும்
பாகமுடன் வாத வித்தை பலித மெய்தப்
பாதக நோய்களும் எழுகடல் தாண்டிடும். 52

வெள்ளிய நாக வறுப்பு

தாண்டி விழாதுயர் நாகமும் வங்கமும்
தாக்கி உருக்கிட மடிந்து பலன்தரும்
மீண்டும் நிலைபெற மேவிடு முப்பினை
மேவிய மண்டலம் உண்டிடச் சித்தியே
சித்திபெற ஆவின் நெய்யில்அரி சியெடை
சிதறாமல் காலையும் மாலையும் கொண்டிடு
விற்கமாய் நரை திரை மாறிடும்
மேவும் ஸ்திரிபோகம் புளியும் நீக்கிட

நீங்கிடா தாவி நிலைத்திடும் பார்புவி
நிச்சயம் சித்தர்கள் தொல்புவி மேவிய
ஓங்கும் பரிபாஷை ஓதினார் உசிதமாம்
உரைத்திட்டேன் தெளிவுற முப்புச்சுண்ணம் தீர்க்கமே. 53

தாம்பரச் சுண்ணம்

தீர்க்கமாய்ச் செம்பொரு காசியில் சுன்னத்தை
விஷ்ணுக் கரந்தையின் சாறதால் குழப்பியே
நேர்கொளப் பூசிக்கௌ தாரிப் புடமிட
நிலைபெறுந் தாமிர பற்பமதி வேகமே
வேகமுயர் குட்டங் குறைநோய்க் கரிசியெடை
நெய்யிட்டுச் சலந்தனில் நிறுத்தியிடு
பாகமுற்றுக் கஞ்சி காய்ச்சிக் கொடுத்திடப்
பான்மையாம் மாரோகம் நீங்கியே வாழ்குவார். 54

துரிசுச் சுண்ணம்

வாழ்ந்திடவே துருசுச் சுண்ணம் பகருவேன்
வாதையுறப் புவிமீதில் உயர்ந்தருள்
தாழ்மையில் மேஷச் சிறுநீர் படிஇரண்டில்
தாக்கித்தோளேந்திரம் துருசு பலமொன்று
ஒன்றெனத் தாக்கிநேர் சுண்ட எரித்திட
உறுதியாய்க்கட்டி மலினம தற்றிடும்
தன்னுதல் துருசுபலம் ஒன்றிதற் கோர்பலம்
நாட்டிமுப் புச்சுண்ணம் கூட்டி நிகழ்த்துவாய்.

நிகழ்த்திடுவாய்பின் இருசாமம் செயநீர்விட் டாட்டியே
நிலையுற்ற வில்லைதட்டி ரவியில்வைத் தேந்தி
மகிழ்வுறச் சில்லிட்டு வலுசீலை செய்துமே
மங்காது கௌதாரிப் புடத்திட நீர்த்திடும்
நீர்த்திட்ட சுன்னத்தை நீள்பதி யோங்கிட
செம்பிலிடக் களிம் பற்றுப் பருதிபோல்
ஏர்ந்திட லாகுமே இடர்வலி பலபிணி
ஏதுமில்லைவாத வித்தையு மிதற்குளே.

உள்ளாய் இருந்திடச் சுண்ணத்தால் பலவித
வித்தைகள் மெத்தப் பலித மாகிடும்
கள்ளமில்லாப்பல பிணிவாதம் நீங்கியே
காசினியோர் கண்டு பிழைத்துத் தழைத்திட

தழைத்திடச் சித்தர்கள் பலநூல்கள்
பான்மையாய்ப் பாடினார் பலனுற மறைத்து
கலந்தாற்றலாய்ப் பிழையற முத்தாரந் தன்னில்
பேசினேன் பேணுமென் முறைப்படி பலஞ்சித்தியே. 55

மேக சஞ்சீவி மெழுகு
(நொண்டிச் சிந்து)

மேகமொடு பிணிபலவும் இந்த மேதினியில்
குட்டம் குறை நோய்க ளெல்லாம்
சோகமறத் தீருதற்காய் மேக சஞ்சீவி
மெழுகொன்று ஓதிடுவேன் தீதுகள் நீங்க
பாகமொடு சித்திரமூலம் பரங்கிப் பட்டை
அமுக்கரா சிவதையொடு ஆடாதோடை
தாகமுயர் நன்னாரி நிலைவேம்பு மலைவேம்பு
முத்தக்காசு கண்டங்கத்திரி
யோகமிடும் பூவரசு நிலப்பனை சீந்திற்கொடி
சிறுகாஞ்சொறி பேராமுட்டி
சாகசநேர் சூரத்தாவரை சிறுதேக்கு
கலப்பைசித் தாமுட்டி பெருமருத்து
யூகபூமிச் சர்க்கரைமாஞ்சில் கருவாப்பட்டை
சிவவேம்பு பொற்ப டாகம் செங்கத்தாரியோ
டாக வெத்தி சேங்கொட்டை சிறுநாகப்பூ
தான்றிசுக்கு திப்பிலி கருஞ்சீரகம் ஓமம்

ஓமமுடன் கிராம்புமிளகு சீரகம்
முள்ளிவித்து ரோசாமொக்கு தாளிச புத்திரி
வேகமதி கண்டந்திப்பிலி பிஞ்சுக் கடுக்காய்
பூவரச வித்துடன் கார் போகவரிசி
வாகமுறு யானைத் திப்பிலி குரோ சானியோமம்
வகைக்கொரு பலமெல்லாம் சமனெடையாய்
சேகரமும் செய்துலர்த்தித் - தூளதாய்
இடித்துக்கூட் டித்தரைக்குஞ் சரக்கெல்லாம் - கேளே

ரோகமறக் கெந்திமூவாறு - பலமுடன்
சூதம்பலம் பதினேழு சேர்த்தரைத்துமே
ஆகவடித் தூருடன்ஒன்றாய் - கலந்துமே
அறிந்திடவே நிதானங்கண் டெடுத்துப் பின்னர்

எடுத்துக்குழி யம்மியில் மின்னும் - சேரும் கலப்பைப்
போட்டண்டத் தைலம்விட்டு - அரைத்ததன்மேல்
கொடுத்தரைத் தூள்கள்தூவிக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்-முட்டைத்
தைலத்தை மெழுகாய் ஆட்டே

ஆட்டிடவே கைபாகமாய் அரைத்திடித்து - மாரோக
மாயுள்ள மேகம்இரு பத்தொன்றுக்கும்
கூட்டி இருசுண்டைக்காய் வீதம் - மண்டலமொன்
றுண்டுவர நோய்களறும் பாங்குபெறவே
பாங்குடனே புளியகற்றிப் புலால் போகம் - ஆகாது
நெய்யில் தயிருங்கூட்டி
தேங்கமழச் சொல்லருள் - பெருகச் சஞ்சீவிமெழுகு
ஓதிவைத்தேன் அம்புவியில் சங்கையறவே

சங்கரி யின்னருளால் சஞ்சலம்தீர
சார்ந்து சூட்சம் கண்டுசெய்தால் இப்புவியில்
பங்கமறச் செயக்கொடியும் - கட்டியே திறம்
பாவலனாய் அறைந்திடலாம் சங்கர சம்போ. 56

நாகச் சுன்ன பற்பம்

சங்கையறச் செப்பிடுவேன் நாகச் சுன்னம்
நயமுடனே பற்பமது நவில்வ தின்றி
மங்கலமாய் நாகமதைச் சட்டியிட்டு
மகிழ்வுடனே யடுப்பேற்றித் துருத்தி கொண்டு
பங்கமற ஊதிடவும் உருகும் மேலாய்ப்
பான்மையுறப் புளியிலையைப் போட்டுப் போட்டுத்
தங்காமல் வறுத்தெடுக்க நாகந் தானும்
தண்மையுடன் மடிந்துமணி யில்லா தாமே. 57

ஆகியநற் றூளதனைக் குழிக்கல் லிட்டு
அன்புபெறத் திருநீற்றுச் சாறு தன்னால்
மோகிதமாய் இரண்டுதினம் அரைத்து வில்லை
முறைமையுடன் தட்டிரவி யுலர்த்தி யேற்றுப்
பாகிதநேர் சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
பக்குவமாம் சேவற்புடம் ஐந்து நேராய்
(பலம் இருபதில் எரு)
யூகித்துப் போட்டெடுக்கக் கொடிய சுன்னம்
உகந்திடவே வேதைக்குப் பசும்பொன் மாத்தே. 58

மாத்துரிய இருபத்தோர் மேகத் திற்கே
மண்டலந்தான் நெய்யிலுண்ண ரோகம் போகும்
ஏற்றிடவே வறுத்தெடுத்த நாகத் தூளை
இயல்புடைய குமரிமடல் அன்னம் போட்டு
நேர்த்திநிறை ஐந்துசாமம் அரைத்துள் ளாக்கி
நிலைமையுற வில்லைதட்டிக் காயப் போட்டுப்
பூத்திடவே பத்தெருவில் புடமும் ஒன்று
போட்டெடுக்கப் புகழ்பெரிய பற்பம் நன்றே. 59

நன்றறியப் பௌந்திரமாம் மூலம் மற்றும்
நயமில்லாச் சூடுகாங்கை வெட்டை ஏகக்
குன்றாது நெய்யிலைந்தேழ் ஒன்பதுநாள் உண்ணக்
குணமுடனே காலைமாலை புளியை நீக்கி
வென்றிடவே உண்டுவர விநயம் நீங்கும்
விகற்பமற இரத்தமுற்ற மூலந் தானும்
அன்புடனே நின்றுவிடும் அனல் தாங்கும்
அறிந்திடவே ரசமணியும் பற்பம் சொல்வேன். 60

இரசமணியும் பற்பமும்

சொல்லிடுவேன் ரசத்தையோர் பலத்தைச் செப்பு
நெருஞ்சிச்சாறு விட்டுச்சூழ் கல்லி லாட்டத்
தொல்லையற மடிந்துவிடும் அதையொரு படி
துவரவே காய்ந்தெடுத்து நெருஞ்சி தன்னை
நல்குவாய் எலுமிச்சம் காயின் வீதம்
நாடியே அரைத்தெடுத்து விழுது உள்ளாய்
மெல்லவே ரசம்மடிந்த உருண்டை தாக்கி
மேலிடவே சில்லில்வைத்துச் சிறப்புள்ள தாக்கி. 61

உள்ளதிகச் சீலைமண் ஐந்து செய்து
உகந்திடவே ரவியிட்டு உலர்ந்த பின்னர்
கள்ளமின்றிப் பத்தெருவில் குக்கு டத்தில்
களங்கமறப் புடமிடவே பற்ப மாகும்
வள்ளலுமை தாயருளின் கிருபை தன்னால்
வயங்கிடவே ரசபற்பம் அரிசியெடை தான்
தெள்ளிதமாய்ப் புளியகற்றி மண்ட லந்தான்
நெய்யிலுண்ண இருபத்தோர் மேகம்தீரும்.

தீருதற்காய்ப் பின்னுங்கேள் முன்னும் மேலே
தீரமுடன் ரசம்அரைத்துக் கவசம் போலாய்
வீருடனே செய்துலர்த்தி விகற்பம் திர
விளக்கமுடன் மூன்றெருவில் புடமிட் டேந்தச்
சீருரிய மணியாகிப் படி நிற்கும்
சிறப்புடனே மணியில்ரசம் இடவே வாங்கும்
பேருரிய மணியைவாயில் இடவே வானில்
பிரளாது விந்திறுகும் திரேகம் காந்தி. 62

அரிதாரக் கட்டும் சுண்ணம்

காந்திபெற அரிதாரக் கட்டி யொன்று
கழறிடுவேன் காசினியோர் பிழைத்து வாழ
சாந்தமுற அரிதாரம் பலமும் இரண்டு
சார்புடனே கல்வமிட்டுச் சாரா யத்தால்
பாந்தமுற அரைத்தெடுத்து வழிக்கும் போதில்
பண்புடனே நல்வேளைச் சாறுதாக்கிக்
காந்தலற ஆட்டிமெழு காம்ப தத்தில்
கருதிவில்லை தட்டிரவி உலர்த்திப் பண்பாய் 63

பண்புடனே நாயுருவிச் சாம்பல் கேளாய்
படியொன்று எடுத்ததனில் அரைப்ப டிதான்
தண்டிடவே முடாவிட்டு அமுக்கி ஐயா
கனமான அரிதார வில்லை வைத்து
அண்டியரைப் படிசாம்பல் மேலுங் கூட்டி
அமுக்கியே கலசவாய்ச் சில்லிட்டு
மிண்டியறச் சீலைமண் ஏழு செய்து
இரண்டுசாமம் ஆவரையின் விறகு தன்னால். 64

நன்மையுடன் எரித்தெடுக்கக் கட்டிப் போகும்
தானதனை நுணுக்கிச் செம்பில் பத்துக் கொன்று
பின்னமற யீந்துருக்க மாற்றுக் காணும்
பேசிடவே கட்டியதோர் அரிதா ரத்தை
நன்னயமாய் நீற்றுச்சாறு விட்டு நான்கு
சாமமது ஆட்டிவில்லை ரவியு லர்த்தி
கன்னலற மண்மறைவில் புடமும் ரெண்டு
கருதியே போட்டெடுத்துப் பின்னுங் கேளே. 65

கேள்மகனே வில்லைதனைக் குழிக்கல் லிட்டுக்
கிருபையுடன் முத்தாரந் தனில்யான் சொன்ன
தாழ்மையில்லாச் செயநீரால் சாமம் நான்கு
தவறாமல் அரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தி
வாழ்வுபெறச் சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
வலுவாகப் பதினெட்டுப் பலத்தெருவில்
சூழ்ந்திடவே இவ்வாறாய்ப் புடமும் நான்கு
சுகமுடனே போட்டெடுக்கச் சுன்னமாகும். 66

சுன்னமதை யரிசியெடை நெய்ய தனில்
அருணமுடன் ஐந்தேழு ஒன்பது நாள்
சுன்னலற அட்டகாசம் மேகம் மற்றும்
சுருதிவரும் குன்மமதில் மற்ற நோய்க்கும்
பின்னமறப் புளிபோகம் புலால கற்றிப்
பேதமிலா துண்டிடவே நோய்கள் தீரும்
வன்னமுயர் இம்முறையால் கோடி வித்தை
வாகடமும் வைத்தியமும் பலிதம் மெத்த. 67

அமிர்த சஞ்சீவிக் குழம்பு

மெத்த அமிர்த்சஞ் சீவிக் குழம்பொன்று காணே
மேதினி யிற்பல பிணிகள்நீங் கிடச்சொல்வேனே
சித்தம் உயர்வீரம் பூரம்ரசலிங்கம் தானே
சிறந்தகெந்திவெடி யுஞ்சாரம் சிலைதாரம் கேளே
சுத்தசங்குப் பாஷாணம் ரசசெந் தூரமென்றேனே
பெருங்காயம் ஓமம் சணல்விரை குரோசானி
நல்நத்திடும் வாய்விளங்கம் கலப்பை வேர்வித்து பூணே
அரிசித் திப்பிலி மகிழம்வித்து சித்திரமூலம் ஊணே.

ஊணே முதல் பூவரசின் வித்தோடெல்லாம் மிண்டு
ஓங்குயர் சரக்குகளையும் இரண்டுபத் திரண்டு
போனகமாய் வகைக்கொரு விராகனெடை கொண்டு
புகழ்சரக்கின்படி வாளம் சுத்திசேர்க்க
தானமுடன் வேர்கள்வித்தை ரவியுலர்த்திக் கொண்டு
தவறாமலே யிடித்துவடி கட்டித்துணை மிண்டு
ஈனமற வுயர்சரக்கை ஆட்டுநீருள் விண்டு
தோளாந்திர மிட்டெரித்துச் சுத்திசெய்து நேர்கண்டு.

கண்டுரிய வாளந்தனக் கொருபாதி கொள்நேராய்
கனத்த கோழிமுட்டை மஞ்சட் கருவாலேற்பாய்
சீரும்வென்றிடவே யுயிர்ச்சரக் கிரண்டு சாமம்
பாராய்வினையமற அரைத்திட்டுப் பின்னிரண்டுதினம் தீராய்
அண்டிடநேர் அண்டமஞ்சள் கருவதிட்டுப் பூராய்
அரைத்தெடுத்துச் சிமிழில் வைத்து அடக்கஞ்செய்து காராய்.

கார்ப்பதற்காய் முட்டைமஞ்சள் கருவும்பச்சை யாச்சே
களதுரிய சித்தர் இதை மறைத்துவைத்தார் பேச்சே
நேர்பெரிய அகத்தியர்சொல் பச்சை இது வாச்சே
நிலைமையுடன் பரிபாஷையாய் விரைத்துவைத்தார் பூச்சே
ஆர்கலிதீர் குழம்புமெழுகில் அண்டமிட்டுப் பாய்ச்சே
அரியபச்சை முட்டைக்கரு தெரியசந்தேகம் போச்சே
பார்பதினெட்டு மக்கள்சொன்ன நுட்பமதறியாத தேச்சே
பலவிதமாய் எண்ணங்கொண்டு பாரோர் திரிய லாச்சே.

ஆட்சியுடன் நானுரைத்த குழம்பையரைத் தெடுத்து
அம்பிகையாம் தேவிதாயின் பூசைதனைத் தெரிந்து
தாழ்ச்சியுற ஓம் ஸ்ரீம், ஹ்ரீம் எனத்திரிநாள் செபிக்கத்
தட்டலின்றிக் குன்றியெடை அனுப்பானத்தி லெடுத்து
சாட்சியுடன் ஓதிவைத்தேன் கனமுறவே யடுத்து-நவ
தசாமிர்த மெழுகனுப்பானம் போலறியக் கொடுத்து
மீட்சியுடன் மேதினியில் நோய்தனக்கிட் டெடுத்து
மேன்மைபெறச் சஞ்சலங்கள் தீரச்சொல்வேன் மருந்து

சொல்பலவாம் எட்டுப்பத்து நால்வாதமும் பேதம் - நீங்கும்
இருபத்தோர் மேகம்பாண்டு சோகைவிரை வாதம்
புல்லிவரும் கிரந்திசூலை அட்டகுன்ம சூதம்
பெருமலடி காந்தல்சுரம் பிசாசு மூர்ச்சைஓதம்
அல்லல்செய்யும் அட்டநாக சில்விடத்தின் குரோதம்
நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தெட்டுநோய் பேதம்
தொல்லையறத் தீர்ந்தவனி தன்னிலேதன் னீதம்
ஓதிடுவேன் வகாரவித்தை சூட்சமறநற் போதம். 66

செம்பு சுத்தி

நற்றுறையாம் குழம்பெடுத்துச் செம்புக் காசிற்பூசி
நாட்டிமுட்டை மஞ்சட்கருவுள் துட்டுவைத்து நேசி

பற்றுதலாய் அதனைச் சில்லில் தாக்கிநிறை பாய்ச்சி
பருவமாய்ச் சீலை மண்ணைந்து செய்துலர்த்தி மூசி
குற்றஎட் டெருவில்புடம் இட்டதேசி
செம்பினூறல் அற்றுமாத்து நிறைபெருங் காட்சி
பொற்றனமும் பூதனமும் பெருகியோங்கும் வாசி
பூதலத்தில் செயக்கொடி போட் டாள்வாயோ கைவீசி.

கையடக்கம் செய்திடுவாய் மெழுகைவைத்துக் கொண்டு
கருதியேநீ பண்டிதங்கள் செய்யப் பெருமையுண்டு
ஐயமின்றி மூன்றேழு ஒன்பதுநாள் கண்டு
அரியமெழு கீயப்பேதி மிகுதியானால் பண்டு
துய்யமோர் அன்னமுண்ண நின்றிடும்பார் விண்டு
துயரமறும் பலதோஷம் நீங்கிவிடுந் தொண்டு
மெய்மையும்இம் மெழுகுகளால் சரக்குகட்டும் நின்று
உமையாளினைத் தான்தினமும் போற்றிச் சொன்னேன் நன்று.

சகல நோய்களுக்கும் எண்ணெய்

திங்களரன் கங்கைமதி சூழ்பதி தினகரன்
திகழ்பதி தேவியுமை இருநாள் போற்றி
கங்கையற எண்பத்து நால்வா தமும் - சூலை
பதினெட்டுத் தீர எண்ணெய் சாற்று வேனிங்கு
இங்கிதப்பெண் கோழியறுத்துக் குடல் மயிர்
நீக்கித்தலை சுக்கும்பெருங் காயமும் பூண்டு
பங்கமிலாப் பரங்கிப்பட்டை - வகைக்கொரு
பலமாகக் கோழியுடன் சேர்த்திடித்தே

இடித்ததெல்லாம் பாண்டத்தில் வாரிப் - போட்டுடனே
சுத்தசலம் பத்துப்படி யளந்து ஊற்றி
சிறுதீயாய் அடுப்பிலேற்றிக் கிருபையுடன்
சுண்டவைத்தே முக்காற்படி பிசைந்திறுத்தே
இருந்திடவே கியாழந்தனக்குச் சரக்கெண்ணெய்
இயம்புவேன் அகநலம் பெற்றுமே வாழ
திருகிநிம்பத் தெண்ணெய் நல்லெண்ணெய் முத்தெண்ணெய்
கடுகெண்ணெய் புன்குபுன்னை இலுப்பை எண்ணெய்.

எண்ணெய் யெல்லாம் வகைக்கரைப்படி
சேர்த்துமுன் முக்காற்படி கியாழமுங் கூட்டி

தீரமுடன் வீரம்பூரம் வெங்காரம் - திகழ்
வகைக்கு அரைப்பலம் கல்வத் தாட்டி
ஆட்டியெண்ணெய் யுடன்கலந்து அத்தோடு சேர்க்கக்
கருதும்வேர் வகைக்குக்கடை மருந்துரைப்பேன்
நாட்டுநல்வ சம்புமிளகு வெள்ளைப் பூண்டு
சதகுப்பை சுக்குஓமம் அரிசித் திப்பிலி.

அரியசித்திர மூலம்கிராம்பு வாய்விளங்கம்
கடுகு ரோகணி கருங்காக் கணத்தின்வேர்
தெரியவகைக் கரைபலமாய்ச் - செயநீர்விட்டுச்
சிதறாமல் வேர்ச்சரக்கை யரைத்தெடுத்தே
எடுத்தெண்ணெய்க் கியாழத்திட்டுக் - குழப்பியே
மூன்றுநாள் ரவியுலர்த்தி அடுப்பேற்றி
கடுகுபத மாயெரித்தே - வடித் தெண்ணெய்யைக்
கருதியுள்ள அனுப்பானம் நிறையுஞ் சொல்வேன் 68

முப்பூரம்

சங்கர சம்போ சதாசிவமே சிவசங்கரசம்போ சதாசிவமே
சங்கை யறப்பர மானந்தமே - நாளும்
சத்துசித் தானந்த வேதாந்தமே
மங்கல மேவும் பரம்போதமே - உயிர்
மாதவ பூஷண நன்னீதமே
நீதமாய் முப்பூர பற்பமொன்று - நின்ற
நீள்புவி யோங்கிடச் சொல்வே னின்று
பேதக வாதகப் பிணிகளுண்டு - தீரப்
பேசுவேன் உண்மைச்ச ரக்குநன்று

நன்றுகல் லுப்பு வளையலுப்பு - நல்ல
கம்பி பாறை இந்து மூங்கிலுப்பு
வன்ன யவாச்சாரம் பொட்டிலுப்பு - மேவும்
சாரம்வெங் காரமும் பூநீறும் - செய்யச்
செப்பு சரக்கு பதினொன்றுக் கும்வகைக்
கொருபலம் தூக்கி நிறுத்துநிற்க
ஒப்பவே எல்லாம் நுணுக்கிப் புக்க
வேறாய்வைத் துச்சிறு தோண்டி இரண்டு

தோண்டிஇர ண்டுதாக்கித் தக்கவே - தூள்செய்த
மருந்து அதனைப் பேர்பாதியும்

தோண்டியுள் வைத்து நன்னே
　　மிக்கவீரம் பூரம் ரசமுங் கண்ணே
மேவிக் கொள்வாய் அரைப்பலம் பின்னே
　　பின்னமில் உப்பிடத் தோண்டிக்குள்ளே
வீரம்பூரம் ரசம் தன்னைவைத்து மெள்ள
　　முன்னம்செய் தூளுப்புப் பாதிவிள்ளக் - கொட்டித்

தோண்டிமேல் தோண்டி கவிழ்த்துத்துள்ள
　　துள்ளாது சீலைமண் ஏழும்செய்து
உதயத்தி லேயடுப் பேற்றி உய்து
　　தள்ளமா தூபமிட்டுப் பெய்து
கமலாக் கினியாய்த் தீயெரித்து - எய்து
　　எய்து அத்தமன மானதுற்று ஏற்கும்
தீயவித்துச்சூ டாரவிட்டு
　　மெய்யாய்த் தோண்டி தன்னையேந் தியுற்றுப் - பின்னும்

ஒருக்கினைவைத்து ஆறமுற்றும் முற்றுங் கவசம்பிரித்து - மேலே
　　உற்ற தோண்டியிலுள்ளே பதங்கம் - சாலே
வெற்றிபெற ஏறிநிற்கும் கண்ணே - அதைச்
　　சுரண்டி யெடுத்ததின் பின்னுங்கேளே
அடுத்தபற்பம் தன்னை இன்பாகவே - கல்வ
　　மிட்டு அண்டவெள்ளைச்சாறு சாரவே
தொடுத்துச் சாமம் நெகிழ்த்துய் வாகவே - கொண்டு
　　வில்லைசெய் ரவிவை விஷம் போகவே

போகவே வில்லையும் வெண்கலம் போல்காய்ந்து
　　எடுத்துக் கொதிநீரி லிட்டதன்மேல்
பாகமுடன் அந்தவில்லையைச் சால - ரவி
　　தன்னிலுலர்த்தியே பின்னுமொருகால்
உலர்த்துவாய் நுணுக்கி மருந்தெடுத்துக் குப்பிக்
　　குள்ளே பற்பத்தை யடைத் தெடுத்து
அயர்வாதம் எண்பத்து நாலுக்கும்
　　கடுத்து இரு அரிசிஎடை சுக்குவிழுதுள்வைத்து

வைத்துமே இருவேளை காலை மாலை
　　ஐந்தேழு ஒன்பதுநாளுண்ண வாலை
மெய்பதம் போற்றியருளும் வேலை - ஈன்ற
　　ஈசனடி ஏற்றுங்காலை கால்கை நிமிர்ந்து

தனுர்வாதம் போகம்பொல்லாக் கண்டமாலை
எட்டுக்குன்மம் போகும் அண்ட
சதுர்பேத அண்டசுரம் ஏகும்
கெட்ட நளிர்சுரம் சன்னிவிட்டு அருளாகும்
ஆகும்கடு கெண்ணெய்மஞ்சள் தள்ளு
ஆவின்பாலுடன் கத்தரி முருங்கை கொள்ளு
பாகுடனே எரித்ததோர் உப்பைஅள்ளு - அதைப்
பதறாமல் பார்த்துப் பாங்குடன்வைத்துக் கொள்ளு. 69

உப்புச் செந்தூரம்

கொள்ளுமந்த வுப்பைச் சட்டியிட்டு
அடுப்பு ஏற்றியே அகத்தியிலைச் சாறுவிட்டு
மெள்ளவே யிருசாமம் தீயிட்டு
வறுத்தெடுத்திட உப்பதுவும் ஊறலற்று
ஊறலற்றே கட்டிவிடும் அதைக்
குழிக்கல்லி லிட்டுமே அதீத மிடும்
தப்பிதமில்லாது அன்புபடும் அகத்திலைச் சாறு
விட்டிரண்டு நாளரைத்து - எடும்

எடுத்துவில்லை காய்ந்தெடுத்துச் சில்லில் வைத்து
சீலைசெய்து ஐந்தெரு வடுத்துக் கடுத்து
இவ்வாறைந்து புடம் கொடுத்துப் - பின்னும்
கருதிய உப்புஊறல் போயடுத்து
அடுத்திட வில்லையைக் கல்வமிட்டு
முத்தாரத்தில் சொல்லிய செயநீர்விட்டு
தொடுத்தரை மிகவதாய் இரண்டுநாள் தொட்டுப்
பின்புவில்லை தட்டிக் காய்ந்து சில்லிட்டு

இட்டுடன் சீலைமண் செய்து - உகந்து
ஐந்தெருவில் ஐந்துபுட மிகுந்து தட்டாமல்
இட்டிடவே சிவந்து நல்ல - தங்க நிறம்
சோதிபோலுகந்து உகந்திடச் செந்
தூரங்காந்தி நிறம்பத் தோர்உப்புச் செந்
தூரமிது வேதிறம் அகமகிழாக - அதீத
பரமநிறை அண்டபிண்ட மதிசரா சாரம்
சராசரமெல் லாமுப்பாலாகும் - இதைச்

சார்ந்தறிந்தால்பல தொல்லை போகும்
பராபரிதாயின் அருளுண்டாகும் - மெத்தப்
பாதக வினைபவ மற்றுமே யேகும் - ஏறும்படிக்கொரு
மண்டலந்தான் நெய்யிலுண்ண நரைதிரைபோகும்
பாகுறவே கோடிநோய்களறும் - வீண்வாத
மிட்டுச் சுட்டுத்திரிவதுஏன் - ஏனென்று கேட்பாருலகில்
இல்லைஇந்தச் செந்தூரம்குரு முடிப்பான தெல்லை
தான்பெருமேதினியில் சொன்னேன் சொல்லை

தாரணியில் கொடுமுடி யோகந் தொல்லை
தொல்லைவிட் டோடிவிடும் சரக்கு மிட்டுக்
குருசெந்தூரம் ஒருபலம் மிகவதிலிட்டு
வல்லரசம் அரைப்பலமும் கொட்டு - அதை
வகையரைத்துச் செயநீரிட்டு இட்டுக்குழப்பி
வில்லைவைத்து - அதை சூரியனில் தாக்கிக்
காயவைத்துத் திடமாய்க் கௌதாரிப் புடம்
துய்த்துப் பார்க்கத் திடமுற்ற செந்தூரமாகும் முப்பத்
துய்த்தோடுஞ் சரக்கிலிவ் வாறுதாக்குக்
குருசெந்தூரமிட்டுச் செய்துரிமையாக
ஐயமெல்லாந் தீரும் வறுமை ஏக
ஆதியம்பிகை சங்கரன் அருளுண்டாக. 70

தாமிரச் சுண்ணம்

தண்டமிழ் சூழ் தாம்பரத்தின் பற்பம் ஒன்று
தவறலின்றி யுரைத்திடுவேன் தரையி னோர்க்கே
மண்டிடவே செம்புக்காசு பலமோ இரண்டு
மகிழாகிக் கெந்தகமும் பலமோ நான்கு
கண்டிதமாய் இரண்டையுந்தான் குடுவையிட்டுக்
கனமாகச் சீலைசெய்து எருவோ பத்தில்
மிண்டியறப் புடமிடவே வெட்டை யாகி
மேவுமந்தத் தாம்பூரம் மடிந்தே போகும். 71

போகுமந்தத் தாம்பூர வெட்டை தன்னைத்
தேசிச்சாறு தனில்திரிநாள் ஊறப்போட்டுப்
பாகுபெற இருந்தெடுத்து ரவியு லர்த்திப்
பதறாமல் வைத்திடுபின் இனியுள் ளாக
வாகுடனே வழுத்திடுவேன் வலிமை கொள்ள
வாதில்லாப் பலமைந்து சிற்றண்டத் தோல்

மீகுணத்தில் உள்ளனவாய்க் குழிக்கல் விட்டு
வேளைச்சா றிட்டு இருநா ளாட்டி. 72

ஆட்டிநய வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி
அகலிலிட்டுச் சீலைசெய்து ஐந்தெருவில்
தாட்டிகமாய்ப் புடமிடவும் கொடிய சுண்ணம்
தகராமல் அதையெடுத்து இருப லந்தான்
மேட்டிமையாய் நிறுத்துக்குழிக் கல்வ மிட்டு
மேவியேமுன் வெட்டை செய்த தாம்பூ ரத்துள்
நாட்டியொரு பலங்கூட்டி யிரண்டு மொன்றாய்
நன்மைபெறத் தாக்கிநன்றாய் நிகழ்த்திக்கொண்டு 73

கொண்டெடுபின் திருநீற்றுச் சாறு விட்டுக்
குணமாகத் திரிநாளும் ஆட்டி வில்லை
கொண்டியல் தட்டிரவி யுலர்த்திச் சில்லிட்
டினிமையுறச் சீலைமண் செய்து ஐந்து
வண்மையுட எருவதனில் புடமும் இவ்வா
றைந்துபுடம் போட்டெடுக்கத் திறமுள் ளாகித்
கண்ணியமாய்ச் சுண்ணமது ஆகும் வேகம்
கனகமதின் நிறம்போலாம் கருதிப் பாரே. 74

பாரேறு மேகமுடன் குட்டம் பாண்டு
பாதகமாய்க் கொடியவினை ரோகம் தீரச்
சீரேறு சுண்ணமது அரிசியெடைதான்
சிதறாமல் நெய்யில்ஐந்து ஏழுநாள் உண்ண
வாரேறுஞ் சிவனருளால் பலநோய் ஏகி
வாதையறும் புலால் புளியும் பழஞ்சோ றாகா
காரேறு கனகபற்பம் தாம்பி ரம்போல்
அண்டச்சுண்ணம் சேர்த்துச்செய் திடமுள்ளாமே. 75

தங்கச் சுண்ணம்

திடம்பெறவே சுருள்தங்கம் விராகன் இரண்டு
சிறுதூளாய்க் கத்தரித்துக் குழிக்கல் விட்டுத்
திடம்புகழ் அண்டச்சுண்ணம் விராகனெடை மூன்று
தாக்கித்திரு நீற்றிலையும் சாறும் விட்டு
மடமையறத் திரிநாளும் ஆட்டி வில்லை
தட்டிரவி யுலர்த்திச்சில் வைத்துச்சீலை

நடமிடவே வலுக்கச் செய் ஐந்தெருவில்
நன்மையுடன் புடமிட்டு எடுக்கச் சுண்ணம். 76

எடுத்தசுண்ணம் அரிசியெடை ஆவின் நெய்யில்
இனிமையுறக் காலைமாலை மூன்று நாள்தான்
அடுத்துமே உண்டுவர ஆண்மை யோகம்
அதிகரித்துத் தேகபலம் வலுத்தே யோங்கும்
கடுத்திடாது மங்கையர்க்குக் கருப்பம் உண்டாம்
கருஉருவாய் நிலைத்துப்பல ரோகம் தீரும்
தொடுத்துவரும் தங்கச்சுண்ண மகிமை தன்னால்
போகதயம் இயல்புற் றுய்வார். 77

துரிசுச் சுண்ணம்

வார்சடைத்தாய் அருள்தன்னால் துரிசுச்சுண்ணம்
வயங்கிடுவேன் வையகத்தில் வாதை தீர
சீர்பெரிய துரிசுபலம் நான்கெடுத்துத்
தேசிச்சாறு தனிற்குழப்பிப்
பார்புகழும் ரவியிலொருதினமே நன்றாய்ப்
பதறாமல் காய்ந்ததனை யெடுத்துப் பின்னர்
நேர்மையுடன் சட்டியிட் டடுப்பி லேற்றிச்
சிப்பியென்ற செயநீரா லிருசா மந்தான் 78

மந்தவர வறுத்தெடுத்துத் துருசு நன்றாய்
மதியதுபோல் இறுகிக்கட்டிப் பூத்துப் போகும்
தொந்தமுடன் பூத்தநீற்றைக் குழிக்கல் லிட்டுத்
திருநீற்றுச் சாறுதன்னால் இருதினந்தான்
பந்தமுற அரைத்தெடுத்து வில்லை தட்டிப்
பதறாமல் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
விந்தையுடன் ஐந்தெருவில் புடமும் ஐந்து
வினையமறப் போட்டெடுக்கச் சுண்ணம் சோதி. 79

சோதிக்கப் பத்தரையின் மாத்த தாகும்
சொல்பதியில் கண்டவுடன் தருமம் செய்வாய்
வாதிமகன் வைத்தியனார் மற்ற வர்க்கும்
வழுத்திவைத்தேன் சூட்சமின்றிப் பாகந் தன்னை
நீதியில்லா துற்றபல நோய்கட் கெல்லாம்
நிலைமையுடன் ஐந்தேழுநாள் நெய்யிற் கொள்ள

பேதிக்கும் பிணியகலும் குட்டம் தீரும்
பிரபல்யமாம் ரசம்மடியும் சூட்சம் சொல்வேன். 8

இரசச் சுண்ணம்

சொல்பெரிய துரிசுச்சுண்ணம் பலமும் ஒன்று
விந்துபலம் அரையுஞ்சேர்த்துக் கல்வத் தாட்டத்
தொல்லையற மடிந்துவிடும் துயரம் தீர
நீற்றுச்சாறு சிப்பிநீர் கூட்டி யாட்டி
வில்லைதட்டி ரவியுலர்த்திச் சில்லுள் வைத்துச்
சீலைசெய்து கௌதாரிப் புடத்தில் நீறும்
அல்லல்செய்யும் பலபிணிநோய் குட்டம் மேகம்
ஐந்தேழு நாளுண்ணப்போம் பத்திய மில்லை. 8

அமுர்த சஞ்சீவிச் செந்தூரம்

இல்லத்தி லுள்ளபதி நிலையுள் ளாக
இகபரமெய் யண்டபகி ரண்டம் போற்ற
அல்லலற அறைந்திடுவேன் வாதை தீர
அமுர்தமென்னுஞ் சஞ்சீவிச் செந்தூரத்தை
வல்லவீரம் லிங்கம்வகைக் கரைப்ப லம்நேர்
ரசம்கெந்தி கௌரி பூரம்ரசசெந் தூரம்
தொல்லையற வகைக்குக்காற் பலம தாகும்
தூயசங்கு தாளகமும் வகைக்கு அரைக்கால். 82

கரைபொறாத நவசரக்கு எல்லாம் ஒன்றாய்க்
கல்வமிட்டு நான்குசாமம் அரைத்த பின்னர்
திரையகல உத்தாமணிச் சாறதுஊற்றித்
தினமொன்று அரைத்துரவி கல்வத் தாட்டே
குறையறவே காய்ந்தெடுத்துக் குணமா கப்பின்
குக்குடத்தின் முட்டைவெள்ளைக் கருவ திட்டு
நறைபெருக வொருசாமம் ஆட்டி நேராய்
வில்லைதட்டி வெண்கலம்போல் ரவியுலர்த்தி 83

உலர்த்திவில்லை தனையெடுத்துக் கொதிநீ ரிட்டுக்
கோப்பையிட்டு வில்லைதனைப் பதன மாக
நலம்பெறவே போடப்பொங்கும் ஆற வைத்து
நண்ணுமந்த நீர்வடித்து வில்லை தன்னை
நலங்காமல் கோப்பையுடன் ரவியில் தாக்கி
நன்மைபெற வெண்கலம்போல் காய்ந்தெ டுத்தே

பலம்பெறவே நுணுக்கிக்குப்பி தனில டைத்து
அரிசியெடை ஈயரோகம் போகச் சொல்வேன். 84

சொல்பலவாம் குட்டமுடன் குறைநோய் குன்மம்
சுரசன்னி வாதமெட்டுப் பத்து நாலு
அல்லலுறும் யோனிலிங்கப் புற்று மாலை
மகோதரம் நீராம்பல் கிரந்தி வெட்டை
தொல்லையுறும் பெரும்பாடு உதிரச் சிக்கல்
குத்தல்வலி வயிற்றில்வளர் கட்டி பாண்டு
எல்லைவிட் டேகும்நவ தசாமிர்த சஞ்சீவி
சீர்மெழுகின் அனுப்பா னம்போல் ஈயச்சித்தே. 85

சித்தர்கள் குடும்ப வாழ்க்கை

சித்தர்களில் நந்தீசர்க் கெட்டுப் பெண்டிர்
சிறந்தமக்கள் ஈரெட்டே பெண்ணொன்று
நத்திமச் சர்தனக்குப் பத்துப் பெண்டிர் சேய்தான் நூறு
சட்டமுனிவர்க்கிவர்போல் மனைவி மைந்தர்
வித்தகமா அகப்பையர்க்கே மாதர் பத்து
விளங்கிடச்செய் நூற்றிருபதாகும் ஆகும்
பத்தியுள்ள பாம்பாட்டிக் கீறார் மங்கை
பாலர்களும் நூற்றுநாற் பத்து நான்கே. 86

நான்கும்எட்டும் இடைக்காடர்க் காகும் மாதர்
மக்கள் தொண்ணூற் றறுவர்அழு கண்ணிக் கிவ்வாறு
பான்மையுறும் குதம்பைக்கே பத்தும் ஆறும்
பாலர்நூற் றாறுபத்து தன்வந்திரிக் கிவர்போல்
மேன்படுவான் மீகர்க்கைந்து உயர்சேய் நூறு
இராமதேவர்க் கிவரைவிட ரெட்டிப் பொவ்வல்
மாந்தளிர்கொங் கணர்க்காறு அறுபது சேய்
கருவூரார்க் கிவரினிலே யிருபங் குண்டு. 87

உண்டரிய சுந்தரர்க்கு மாது ஏழ்பேர்
எண்பதின்நால் வர்மக்கள் திறமை ஏற்றும்
திறமுடைய திருமூலர்க் கொன்ப தாகும்
தொண்ணூறு மைந்தர்களும் உதிப்புத் தீர்க்கம்
கண்ணியமாம் போகருக்குப் பெண்டு பிள்ளை
காசினியிற் பலவாகும் கணக்கோ இல்லை

நண்ணுமந்த அகத்தியர்க்குப் பாவை பத்து
நாட்டிடும்சேய் நூற்றறுப தாகும் மேலாய். 8

ஆய்ந்திடமெய்க் கோரக்கன் என்றனுக்கே
ஐந்துபெண்டு அறுபதுசேய் விளக்கம் உண்மை
மாய்ந்திடாது இவ்விதமாய்ப் பதினெண்பேர்கள்
மனைவிமக் களுடன்வாழ்க்கை பேரன் பேர்த்தி
தோய்ந்திடவே இருந்தேற்றுக் காலன்தானும்
தொடர்ந்திடாது நீடூழிக் காலம் பெற்றோம்
வாய்ந்தஉமை அரன்பாகத் தமுது உண்டே
வயங்குபுலிக் குகைப்பொதிகை யெங்கள் வாழ்வே. 89

வாழ்வதற்காய் முத்திநிறை அமுத ஊறல்
வாலைசத்தி பெண்ணுருவுள் மங்கைபெண்டே
ஆண்மையிலே அமுதபல குடநீர் ஆட்டம்
வழுத்திச் சித்தர் மறைத்துவைத்தார் விரிவாய்யானும்
ஏழ்மையறச் செப்பிவைத்தேன் இனிமையாக
இகபரத்தின் உண்மைசுகங் கண்டு வாழ
அழிவின்றி மக்கள்பதி தழைத்து ஓங்க
மகிழ்சித்தர் மறைப்பையெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன். 9

சொன்னயமாய்ச் சென்மபிணி பவங்கள் தீரச்
சுகிர்தநிறை சித்தர்களின் இருதாள் போற்றி
நன்னயஞ்சேர் நாதமணி முத்தாரத்தில்
நாதாந்தத் தீட்சைவழி முப்பு தீர்க்கம்
வண்ணமுயர் சோதிவட்டம் செயநீ ருண்மை
வாதவித்தை வஸ்துநிலை கற்ப சூட்சம்
கன்னலறக் கழறிவைத்தேன் சித்தன் யானும்
அரனுமைவேல் இருதாள் சரணம் இந்நூல்முற்றே 9

அருள்மிகு கோரக்கரருளிய முத்தாரம் 91 முற்றிற்று

கோரக்கர் அருளிச் செய்த சந்திரரேகை 200

உரை

எழுதியவர் :- ஆர். கோவிந்தராஜன்

1. இந்த சந்திரரேகை என்ற நூலை இயற்றும் பொருட்டு மூலாதாரத்தில் உள்ள சதுர்கோணத்தில் நிற்கும் குண்டலி சக்தியான பார்வதி தேவியின் திருவடியை தொழுது போற்றுகிறேன்.

2. அனைத்துயிர்களையும் காப்பதற்கு தாயைத் தவிர உலகத்தில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. உலகத்துள்ளோர்க்கு மூப்பு, பிணி, சாக்காடு, துன்பம் இவை எல்லாம் நீங்கி, ஞானமும், யோகமும் பெற்று நீடுழிகாலம் வாழ காயகற்பமும் கூறுகிறேன்.

3. காற்றாகிய வாசியும், விந்தும் சேர்ந்து சூரிய சந்திர நாடிகளுடன் கூடி மூலாதாரத்தில் ஓம்காரமாய் நின்று சிவனாகவும், விஷ்ணுவாகவும் ருத்திரனாகவும், சக்தியாகவும், சுழிமுனை வழியாக வியாபித்து அமுதமாகவும், அகாரமாகவும் அனைத்துயிர்களுக்கும் உள்ளே சோதியாகவும் நிற்கின்றன.

4. மூலாதாரம் முதல் ஸகஸ்ராரம் வரை பரவி நின்று தொண்ணூற்று ஆறு தத்துவமாகவும், ஆன்ம சோதியாகவும் நாத விந்தாகிய வாசியே விளங்குகிறது.

5 முதல் 7 வரை பாடல்களில் ஆதார சக்கரத்தை பற்றி விளக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளது. எமது வெளியீடான மச்சமுனி - 800 என்ற நூலில் விளக்கம் காண்க.

8. உள்ளே இருக்கும் மூலங்களான ஆதார சக்கரங்களை அறியாமல் மக்கள் மாயையில் உழன்று மாள்கின்றனர். இதுதான் ஆதாரம் என்று அறியாமல் பலவிதமான பாவங்களைச் செய்து அவற்றை அகற்ற வழி தெரியாமல் புண்ணிய நதிகளில் நீராடியும் புராணக் கதைகளைக் கேட்டும் பூரணத்தை அறியாமல் தடுமாறி அலைகின்றனர்.

9. வேதங்களையும் ஆகம நூல்களையும் படித்து மனதைக் கட்டுப்படுத்த உணர்ந்திருந்தாலும், மெய்ஞானமான மதியைக் காண முடிவதில்லை. (மதி- சந்திரன்) அப்படியே மதியை அறிந்தாலும் மனதை

அடக்க இயலாமல் தவிப்பர். எட்டும் இரண்டும் என்னவென்று தெரியாதவனாக எல்லாம் தானே குரு என்று கூறிக் கொண்டு திரிவான். எதற்கேனும் பொருள் கேட்டால் சிவனும் விஷ்ணும் ஒன்று என்பான். ஆனால் சிவனையும் அறியாமல் விஷ்ணுவையும் தெரிந்து கொள்ள மாட்டான்.

10. பல காவியங்கள் கற்று உணர்ந்தாலும் தினகரனான சூரியனை திருத்திக் கூட்ட மாட்டான். கோவில் என்றும் குளங்கள் என்றும் குதர்க்கம் பேசுவான். குரு இருக்கும் இடத்தைக்கூட அறிய மாட்டான். ஆன்மாநிற்கும் இடத்தையும் அறிய மாட்டான். ஆண் பெண்ணான சூரியசந்திரர்களை அறிந்துக் கொள்ளாமல் காவிவேட்டிச் கட்டிக் கொண்டும் விபூதியை பூசிக் கொண்டும் பிறரை ஏமாற்றி காசு பணத்தைப் பறிப்பான்.

11-12 சகல குறிகளையும் அறிய வேண்டும் என்றால் பரஞ்சோதியின் நடனத்தைக் காண வேண்டும். இடது புறமாக மூச்சை இழுத்து நிறுத்தி வலது புறமாக வெளியே விட்டுப் பழகிக் கொண்டால் சகல விதமான களங்கங்களும் நீங்கும். இவ்வப்பியாச காலத்தில் தேனையும் நல்ல பழத்தையும் உணவாகக் கொண்டு பத்தியம் காத்தால் தேகம் பொன் போல் பிரகாசிக்கும், தேவியானவள் அமுதம் அளிப்பாள். இதனால் குருவான சோதி நிற்கும் இடம் தோன்றும். ஆதார சக்கரங்கள் மலர்ந்து பிரகாசிக்கும் சகல விதமான பயமும் அகலும் இந்த முறையை என் தாய் தந்தையரான பார்வதிதேவியும் சிவபெருமானும் எனக்குஉபதேசித்தார்கள்.

13. சகல விதமான அச்சங்களையும் அகற்றித் தாயார் சொன்னபடி தீட்சை மார்க்கத்தைக் கடைபிடித்தேன். இடகலையால் இழுத்து பிங்கலையால் விட்டு அப்பியாசம் செய்தேன். மேலும் தலை கழுத்து உடல் கை கால் இடுப்பு இவை எல்லாம் கோணாமல் நேரே நிறுத்தி, வடக்கு முகமாக அமர்ந்து அனுதினமும் அப்பியாசம் செய்தேன். அதனால் என்னுடைய கர்ம வினைகள் அகன்றன. நல்ல தேகம் கைகூடியது. அது மட்டும் அல்லாமல் தாயின் அருளும் கிட்டியது.

14-15. கோரக்கர் தன் சீடனை நோக்கி மகனே! நீ நான் சொன்னதுபோல் தினமும் செய்து வந்தால் பேரின்பமும் யோக நிஷ்டையும் கூடி இவ்வுலகில் நீண்ட நாள் உயிருடன் இருப்பாய். பிராணாயாம காலத்தில் அம்-உம்-நம் என்று மூச்சை இழுத்து நிறுத்தி செபம் செய்தால் நாரணியானவள் அமுதம் அளிப்பாள். பூரண நாடி தோன்றும். மேலும் உலக மாயையை வெறுத்து,

16. சிதாகாயத்தில் மனதை வைத்து, இருதய கமலத்தில் அம்-உம்-நம் என்று மனதை ஒருமுகபடுத்தி செபித்தால் பார்வதிதேவியானவள் நம் பக்கம் வந்து நவரச அமுதம் அளித்துக் காப்பாள். நான் அப்பியசித்த முறை இதுதான்.

17. மேல் கூறியவாரே, பழகிக் கொண்டு இரு கால்களையும் நீட்டி இடது புறமாக சாய்ந்து படுத்துக் கையைத் தலையின் கீழ் வைத்துக் கொண்டு வாசியை தப்பாமல் கூட்டி சகஸராரத்தில் மனதைநாட்டி அமுதம் கொண்டால் ஞானம் பிறக்கும்.

18-19 இவ்வாறு அனுதினமும் பழகினால் தேவி அமுதம் ஈவாள். அதனால் எலும்பும் நரம்பும் தோலும் உறுதியாகி சடம் வலுக்கும் இவ்வாறு யானும் செய்ததால் என்னுடைய நரம்பும் எலும்பும் தோலும் வலுத்தது இந்த சடம் உறுதியாகியது. இதை கண்ட மற்ற சித்தர்கள் அதிசயம் அடைந்தனர். போகர் ஆனந்த பரவசம் அடைந்தார். போகர் சிவயோக சித்தியும் தீட்சையும் எனக்கு முன்னமே பெற்றிருந்தார். அதனால் போகர் என்னை அழைத்து சித்தாடப் போவோம் என்றார். உடனே சிதம்பரத்திற்கும் அதன் பிறகு பழனிக்கும் சென்று பலவிதமான சித்துக்களை விளையாடினோம்.

20. பின்னர் இவ்வுலகத்தில் அதிக நாள் உயிருடன் வாழ பல வகையான கற்பங்களை உட்கொண்டோம். அதன் விபரங்களை பின்பு கூறுகிறேன். கற்பமுண்ட பிறகு பல சித்துகளை நிகழ்த்திய பின் பழனியை விட்டு சீன தேசம் சென்றோம்.

21. உலகத்தில் நீண்ட ஆயுளை பெற்று வாழ நாங்கள் யோக முறைப்படி போகம் செய்தோம் (யோக முறைப்படி போகம் செய்யும் முறைக்கு சம்ஸ்க்ருதத்தில் வஜ்ரோலி என்று பெயர் இந்த முறை ஹடயோக ப்ரதீபிகையில் உள்ளது) சீனதேசத்தில் ஐந்நூறு வருடம் தங்கிப் பல சித்துக்களை நிகழ்த்தினோம், பின்னர் பொதிகைக்கு வந்து நானூறு ஆண்டுகள் பல சித்துகளை விளையாடிய பின் பழனி வந்து முருகப் பெருமானின் அருள் பெற்று நின்றோம். அங்கே சித்தர்கள் எல்லோரும் வந்து எங்களைக் கண்டார்கள், மேலும் எங்களிடம் இருந்து பல அரிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினார்கள்.

22. போகருடைய பெருமைகளை உலகத்தோர்கள் அறியும் வண்ணம் கூறுகிறேன். போகர் பழனியில் தமது வரலாற்றை செனன சாகரம் என்ற நூலாக அளித்து அதற்கு விளக்கமும் கொடுத்தார். பிறகு சமாதி முகம்

சென்றார். அப்பொழுது என்னை அழைத்து நீ உரகை (நாகப்பட்டினம்) நகருக்குச் செல். அங்கே உன்னைச் சந்திப்பேன் என்றும் கூறினார். நான் அவரை சமாதியில் அடக்கம் செய்துவிட்டு உரகைக்கு சென்றேன்.

23. பழனியில் தன்சமாதியைச் சூழ்ந்திருந்த சித்தர்களை ஏமாற்றி விட்டு போகர் நாகப்பட்டினத்துக்கு வந்து விட்டார். அங்கே என்னை அருகில் அழைத்து பொய்கை நல்லூரில் சமாதியடைவதாகக் காட்டி விட்டு நீயும் தப்பி வந்துவிடு என்றார்.

24-25. பிறகு நாங்கள் இருவரும் ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, போகர் வெள்ளை நிற மாந்தர் (சீனர்) வசிக்கும் நாட்டில் தான் பல போர் புரிந்து அரசனாகி ஏகச் சக்கிராதிபதி என்று கொண்டாடும்படியாக அரசாளப் போவதாகக் கூறினார். அந்நாளில் பொறாமை கொண்ட மன்னர்கள் என்மேல் போருக்கு வருவார்கள். அவர்களையெல்லாம் எமனுலகத்திற்கு அனுப்பி நம் நாட்டு மக்கள் சிறப்படையச் செய்வேன் என்றார்.

26. அந்த நாளில் நம் நாட்டில் பல விதமான பஞ்சங்கள் உண்டாகும். ஆகாயத்தில் களங்கம் ஏற்படும். வால் நீண்ட நட்சத்திரம் தோன்றிப் பிரகாசிக்கும். மானிடர்கள் பலவகையான நோய்களால் மாள்வார்கள்.

27. சூரியனும் கடும்பனியும் மாறி மாறி ஏற்படும். மிக பலத்த மழைகள் பெய்யும். ஆகாயத்தில் யானையின் தலைப்போன்று ஒரு கரிய பெரிய உருவம் தோன்றி நிலவை மறைத்தபடி இருபத்தைந்து நாழிகை மூன்று வினாடி நேரம் வரை நிற்கும். வடதேசத்தில் கடல் பொங்கி நெருப்பு, ரத்தமழை பொழியும்.

28. அந்தச் சமயத்தில் ஏழை மக்கள் நலனைக் கருதி சாதுக்கள் உதவி புரிவார்கள். அந்த சாதுக்களை வெள்ளையன் சிறை வைப்பான் அந்த சாதுக்கள் சிறையில் இறைவனை துதிப்பார். உலகமே பிரளயம் ஏற்பட்டதுபோல் கலங்கி நிற்கும். அந்தச் சமயத்தில் மீண்டும் இந்த தேசத்திற்கு நான் வருவேன் என்று போகர் கூறினார்.

29. அரனும் தாயாரும் எனக்கு உரைத்த தீட்சை மார்க்கத்தையும் ஞான மார்க்கத்தையும் எந்திர மந்திர சாஸ்திரங்களையும் கூறுகிறேன்.

30-31. "ஓம்-சிவயநம" என்று செபம் செய்தால் சிவனும் பார்வதியும் நம்முன் தோன்றி வரம் தருவார்கள். இந்த "சிவயநம" என்ற மந்திரத்தை செபிக்கும் முறையை கூறுகிறேன் கேள். வடக்குமுகமாக அமர்ந்து கை, கால், கழுத்து இவையெல்லாம் அசையாமல் நேராக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து

கொண்டு சூரிய நாடி வழியாக காற்றை வெளிவிட்டு சந்திர நாடி வழியாக உள்ளே ஏற்றி மூச்சை நிறுத்தி மூலத்தில் மனதை வைத்து செபம் பண்ண வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் குணடலி விழித்துக் கொள்ளும்.

32-35. இவ்வாறு விழித்துக் கொண்ட குண்டலியை சகஸ்ரராரம் வரை ஏற்றினால் யோகம் சித்திக்கும். ஆரம்ப காலத்தில் இது மிக்வும் கடினமாக இருக்கும். கைவிட்டு விட்டால் யோகம் கைகூடாது. முறையாக தொடர்ச்சியாகப் பயிற்சி செய்து வந்தால் யோகம் பலிதமாகும். ஒரு நாளைக்கு இருபத்தோராயிரம் மூச்சு நம்மால் விடப்படுகிறது. ஆனால் வாசியோகம் செய்வதால் மூச்சு செலவழியாமல் நம் உடலுக்குள் சேர்ந்து ஜோதியை உண்டாக்கும். இந்த யோகத்தால்தான் உடல் வலுக்கும்

36-39. அனுதினமும் வாசியோகம் பழகி சரத்தை (வாயுவை) சந்திர கலையிலும் சூரியகலையிலும் சுழிமுனையிலும் மாற்றி தாரணையுடன் பழகி வந்தால் வாசியானது கும்பத்தால் வசமாகும். ரவியும் மதியும் நாதத்துடன் சேர்ந்து சுஷீம்னா நாடி வழியாக மேல் ஏறும். இதனால் சடம் நிலைத்து நிற்கும் மேலும் தேகம் திடமாகும். அது மட்டும் இன்றி தினமும் இவ்வாறு பழகும் காலத்தில் பஞ்சாட்சரத்தை செபம் செய்து வந்தால் இருபத்தோராயிரம் சுவாசமும் உடலில் தங்கி ஆயுளை வலுக்க செய்யும். பூரணமான பரம்பொருளையும் காட்டும்.

40-44. சுழுமுனையில் நாடியை நடத்தி இரு கால்களையும் நீட்டிக்கொண்டு மனதை சகஸ்ரராரத்தில் வைத்து வாசியை தூக்கி ஏற்றி துங்காமல் தூங்கினால் ஆதாரமலர்களின் ஒளி காணலாம். மேலும் ஆணவங்கள் அகன்று காமம் விலகி அமுதம் கிடைக்கும். இதனால் உடல் வலுத்து சட்டை உரிந்து அண்டரண்டத்தின் உண்மைகள் எல்லாம் புரியும். ஆன்ம சோதி ப்ரகாசிக்கும். பஞ்சபூதங்களும் ஒன்றாகக் கூடி விளையாடும். ஓங்காரம் கேட்கும். பூரணம் தெரியும். இதுதான் ப்ரம்மதியானமாகும். இதை முறையாகச் செய்பவன் மாபெரும் மேதையாவான். அவன் பெருமையை யாரும் அறிய முடியாது. உலகில் பல ஆண்டு காலம் உயிர் வாழ்வான். இவை எல்லாம் இந்த வாசியோகத்தின் பயன்களாகும்.

45. மேலும் இந்த யோகத்தால் தாயானவள் அமுதம் ஈவாள். மயக்கமும் மாயையும் நீங்கும். இயம நியமங்கள் செய்து ஈரேழு உலகங்களையும் சுற்றி வரக்கூடிய வல்லமை பெறுவான். சிவம் பிரம்மா விஷ்ணு தாயார் இவர்களை நொடிப் பொழுதில் அழைக்கும் ஆற்றல் பெறுவான், ஞானப்பால் உண்பான். பாவங்களை அகற்றி பூரணத்துடன் சேர்ந்து நிற்பான்.

46-47. யோகம் செய்பவனுடைய பெருமையை வாய் விட்டுக் கூறமுடியாது. உலகத்தையே நிறுத்தி வைப்பான். துரியாதீதத்தில் நிலைத்து நிற்பான். தூணை துரும்பாக்குவான். பூரணத்தை சதா நேரமும் காண்பான். ஞானத்தில் நிலைத்து நிற்பான். சிவபெருமானுடன் சதா நேரமும் பிரியாமல் கூடியிருப்பான். சகல மாயைகளையும் அகற்றி இறப்பும் பிறப்பும் இல்லா நிலையை அடைவான். முறையான இல்லறம்தான் முத்திக்கும் இகபர சுகத்திற்கும் காரணமாகும்.

48. குண்டலியை கிறப்பி சகஸ்ரராரத்தில் தாக்கினால் அங்கிருந்து அமுர்தம் கசியும். அதை உட்கொண்டால் சமாதி யோகம் சித்தியாகும் மாயை விலகி சாவு பொய்யாகும். (கொங்கைப்பால் - சகஸ்ரராரத்தில் இருந்து கசியும் அமுர்தம்)

49. அந்த அமுர்தமானது. பிந்து, ஆக்ஞை, விசுத்தி, அநாஹதம், மணிபூரகம், ஸ்வாதிட்டானம், மூலாதாரம், போன்ற சக்கரங்களின் வழியே ஊடுருவிப் பாய்ந்து பரவும், இதனால் விந்தானது மணிபோல் திரண்டு நிற்கும். அது மட்டும் இன்றி உடலை பதினாறு வயது சிறுவனைப் போல் மாற்றும்.

50. சகஸ்ரராரத்திற்கு குண்டலியை கிளப்பி மேலே ஏற்றும்போது மூன்று பீஜங்களையும் எட்டுரெண்டு என்னும் மந்திரத்தையும் கூட்டி கபாலத்தை தாக்கினால் இரண்டற்ற பிரம்ம நிலையை அடைவான் (எட்டுரண்டு என்பது ஒரு மந்திர குறிப்பு இதை குருமுகமாகத்தான் அறிய வேண்டும் என்பதால் இங்கே முனிவர் அந்த மந்திரத்தை கூறவில்லை.)

51. இந்த பிரம்ம நிலையை அடைந்தவன் உலகில் உள்ள அனைத்துவித தத்துவங்களை அறிவான். கபாலத்தில் உள்ள சைதன்யப் பொருளை அறிந்து சோதியோடு கலந்து இவனும் பிரம்மமாவான்.

52. இல்லற இயல்பு :- துறவு கொண்டு சரக்குகள் வைக்கும் முறையை அறிந்தவன் போல் நடித்துக் கொண்டு (சரக்கு - மருந்து செய்யும் முறை) வாழ்வான். ஆனால் அவன் மங்கையரை மயக்கும் வசிய மருந்தை தயாரித்து தவசியைப் போல் இருந்து கொண்டு, யாரும் பார்க்காத சமயத்தில் வசிய மருந்தின் உதவியால் பெண்களை மயக்கி உறவு கொள்வான். பூரணமான பரம்பொருளைப் பற்றி கேட்டால் வாய்க்கு வந்தபடி உளருவான். முக்திப் பாதையில் செல்ல மாட்டான். இவை எல்லாம் போலித்துறவியின் குணங்களாகும்.

53-54 மேலும் இந்த மாதிரியான துறவிகளிடம் முக்திக்கு ஆதிகாரணத்தை கேட்டால், சத்தமிட்டு திட்டுவார். மேலும் அடங்காத

கோபம் கொண்டு நாயைப் போல் கடிந்துபேசுவார். இவர்கள் தங்கள் வாய் ஜாலத்தால் உலகையே வசப்படுத்தி கொள்வார்கள். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் முடிவு காலத்தை அறியாமல் எமனின் பாசக் கயிற்றில் சிக்கி மாண்டு போவர்ர்கள். மேலும் பரம்பொருளைப்பற்றி அறியாமல் காவித்துணி கட்டிக்கொண்டு பொய்யான பூசைமுறைகளையும், தீட்சை முறையையும், உபதேசிப்பார்கள். முறையாக எதையும் அறிய மாட்டார்கள். அதனாலேயே நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன்.

55. நான் சொல்லுவது முற்றிலும் உண்மை. அது எவ்வாறு என்று வெட்டவெளியாகக் கூறுகிறேன் கேள். சிவபெருமான் தமது சடா முடியில் அம்பிகையைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார். பிரம்மா தன் நாவிலும், விஷ்ணு தன் திருமார்பிலும் பெண்களை வைத்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

56. இவர்கள் ஏன் பெண்களை மணந்து கொண்டார்கள் என்ற முழுக் காரணத்தை அறியாமல் வீண் வாதம் செய்ய வேண்டாம். உத்தமியான பெண்ணுடன் சேரும் பொழுது வீர்யத்தை விடாமல் போகம் செய்து அவர்களுடைய நாதம் பெருகும் வரை இன்புற்றிருப்பதே சிறந்த வழியாகும். அதனால் உன் உடல் வீணாகாது.

57. ஸம்போகம் செய்யும்பொழுது மூச்சை இழுத்து தம்பித்து (கும்பகம் செய்து) ஓம்-சிவயவசி என்று நூறு முறை செபித்து ஸம்போகம் புரிந்தால் பெண்கள் மனம் சந்தோஷம் அடைந்து நாதம் பொங்கும். உன்னுடைய விந்தும் வீணாகாது.

58. இந்த முறையை உலகிற்கு எடுத்து காட்டவேதான் மும்மூர்த்திகளும் பெண்களை அணைந்தபடி காட்சி தருகிறார்கள். இதை அறியாத மூடர்கள் வீண் பேச்சு பேசிக் கெட்டலைகிறார்கள். இந்த மர்மத்தை அறியாததால்தான் பெண்களை இழித்தும் பழித்தும் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறார்கள். சிந்தனைகள் சிதறாமல் இருப்பதற்கு ஓம்-உம்-நம் என்று செபித்து பிராணாயாமம் செய்தால் சிந்தை ஒரு நிலைப்படும்.

59. முக்தி என்பது சிவசக்தியால்தான் கிட்டும், அரி என்ற முதல் எழுத்துக்கு முதல் எழுத்து அகாரமான சிவனின் எழுத்தாகும் (அரிஅரன்) இந்த அகாரம் தான் பூமிக்கு ஆதிகாரணமாகும், இந்த அகாரமே மெய்எழுத்து பதினெட்டுகளுடனும் கூடி பரப்பிரம்மமாய் பேரொளியாய் இயங்குகிறது.

60. விந்தான விமலையாள் பீடம் வெட்டாத சக்கரம் எனப்படும் சகஸ்ராரம். அதுவே உச்சந்தலை - கோசமும் ஆகும். இறைக்காத சலம்

நாதமாகும். பேசாத மந்திரமே சேர்க்கையாகும். (மௌனம்) வாசிதான் புஷ்பம், கட்டாத சுக்கிலம்தான் லிங்கம், பரமனே ஆத்ம ஜோதி. குருபூசை ஆசைகள் மற்றும் ஆணவங்கள் அகற்றும் சாதனமாகும்.

61. ஆணும், பெண்ணும் உறவு கொள்வதன் மூலம் அகாரவெளி திறக்கும். குண்டலி கிளம்பும். சம்சார பயம் நீங்கும். மூலாதாரம் ப்ரகாசிக்கும். மாயை விலகும் (இவை எல்லாம் யோக முறைப்படி கூடினால் மட்டுமே பலிதமாகும்).

62. ஆண்களையும் பெண்களையும் தனித்தனியாக படைத்ததற்கு காரணம் காயசித்தி செய்து கொண்டு ஞானம் அடைவதற்காகவே. இன்பம் துய்ப்பதற்கும் மாயையில் விழுந்து சாவதற்கும் அல்ல. (யோக முறைப்படி உறவு கொண்டு ஆயுளை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இறைவன் பெண்களைப் படைத்துள்ளார்). அனுதினமும் ஓம்-வங்-யங்-சிங் என்று மனதார செபித்து வாசியை கும்பித்து நிறுத்தினால் பிறப்பும் இறப்பும் விலகும்.

63. வாசி அடங்கும் இடத்தை அறிந்தால் அண்டரண்ட பதங்கள் எல்லாம் அணுவாய்த் தோன்றும். மூலாதாரத்தின் பூட்டைத் திறப்பதற்கு முறையாக வலது மூக்கின் வழியாக மூச்சை இழுத்து இடது மூக்கின் வழியாக வெளியே விட்டு கும்பகம் செய்து ஓம்.நம்.உம்-அம் என்று மனதால் செபித்தால் கணேச பகவான் காட்சி அளிப்பார்.

64. அவரைக் கண்டு மயங்காமல் கணேசா ஓம் காருண்யா என்று வணங்கிப் பின் ஓம்-ஐம்-க்லீம்-ஸௌம், இம் நமனாசா ரீ ரீ ரீ உம்-அம் என்று சந்திரநாடி வழியாக பூரகம் செய்து கும்பித்து செபம் செய்தால் முருகன் எதிரே தோன்றுவார். மயில் மேல் ஏறி வந்த முருகனைப் பணிந்து அருள்தா என்று வேண்ட மயக்கம் தீரும்.

65. வாசியை இழுத்து கும்பகம் செய்து ஓம்-லம்-சிம் சிவய என்று மன ஒருமையுடன் செபம் செய்தால் ரிஷப வாகனத்தின் மேல் ஏறிய வண்ணம் சிவனும் பார்வதியும் தோன்றிக் காட்சி அளித்துச் சகல வரங்களையும் தருவார்கள்.

66. **யோகபானம்:** சமாதியோகம் பலிதமாக யோகபானம் கூறுகிறேன் கேள். பருத்தி விதை. பாகல் விதை, மாவின் பட்டை, மிளகரணை, பேய்க்குறிஞ்சா, சிறுதுத்தி, நிலஆவாரை இவை சமஎடை எடுத்து நசுக்கிச் சாறு எடுத்து அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சி, சர்க்கரை இட்டு காலை மாலை சாப்பிட்டால் உஷ்ணம் குறையும். நரையும் நீங்கும்.

67. சிதாகாசத்தில் ஜோதி ப்ரகாசிக்கும். வாசி ஓடாமல் ஒடுங்கி நிற்கும். உடலில் விந்து ஊறும். மலை மேலே ஏறி அலையாமல் சுழுமுனை வழியாக வாசியேற்றிப் பரவொளியைக் காண வேண்டும்.

68. பரவொளியானது வட்டம் போல் நிற்கும். அங்கிருந்து அமுதம் பொங்கும். உள் மனதாலே உன்னை அறிந்து அந்த அமுதத்தை உட்கொண்டு நோக்கினால் ஈரேழு லோகங்கள் எல்லாம் எதிரே தெரியும், பேரின்பம் கிட்டும். ஞான வீடு சித்தியாகும்.

69. ஞானம் பர்வதம் போல் வளரும், அண்ட பிண்ட சிருஷ்டி விதங்கள் தானே தோன்றும், வாணி அமுதம் ஈவாள். காயம் அழியாது. தத்துவங்கள் கெட்டு தாழாது. உடலில் நவரத்தினத்தின் காந்தி ஏற்படும் மேலும் ஒரு வினாடிக்குள் சுஷு்ம்னா நாடி திறந்து நெருப்பாறும் மயிர்ப் பாலமும் தோன்றும்.

70. அந்த நெருப்பாறு மயிர்ப் பாலம் ஆமையின் வடிவம் போல் தோன்றும். அந்த உச்சி வெளியில் வாசியைக் கொண்டு நிறுத்தி தியானித்தால் சிவனும் சக்தியும் தோன்றுவார்கள். வாசி நம் வசமாகும்.

71. மேலும் வாசியினால் வாலை தோன்றுவாள். அவள் சிறு பெண் போல் காட்சி அளிப்பாள். தலை உச்சியிலிருந்து வரும் அமுதத்தை உண்டால் மாயை விலகும். சுந்தரியின் நடனம் காணலாம். பிரம்ம நிஷ்டையில் நிற்க முடியும்.

72-74. தினமும் வாசியை (மூச்சை) உச்சிக்கு ஏற்றினால் தேகம் வலுக்கும். காந்தி உண்டாகும். பிறப்பு இறப்பின் ரகசியங்களும் தோன்றும். சந்திர நாடியும் சூரிய நாடியும் பிறழாது நடந்தால் பூரணம் நிலைக்கும். சூரிய நாடி நடக்கவேண்டிய நாளில் சூரிய நாடியும் சந்திர நாடி நடக்க வேண்டிய நாளில் சந்திர நாடியும் நடக்க வேண்டும். உச்சியிலிருந்து அமுதத்தை இறக்கி உண்டால் தொண்டையில் இனிப்புச் சுவை உண்டாகும். இவ்வாறு சுவை கண்டால் ஆயுள் வளர்ந்து கொண்டே செல்லும். மனம் அலைபாயாமல் நிற்கும். பெண் மாயை ஒழிந்துவிடும். தேகம் காந்தி வீசும். பரபிரம்மத்தின் ஒளி தோன்றும். ஓம் என்ற மந்திரத்தை உணர்ந்து மனதால் சதா காலமும் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் பேரின்பம் சித்திக்கும். அருட் குருவின் அருள் கிட்டும் (அருட் குரு-சிவபெருமான்).

75. லக்னம் மகரமாகவும், மகரத்திற்குடையவனான சனி குருவோடு சேர்ந்தும், கேது எந்த கிரகத்தோடேனும் கூடி 5, 6, 11 ஆகிய இடங்களிலும்

நின்று புதன் ஏதேனும் ஒரு கிரகத்துடன் கூடி எங்கு நின்றாலும் அல்லது பார்த்தாலும் அந்த ஜாதகத்துக்குடையவன் ஞானியாவான். மாபெரும் சித்தனாய் இவ்வுலகில் வசிப்பான்.

76-77. மகர லக்னத்தோனுக்குச் சந்திரன் மேஷத்தில் நின்றால் அமுதப் பால் பெருக்கமுண்டாகும். நாதாந்த ஒளி கேட்பான். நல்ல கிரகங்கள் சூழ்ந்து நின்றால் யோக நிஷ்டை உண்டாகும். ஞானியாகி, குருவாவான். வாசி யோகத்தின் சூட்சம் கண்டு பலவகையான சித்துகள் விளையாடி கர்ம வினைகளை தீர்த்துக் கொண்டு எமனை வென்று இவ்வுலகில் நெடுங்காலம் வாழ்வான்.

78-79. சந்திரனுடன் சனி சேர்ந்து நின்றால் அந்த ஜாதகன் ஆயுள் அதிகம் பெற்று வாழ்வான். இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே யோக நிஷ்டை புரிந்து பிறப்பு இறப்புக்களை வென்று வாழ்வான். மேலும் வாசியை வசப்படுத்தி பார்வதியின் அருள் பெற்று மாயை அகற்றி ஊழ்வினையை வெல்வான்.

80. லக்னம் மகரமாகவும் ஒன்பதாம் இடத்தில் சந்திரன் தனித்து நின்றும் ஐந்தில் குருவும் செவ்வாயும் கூடிநிற்கும்படியான ஜாதகத் துக்குரியவன் மூலாதாரவாசல் கண்டு சந்திரனையும் சூரியனையும் அறிந்து (இவை இரண்டும் நாடிகளாகும்) எட்டிரண்டு கூட்டி நாதாந்த வீட்டை அறிந்து தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறையும் அறிந்து கர்ம வினைகளை வென்று ராஜயோகியாக இவ்வுலகில் வாழ்வான்.

82-83. கலியுகத்தில் பலவிதமான சாதிபேதங்கள் உண்டாகும். பெண்கள் அதிகமாகவும், ஆண்கள் குறைவாகவும் பிறப்பார்கள். உறவுமுறைகள் சரி இருக்காது. நல்ல குழந்தைகள் நூற்றுக்கு ஒன்று பிறப்பதே அதிசயமாகும். கலியுகம் முற்ற முற்ற மனிதர்களின் உயரம் குட்டையாகிக் கொண்டே வரும். மனித ஆயுளும் குறைந்துகொண்டே போகும். அந்த சமயத்தில் சம்பலப்பட்டம் என்ற கிராமத்தில் வைணவ தத்தன் என்ற அந்தணருக்குப் பிள்ளையாக புன்னை மரத்தின் கீழ் கலிபுருஷன் ஜெனிப்பார்.

84. கலி ஐயாயிரம் ஆண்டு முடிந்து ஆறாயிரம் நடக்கும் பொழுது சாதிமத பேதங்கள் மறையத் தொடங்கும். சந்திரனின் குளிர்ச்சி குறையாது அதே சமயத்தில் சூரியனின் தெகிப்பு அதிகமாகும். வேதங்களை அறியாத பொய்யான அந்தணர்களின் கொட்டம் ஒழியும். சத்தியம் நிலைக்கும். மனுக்களும் ஞானியும் தோன்றுவார்கள். (இப்பொழுது கலி 5093 நடக்கிறது.)

85-88. இதை எனக்கு என் குரு சொன்னார். அதை நான் இங்கு றினேன். மேலும் உலக மக்களுக்கு சிவபெருமான் அருள் உண்டாகும். ாமம் விலகும். புலியும் பசுவும் ஒரே இடத்தில் வசிக்கும். பகை இருக்காது ானிடர்கள் நிருவிகற்ப சமாதி கொண்டு வாழ்வார்கள். தத்துவயோகம் ழகுவார்கள். மாந்தர்கள் பலவர்ணமாவார்கள். ஏகசக்கிராதிபத்தியம் ண்டாகும். இந்த ஆட்சி 82000 ஆண்டு வரை நடக்கும். நவரத்தினங்கள் திகமாக விளையும், எல்லோரும் ககன குளிகை செய்து அதைக் கொண்டு ூகாய சஞ்சாரம் செய்வார்கள். பிற உயிர்களைத் தம் உயிர்போல் ண்ணுவார்கள். சிவபெருமானை வணங்கி ஆயுள் பலம் பெற்று ாழ்வார்கள். பொய்யான வேதகதைகள் ஒழியும், அந்தணர்களின் பருமை குன்றும், சம்புவர் குலம் தழைத்து ஓங்கும்.

89. சம்புவந்தர் சகல உலகங்களையும் தன் வசப்படுத்தும் ஆற்றல் பற்றவர்களாக இருப்பார்கள். தவயோகம் செய்வார் அமுர்தம் ட்கொள்வார்கள். அம்பரத்தின் ஆட்டம் காண்பர். கோமேதகம் போல் ன்னும் தேகம் உடையவர். இவர்கள்தான் குருகுலத்தவர்கள் என்றறிய வண்டும்.

90 பிரம்மாவின் வலபாகத்தில் சாம்புவும் வசிட்டரும் உண்டானார்கள். சிட்டர் அரக்கர் குலத்திற்கு அரசனாகி பிரம்மாவையே இகழ்ந்து பேசி, ாணக் கதைகளை புரட்டி எழுதி, காமத்தில் வீழ்ந்து மறையோன் என்ற ட்டமும் பெற்றார்.

91. இந்த குலத்திற் பிறந்தவர்களுக்கும் மற்றவருக்கும் பேதம் ண்டாக்கி உலகத்தை ஏமாற்றி மயக்கி விட்டார். இவருடன் தோன்றிய றொருவரான சம்புவந்தர் தனியே ஓர் இடத்தில் வசித்து வந்தார் பாறுமையுடன் இருந்த பிரம்மாவும் கோபம் கொண்டு ஐயாயிரத்து ற்பதுக்கு அப்பால் வசிட்டர் வழிவந்தவர்களான மறையோர்களின் குலம் ழாகும் என்று சாபம் அளித்தார்.

92. அந்த சமயத்தில் அறிவுடைய சம்புவந்தர் கைலாய மலைக்கு ன்று சிவபெருமானை நோக்கி தவம் புரிந்து கமலாச்சி என்ற பெண்ணை ணம் புரிந்து கொண்டு அதற்குப் பிறகு மீண்டும் தவம் புரிந்து வபெருமானிடம் தன் குலமான சம்புவந்தர் குலம் ஐயாயிரத்து நாற்பதுக்கு ப்பால் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்ற வரத்தை பெற்றார்.

93. பிரம்மாவும் சிவனும் வாக்களித்ததால் சாதிமத பேதம் அற்று புவந்தர் குலம் தழைத்தோங்கும் சமயத்தில் அந்தணர் குலம் பாழாகும்.

94-95. அக்காலத்தில் பதவி பெற்று மேல் நிலையில் இருக்கும் அந்தண குலத்தாரிடையே பேதங்கள் அதிகமாகும். ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிப் பேசிக் கொண்டு, கீழ்மக்களிடம் ஊழியம் செய்தும் புலால் உண்டும் மது அருந்தியும் தீய நெறிகளில் உழல்வார்கள். சாதுக்கள் இவர்கள் செய்யும் குற்றங்களைக் காட்டி கீழே தள்ளி விடுவார்கள். அதனால் வறுமை வாய்ப்பட்டு மேலும் தீய பழக்கங்களைக் கைக்கொண்டு தங்கள் குலப் பெண்களை இழிந்த குலத்தோருக்குக் கூட்டிக் கொடுத்தும் கள்ளும் கஞ்சாவும் அருந்தி நீச ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் பிள்ளைகளைப் பெற்றும் குலத்தொழிலை விட்டு இழிவான பல தொழில்களையும் செய்து பிழைப்பார்கள்.

96. அந்தணர்கள் பல தொழில்களைச் செய்த போதிலும் குலத்தொழிலை செய்பவர்களும் இருப்பார்கள் (குலத்தொழில் ஓதல், ஓதுவித்தல்). சிறு பெண்கள் கணவனை இழப்பார்கள். வேறு சாதியாரிடம் சேர்ந்து கருக்கொண்டு யாருக்கும் தெரியாமல் அதை அழிப்பார்கள். மேலும் பல அநியாயங்கள் செய்வார்கள்.

97. இவை எல்லாம் தவறாமல் நடக்கும் பொழுது அந்தண குலம் அழியும். இதைத் தவிர உலகத்தில் பல கலகங்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் எல்லாம் இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்து செல்வார்கள். இதனால் பலபேர் மாண்டு போவார்கள். மேலும் பல பஞ்சங்கள் உண்டாகும். தேவாலய வழிபாடுகள் குறையும்.

98. இழிகுலத்தோர் என்று வழங்கப்படும் பறையர்கள் பாக்கியம் பெற்று சொல்லமுடியாத அளவுக்குப் புகழுடன் வாழ்வார்கள். ஒரு முட்டையில் இருந்து இரண்டு குஞ்சுகள் பிறக்கும். மிருகங்களில் பல வினோத வகைகள் உண்டாகும். இவை எல்லாம் அந்தணர்களுக்கு கெட்ட அறிகுறிகளாகும். இந்தக் காலம் அந்தணர்களுக்கு ஆகாத காலமாகும்.

99. உலகமே பின்னப்படும். மக்களெல்லாம் நாகம் போல் சீறிக்கொண்டு பணக்காரன் ஏழை என்று உயர்வுதாழ்வு பேசி ஒருவரை ஒருவர் அழிக்க முயல்வார்கள். அரசியல்வாதிகளுக்கிடையே பல சங்கங்களும் கோஷ்டிகளும் உண்டாகும். ஆயினும் தெய்வ நம்பிக்கை அதிகமாகும். தெய்வ வழிபாடுகளும் நடைபெறும். நல்ல சமயவாதிகளும் வாழ்வார்கள்.

100. என் குரு எனக்கு சொன்னதை நான் உலகத்திற்கு சொன்னேன் மேலும் கெட்ட நடவடிக்கை உள்ள அந்தணர்களின் கொட்டம் ஒழியும்.

பதினெட்டு சித்தர்களும் உலகில் வெளிப்பட்டு வந்து நாலாதிசைகளிலும் சென்று தர்மத்தை நிலைநாட்டுவார்கள். உலகமே ஒரு மன்னனின் ஆட்சியின் கீழ் வரும்.

101. இவை எல்லாம் முழுமையாக அறிய வேண்டுமானால் மூச்சை அடக்கி சுழுமுனை வழியாக ஏற்றி நின்றால் நாராயணி அமுதம் அளிப்பாள். மேலும் நாவாரச் சொல்வதற்கு ஒரு அரிய மந்திரத்தை கூறுகிறேன். இதை அறிந்தவர்களுக்கு எமபயம் இல்லை. ஞானம் என்ற உண்மையான ஒளிதோன்றும் இது உண்மை! அந்த மந்திரம் என்னவென்றால் சூரிய காயத்திரியே ஆகும்!

102 அதிகாலை எழுந்து பல் விளக்கி குளித்துவிட்டு சூரியனின் முன்பாக நின்று இருகைகளையும் தலைமேல் கூப்பிக் கண்களால் கூர்ந்து நோக்கியபடி இடுப்பு வரை தண்ணீரில் நின்று கொண்டு தியானம் செய்தால் மனம் நாளுக்கு நாள் ஒருமுகப்பட்டு நிலைக்கு வரும்.

103. அந்த மந்திரம் என்னவென்றால் "ஓம் பாஸ்கராய வித்மஹே! திவாகராய தீ மஹி! தன்னோ சூர்ய ப்ரசோதயாத்!!" என்று மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கும்பகம் செய்து தியானித்துப் பின்பு முடிவில் ஆசமனம் செய்ய வேண்டும் (ஆசமனம் என்றால் மந்திர ரட்சையாகும்.)

104. இந்த செபம் முடிந்த பிறகு, ஒப்பரிய தேவியும் வாலை பராபரியுமான தாயை பூஜிக்க வேண்டும். அதற்கான எந்திரத்தையும் மந்திரத்தையும் கூறுகிறேன். ஓம். அம்-நம்-லம்-லிங்-கங். டங்-றங்-சிங்-லங்-வாலி-கம்-கம்-ரீம்-க்லீம்-ஸ்வாஹா.

105-107. சகல லோகங்களும் சக்தியின் திருவுருவே ஆகும். ஞானமும் முக்தியும் அடையவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு இந்த எந்திரத்தையும் மந்திரத்தையும் வரைந்து (அம்பாள் எந்திரம் பார்க்க) வடக்கு முகமாக அமர்ந்து தூளிதங்கள் புஷ்பங்கள் சாற்றி ஒரு நாளைக்கு எண்ணூறு முறை செபிக்க வேண்டும். இதைபோல் ஐந்து மாதம் செய்தால் வாசி நிலையாக நிலைத்து நிற்கும். இந்த பூசை செய்யும் போது இயம நியமங்களைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். ரேசக, பூரக கும்பகம் செய்து அமுதம் உட்கொண்டால், ஞானம் சித்திக்கும்.

108. பேதம் = பிரிவு, மறைத்து கூறல்,
வேதாந்தம் = வேதத்தின் முடிவான கருத்து.
சித்தாந்தம் = சித்தர்களின் முடிவான கருத்து.
அகாரம் = சிவம், உகாரம் = சத்தி,

அகாரம் = விந்து, உகாரம் = நாதம்
விந்து = சுக்கிலம், நாதம் = வாயு.

109. ஞானத்தை அடைய வேண்டுமானால், அம் என்று ரேசகம் செய்து உம் என்று பூரகம் செய்து நம் என்று கும்பித்து பிராணாயாமம் செய்தால் ஓங்கார ஒளி சித்தியாகி ஞானம் கிட்டும் மறைமுகமாக கூறப்பட்ட ஓங்கார உபாசனை இங்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டு விட்டது.

110-112. பாடல் 110 முதல் 113 வரை மறைமுகமாக கற்ப சாதனை கூறப்படுகிறது.

113. இந்த முறையை போகர் கற்ப சூத்திரம் 18லும் இல்லற மர்ம ஞானம் ஐம்பது என்ற நூலிலும் நான் சொன்ன கற்ப முறையிலும் மிகத் தெளிவாக கூறியிருக்கிறேன். இதை அறிந்தவனுக்கு ஞான சித்தியும் மற்றும் காயசித்தியும் உண்டாகும்.

114-115. பேயும் பில்லியும் சூனியங்களும் ஓடுவதற்கு உண்மையான ஒரு மந்திரம் கூறுகிறேன் ஓம்-உம்-லம்-சிம்-நம்-வம்-வம்-க்லீம்-ரீங்-சிரீங் ஹிரீங்-ஹரிங்- என்பதாகும். இதை ஒரு முக்கோணம் பெரியதாய் வரைந்து அதன் நடுவில் அ உ. இ. என்று அட்சரங்களை எழுதி, அந்த முக்கோணத்தை சுற்றி ஓங்காரம் வரைந்து செபித்தால் பேய் பில்லி பூதங்கள் போகும். மேலும் உம் என்று வாசியை இழுத்து கும்பித்து பழகினால் யோக சித்தியும் கெவுனசித்தியும் உண்டாகும். இந்த முறையைத்தான் பதினெட்டு சித்தர்களும் பின்பற்றினார்கள்.

116. இவ்வாறு செய்தால் பிரம கூடம் தோன்றும். அனல் வீசும் அதனால் அமுதகலசம் பொங்கும். உன்னை பார்ப்பவர்களுக்கு உன் உருவம் தோன்றாது. மறைந்து போகும். சித்தரைக் காணோம் என்று மக்கள் தேடுவார்கள்.

117. மாரண வித்தை கூறுகிறேன் கேள். வாசியை இழுத்துப் பூட்டி சம்-நம் என்று இழுத்து அடக்கி உன்னை எதிர்த்தவர்களுக்கு சாபம் அளித்தால் சாபம் பலிதமாகும். அரக்கர் முதல் யாரும் உன் கண் முன்னே வரமாட்டார்கள். மேலும், உம்-யம்-என்று சொல்லி பெண்களுடன் கூடினால் வீரியம் தம்பனமாகும் வசியம் சித்திக்கும்.

118-120. அஷ்ட சித்தும் ஆடுவதற்கு மூலிகை, மந்திரம் செபங்களைக் கூறுகிறேன். பேய்க் குறிஞ்சா, நரிமிரட்டிச் செடிகளில் வடக்கு நோக்கிச் செல்லும் வேர்களை பவுணர்மி நாளில் அம்-உம்-றீம்-ஸ்ரீம்-ஐம்-க்லீம் என்று சொல்லிப் பிடுங்க வேண்டும். அந்த வேரைக் கொண்டு வந்து சிகார

வரைந்து அதன்மேல் வேர்களை வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை லட்சமுரு செபம் செய்து அமாவாசை நாளில் பேய்க்குறிஞ்சா வேரை வலக்கையிலும் நரிமிரட்டிவேரை இடக் கையிலும் தைத்துக் கொண்டு, உம் என்று பூரகம் செய்தால் பசி, தாகம் விலகும், உலகில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் சித்தன் என்று உன்னைப் போற்றுவார்கள். இதே முறையைத்தான் பதினெட்டுச் சித்தர்களும் கடைப் பிடித்தார்கள். நீ புத்தி உள்ள பிள்ளையாகையால் இந்த முறையைப் பின்பற்றி வெற்றியடையலாம்.

121. மோடி வித்தை கூறுகிறேன் கேள். சிம்-லம்-உம் என்று வாசியை இடது நாசி வழியாக இழுத்து கும்பகத்தில் நின்று சூரிய சந்திர கலைகளில் ஊதினால் சுழினைத் தீயால் தாக்கப்பட்டு மோடி வைத்தவன் எகிரிப்போவான். அவன் சாந்தமாக ஓம்-உம் என்று பூரகம் செய்ய வேண்டும்.

122. இதைச் செய்வது மிகவும் கடினமாகும். முதலில் வாசியை, வசப்படுத்த வேண்டும், துரிய நிலை சித்திக்க வேண்டும், தினமும் தியானம் பழக வேண்டும், அமுதம் உண்ண வேண்டும், இவ்வாறு செய்தால் உன்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில் உலகம் ஒடுங்கும். சிவனும் பார்வதியும் பக்கத்தில் நிற்பார்கள்.

123. வாசி வசம் ஆகாத மக்களுக்கு வாசி வசமாக அப்யாசிக்கும் முறையை கூறுகிறேன் கேள். காலையில் எழுந்து சூரியனின் முன் நின்றுகொண்டு கண் சிமிட்டாமல் சிங் என்று உச்சரித்து பழக வேண்டும். இவ்வாறு எட்டு மாதங்கள் அனுசரித்தால் வாசி ஒடுங்கும். பலன் கோடி உண்டாகும். இதைப் பாவிகளுக்கு உரைக்கக் கூடாது.

124. இவ்வாறு செய்தால் உச்சிவெளி திறக்கும், பிரம்ம நிஷ்டை கூடுவதற்கு வழிசொல்கிறேன் கேள். உன் உருவை உன்மனத்தில் காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு கண்டால் பேரின்ப ஆசை பொங்கும் மனங்குவியும், அமுதம் கசியும், இடகலையும், பிங்கலையும் சுழன்று நிற்கும்.

125. வாசி வலுக்கும், இயம நியமங்கள் சித்தியாகும், சற்குரு முன்னே தோன்றுவார் சகல கலை ஞானமும் தானே தோன்றும். நெருப்பாரான, சூரியனும் மயிர் பாலமான சந்திரனும் தோன்றும்.

126. தினகரனின் பயிற்சியில் தேர்ந்த பின்னர், தினமும் சந்திரனை இழுத்து நிறுத்திப் பழகினால் நந்தி நிற்கும். முக்கோண ஒளி தோன்றும். பல பிரிவாய் காணும் உலகத்துப் பொருள்கள் அனைத்தும் ஒரு பொருளாய் தோன்றும்.

127. பூரணத்தை அறிந்தால் வாசி அசையாமல் நிற்கும், இதனால் யோகமும் ஞானமும் சித்தியாகும், தேங்காய்ப்பாலான அமுர்தம் உட்கொண்டு பல ஆண்டுகாலம் வாழ்வார். இவை எல்லாம் கஞ்சாவும் கள்ளும் உண்பவர்களுக்கு சித்தியாது.

128. வாசி திடமாக நிலைத்து நின்று பூரணத்தை கண்டவர்களுக்கு, பாம்பின் விஷம் ஏறாது. அக்கினியும், ஜலமும் ஒன்றும் செய்யாது, சமாதியில் அமர்ந்தால் மண்ணும் தின்னாது. கூற்றும் நெருங்க மாட்டான். வாள் கத்தி இவைகளால் வெட்டவும் முடியாது. பார்வதி தேவி அமுதம் ஈவாள். என்றும் பதினாறு வயதாக இருப்பார்கள்.

129. வாய்ப்பேச்சு பேசுவதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. அந்தக் கரணம் அடக்க நல்ல மார்க்கத்தை சொல்கிறேன் கேள். தன்னுடைய கரணத்தில் மனதை நாட்டி உங்-ரிங்-கங்-சிவயவசி-ரிம் ஸ்ரீம்-கம் என்று இரண்டு ஆண்டு செபித்துக் கொண்டு தனது சிறுநீரை அருந்த வேண்டும்.

130. அருந்தும் போது பத்தியங்கள் காத்து வந்தால் உடல் சொலிக்கும், இரவில் தூங்கும் போது சிகாரத்தில் சென்று, முன் மந்திரத்தை செபித்தவாறே தூங்கினால் மனம் சோதியில் இசைந்து நிற்கும். கை, கால், உடல், தலை போன்ற உறுப்புக்கள் பிரிந்து தனித்தனியாகக் கிடப்பது போன்று தோன்றும். இதை பார்த்தவர்கள் யாரோ மகான் என்று பயந்து துதிப்பார்கள்.

131. இந்த முறை தப்பாமல் நடக்கும், அமுதம் ஊறும், இதனால் ஜெகமே சித்தியாகும். மனிதர் கண்களுக்கு உறுப்புக்கள் பிரிந்து கிடப்பது போல் காட்டுமானாலும் மனிதக்குரல் கேட்டவுடனே பிரிந்த சடம் கூடிவிடும்.

132. பிரிந்த சடம் கூடுவது போல் மற்றவர் கண்களுக்கு தோன்றுமே தவிர உண்மையில் உடல் உறுப்புகள் பிரிவதும் இல்லை. கூடுவதும் இல்லை. இது ஒரு மாயத் தோற்றமே. இந்த முறையை சித்தர்கள் மறைத்து வைத்தார்கள். இதை போகர் தன்னுடைய கடைக் காண்டத்தில் கூறியுள்ளார். மேலும் சட்டமுனி, பிரமமுனி இவர்களின் மந்திரகாண்டத்திலும் உள்ளது.

133. தத்துவங்கள் அடங்கி நிற்கும் முறையை கூறுகிறேன் கேள். பௌர்ணமி நாளில் வம்-ரிங்-சிங்-உங்-டங்-கங் என்று செபிக்க வேண்டும். வியாழக்கிழமை கூடிய பௌர்ணமிநாளில் தட்டில் தூளிதங்கள் நிரப்பி, வகாரம் வரைந்து அதில் வ-சி-ம-ந-வங்-உம் என்று உள்ளே எழுத வேண்டும்.

134. தூபதீபங்கள் காட்டி வடக்கு முகமாக அமர்ந்து முன் சொன்ன மந்திரத்தை லட்சம் முறை செபம் செய்ய வேண்டும். செபம் செய்யும் நாட்களில் கரிசலாங்கண்ணியும் மிளகும் கூட்டி ஆவின் பாலில் ஒரே ஒரு வேளை மட்டும் உணவு கொள்ள் வேண்டும்.

135. மேல்கூறிய மந்திரத்தை பூரகம்செய்து சூரியனில் இறக்கி அமுதம் உண்டால் தத்துவங்கள் அடங்கி தேகம் ப்ரகாசிக்கும், விகற்ப சட்டை நீங்கும், ஆதார சக்கரங்கள் தோன்றும்.

136. இவ்வாறு சித்தி பெறாதவர்கள் சாயுச்சிய பதவி பெற்றவர்களைப் போல் காட்டிக் கொண்டு சடைமுடியும் காசாயமும் பூண்டு ஞானியைப் போலும், சித்தனைப் போலும் பேசிக்கொண்டு வருவார்கள். அவர்களைக் கண்டவுடன் பஞ்சாட்சரத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தின் பொருளும் என்னவென்று கேள்.

137. ந என்பது திரைக்கரம் என்ற திரோபாக்ரம் மாகும், ம என்பது மாலக்கரம் என்ற இருளெழுத்தாகும், சி என்பது பதியக்கரம் என்ற திரைஎழுத்தாகும், வ என்பது பரைக்கரம் என்ற சத்திக்கரம் ஆகும். ய என்பது சீவக்கரம் என்ற தனி எழுத்தாகும். சிகாரமும் வகாரமும் பதிஎழுத்தாகும் (சிவ) இந்த பதியக்கரத்தில் ஒடுங்கியவனே சீவன் முக்தன்.

138. பஞ்சாக்கரங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவை தூலபஞ்சாக்கரம், சூக்கும பஞ்சாக்கரம், காரண பஞ்சாக்கரம் என்று மூன்று வகையாகும். இதன்மேல் நமசிவய, சிவயநம, வயசி என்ற அட்சரங்கள் முறையே தூலம், சூக்குமம், காரணம் என்ற பஞ்சாக்கரங்களின் மேல் நிற்கும்.

139. தூலபஞ்சாக்கரத்தை செபித்தால் இல்லறத்தோர் முக்தி பெறுவர். கர்மம் (கிரியை) மார்க்கத்தை அனுஷ்டிப்பவர்கள் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தையும் ஞான நிலையை வேண்டுபவர் காரண பஞ்சாக்கரத்தையும் செபிக்க வேண்டும். சிவ என்ற பதி எழுத்துக்களை மட்டும் செபிப்பவர்களுக்கு ஞானம் சித்தியாகும். ஞான சோதியில் பொருந்த வேண்டுமானால் அம்-உம்-நம் என்று செபித்தால் கட்டாயம் ஜீவன் முக்தி கிட்டும்.

140. சிகாரமே சோதிவட்டம். ஆன்ம சோதி வயசியாகும். இதன் அனுபூதி திடமான போதமாகும். மனந்தளர்வுறாமல் நாள்தோறும் ஒரே மாதிரியாக தியானம் செய்து வந்தால் பரமசிவனும் அம்மையும் நேரில் தோன்றி நீங்கா இளமை தந்து ஞானவீடளித்து இறப்பில்லாப் பெருவாழ்வளிப்பர்.

141-142. இல்லறததார்க்கு யோக முக்தி வாய்க்க போகர் கற்ப சூத்திரம் என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார். பொருள் எழுதப்படவில்லை.

143. சிவபெருமானைக் காணவேண்டுமானால் ரேசக பூரகம் செய்து கும்பித்து ஓம்-அம்-ஆம்-ஊம்-உம்-அம்-சிவயநம-சிவயவசி என்று செபம் செய்தால் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாகச் சிவபெருமான் நம்முன் தோன்றுவார்.

குருமூலி

144-145. வாதமும் வயித்தியமும் கூறுகிறேன். இந்த எளிய முறையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் அறிவு கெட்டு அலைய வேண்டாம். என் சொல் ஒருகாலும் பொய்க்காது. குருமூலி என்ற ஒரு மூலிகை உண்டு. இந்த மூலிகைக்கு சாபம் கிடையாது. இதனுடைய பரிபாஷைப் பெயரை நீக்கி உண்மையான பெயரைக் கூறுகிறேன். இதைத் திருநீற்றுப் பச்சிலை என்பார்கள்.

145. **மிருதார்சிங்கி சுண்ணம்:-** மிருதார் சிங்கியை ஒரு பலம் எடுத்து அதை மூன்று நாள் திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாற்றில் அரைத்து வட்டுப் போல் செய்து காய வைத்து சூரிய வெப்பத்தில் உலர்த்தி கோழிப் புடம் ஐந்து முறை போட சுண்ணமாகும். இதை சித்தர்கள் பார்த்தால் எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள்.

147-148. அவர்கள் அப்படிக் கொண்டு போகாமல் இருக்க ஓம்=அம்-உம்-லம் என்று செபித்தால் சித்தர்கள் மகிழ்ந்து வரம் கொடுத்து விட்டுப் போவார்கள். இந்த மருந்தை காலை மாலை இரு வேளை, (பசு நெய்யில்) ஒரு மண்டலம் உட்கொண்டால் தேகம் வலுத்துக் கல்தூண் போல் ஆகும். இதற்கு புளியும் பெண் போகமும் ஆகாது. இந்த சுண்ணத்தை உண்பதால் குண்டலி பிரகாசிக்கும், சோதி தோன்றும் வாசி வலுக்கும், அமுதம் பொங்கும். இதைக் கொள்பவர்கள் ஞான சித்தராவார். இந்த சுண்ணத்தை பதினெட்டு சித்தர்களும் உட்கொண்டார்கள். இந்த சுண்ணத்தை வெள்ளி செம்பில் சேர்த்து உருக்கினால் எட்டு மாற்று உள்ள தங்கம் கிடைக்கும்.

149. **தாமிரச் சுண்ணம்:-** சிங்கி ஒரு பலம் அதன் எடைக்கு பாதி செம்பும் செம்பின் எடையில் பாதி வீரமும் சேர்த்து திருநீற்று இலைச் சாற்றினால் மூன்று நாள் அரைத்து உலர்த்தி ஏழுமுறை கோழிப்புடம் போட்டு பார்த்தால் சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தை ஒரு மண்டல காலம் பசுவின் நெய்யில் உட்கொண்டால் குஷ்டம் குறை நோய்கள் எல்லாம் போய்விடும். புளி சாப்பிடக்கூடாது.

150. இதை எல்லா வகையான ரோகத்திற்கும் கொடுக்கலாம். அரிசி எடை கொடுத்தால் போதும், சகல நோய்களும் ஓடிவிடும். இந்த மருந்திற்கும் இராசவர்த்தம் என்று பெயர். இதை வெள்ளி செம்பில் இட்டு உருக்கினால் எட்டு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும். இந்த திருநீற்று பத்திரி என்று கூறப்படும் மூலிகையால் சீனம், மற்றும் காரமும் சுண்ணமாகும்.

151-152. கோரக்கர் செய்த நூல்கள்-மற்றும் சித்தர்கள் வருகை: இந்த மூலிகையால் அநேகவிதமான சூட்சங்களை செய்யும் மார்க்கத்தை என் நூல்களில் எழுதினேன். நான் சொன்ன மார்க்கம் மிகவும் எளிமையானது. மற்ற சித்தர்கள் தங்கள் நூல்களில் கபடமாக கூறியதையெல்லாம் வெளிப்படையாகப் போட்டு உடைத்திருந்தேன். அந்த நூல்களின் பெயர்களைக் கூறுகிறேன். காளமேகம் கபாடப்பூட்டு, கமலாஞ்சனி, பிரமபோதம், திலதரவி, சுரபி விந்து, லலாடப் பூட்டு, பஞ்சவர்த்தம், மறலிவாதம், சென்மசித்து, ஆத்மசித்து, வகாரகந்தம், ஞானசோதி, சோடசரம், கல்பபேதம் என்பவை.

153-154. சித்தர்களுடைய மறைப்பையெல்லாம் நான் என்னுடைய நூலில் உடைத்துவிட்டதால் அந்த நூல்களை எல்லாம் கொண்டு போவதற்காக இடைக்காடர், அகப்பைமுனி, நந்திதேவர், மச்சமுனி, சட்டைமுனி, அழுகண்ணர், என்ற சித்தர்கள் எல்லோரும் என்னுடைய இருப்பிடத்திற்கு வந்து நான் எழுதிய நூல்களைக் கேட்டார்கள். சித்தர்களுடைய இரகசியங்களை நீ வெளிப்படையாக எழுதி விட்டதால் மனிதர்கள் நம்மை மதிக்க மாட்டார்கள் என்று கூறித் தர்க்கம் செய்தார்கள். இவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவே நான் அரிசி மாவில் கஞ்சாவைச் சேர்த்து அடை தட்டி வைத்திருந்தேன். அந்த அடைகளை அவர்களுக்கு உணவாக அளித்தேன். அதை உட்கொண்ட சித்தர்கள் மயக்கம் கொண்டு தூங்கி விட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் மேல்சொன்ன நூல்களில் இருந்த முக்கியமான விஷயங்களை இந்த சந்திரரேகை இருநூறுக்குள் எழுதி வைத்தேன்.

155-156. அவர்கள் போதை நீங்கி எழுந்தவுடன் நான் எழுதிய பதினைந்து நூல்களையும் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு நொடியும் தாமதிக்காமல் விண்ணில் பறந்து சென்றனர். அவர்களை மயக்கிய பாவம் தீரப் ப்ராயசித்த மாக சிவனை வணங்கினேன். இதுவரை நான் கூறியது அனைத்தும் உண்மையாகும். ஆனைமுகனான கணபதியையும் அபிராமியையும் சிவபெருமானையும் போற்றி இலிங்க மெழுகை கூறுகிறேன் கேள்.

லிங்க மெழுகு

ஒரு பலம் லிங்கத்தை எடுத்து அதனுடன் திருநீற்று பத்திரியின் சாறும் தேனும் சமமாகக் கலந்து அடுப்பேற்றி தீமூட்டி எரித்தால் மெழுகாகும். இதனை பதனமாக எடுத்து வைத்துக் கொள்.

157. துருசு பற்பம்:- துருசை சுத்திசெய்து லிங்கத்தைப் போலவே தேனும், திருநீற்று இலைச்சாறும் விட்டு அடுப்பேற்றி எரித்தால் மெழுகாகும். முன்செய்த லிங்க மெழுகையும், அதனுடன் துருசின் மெழுகையும் சேர்த்துத் திருநீற்று இலைச்சாற்றை விட்டு அரைத்து அதனுடன் சீனத்தின் சுண்ணத்தை சேர்த்து அரைத்து வில்லைதட்டிக் காயவைத்து கவுதாரி புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இதுவே எல்லா தொழிலுக்கும் குரு மருந்தாகும்.

158-160. கெந்தக சுண்ணம்;- கெந்தகத்தை வேண்டிய அளவு எடுத்து அதை ஒரு சட்டியில் போட்டு அதன்மேல் திருநீற்று பத்திரி சாற்றை விட்டு அடுப்பேற்றி ஒரு சாமம் சுருக்குக் கொடுக்கவும். சுருக்குப் போட்ட கெந்தகத்தை கல் உரலில் இட்டு திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாறுவிட்டு நான்கு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்து இரவியில் உலர்த்தி சீலைமண் செய்து கோழிப்புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தை எடுத்து பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டு தேவியை போற்றி மேகம், குஷ்டம் போன்ற வியாதிகளுக்கு அளித்தால் வியாதி நீங்கும், இந்தச் சுண்ணத்தால் கோடிவித்தை ஆடலாம். இந்தச் சுண்ணத்துடன் ரசம் சேர்த்து திருநீற்று இலைச்சாற்றால் அரைத்தால் சூதம் மடியும். அதை வில்லைதட்டி சீலைமண் செய்து கெவுதாரிப்புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இதை அறிந்தவன் இரசவாதியாவான். உன்னைப் போல் பாக்கியவான் வேறுயாரும் இல்லை. இந்த சுண்ணத்தால் கோடானகோடி நோய்கள் அகலும். புத்திமானானவன் இதை அறிந்து செய்து கொள்வான். இதற்கு இரசகெந்திச் சுண்ணம் என்று பெயர்.

161-163. இந்த இரசகெந்தி சுண்ணத்தை சித்தர்கள் மிகவும் இரகசியமாக வைத்திருந்தார்கள். மேலும் இரசவாத முறையை மறைத்து வைத்தார்கள். இரசவாத முறையை பலபலவிதமான முறையில் கபடமாகப் பாடினார்கள. இந்த இரசகெந்தி சுண்ணத்தால் கெவுனமணி செய்யலாம். முலைப்பாலில் ஊறவைத்து அதே பாலினால் அரைத்து மெழுகுபதத்தில் வில்லையாகத் தட்டி இரவியில் உலர்த்தி சீலைமண் செய்து கவுதாரிப்புடம் போட்டால் நீறும் (சுண்ணமாகும்). இந்த சுண்ணத்துடன் இரசகெந்தி சுண்ணத்தை சமஎடை சேர்த்து அதனுடன் சூதத்தை சேர்த்து சட்டியில்

இட்டு சிறுதீயாக எரித்து திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாறினால் சுருக்குப் போட்டால் சூதமானது திரண்டு, மணிபோல் கட்டி நிற்கும். இந்த மணியைக் கொண்டு தாயை பூசை செய்து ஓம்-கிரிங்-ரங்-கங்-வங்-இம்-லம் என்று செபம் பண்ணி போற்ற வேண்டும்.

164-166. சித்தர்களிடம் கொடுத்த நூல் தொகுப்பு;- நான் சித்தர்களிடம் கொடுத்த நூல்களின் பெயர்களையும் தொகைகளையும் கூறுகிறேன் கேள். காளமேகம் - 1000. கபாடப்பூட்டு - 800, கமலாஞ் சனி - 400, பிரமபோதம் - 308, திலதரவி - 500, சுரபி விந்து - 300, லலாடப் பூட்டு - 680, பஞ்சவர்த்தம் - 58, மறலிவாதம் - 80, சென்மசித்து - 100, ஆன்மசித்து - 208, வகாரகெந்தம் - 805, ஞான சோதி - 1000, சோடரசம் - 507, கற்பபோதம் - 507, மேற் கூறியவைகள் எல்லாம் சித்தர்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டவை. இவற்றில் இருந்த இரகசியங்களை எல்லாம் சுருக்கி உலகத்தின் நன்மைக்காக சந்திரரேகை என்ற இந்த நூலில் கூறி உள்ளேன். இந்நூலில் சொல்லியபடி செய்தால் சகலமும் சித்திக்கும். ஞானம் கிட்டும். இதில் சந்தேகமே இல்லை. மேலும் இந்நூலுக்கு சாபம் கிடையாது..

167-168. விரோசனத்திற்கு மருந்து: கருப்பு காக்கணத்தின் வேரைக் கொண்டு வந்து ஆவின் பால்விட்டு அரைத்து சிறுபுன்னைக்காய் அளவு காலை, மாலை மூன்று நாள் உட்கொண்டால் விரோசனம் ஆகும். இதற்குப் புளியை நீக்க வேண்டும். இதுதான் பத்தியம். மேலும் இந்த மருந்தினால் பாண்டு, எலிக்கடி, காசம், வாதம், குன்மம், போன்ற கோடி வகையான நோய்கள் அகலும், நோயாளிக்கு வயித்தியம் செய்வதற்கு முன்னர் இந்த மருந்தைக் கொடுத்துப் பின்பு மூன்று நாள் கழித்து நோயை கண்டுபிடித்து வேறு மருந்தை அளிக்க வேண்டும்.

169. செயரச பூபதி:- ரசம், வீரம், வெங்காரம் இவை மூன்றையும் சமஎடை எடுத்து அதை திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாறு விட்டு அரைத்து வில்லை தட்டிக் காயவைத்து சீலை செய்து ஒரு பாண்டத்தில் மணல் கொட்டி அதன் நடுவில் வைத்து நான்கு சாமம் எரித்தால் பற்பமாகும். இந்த பற்பத்தை அரிசி எடை கொர்டுத்தால் சகல நோய்களும் தீரும். இதற்கு பத்தியம் இல்லை.

170-172. கௌரிசாறு சிந்தாமணி:- கருவங்கம், வெள்வங்கம், நாதம், விந்து, லிங்கம், சிறுகண்ணாகம், இவை எல்லாம் சமஎடை எடுத்து நாகத்தையும், வங்கத்தையும் தகடாக தட்டிக்கொண்டு அந்த தகடை சிறு துண்டுகளாக நொறுக்கிக் கொண்டு பின்னர் லிங்கத்தைப் பொடி பண்ணி

இரு சம பாகமாக்கி ஒரு பாகத்தை ஒரு குடுவையில் போட்டு அதன் மேல் எல்லா மருந்துக்களையும் கொட்டி பின்னர் மற்றொரு பங்கு லிங்கத்தை மருந்தின் மேலே போட்டு சீலைமண் செய்து ஐந்தெருவிற் புடத்தைப் போட்டால் சரக்குகள் நீறி சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தை மூன்று அரைக்கால் சேர் (காலே அரைக்கால்) எடுத்து அதனுடன் ஒன்றரை பலம் கௌரி சேர்த்து கல்வத்தில் இட்டு எலுமிச்சம் பழச்சாற்றால் அரைத்து வட்டு செய்து உலர்த்தி சீலைமண் செய்து முப்பத்தொன்று எருவில் புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும்.

173-174. மீண்டும் இந்த சுண்ணத்தை முன்சாற்றால் இருசாமம் அரைத்து வட்டு செய்து ரவியில் உலர்த்தி சில்லிட்டு கவசம் செய்து பத்தெருவில் மூன்று முறை புடம் போட்டால் மாசுக்கள் நீங்கிய சுண்ணம் கிட்டும். இந்த சுண்ணத்தால் வாதவித்தை பலிக்கும். மேலும் இதனால் குஷ்டம் போன்ற கொடிய நோய்கள் அகலும், மூன்று நாள் காலை மாலை அரிசி எடை உட்கொண்டால் போதும். மருந்துண்ணும் காலத்தில் ஆவின்பாலும் அரிசிக்கஞ்சியும் மட்டும் அருந்த வேண்டும்.

175. கருவங்கச் செந்தூரம்:- கருவங்கத்தை உருக்கி மூன்று முறை நண்டுச் சாற்றில் சாய்த்து சுத்தமாக்கி அதை காட்டு மருக்கொழுந்துச் சாற்றால் அரைத்து ஏழுமுறை கவுதாரிப்புடம் போட்டால் செந்தூரமாகும். இதை வெள்ளிச் செம்பில் பத்துக்கு ஒன்று சேர்த்து உருக்கினால் பொன்னாகும்.

176-177. அரிதாரச் சுண்ணம்:- கெந்தி, ரசம், வெடி உப்பு, அரிதாரம் இவை எல்லாம் சமஎடை எடுத்து கல்வத்தில் இட்டு கடுகு இலைச்சாற்றால் ஏழுநாள் அரைத்து உலர்த்தி கெவுதாரிப் புடம்போட்டால் சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தை வெள்ளி ஏழும், செம்பு மூன்றும் சேர்த்து உருக்கும் போது ஒரு பங்கு ஈந்தால் பத்து மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும். முதலில் வெள்ளியும், செம்பையும் உருக்கிப் பின்பு மருந்து போட்டு உருக்கி ஒன்றான பிறகு மீண்டும் மருந்து போட்டு உருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாதம் பலிக்கும்.

178-180. வெடிஉப்பு செந்தூரம்:- கரிஉப்பு, வெடிஉப்பு, கெந்தி இவை மூன்றையும் சமஎடை எடுத்துப் பொடியாக்கி சட்டியில் இட்டு அடுப்பில் வைத்து சாமம் ஒன்று வறுத்தால் சிகப்பு நிறம் உள்ள செந்தூரம் கிடைக்கும். இந்த மருந்தை செம்பில் இட்டு உருக்கினால் செம்பின் ஊறல் போய் சுத்தமாகும். இதேபோல் வெள்ளியையும் உருக்கி ஈந்தால் சுத்தமாகும். மேலேகூறிய செம்பு இரண்டு பங்கும் வெள்ளி ஒரு பங்கும்

சேர்த்து உருக்கி நூற்றுக்கு ஒரு கழஞ்சி மருந்து சேர்த்து உருக்கினால் பதினாறு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும். இந்த செந்தூரத்தால் கோடி வித்தைகள் ஆடலாம் ஆனால் இதை சித்தர்கள் மறைத்தார்கள். எந்த நூலிலும் சொல்லவில்லை என்று என் குரு மீது ஆணை இட்டுக் கூறுகிறேன். பூமியில் உள்ள மக்கள் பிழைப்பதற்காக நான் இங்கே விரிவாகச் சொன்னேன். என்னுடைய சந்திரரேகை இருநூறு என்ற இந்த நூலைப் பார்த்தவன் மாபெரும் சித்தனாவான்.

181. சீனச் செந்தூரம்:- சீனத்தை நாய்ப்பாகல் சாற்றால் இரண்டு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்து உலர்த்தி காடைப்புடம் போட்டால் அருணன் போல் சிவந்து செந்தூரமாகும். இந்த செந்தூரத்தால் லோகங்கள் எல்லாம் பசும் பொன்னாகும்.

182. நவச்சார செந்தூரம்:- நவச்சாரத்தை அவுரிச் சாற்றினால் நான்கு சாமம் அரைத்து ரவியில் உலர்த்திக் காடைப்புடம் போட செந்தூரமாகும். இதை வெள்ளி செம்பில் ஈந்தால் பதினாறு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும்.

183-185. முப்பூ:- சித்தர்கள் முப்பூவை செய்யும் மார்க்கத்தை மக்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் பரிபாஷையில் பாடி வைத்தார்கள். ஆகையால் முப்பூவை அறிந்துகொள்ள முடியாமல் மக்கள் மயங்கினர். ஆனால் அந்த முப்பூ மார்க்கத்தை நான் இங்கு மிகத் தெளிவாய் கூறுகிறேன் கேள். வெடிஉப்பு, சீனம், வீரம் இவை மூன்றையும் சிறுநீரால் மூன்று நாள் அரைத்து வில்லை செய்து ரவியில் உலர்த்திக் கொண்டு பின்னர் பூநீறு ரெண்டு படி எடுத்து அதை ஒரு பானையில் பாதிவரை போட்டு முன்செய்த வில்லைகளை வைத்து வில்லைகளுக்கு மேல் மீதிபூநீரைக் கொட்டி மேலே ஒரு பானையை கவிழ்த்து மூடி அடுப்பேற்றி இரண்டு சாமம் எரித்துப் பின்னர் அந்த வில்லைகளை எடுத்து அதனுடன் வெங்காரமும், ரசமும் கலந்து அரைத்தால் கருமைநிறமாக இருக்கும். இதனுடன் மாதர் கர்ப்ப குடநீர் விட்டு இரண்டு சாமம் அரைக்க வேண்டும்.

186-187. பின்னர் வில்லை தட்டி ரவியில் உலர்த்தி கவசம் செய்து இருபது எருவில் புடம்போட்டால் நீறி சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தை தேவியான வாலையை போற்றி பத்திரப்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் சித்தர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். இவ்வளவு எளிமையான முறையில் முப்பூ செய்யும் மார்க்கத்தை சித்தர்கள் தங்கள் நூல்களில் கூறாமல் மறைத்தார்கள். நான் சொன்ன இந்த முறையில் எவ்விதமான தவறும் ஏற்படாது. இதற்கு பத்தியங்களும் சாதாரணமானதே.

188. இந்த சுண்ணத்தை எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் அரை அரிசி எடை கொடுத்தால் நீங்கும். எல்லா வகையான சுரக்கும் இந்த சுண்ணத்தால் நீறிப்போகும். இதை மக்களுக்காக மிக எளிமையாக சொல்லி வைத்தேன்.

189. கலைக்கோடர் என்ற முனிவர் ககனவித்தை 18008 மற்றும் சிற்ப சாத்திரமும் ரசாயன சாஸ்திரமும் லட்சம் பாடலில் பாடிவைத்தார். அதை அறிந்துகொண்டு போகர் மிகச்சுலபமாக விண்ணில் பறந்து சென்றார். அதே போல் நானும் என் நூலில் எல்லாவற்றையும் மிக எளிமையாக கூறியுள்ளேன்.

190-191. தாளகச் சுண்ணம்:- தாளகத்தை கொண்டு வந்து சுத்தி செய்து அந்த எடைக்கு நாகர் வண்டு சேர்த்து திருநீற்றுப் பச்சிலையால் அரைத்து வில்லை தட்டி உலர்த்தி சீலை செய்து ஐந்து எருவில் ஐந்து முறை புடம் போட்டால் சுன்னமாகும். இதை நெய்யில் அரிசி எடைக் கொண்டால் சகலவிதமான காசங்களும் ஒழியும், ஏழு நாள் பனை வேரின் கியாழத்தில் உட்கொண்டால், இதனால் சகலவிதமான குஷ்டங்களும் விலகும். தேகம் வலுத்து திடமாகும்.

192-193. பதினெட்டு சித்தர்களின் ஞான மார்க்கத்தின் சூட்சத்தை சொல்கிறேன் கேள். மூலாதாரத்தில் மனதை வைத்து வாசியை அதனுள்ளே அடக்கி அசையாமல் மனதை நிறுத்தினால் ஞானவொளி தோன்றும். மேலும் இந்த காயம் அழியாமல் திடப்படும். உலகத்தில் கடவுள் கடவுள் என்று கூறுவதெல்லாம் காற்றைத்தான். ஏனெனில் காற்றால் தான் அனைத்து உயிர்களும் நிலைத்து நிற்கின்றன. இல்லையேல் அழியும்.

194-195. கலியுகத்தின் தோற்றமும், அரசர்களின் காலமும்:- கலியுகமானது பிரமாதி வருஷம் சித்திரை மாதம், நவமி திதியில் மூல நட்சத்திரத்தில் தோன்றிற்று. அந்த நாள் முதல் நூறு வருடம் வரை பரிக்ஷித்து மகாராஜா அரசாண்டான். அதன் பிறகு ஜனமேஜய மகாராஜா முன்நூறு வருடமும் பின்பு நரேந்திரன் என்ற மன்னன் இருநூற்று எண்பத்தெட்டு வருடமும் அதன் பிறகு சாரங்கன் எண்பத்தைந்து வருடமும் விக்கிரமாதித்தன் இரண்டாயிர வருடமும், அதன் பின்னர் சாலிவாகனன் முந்நூற்று நாற்பத்தொன்பது வருடமும், கர்தாக்கள் (கிருத்துவர்கள்) எண்பத்தைந்து வருடமும் இஸ்லாம் (முஸ்லிம்) அறுபத்திரெண்டு ஒரு நாளும் ஆண்டனர்.

196-198. அதன் பிறகு கடல்களுக்கப்பாலிருந்து வந்த பறட்டைத் தலையும் சிகப்பு மூஞ்சியும் கொண்ட மனிதர்கள் எழுபத்து மூன்று ஆண்டும்,

இவர்களுடைய தொடர்பு கொண்ட வெள்ளை நிற மக்கள் தொண்ணூற்று ஆறு ஆண்டும் அதன் பிறகு விசயராசனும் இந்த பூமியை ஆண்டனர். அந்த வெள்ளை நிற மக்கள் நம் நாட்டை ஆளும்போது நம் மக்கள் அனைவரையும் தொந்தரவு செய்து துன்புறுத்தி கொலையும் செய்வார்கள். அந்த சமயத்தில் பூலோகம் முழுவதும் கொந்தளிப்பும் கலகங்களும் உண்டாகும். அதனால் வெள்ளை நிற மக்களின் அரசு கவிழும்.

199. வெள்ளையன் ஆட்சியும் ஒழியும் நாளில் போகர் வெளி நாட்டில் இருந்து நம் நாட்டிற்கு வருவதாக வாக்களித்து விட்டு சென்றார். அப்பொழுது என்னுடைய சமாதியில் இருந்து ஜோதிர் லிங்கம் தோன்றும். பூமி அமைதி அடையும்.

200. இந்த இருநூறு பாடல்களில் நாத விந்தின் உண்மையான சூட்ச நிலைகளையும், வாத வித்தை, வைத்தியம், பஞ்சவிதி, தீட்சை மந்திரம், உலக நிலை எல்லாவற்றையும் கூறியிருக்கிறேன். அரனையும் உமையையும் வணங்கி நூலை முடிக்கிறேன்.

முற்றும்
ஓம்! தத்! ஸத்!

கோரக்கர் அருளிச் செய்த நமனாச திறவுகோல்

1. ஹம்-ஸம். ஸ்ரீ ராஜசிவானந்தி, கோமளை, சகஸ்ரதளரூபிணி, சத்வகுண சம்பனி, சாயுச்யநேமவதனி, நாரணி, நயனபரி புராரணி, சிந்தாமணி, சுலோக சாமீபணி என்று பல்வேறு பெயர்களால் போற்றப்படுபவளான என் தாய் சக்தியின் இரு தாள்களிலும் விழுந்து வணங்கி இந்த நமனர்ச திறவுகோல் பாடுகிறேன்.

2. சந்திர பிரகாச ஒளிவீசும் கௌரியே சிவபெருமானின் இருதயத்துள்ளே இருப்பவளே நான் சித்தர்களின் மறைப்பை எடுத்துக் காட்ட உள்ளேன். ஆகையால், உன்னுடைய பாதங்களில் சரண் அடைந்த என்னை நீயே காப்பாற்ற வேண்டும்.

3. அவனியில் நந்தீசனே, சித்தர்களில் மேலானவனே அருள்புரியும் ஞானசித்தனே, உன்னை நமனாச திறவுகோல் பாடும் பொருட்டு

துதிக்கிறேன். (பாடல் மறைமுகமாக கணபதியைத் துதிப்பதாகவும் உள்ளது.)

4. உன்னுடைய அருளால் துன்பங்கள் நீங்கவும், மும்மலங்கள் அகலவும், உடல் பொருள் ஆவி இவை எல்லாம் நிலைப்பதற்கும் சித்தர்களின் சூட்சம் மறைப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி நமனாச திறவுகோல் என்று இந்த நூலில் வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளேன்.

5. தாக்கிவிட்டால் - கூடினால், வெகு கெடுதி - துன்பம்.

6. குடநீர் பற்றி இலக்க சௌமியம் என்ற நூலின் முதற் காண்டத்தில் அகத்தியர் சொல்லியுள்ளார். திருநீற்று மூலி என்ற மூலிகையைப் பற்றியும் சித்தர்கள் தங்கள் நூல்களில் மறைத்துச் சொல்லியுள்ளார்கள். இந்த மூலிகையின் மர்மத்தை பற்றி நான் வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளேன். இந்த மூலிகையால் வாகடமும், வைத்தியமும் பலிதமாகும். நந்தி தேவரும் தன் நூலில் குடநீரை பற்றி மறைப்பாகவே கூறியுள்ளார்.

7. குடநீரை பலப் பெயர்களில் சித்தர்கள் மறைத்து கூறியுள்ளார்கள். மூலர் புளி, முதியார் கூந்தல், முலைப்பால், கலைப்பால், தலைப்பால், இறைநாதம், பரைநாதம், இஞ்சிச்சார், ஓமநீர், வாமநீர், சிப்பிநீர், வாய்நீர், திரைநீர், தேனமுதம், முட்டைநீர், ஆவின்பால், சோடசத்தின் செயநீர், பச்சை, தூய்மை, குமரிநீர், கடல்நீர், விண்ணீர், பாதநீர், சுரபிநீர், சுத்தகெங்கை, உமிழ்நீர், தலைமுலை, மழைநீர் என்று பல பெயர்களில் கூறியுள்ளார்கள்.

9. இந்த பெயர் எல்லாம் குடநீர்க்குத் தானே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. இந்தப் பெயர்களை மறைப்பாய் கூறி மக்களை மயங்க வைத்தார்கள். இந்த நூலில் பல சித்தர்களின் மறைப்பை எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். என்னை துதிப்போர்க்கு நமனாச திறவுக்கோல் கிடைக்கும்.

10. இந்த நூல் குருடருக்கு கோல் கொடுத்து உதவுவது போல் உதவும். இந்த நூல் குரு நூலாகும். இந்நூல் வினைகளை அகற்றும். துயர்களை நீக்கும், மேலும், அகப்பைமுனி, திருமூலர், பாம்பாட்டிசித்தர், சட்டமுனி, போகநாதர் போன்ற பதினெட்டு சித்தர்கள் செய்த நூல்களுக்கும் திறவுகோல் போன்றதாகும். இதில் வாதமும் வைத்தியமும் கூறியுள்ளேன்.

11. ட்தினெட்டு சித்தர்களும் சதுரகிரியில் சங்கம் கூட்டி அவர்கள் செய்த நாலாயிரத்து நூறு நூல்களின் பெயர்களை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு நூலாக செய்து அதற்கு பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம் என்ற பெயரையும் வைத்து உலக மக்களுக்காக வெளியிட்டோம் என்று

கூறினார்கள். ஆனால் அகஸ்தியர் அதை தந்திரமாக எடுத்துச் சென்று பொதிகை மலையில் மறைத்து வைத்து விட்டார்.

12. அந்த நூலில் பூலோக மக்களின் சந்தேகம் தீரப் பல விஷயங்களை வெளிப்படையாகக் கூறி இருந்ததால் அகத்தியர் அதை மறைத்து விட்டார். உடனே என்னை சார்ந்த சித்தர்கள் அகத்தியருக்கு சாபம் அளித்தார்கள், அது என்னவென்றால் "இவர் வைத்த நூல் இவர் கண்ணுக்கே தெரியாமல் போகட்டும்" என்பதுதான்.

13. சாபமிட்டதால் அந்த நூல் பாறையைப் போல் திரண்டு நின்றது. அந்தப் பாறையிடம் செல்வோர்க் கெல்லாம் அந்த நூல் தோன்றும். ஆனால் அகத்தியர் கண்களுக்கு மட்டும் அந்த நூல் தெரியாது.

14. ரவிமேகலை உரைத்த மந்திரத்தையும் எந்திரத்தையும் மனதார செபித்துச் சித்தர்களை வேண்டி நின்றால் ஒரு முகூர்த்த நேரத்திற்குள் கிட்டும். அந்த நூல் பார்த்து வேண்டியதை அறிந்து கொண்டு மீண்டும் அவர்களிடமே கொடுத்துவிட வேண்டும்.

15-16. பூரண பொக்கிஷம் ஒளித்து வைத்த இடம் ஒரு பாறையைப் போல் வளர்ந்து ஒரு மலைபோல் ஆனது. அந்த மலைக்கு சித்தர் பருவதம் என்று பெயர். அந்த பருவதம் இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி உள்ள அடையாளங்கள் கூறுகிறேன். அருவி பாயும் சோலைகள் இருக்கும். ஆம்பல் குண்டம், சந்தன மரம், தேவதாரு போன்ற மரங்கள், காமதேனு என்னும் தெய்வப் பசு எல்லாம் காணப்படும். அதற்கு அருகில் பார்வதி தேவியின் கோவில், அதன் அருகில் ஆடையின்றி ஒருவர் தவமிருப்பார். அவருக்குப் பின்னால்தான் சித்தர் பர்வதம் இருக்கும். அவரைப் போற்றி வடக்கே போகும் பாதை வழியாகச் சென்றால்,

17. புனல் அருவியும், கூபமும் இருக்கும். அதன் வலது பாகத்தைக் கடந்து அங்கு இருக்கும் வட்டப் பாறையைத் தாண்டியவுடன் தென்பாகத்தில் சித்தர் பர்வதம் இருக்கும். நான் சொன்னபடி அங்கு சென்று ரவிமேகலை என்ற என் நூலில் சொல்லியுள்ள மந்திரத்தை செபம் செய்தால் சித்தர் பொக்கிஷம் கிட்டும்.

18-20. சித்தர்களின் வாஸஸ்தலம் (வாழும் இடம்) கூறுகிறேன். கவனமாக கேள், முன் சொன்ன பாறையின் கீழ் அருவியோடும். அதைக் கடந்து கரையில் ஏறினால் தேவியின் ஆலயமும் குன்றும் இருக்கும். அந்தக் குன்றின் நுழைவாயில் முன்னே நின்று கொண்டு ரவிமேகலையில் நான் சொன்ன மந்திரத்தை செபித்தால் நான் உன்னை உள்ளே அழைத்து செல்வேன். உள்ளே சித்தர்கள் தங்கள் இல்லத்தில் பெண்டாட்டி

பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை காட்டுவேன். மலையின் நுழைவாயிலில் திருநீற்றுப் பச்சிலை என்ற மூலிகை ஏராளமாய் விளைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதற்கு சிவமூலி என்று பேரை மாற்றி சொல்லியுள்ளார்கள். இந்த நகரத்தின் உள்ளே நுழைந்தவுடன் பிரணவப் பொருள் தோன்றும்.

அப்படி அந்த மலைக்குகையின் உள்ளே சென்றால் நீ தேடி வந்த காரணம் என்ன என்று கேட்பார்கள். நீ கேட்ட வரத்தையும் அளிப்பார்கள். சிவபெருமான் வாழும் இடத்தைக் காண்பிப்பார்கள். எனக்கு ஐந்து மனைவிமார்கள். ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் அரிய வீர மைந்தர்கள் உண்டு. போகருக்கும் அகத்தியருக்கும் பல மனைவிமார்களும் பேரன் பேத்திகளும் உண்டு.

23. இந்த மலைக்குகையில் சித்தி பெற்று ஆவியும் உடலும் அழியாமல் ஞான சித்தனாகி சிவன் சக்தியுடன் வாழ நமனாச திறவுகோலில் வழி சொல்லியுள்ளேன். பதினெண் சித்தர்களின் சூட்ச பொக்கிஷத்தை ரவிமேகலையில் சொல்லியுள்ளேன்.

24. இந்தப் பாடலில் ஒவ்வொரு சித்தர்களின் முடிவான கருத்தும் கூறப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் பரிபாஷையில் மறைத்து அவரவர் முறையில் கூறப்படுகிறது.

25. சிவ உப்பு:- குமரிநீர் இரண்டுபடி எடுத்து அதில் பத்துபலம் பூநீறும், ஐந்து பலம் வெடி உப்பும் கூட்டி கரைத்து தெளிவிறுத்து அடுப்பில் வைத்து தீமூட்டி சிறுதீயாக எரித்து சுண்டக் காய்ச்சினால் அருணன் போல் வரும். இதற்கு சிவன் உப்பு என்று பெயர்.

26. இந்த சிவன் உப்பை கல்வத்தில் போட்டு குடநீர்ச் சாற்றால் நான்கு சாமம் அரைத்து வட்டு செய்து ரவியில் உலர்த்தி ஓட்டின் உள்ளே வைத்து ஓடு மூடி ஐந்து சீலை செய்து மண்மறைவில் வைத்து இரண்டு புடம் போட்டால் கட்டிப்போகும்.

27. மீண்டும் அந்த கட்டிய உப்பை எடுத்து குடநீரால் ஒரு சாமம் அரைத்து வட்டு செய்து ரவியில் உலர்த்தி சீலைமண் வலுவாகச் செய்து கோழிபுடம் போட வேண்டும். இவ்வாறு மூன்று முறை புடம்போட்டால் சிவஉப்புச் சுண்ணமாகும்.

28. உப்பை புடம் இட்டால் சுண்ணமாகும். இல்லாவிட்டால் வெளிமண்டலத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வீணாய்ப் போகும். கட்டி நிற்கும் சிவன் உப்புக்கு (25ஆம் பாடலில் உள்ள கட்டிய உப்பிற்கு) ரவிபீசம், மதிபீசம், அரன்விந்து என்று வேறு பெயர்களும் உண்டு.

29-30 சத்தி உப்பு:- பனிக் குடநீர் இரண்டுபடி எடுத்து அதில் மஞ்சள் நிறமாயிருக்கும் சத்திசாரம் பத்து பலமும் பூநீறு ஐந்து பலமும் கூட்டி நன்றாகக் கலக்கித் தெளிவிறுத்து அடுப்பில் வைத்து நீர் சுண்டக் காய்ச்சினால் உப்பாகும். இதற்குச் சக்தியுப்பு என்றும் மதிபீசம் என்றும் கூறுவார்கள். இந்த உப்பை குழிக்கல்லில் இட்டு குடநீரால் நான்கு சாமம் அரைத்து ரவியில் உலர்த்தி மணல்மறைவில் இரண்டுபுடம் போட்டால் மஞ்சள்நிறமாகக் கட்டியிருக்கும்.

31. கட்டிய உப்பை குழிக்கல்லில் போட்டு குடநீரால் ஒரு சாமம் அரைத்து வட்டு செய்து ஓட்டில் வைத்து ஓடுமூடி, சீலைமண் செய்து சாண் அளவு எருஅடுக்கி மூன்று புடம் போட்டால் மஞ்சள் நிறம் கொண்ட கடுங்காரம் உள்ள சுண்ணமாகும்.

32. சிவச்சுண்ணத்துடன் சக்தி சுண்ணத்தை சமமாக சேர்த்துக் குடநீரால் ஒரு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்து ரவியில் உலர்த்தி மூன்று முறை கோழிப்புடம் போட்டால் கொடிய சுண்ணமாகும். இதற்கு முப்பு என்றும் அண்டக்கல் என்றும் சித்தர்கள் பெயர் வைத்துள்ளார்கள்.

33. இந்த முப்பு முறையை முப்புக் குருநூல்-50 என்ற நூலில் அகத்தியர் கூறியுள்ளார். மேலும் சக்தி உப்பு, சிவ உப்பு, அண்டக்கல், விவரங்களைப் பற்றி ரோமரிஷி சூத்திரம்-100ல் கூறியுள்ளார். சட்டமுனி சூத்திரம்-200லும் கூறியுள்ளார்.

34-35. இந்த சிவசக்தி உப்பைச் சரக்குகளில் ஒரு பங்குக்கு கால்பங்கு கூட்டி குடநீரால் அரைத்து கௌதாரிப் புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இந்த குரு சுண்ணத்தால் எல்லாவிதமான காரியமும் பலிதமாகும். குருஉப்புச் சுண்ணத்தை வெள்ளிச் செம்பில் பத்துக்கு ஒன்று இட்டால் பதினாறு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும். மேலும் இந்த சுண்ணம் காலத்தால் காயம் (சரீரம்) அழிவதை தடுக்கும். கல்தூண் ஆக்கும், ஞானசித்தியையும், யோக சித்தியையும், சமாதிநிலையும் கண்டிப்பாக அளிக்கும். தேகம் தீயாலும், மண்ணாலும், பாதிக்காது. கோடி நோய்களை அகற்றும்.

36. இந்த முறையை சித்தர்கள் எல்லோரும் மக்களுக்குப் புரியாவண்ணம் பரிபாஷையில் கூறிச்சென்றார்கள். ஆனால் நான் இதை வெளிப்படையாக கூறியுள்ளேன். சுண்ணத்தைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள். இல்லையேல் சித்தர்கள் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். அடுத்து அண்டச்சுண்ணம் கூறுகிறேன் கேள்.

37-38. மனிதனின் தலைமண்டை ஓட்டைக் கொண்டு வந்து குழிக்கல்லில் போட்டு நன்றாக இடித்து மாவாக்கி அதனுடன் வெடிஉப்பும்,

வீரமும் வகைக்கு கால்பங்கு கூட்டிக் குடநீரால் இரண்டு சாமம் அரைத்துப் பின்னர் திருநீற்றுச் சாறுவிட்டு இரண்டு சாமம் அரைத்து வில்லை தட்டி ஓட்டில் வைத்து ஓடு மூடி ஐந்தெருவில் ஐந்துமுறை புடம் போட்டால் கொடிய சுண்ணமாகும். இதை லோகங்களில் தாக்கினால் பதினாறு மாற்று உள்ள தங்கமாகும். இதை உட்கொண்டால் தளர்ந்த உடலும் கல்தூண் போல் ஆகிவிடும். இதனால் அனைத்து வித ரோகங்களும் போகும். இதையும் சித்தர்கள் மறைத்தார்கள்.

39-41. கடல் சங்கைக் கொண்டுவந்து மாவாக்கி அகத்தி இலைச் சாறுவிட்டு நான்கு சாமம் அரைத்து மைப்போல் ஆனபின்பு, வில்லை செய்து காயவைத்து மூன்று புடம் போட்டால் பற்பமாகும். (ஐந்து எருவில் புடம் போட வேண்டும்) அல்லது குடநீரையும், திருநீற்றுச் சாறையும் சமஎடை சேர்த்து சங்கை அரைத்துப் புடம் இட்டால் பற்பமாகும். ஏதாவது ஒரு முறையில் சங்கை பற்பமாக்கி இரண்டு பலம் எடுத்து அதனுடன் வீரம் கால் பங்கும், வெடிஉப்பு அரைப் பங்கும் சேர்த்து குடநீர்ச் சாற்றால் நான்கு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்து ரவியில் உலர்த்தி மூன்று எருவில் மூன்று புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இதனால் கோடி வித்தை பலிதமாகும். இந்த சங்கு முப்புச் சுண்ணத்தை கண்டால் சரக்கெல்லாம் கட்டும். இந்தச் சுண்ணத்தை ஒருபலம் எடுத்து அதனுடன் அரைபலம் துருசு சேர்த்து குடநீரும் திருநீற்று சாறும் விட்டு அரைத்துக் காயவைத்து சிறுபுடம் ஐந்து போட்டால் கொடிய சுண்ணமாகும்.

42-44. அண்ட பிண்டம் என்றால் என்ன என்பதை பற்றி முனிவர் வெகு தெளிவாக கூறுகிறார்.

45-46. இந்த அண்ட பிண்டத்தைப் பற்றியும், குட நீரைப் பற்றியும் அகத்தியர் நேமத்தாரை - 800 என்ற நூலின் முதற்காண்டத்தில் சொல்லியுள்ளார். இதையே புண்ணாக்கீசர் முத்திக் காண்டம் - 500 என்ற நூலிலும் சட்டமுனி சம்வாதக் கொத்து - 100லும், காலாங்கி நாதரின் கௌன முப்புநீர் - 500லும், போகர் நிகண்டு 1200லும் நந்தி சூத்திரம்-32லும் கூறியுள்ளார்கள். மேற்படி நூல்களிலிருந்து முக்கியமானவற்றை அறிந்து திறவு கோல் என்ற நூலில் சொல்லியுள்ளேன்.

47. மனிதர்களுக்கு கருக் குடநீர் கிடைக்கவில்லை என்றால் சக்தி சிவ குடநீரை சித்தர்கள் எல்லோரும் சிவபெருமானைத் தியானித்து உலகத்தோர்க்காக சிவ கிணறும் செயநீரும் செய்து வைத்துள்ளோம். அந்தக் கிணறு இருக்கும் இடத்தைச் சொல்கிறேன்.

48. இந்த உலகத்தில் அரனும் உமையும் வீற்றிருக்கும் மலைக்கு உதயகிரி என்று பெயர். அதனுடைய உச்சி தங்கத்தைப் போல் ஜ்வலிக்கும். புண்ணியம் உள்ளவர்க்கே அது தெரியும். ஆணவங்களும், காமியங்களும் அந்த மலைப் பக்கம் செல்வதற்கே வெட்கப்படும். அங்கே வந்து சித்தர்களைத் துதிக்க வேண்டும். அதற்குரிய மந்திரமும் எந்திரமும் ரவிமேகலையில் உள்ளது. பின் அதன் வடபாகத்தில் சென்று பார்த்தால் சிறியதாக ஒரு மலை இருக்கும். அதற்கு சோதிமலை என்ற பெயர். அதன் கீழ்புறத்தில் சக்திகோவில் இருக்கிறது. அதன் முன்னே பிரமாண்டமான அனுமான் உருவம் இருக்கும். அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு நதி இருக்கும். அதைக் கடந்து சென்றால் சோலையும் புனலருவியும் துஷ்ட மிருகங்களும் இருககும். ரவிமேகலையில் சொல்லியுள்ள மந்திரத்தை செபித்தால் அந்த மிருகங்கள் ஒன்றும் செய்யாது. அங்கே அரக்கர்களும் வசிப்பார்கள். அந்த இடத்தில் பத்மாசூரன் பாறை என்ற பாறை உண்டு. அதன் அருகில் மகாவிஷ்ணுவின் கோவில் இருக்கும். அங்கே சென்று கிரிதரனை பூசைசெய்து, மேலும் சிவனையும் பார்வதி தேவியையும் பூசைசெய்து அந்த கோவிலுக்கு வடபாகத்தில் கொஞ்சம் தூரம் சென்றால் அங்கே சந்தனமும், நாணலும், பேய்க் கரும்பும் முளைத்திருக்கும். அந்த இடத்தின் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய பாறை இருக்கும். அதன் அருகில் இரண்டு கிணறுகள் இருக்கும். ரவிமேகலையில் உள்ள மந்திரத்தை செபித்தால் அவைகளெல்லாம் அகன்றுவிடும் அங்கே உள்ள இருகிணறுகளில் ஒன்று வெண்மையாகவும் மற்றொன்று மஞ்சள் நிறம் கொண்டதாகவும் இருக்கும். வெண்நிறமாக இருப்பது சிவக்கிணறு. மஞ்சள்நிறமாக இருப்பது சக்திக் கிணறாகும். இரு கிணறின் நீரையும் எடுத்து ஒன்றாகக் கலந்து ஒரு மண்டலம் உட்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நீ பாக்கியம் பெற்றவனாவாய். உன் இடத்தில் சிவனும் சக்தியும் குடி இருப்பார்கள். இதற்குப் புளியும் போகமும் அகற்றி பத்தியம் காக்க வேண்டும். இந்த சிவசக்தி நீரை சரக்கில் ஊற்றி ரவியில் வைத்தால் காரசாரம் உள்ள சுண்ணமாகும். இந்த சுண்ணத்தால் ஞானியாவாய். இந்த நீரே நாதவிந்தாகும். இதற்கே ரவிபீசம் என்றும் குடநீர் என்றும் பெயர் வைத்து மனிதர்கள் பிழைத்து வாழ்வதற்காக செய்தோம். மேலும் இந்த நீருக்கு அநேக பரிபாஷைப் பெயர்கள் உண்டு. இந்தக் கிணற்றின் விபரங்கள் அனைத்தும் ஊக்கமுள்ள மாந்தர்களுக்காகச் சொன்னேன். உண்மையில் உனக்கு நாட்டம் இருந்து, எடுத்துவந்து உட்கொண்டு அம்பிகையைப் போற்றி சித்தனாகி என்றும் அழிவில்லாமல் வாழ்வாய். இந்த முறை எந்த சித்தர்களும் எந்த நூலிலும் சொல்லவில்லை.

49ஆம் பாடல் முதல் குடநீர் கலக்கும் முறையை கூறுகிறார்.
50ஆம் பாடலில் 16வது பிரிவில் வரும் மந்திரம்.

அதாவது சந்யாசியாகப்பட்டவன் மிருத்யுஞ் செயமந்திரத்தை முறையாக சுழுமுனையில் நின்று செபம் செய்தால் காலனான எமனை வென்று வாழலாம் என்கிறார்.

பூசித்திடு என்று ஆரம்ப சொல் கொண்ட பாடலிலிருந்து பொருள் விளக்கம். மூலமுதல் மந்திரத்தை முதலில் செபித்து லெட்சமுரு ஆவர்த்தி செய்து சக்தியான வாலையைப் போற்றி சக்கரத்தை வரைந்து ஒரே மனதுடன் செபித்தால் தேவி அமுதம் ஈந்து ரக்ஷித்துக் காப்பாள்.

அதற்கு அடுத்து ஆயுள் விருத்தி மூலமந்திரம் செபம் செய்ய வேண்டும். இதனால் காலனின் பிடியிலிருந்து விலகலாம், அதற்கடுத்து சித்து மந்திரம் செபம் செய்ய வேண்டும். இதனால் மும்மலத்தின் மேல் உள்ள ஆசை அகன்றுவிடும், அதற்கடுத்து சுபமிருந்து மூலத்தை செபம் செய்ய வேண்டும். இதை செபம் செய்தால் உடலும் உயிரும் நிலைக்கும். அதற்குப்பிறகு சமாதி மூலமந்திரத்தை செபிக்க வேண்டும். அதனுடன் வெள்ளி ரேக்கில் “இ” என்ற அட்க்ஷரத்தை எழுதி வாயில் வைத்துக் கொண்டு ரேசக பூரக கும்பகம் செய்தால் நிரந்தரமாக வாசி தங்கிவிடும்.

மும்மூர்த்தியின் மந்திரத்தால் தீர்க்கமுடன் வாழ சக்தி வரம் தருவாள்.

பஞ்ச விதி மந்திரத்தால் முக்தி கிட்டும்.

சித்து மந்திரத்தால் ஊழ்வினைகள் அகலும், நமன் வலிவின்றிப் போவான்

(நமன்-எமன்) நாரணியின் தெரிசனம் உண்டாகும்

இவை எல்லாம் என் சொற்படி கேட்டால் பலிதமாகும். நான் சொன்ன மந்திரத்தை செபித்து பதினாறு நாள் ஒரு வேளை அன்னம் உட்கொண்டு துதித்து அம்பிகையைப் பூசை செய்தால் இறவா வரம் தருவாள். எனது ஞான மந்திரத்தால் உடலும் உயிரும் அழியாது. தேவியின் பாதத்தை பற்றிக் கொள். தென்திசையில் உள்ள சித்தர்கள் தங்களுடைய நூல்களில் இந்த மந்திரமும் எந்திரமும் பற்றி எதுவுமே கூறவில்லை. அதனால்தான் நான் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லியுள்ளேன்.

திறவுகோலைச் சோதிக்க சித்தர் வரவும், மூர்த்திகளின் உறவும்:- கோரக்கர் சொன்ன நமனாச திறவுகோலை பரீட்சிக்க சித்தர்கள் கூடியதாகவும் அந்த பரீட்சையில் வெற்றி கொண்டதாகவும் அதனால்

எல்லா சித்தர்களும் முனிவர்களும் அந்தணர்களும் இவருடன் நட்பு கொண்டதாகவும் கோரக்கர் கூறுகிறார்.

மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை:- சிப்பியைக் கொண்டுவந்து உடைத்து அதன் உள்ளிருக்கும் மாமிசத்தை எடுத்து அதற்கு சமன் வெங்காரம் கூட்டிப் பிசிரி வைத்தால் நீர் வடியும் (ஒரு நாள் முழுக்க வைக்க வேண்டும்). அந்த நீரை எடுத்து அதற்கு சமன் குடநீர் விட்டு சிறு தீயாக எரித்தால் சுண்டி நிற்கும். மெழுகு பதமாக பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு அதனுடன் பிறந்த குழந்தையின் மேல் படிந்திருக்கு மாவை எட்டிற்கு ஒரு பங்கு சேர்த்து அரைத்து பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு பின்பு திருநீற்று மூலிவேர், வேளைவேர், குப்பைமேனிவேர், பேய்க்குறிஞ்சாவேர், சித்திரமூல வேர், சக்தி சாரணைவேர், நாகதாளிவேர், இவையெல்லாம் வகைக்கு அரைப்பலம் எடுத்துச் சிறுநீர் விட்டு அரைத்துப் பின்பு திருநீற்று மூலிச்சாறு விட்டு அரைத்துக் கொண்டு பின்னர் குடநீர் விட்டு மெழுகுபோல் அரைத்து முன் மெழுகையும் இந்த மெழுகையும் சமனாகக் கூட்டி ஏழுபலம் எடுத்து இதனுடன் அண்டச்சுண்ணம், வீரச்சுண்ணம், சக்திஉப்புச் சுண்ணம், சிவஉப்புச் சுண்ணம், விந்துச்சுண்ணம் வங்கச் சுண்ணம், சிங்கிச் சுண்ணம், தாளகச்சுண்ணம், கௌரிச் சுண்ணம், கெந்திச்சுண்ணம், வெள்ளைப் பாஷாணச் சுண்ணம், வெங்காரச் சுண்ணம், வெடி உப்புச் சுண்ணம் சீனச்சுண்ணம், துருசுசுண்ணம், சூடன்சுண்ணம் இந்தப் பதினாறு வகையான சுண்ணங்களையும் வகைக்கு கால்பங்கு சேர்த்து திருநீற்று சாற்றைசமஎடை சேர்த்து இருசாமம் மெழுகுபோல் அரைத்துக் குன்றிமணிப் போல் உருட்டி நிழலில் உலர்த்தி முன்னே சொன்ன ஆயுள் விருத்தி மந்திரத்தை செபித்து ஒரு மண்டலம் உட்கொண்டு அம்பிகையைத் தியானித்தால் ஆயுள் வளர்ந்து ஓங்கும். சாவு பொய்யாகும். தேகம் வலுக்கும். இந்த ஆயுள் வளர்ச்சி குளிகையை பசுவெண்ணையின் உள்ளே வைத்து வரம் என்று கூறி உட்கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு முறை உட்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குளிகையை சிறுநீரில் உரைத்து அவர் உடலில் பூசினால் இறந்தவர் எழுந்து பேசுவார். இதைப் பூசுவதற்கு முன் ஆயுள் விருத்தி மந்திரத்தை செபிக்க வேண்டும். ஒரு முகூர்த்தப் பொழுது பேசுவார். அவர் எழுந்தபின் மீண்டும் இந்தக் குளிகையை அவருக்கு கொடுத்து உட்கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு மூன்று நாழிகை செய்யச் சாவில்லை. சாவு பொய்யாகும். மாயை நீங்கும், நாதம் கேட்கும். இந்த குளிகையை சித்தர்கள் கூறாமல் மறைத்தார்கள்.

50. ஐங்கோலத் தயிலத்தை கூறுகிறேன் கேள். இந்த ஐங்கோலத் தயிலத்தை சித்தர்கள் சூட்சமாய் சொல்லி சென்று விட்டார்கள். இதை

அகத்தியர் மந்திர காண்டத்தில் கூறி வைத்துள்ளார் மறைமுகமாக. அதையே இங்கு வெளிப்படையாகக் கூறுகிறேன் கேள்.

51-56 ஐங்கோலத் தயிலம்: சிப்பியின் சதை ஐந்து சேர் எடுத்து அதை ஒரு பானையில் போட்டு மூன்றுபடி சிறுநீர் விட்டு அதனுடன் அஞ்சனக்கல் தொட்டி, வெள்ளை பாஷாணம், கௌரி, வீரம், மனோசிலை, கெந்தி, தீமுருகல், சங்கு பாஷாணம் இவையெல்லாம் வகைக்கு அரைபலமும் எட்டி விதையை இடித்து ஒரு சேரும் கூடச் சேர்த்து மேல் சட்டி மூடி மூன்று மண்டலம் பூமிக்கு அடியில் புதைத்து வைக்க வேண்டும். புதைக்கும்பொழுது உமையவளின் மந்திரத்தை செபம் செய்ய வேண்டும். மூன்று மண்டலம் சென்ற பிறகு பானையை வெளியே எடுத்து அதைக் கையால் நன்றாகப் பிசைந்து அடுப்பில் வைத்து ஆமணக்கின் விறகால் சிறதீயாக மெழுகுபதம் வரும்வரை எரித்து அதனுடன் பிறந்த குழந்தையின் மேல் உள்ள மாவு இரண்டு பலமும் புனுகு ஒரு பலமும் சேர்த்து ஒன்றாக நிகிழப் பிசைந்து அதனுடன் மேலும் அண்ட சுண்ணம் சூடன் சுண்ணம், இவை இரண்டும் வகைக்கு அரைபலம் சேர்த்து பசுவின் நெய்யிட்டு அரைத்து ஒரு மண்டலம் மந்திரம் செபித்து பூசை செய்து பயன்படுத்த வேண்டும். இதற்குதான் சித்தர்கள் பிண்டத்தின் கரு என்று பெயர் மாற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த ஐங்கோலத் தயிலத்தால் சகலவிதமான காரியமும் கைகூடும். மாரணம், வசியம், சூன்யம் போன்ற மந்திரத் தொழிலுக்கு உறுதியளிக்கும். இதைக் கண்டால் துஷ்ட மிருகங்கள் பயந்து ஓடிவிடும். சரக்குகள் கட்டி நிற்கும். கோடி நோய்கள் அகலும், குமரியான தாயாரைப் போற்றிக் கூறுகிறேன். நான் சொன்னதெல்லாம் உண்மை.

57-60 கௌரிச் சுண்ணம் :- ஒரு பலம் கௌரியை எடுத்து சிப்பி நீரில் ரெண்டு சாமம் சுருக்கு போட்டு பின்னர் சீனத்தை இரண்டு பலம் எடுத்து அதை முட்டையின் வெள்ளைக் கருவால் அரைத்து கெவுரிக்கு மேல் கவசமாக செய்து அதன் மேல் சீலைமண் ஐந்து செய்து ரவியில் உலர்த்தி - பின்பு ஒரு சட்டியில் பாதி வரை புளியம்பறணி சுட்டசாம்பாலை போட்டு அதன்மேல் மேற்படி கவசம் செய்த மருந்தை வைத்து மேலும் சாம்பலைக் கொட்டி பானையின் வாயை மூடி சீலைமண் ஏழு செய்து இரண்டு சாமம் எரித்து எடுத்துக் கொண்டு, பின்னர் குடநீரும், சிறுநீரும் திருநீற்றின் சாறும் மூன்றையும் கலந்து பனியில் வைத்தால் செயநீராகும். இந்த நீரால் கௌரியை அரைத்து வில்லை தட்டி ரவியில் உலர்த்தி சீலைமண் ஐந்து செய்து மணல் மறைவில் மூன்று புடம் இட்டால் வில்லை செங்கல்போல் கட்டும். இதை முன்செயநீரால் ஒரு சாமம் அரைத்து வட்டு செய்து உலர்த்தி சீலைமண் செய்து ஐந்து புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும்.

தை எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் கொடுக்கலாம். எந்தவிதமான தகமும் வராது.

61. மேற்படி சுண்ணத்தை அருந்துங்கால் இச்சாபத்தியத்தை கொள்ள வேண்டும் நவபாஷாணத்தை மேற்சொன்ன சுண்ணத்தை பால் செய்தால் சுண்ணமாகும். இதன் பிறகு புளியுப்பு சரக்கின் விவரம் றுகிறேன் கேள்.

62. தாய் தந்தையர் கூடி தேகம் என்ற உருவம் உண்டாயிற்று. புளி ப்பால் அனைத்தும் உண்டாயிற்று. அதன் விவரம் பின்வருமாறு.

புளி சரக்கும் உப்பு சரக்கும் சேர்ந்தால்தான் எல்லாம் சித்தியாகம்.

உப்புசரக்கு	புளிசரக்கு
வெடி உப்பு	படிகாரம்
கல் உப்பு	பழய புளி
சூடன்	துருசு
கடல் நுரை	கற்சுண்ணம்
சூதம்	கெந்தகம்
காந்தம்	காடி
அயதொட்டி பாஷாணம்	நல்லெண்ணெய்
அன்னபேதி	கல்மதம்
மாங்கிஷ பேதி	புளியாரை
வீரம்	வளையலுப்பு
அப்பிரகம்	பொன்னம்பர்
கௌரி	புளிமாங்காய்
வெள்ளைபாஷாணம்	பனங்கள்ளு
வைக்கிராந்தம்	நிமிளை
தங்கம்	மனோசிலை
நாகம்	வெங்காரம்
நவச்சாரம்	செவ்வீரம்
முட்டை வெண்கரு	மஞ்சள் கரு
கிளிஞ்சல் ஓடு	கிளிஞ்சல் சதை
மனித மூத்திரம்	மனித மலம்
பச்சை கற்பூரமும்	இந்துப்பு

இங்கே கூறப்பட்ட புளியுப்பு சரக்கு எல்லாம் ஒன்றுக்கு ஒன்று நேரானவை, மாறினால் பலிதமாகாது.

63. உப்பு புளி அறிந்து கொண்டு யோக நிஷ்டை புரிதல் வேண்டும் இந்த உப்பு புளியை பற்றி சித்தர்கள் தங்கள் நூலில் மிகவிரிவாக கூறியுள்ளார்கள். இதைப் போகர் நிகண்டு 1700ல் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். இந்த நிகண்டு கிடைக்கவில்லை என்றால் என்னுடைய நமனாசத் திறவு கோலை பார். பிறகு நாத விந்து சரக்கைப் பற்றி கூறுகிறேன் கேள். (போகர் நிகண்டு 1700 கருத்துரையுடன் விலை ரூ. 195.00 தாமரை வெளியீடு கிடைக்கும்.)

64. நாதசரக்கு	விந்துசரக்கு
பூநீறு	வெள்ளை பாஷாணம்
அப்ரகம்	சூடன்
நிமிளை	சூதம்
	வீரம்
பூநாகம்	கடல் நுரை
லிங்கம்	கல்லுப்பு
நாகவங்கம்	எவச்சாரம்
இந்துப்பு	சலாசத்து
செம்பு	பூரம்
நாகம்	கல்மதம், இந்துப்பு

மேலே கூறியவைகள் எல்லாம் நேருக்கு நேர் நாதவிந்து சரக்காகும்.

65-68. வகாரகுருச் சுண்ணம்:- வெடியுப்பு, படிகாரம், கல்லுப்பு, இந்துப்பு, அப்ரகம், வளையலுப்பு, கல்மதம் இந்த ஏழு சரக்கையும் வகைக்கு அரைப்பலம் எடுத்துக் கொள்ளவும். படிக்காரமும் வெடி உப்பையும் சேர்த்து இடிக்க வேண்டும். பின்னர் கல்லுப்பையும் இந்துப்பையும் சேர்த்து இடிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு அப்ரகமும் வளையலுப்பும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும. பிறகு கல்மதத்தைச் சேர்த்து எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக உரலில் போட்டு இடித்துக் கொண்டு திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாற்றால் ஒரு சாமம் வறுத்து கெளரி சுண்ணத்திற்கு பயன்படுத்திய அதே செயநீரால் இரண்டு சாமம் அரைத்து சீலைமண் செய்து பத்துப் பலம் எருவில் புடம்போட வேண்டும். மீண்டும் எடுத்து அதை செயநீரால் அரைத்து முன்போல் புடம் போட வேண்டும். இவ்வாறு ஐந்து முறை புடம் போட்டால் கொடிய சுண்ணமாகும். இந்த குரு சுண்ணத்தை தேடிக் காட்டில் திரியவேண்டாம். இந்த சுண்ணத்தை செம்பு வெள்ளியில் பத்துக்கு ஒன்று இட்டு உருக்கினால் பத்தரை மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும் இதைக் கொண்டு சீவனம் நடத்திக்கொள். இந்த முறையை சித்தர்கள்

பாடாமல் விட்டார்கள். நான் அம்பிகையின் பாதம் போற்றி இங்கு சொல்லியுள்ளேன்.

69-70 கௌரிச் செம்பு:- கௌரியை ஒரு கட்டி எடுத்து கார்த்திகைக் கிழங்கை குடைந்து அதனுள் வைத்து அதே கிழங்கால் மூடி சீலைமண் ஐந்து செய்து ரவியில் உலர்த்திக் குகையில் இட்டு பழுக்க ஊதினால் குகையாறியபின் எடுத்துப் பார்த்தால் தங்கம் போல் ப்ரகாசிக்கும். எட்டு எடை உள்ள வெள்ளியுடன் ஒரு எடை இந்த செம்பை இட்டால் எட்டு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும். இது மிக சுலபமான வாத தொழில். இதை மக்கள் பிழைப்பதற்காக சொன்னேன்.

71. கெந்தக செம்பு:- முருங்கை இலையை எடுத்து நன்றாக அரைத்து தேங்காய் அளவு உருட்டி அதனுள் கெந்தகத்தை வைத்து சீலைமண் ஐந்து செய்து புடம் போட்டால் செம்பாகும். இதை வெள்ளி எட்டு பங்குடன் ஒரு பங்கு செம்பு இட்டால் ஏழு மாற்று உள்ள தங்கம் கிட்டும்.

72. தங்கத்தை எடுத்து மெல்லியதாக கத்தரித்துக் கொண்டு அதை உத்தாமணிச் சாறுவிட்டு எட்டு சாமம் அரைத்து வில்லைதட்டி குக்குடபுடம் இட்டால் பஸ்பமாகும். இதை அரிசி எடை பசுநெய்யில் உட்கொண்டால் நோய்கள் அகலும். தேகம் நிலைக்கும். பத்தியம் கிடையாது.

73-74. பஞ்சபூத சரக்கு:- இந்துப்பும், கல்லுப்பும் மண்ணின் கூறாகும். நவச்சாரம், சத்திசாரம் இவை இரண்டும் சலத்தின் கூறாகும். வெடிஉப்பும், சவுட்டுப்பும், தீயான நெருப்பின் கூறாகும். துரிசும் வெங்காரமும், வாயுவின் கூறாகும். வழலை, பூரம் இவை இரண்டும் ஆகாயத்தின் கூறாகும். மண், நீரிலும், நீர் நெருப்பிலும், நெருப்பு வாயுவிலும், வாயு ஆகாயத்திலும், ஆகாயம் சிவத்திலும் ஒடுங்கும். இந்த பஞ்சபூத சரக்கால் எல்லா விதமான வித்தைகளும் பலிதமாகும். அதாவது வாதங்கள், வயித்தியங்கள் காயசித்தி போன்றவைகள் பலிதமாகும்.

75-77 கல்லுப்பு, நவச்சாரம், வெடிஉப்பு, வெங்காரம் பூரம் இவை ஐந்தையும் வகைக்கு அரைப்பலம் எடுத்துக் கல்வத்தில் போட்டு இடித்துச் சட்டியில் இட்டு திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாற்றால் ஒரு சாமம் வறுத்துக் கொள். அதைச் செயநீர் விட்டு மூன்று சாமம் அரைத்து வட்டு செய்து ரவியில் உலர்த்தி, ஏழு சீலைசெய்து மண்மறைவில் இரண்டு புடம் போடவும். பின்பு அதை மீண்டும் முன் செயநீர் விட்டு நான்கு சாமம் அரைத்துப் புடம் போடவேண்டும். இவ்வாறு ஐந்து முறை புடம்

போட்டால் தங்கநிறத்தில் சுண்ணம் கிடைக்கும். செயநீர் இல்லாவிட்டா திருநீற்றுப் பச்சிலைச் சாற்றால் அரைத்துப் புடம் போட்டால் செம்பருத் நிறத்தில் சுண்ணம் கிடைக்கும். இதை வெள்ளி செம்பில் பத்துக் ஒன்று தாக்கினால் பதினாறு மாற்று கொண்ட தங்கம் கிட்டும். இந் மருந்தை உட்கொண்டால் சகல நோய்களும் தீரும். பத்தியங்கள் இல்லை

78-79. குடநீர், சிப்பிநீர், சிறுநீர் மூன்றையும் வகைக்கு அரைப்ப எடுத்து அதனுடன் திருநீற்று சாறும் சேர்த்து ஒருநாள் பனியில் வைத் தெளிவிறுத்து எடுத்தால் பளிங்கு நிறம் கொண்ட செயநீர் கிடைக்கும் இந்த செயநீர் அனைத்து விதமான சரக்கையும் ஆட்டும். எந்த சரக்கா இருந்தாலும் அதை முதலில் திருநீற்று சாறு கொண்டு இரண்டு சாம வறுத்து பின்னர் செயநீர் விட்டு அரைத்தால் தங்கமெனப் பிரகாசிக்கும்

80. சிவப்புக்கல் செந்தூரம்:- பஞ்சபூத சரக்கை திருநீற்று சாற்றா இரண்டு சாமம் வறுத்து அதைப் பொற்றலைக்கையான் சாற்றால் நான் சாமம் அரைத்து வில்லை தட்டிச் சீலைமண் ஐந்து செய்து பதினெட் எருவில் புடம்போட்டால் செந்தூரமாகும். இதை வெள்ளி செம் நாலிரண்டுக்கு ஒன்று இட்டு உருக்கினால் பதினாறு மாற்று உள்ள பொ கிடைக்கும்.

81-82. பூங்கதலி மோத்தையை வெட்டி அதனுடைய பாலை எடுத் சிகப்புக் கல்லை இடித்து நான்கு நாள் அரைத்து குழிவெட்டி எருவடுக்கி குக்குட புடமாக மூன்று புடம் போட்டால் செந்தூரமாகும். இதனா சோகை, பாண்டு, நீர்ரோகம் போன்றவை தீரும். (மேல்கூறிய பூங்கதலியி மோத்தை பால் கிடைக்காவிட்டால்) அதற்குபதில் சிறுபூளைச் சாற்றா அரைத்து புடம் போட்டாலும் செந்தூரமாகும். நவரத்தினங்கள் எல்லா மோத்தைப் பாலால் செந்தூரமாகும்.

83-84. நவதசாமிர்த மெழுகு:- லிங்கம், மனோசிலை, கெந்தி, காந்த ரசம், வீரம், சிங்கி, காரம், பச்சைக் கற்பூரம், கௌரி, படிக்காரம், சங் பாஷாணம், பூரம், வெள்ளைப்பாஷாணம், மிளகு, அரிதாரம், எட்டிவிதை இரசசெந்தூரம், இவை எல்லாம் சுத்தி செய்து ஐந்து நாள் செயநீர் விட் மைபோல் அரைத்து புனுகு சேர்த்து உட்கொண்டால் எட்டுவிதமா காசங்கள், ஈளை, எட்டு விதமான குன்மங்கள், பாண்டு, இருபத்தொ விதமான குஷ்டங்கள், எண்பது விதமான வாதங்கள், கட்டிகள் உடல்முருக்கு, இசிவு, காமாலை, சோகை மூத்திரக்கிரிச்சம், வெட்ை கிரந்தி, சூலை, மகோதரம், பித்தமயக்கம், மேக இந்திரியம், அஷ்டம நாகத்தின் விஷம், அற்பவிஷம், சுரங்கள், பெரும்பாடு, வலிப்பு நீர்ரோக

இன்னும் அநேக விதமான நோய்கள் தீரும். இதற்கு சையோகத்தை மட்டும் நீக்கவேண்டும். வேறு பத்தியங்கள் இல்லை. (சையோகம்=போகம்)

85. அனுமன் மந்திரம்:- அனுமாரின் மந்திரமும் அதன் பெருமையையும் கூறுகிறேன். அனுமார் இல்லையென்றால் சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம் போன்ற செயல்கள் நடைபெறாது. அகத்தியர், யூகிமுனி, கொங்கணர் போன்றவர்கள் இவருடைய மந்திரத்தை மாற்றிக் கூறியுள்ளார்கள். இவரின் பெருமையை யாராலும் கூறமுடியாது. இவருடைய உபாசனையால் சித்தர்கள் விண்ணில் பறந்தார்கள். சிரஞ்சிவித்வம் பெற்ற அனுமாரின் மந்திரத்தையும் எந்திரத்தையும் செபம் செய்தால் அனேகவிதமான காரியங்கள் நடைபெறும்.

86-87 அனுமாரின் மை:- நாகர் வண்டு ஒரு சேர் எடுத்து அதை இருத்து முடாவில் விட்டு நல்ல வெள்ளைச் சங்கு பலம் இரண்டு சேர்த்து அதனுடன் சிறுநீரும் இரண்டு படி சேர்த்து மண்டலம் ஒன்று பூமியின் அடியில் புதைத்து வைக்கவும். பிறகு அதை எடுத்துப் பிசைந்து வடிகட்டி அடுப்பில் வைத்து சிறுநீயாக எரித்து மெழுகு பதம் பார்த்து அதனுடன் குழந்தையின் மேல் இருக்கும் மாவை எட்டுக்கு ஒன்று போட்டு பசுவின் நெய்யிலிட்டு மாருதிக்கு முன் இம் மையை வைத்து பதினாறு நாள் மாருதியின் மந்திரத்தை உருவேற்றினால் மைக்கு முர்த்திகரம் உண்டாகும் இதனால் பல தொழில்கள் பலிதமாகும்.

(88-92 வரை பாடலில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் பரிபாஷையில் உள்ளது) விளக்கம் வேண்டுவோர் அகஸ்தியர் முப்பு குருநூல் என்ற நூலில் காண்க.

93 முதல் 100 எல்லாம் வெளிப்படையாகவும் சிறுவர்களுக்கும் விளங்கும் முறையில் உள்ளன.

****

******

ரவிமேகலை அரும்பத உரை

2. தரணியோர்க்கு - உலகத்தோர்க்கு. வாதயோகம் - இரசவாதமும், யோகமும்.

3. கபடாய்ப்பேசி - சூழ்ச்சியாக சொல்லி, மறை பொருளாக சொல்லி, மனுக்கள் - மனிதர்கள்.

4. மாதர் கரு குடத்துநீர் - இதை பற்றி நமனாச திறவுகோலிலும், சந்திர ரேகையிலும் காண்க.

5. காசினியில் - இவ்வுலகத்தில், தேசத்தில், புகன்றிட்டார் - சொன்னார்.

6-7. ஐங்கோல முறை:- நாபி, பொன்னிமிளை, பூங்காவி, வீரம், காரம், கஸ்தூரி, புனுகு, காந்தம், லிங்கம், குங்குமப்பூ எல்லாம் வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து புளிநரலையின் சாற்றால் அரைத்து ஒரு பானையில் போட்டு குடநீரையும் கூட விட்டு பூமிக்கு அடியில் ஒரு மண்டலம் வைத்து பிறகு எடுத்து பிசைந்து பசுநெய் விட்டு காய்ச்சி பதனம் செய்யவும். இதற்கு ஐங்கோல கரு என்று பெயர்.

10-11. வெடிஉப்பு, துருசு, சூடன், சாரம், புளி, சீனம், இவை ஆறையும் சமனாக எடுத்து ஒன்றாக கல்வத்தில் இட்டு அரைத்து மெழுகான பின்னர் அதன் மேல் மூன்று சுண்ணாம்பு சீலையும், மூன்று மண்சீலையும் செய்து காடைப் புடம் போட்டால் கட்டும். இவ்விதமாக செய்தால் சரக்குகள் கட்டும். இதை முறைபடி அறிந்து செய்.

12-13. வேண்டிய அளவு வெண்காரம் எடுத்து அதை ஒரு சட்டிக்குள் இட்டு எரிக்க காரம் பொங்கும். அதனுடன் நீற்று சார்விட்டு வறுத்து அதை குழிக் கல்லில் போட்டு திருநீற்று சாற்றினால் ஒரு சாமம் அரைத்து வில்லை செய்து புடமிட வேண்டும். இவ்விதமாக மூன்று புடம் இட்டால் சுண்ணமாகும். இதை வெள்ளி செம்பில் ஈந்தால் பழுக்கும்.

14-18. ரசம், பூரம், வீரம், தாரம், பாஷாணம் இவை எல்லாம் வகைக்கு கால் பங்கு சேர்த்து அந்த எடைக்கு வெண்காரச் சுண்ணம் சேர்த்து திருநீற்று சாற்றால் நான்கு சாமம் அரைத்து சீலைமண் செய்து மண்மறைவில் மூன்று புடம் போட்டால் வில்லைகள் வெங்கலம் போல் இருக்கும். மீண்டும் அதை நான்கு சாமம் நீற்று சாற்றால் அரைத்து உலரவைத்து சில்லிட்டு இரண்டு எருவில் மூன்று புடம் போட்டால் சுண்ணமாகும். இதனால் அனைத்து விதமான வியாதிகள் அகலும், பத்தியம் இல்லை. இதை வெள்ளிச் செம்பில் பத்துக்கு ஒன்று இட்டால் பத்தரை மாற்று

பொன் கிடைக்கும். கற்றாழையை பெரிய மடலாக ஐந்து கொண்டுவந்து கடுக்காய்த்தூள் பலம் போட்டு பிசைந்தால் செயநீர் போல் நீர்க்கும். இதனுடன் எலுமிச்சம் பழச்சார் விட்டு உட்கொண்டால் (பழத்துளி) ரிதோஷமும் விலகும். உடல் தேறும்.

19. துருசு சுண்ணம்:- கரிஉப்பையும் வெள்ளறுகையும் வகைக்கு ஒரு பலம் எடுத்து கோவையின் தண்டு சாற்றால் நான்கு நாழிகை அரைத்து அதனுள் ஒரு துரிசுக் கட்டி வைத்து உலர்த்தி சீலைமண் செய்து கோழிப்புடம் போட்டு அதை மீண்டும் நீற்றுசாற்றால் இரண்டு சாமம் அரைத்து சில்லிட்டு சீலைமண் மூன்று செய்து புடம் போட்டால் நீறி சுண்ணமாகும். இதனால் எல்லாவிதமான சரக்கும் நீறிப்போகும். லோகத்தில் இட்டால் பொன்னாகும். நோய்கள் அகலும்.

22-23 கற்பூரச் சுண்ணம்:- கதலியுட மடல் சாற்றால் இரண்டுபலம் கற்பூரத்தை அரைத்து நான்கு சாமம் அரைத்த பின்னர் அதை அந்த மடலுக்குள்ளே வைத்து சீலைமண் மூன்று செய்து பதினைந்து பலம் எருவில் புடம் போட்டு எடுத்துக்கொண்டு அதை திருநீற்று சாற்றால் இருசாமம் அரைத்து வில்லை தட்டி சீலைமண் செய்து இரண்டு புடம் மண்மறைவில் போட்டு மீண்டும் அதை நீற்று சாற்றால் அரைத்து கவசம் செய்து மூன்றுபுடம் போட்டு எடுத்தால் சுண்ணமாகும்.

24. கருவங்கம் - காரீயம்

25. சில்லேற்றி - ஓட்டில் வைத்து ஓடுமுடி

26. அய்ந்தொன்றாய் - ஐந்து சரக்கையும் ஒன்றாக

27. முடா - வாய் அகலமாக உள்ள பானை

28. ஈரைந்து பலம் - பத்து பலம்

29. ஏமம் - பொன்னாக்கும் வித்தை, நேமம்-ஒழுக்கம்

30. ரவியுலர்த்தி - சூரிய ஒளியில் உலர்த்தி. வாத வித்தை - இரசவாத வித்தை.

31. திரிநாளு - மூன்று நாள். ஈரெருவில் - இரண்டு எருவில், களிம்பற்று - தோஷம் நீங்கி, குற்றம் நீங்கி, மாசு நீங்கி.

32. இருபங்கு - இரண்டு பங்கு, கோரோகம் - தீராத ரோகங்கள்.

33. இச்சாபத்தியம் - புளி, உப்பு, பெண், மூன்றையும் (அகற்றுதல்) தள்ளிவைத்தல். சோதி - தங்கம்.

34. அரைப்புமுறை - அரைக்கும் முறை.

35. வாளமுஞ் சுத்தி செய்து - நேர்வாளத்தை சுத்தி செய்து.

36. வீரோசனம் - வயிற்று கழிச்சல். மேதினியில் - உலகத்தில்

37. வாதிகள் - இரசவாதம் செய்பவர்கள்.

38. ஈடுமருந்து - வசியம் பண்ணும் மருந்து.

39. சூட்சம் - பல ரகசியங்கள். ஐம்மலம் - கண், காது, மூக்கு, வாய், உடல் ஆகியவற்றின் அழுக்கு

42. வாய்நீரால் - குடநீரால்

43. மாள - மரணம் செய்ய

44. பாறை - பாறை உப்பு, கரி - கரியுப்பு, இந்து - இந்துப்பு, வெடி - வெடிஉப்பு.

45. பூநீறு - இது ஒரு வைப்பு சரக்கு (இயற்கையிலும் கிடைக்கிறது.) வாலை - ஒரு விதமான மண் பாத்திரம்.

46. தாக்கே - போடு

48. தரணிதன்னில் - உலகத்தில்

49. தலைபிண்டம் - தலைபிள்ளை, முதல்பிள்ளை.

50. தூளிதத்தில் - விபூதியில்

54. வாலையாள் - தேவி, எட்டு வயதுள்ள பெண்.

55. எழுத்தாணி பூண்டு - சிகப்பு முள்ளங்கி

59. கையாரை - கரிப்பான்

60. பேர்பாதி - சரிபாதியாக

61. தேசிச்சார் - எலுமிச்சம் பழத்தின் சாறு

68. ரவிபீசம், மதிபீசம் - நமனாசத் திறவுகோலில் காண்க. கல்லு - கல்லுப்பு, இந்து - இந்துப்பு, கம்பி - கம்பி உப்பு, கரி - கரிஉப்பு,

69. மூங்கில் - மூங்கில் உப்பு,

70. செப்பிடலாகா - சொல்லுதல் கூடாது என்று. ஆடிநிற்கும் - கட்டி நிற்கும். நிதம் - நித்தம், நாள் தோறும்.

71. வெள்வங்கம் - வெள்ளீயம்

72. குக்குடம் - கோழி, கோழிப் புடத்தில்,

73. பின்னிருக்கும் பேரை மாற்றி - முடிவில் உள்ள பேரை மாற்றி, இந்த பாடலின் மந்திரம் 65-ஆம் பாடலில் உள்ளது.

74. இகபரத்தில் - வீடுபேறு, இம்மை, மறுமை, வீடு, மோட்சம்.

முத்தாரம் – 91

2. லலாடப்பூட்டு - நெற்றிக்கண், ஆக்ஞாசக்கரம்

3. மதிரவி - சந்திர சூரிய நாடிகள்

8. நவநாதத் திறவுகோல் - நமனாசத் திறவுகோல்

10. பூர்வபக்கம் - பூர்வபக்ஷம், வளர்பிறைக் காலம்

11. பீங்கான் குப்பி - பீங்கான் சாடி

12. தகர்ந்திடாது - தப்பாமல்

15. கிணற்றுரிமை - இதுவரை கூறிவந்த சத்திநீர் சிவநீரை மக்களுக்காக சித்தர்களே செய்து வைத்துள்ளார்கள். அது இருக்கும் கிணற்றின் உண்மையை பற்றி நமனாசத் திறவுகோலில் கூறியுள்ளார்.

16. இருந்தகத்தில் - இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டே

17. அரன் - சிவபெருமான். அகிலம் - உலகம், உருக்கினாயமைத்தார் - படைத்தார்.

18. நாதம் - இது ஒருவித சரக்கு

19. சூழ்ச்சமது சொன்னார் - மறைப்பைச் சொன்னார்.

26. அமுரி - சிறுநீர்

31. நாதாந்த வீடு - தேகம், காயம், உடல்

32. தலைரவி - சந்திர சூரிய நாடிகள், கற்பகீத்தேன் - அமுததாரை

33. கபடகற்றி - பொய்யை அகற்றி, மாது - பெண், மேஷம் - ஆடு.

36. பூங்கதலித் தண்டுச் சாறு - பூவம்பழம் என்ற வாழை மரத்தின் தண்டுச் சாறு.

37. கதலிமட்டை - வாழைப்பட்டை

38. சிங் என்று செபிக்க வேண்டும்.

39. ஆவின் நெய்யில் - பசுவின் நெய்யில்

40. ககனம் பாயும் - ஆகாசத்தில் பறக்கும் சித்தி உண்டாகும்.

41. நமனாச திறவுக்கோவில் சொன்ன நவதசாமிர்த மெழுகரைக்க சொன்ன செயநீரில், வாளம் - நேர்வாளம்.

42. வீரோசனம் - வயிற்று போக்கு, வாளமிடா மெழுகு - நேர் வாளம் போடாத மெழுகு.

43. வசனிப்பேன் - கூறுவேன், சொல்வேன், அனுப்பானம் - மருந்து உண்ணத் துணை மருந்து

44. மேஷநீர் - ஆட்டின் சிறுநீர் (ஆடு நீர்),
தொளாந்திரம் - சரக்குகளை ஒரு துணியில் வைத்து கட்டி தொங்கவிடும் முறை.

45. கொடுமை - விஷம், தோஷம், மாசு, வீர்யம்.

47. ஏனாச்சாறு -

48. அருணன் - சூரியன், பழுக்கும் - தங்கமாகும்,
கோநெய் - பசுவின் நெய்.

49. காசினியில் - உலகத்தில்.

50. சடர்கள் நீங்கி - மாசுக்கள், அழுக்கு

52. குழிக்கல்லில் தாக்கி - உரலில் விட்டு அரைத்தல்.

54. காசியில் - காசு எடையில், மாரோகம் - பெருநோய்கள்.

55. துருசு - இது ஒரு வைப்பு சரக்கு

58 குமரி - கற்றாழை

62. களங்கமற - தப்பிதங்கள் இல்லாமல்

66. புலால் - மாமிசங்கள், பேதமிலா - தவறில்லாமல், முறையாக

69. அண்டவெள்ளைச்சாறு - முட்டையின் வெண்கரு

71. வெட்டையாகி - தன்னிலையை இழந்து தூளாகுதல்.

72. தேசிச்சாறு - எலுமிச்சம் பழச்சாறு.

73. தாக்கி - அரைத்தல்

74. கனகம் - பொன்

75. அண்டச்சுண்ண்ம் - நமனாச திறவு கோலில் சித்தர் செய்யும் முறையை கூறியுள்ளார்.

76: வலுக்கச் செய் - நன்றாக, திடமாக செய்தல்.

77. ஆண்மையோகம் - ஆண்மையும், யோகசித்தியும் உண்டாகும்.

73. வாதை - உபாதை, துன்பம், கொடுமை.

86-89 சித்தர்களின் பெயர்கள்	மனைவி	குழந்தைகள்
நந்தீசர்	8	16ஆண்-1 பெண்
மச்சமுனி	10	100
சட்டமுனி	10	100
அகப்பைமுனி	10	120
பாம்பாட்டி	16	144
இடைக்காடர்	11	96
அழுகண்ணி	12	96
குதம்பை முனி	16	160
தன்வந்திரி	16	160
வான்மீகர்	5	100
இராமதேவர்	10	200
கொங்கணர்	6	60
கருவூரார்	12	120
சுந்தரர்	7	84
திருமூலர்	9	90

போகருக்கு	கணக்கில் அடங்காத	அளவிற்கு மனைவி மக்கள்
அகத்தியர்	10	160க்கு மேல்
கோரக்கர் எனக்கு	5	60

காலன் - கூற்றன், எமன்

பின் குறிப்பு:- இந்த முனிவரும் பல இடங்களில் பரிபாஷை சொற்கள் சொல்லியுள்ளதால் பொருள் விளங்கவில்லை. அதனால் சில பாடல்களுக்கு பொருள் கூறாமலும் உரை எழுதாமலும் விடப்பட்டுள்ளது. இவர் கூறிய சரக்குகள் அனைத்தும் மற்ற முனிவர்களுடைய சரக்குகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவையாக உள்ளன.

உதாரணமாக முப்பூ என்ற வைப்பு சரக்கு முறை மற்ற எல்லா சித்தர்களும் ஒரே மாதிரியாக கூறியுள்ளார்கள். ஆனால் இவர் மட்டும் வேறு முறையில் கூறியுள்ளார். இரண்டு முறைக்கும் சம்மந்தமே இல்லாமல் இருப்பதால உரை எழுதவில்லை. ஆழ்ந்த அனுபவமும் விஷய ஞானமும் உள்ளவர்களுக்கே இவை புரியக் கூடியவை. ஆகையால் இதில் உள்ள மருந்துக்களை செய்யும் மக்கள் பரிபாஷைகளைப் புரிந்து கொண்டு செய்ய முற்படுவது நல்லது.

ஓம் ய! தத்! ய ஸத்!

முற்றும்

தாமரை

நூலகம்